Pauli Veneti
Logica

26-8
VI 219

I-162

219 I 162
670

Logica Pauli Veneti.

Onspiciens i circuitu librox ꝝrū dā magnitudiez tedium cōstituētez in aio studentiuz necnō z aliox nimiaz breuitatez. qbz nulla fere est ānexa doctrina. Ideo volens mediū ītinere vtriusqz sapiēs nāz extremi. ꝓpendium vtile cōstruxi iuuenibz pluribz diuisuz tractatibus. quox primus sūmularū tradit notitiā. Secūd⁹ suppositionū declarat materiā. tertiꝰ ꝓsequntiax oīdit doctrinā. Quartus terminox vi īstruit ꝓbatiuā. Quint⁹ ligādi regulaz docet obligatiuaz. Sext⁹ īsolubilia soluendi dat artem z viā. Septimus ꝓtra primū obiecit solutionez addens respōsiuaz. Octau⁹ ꝺo tertium fortificat p rōem argumētatiuā. Quia ꝯ doctrina quecunqz a cōiori vt ait pbus in prohemio phyſicorum sūit exordiū ideo tractatus prim⁹ termiūz sic diffiniēs icip a priori

t Ermin⁹ est signum ozōnis constitutiuuz. vt ps ꝓpinqua eiusdez. vt li bō li animal. Et notanter dicitur ꝓpinqua quia ozō bz partes ꝓpinquas z remotas ꝓpinqua vocatur dictio. remota vero vocatur līa vel syllaba. Prima diuisio est ista terminoꝝ quidā ē p se significatiu⁹ qdā ꝺo nō. Terminus p se significatiuus est ille qui p se sūpt⁹ aliqd repñtat vt li bō li aial. Termin⁹ ñ p se significatiuus est ille qui per se sumptus nihil repzesentat vt oīs nullus z ꝓsimiles. Secunda diuisio est ista termiox quidaz significant naturaliꝝ z quidā ad placitum. Terminus naturaliꝝ significans est ille qui apō oēs eiusdē est repsentatiuus sicut li bō li animal īmēte. Termi⁹ ꝺo ad placitū significans ē ille qui nō apud oēs eiusdez ē repzesentatiu⁹ sicut ille terminus bō in voce vel in scripto q apud nos significat boiem. ſz apō aliquas certas natōes nihil significat vt sunt greci z hebrei. Tertia diffinitō ē ista q terminoꝝ quidā est cathegorematic⁹ z qdā sincathegorematic⁹. termi⁹ cathegorematicus est ille q tam p se q̄z cū alio bz ꝓpriū significatum vt li bō siue. n. ponat i ozōe siue extra semp significat hominez. teri⁹ sincathegorematic⁹ ē teri⁹ bñs officiū q p se sūpt⁹ nulli⁹ ē figificatiu⁹ vt signa distributiua vt oīs nll's z signa particularia vt aliqs alt z ꝓpōes z ad ꝺbia z ꝓiūctōes. signa nāq distributiua bñt officiū qz ꝺtē

a ij.

n. 3994

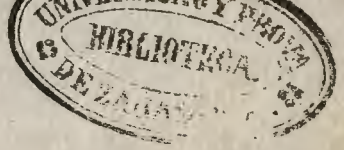

minãt distributiuẽ ꝛ particularia particulariter ꝓpositiones determinãt ſ̃b certo cãu aduerbia verbũ ꝛ cõiũctões bñt cõiungere terminos vel oꝛões. Quarta diuiſio eſt iª ꝙ terminoꝝ quidaꝫ eſt pꝛieꝫ intentioĩs. ꝛ quidã ſe itentõis Merminus pe intentõnis eſt terminus mentalis ſignificãs non terminũ. i. rẽ q̃ non ẽ terminus dato ꝙ eſſet ſicut li bõ ſignificat ſoꝛtem ꝛ platonẽ. q̃ rũ nullus põt eſſe terminus. Terminus aũt ſe itentõis ẽ terminus mentalis ſignificãs ſolũmõ terminũ ł ꝓpositõnẽ vt illi termini mentales noñ verbũ participiũ ꝓpoſi° oꝛõ ꝛ huiuſmodi. Quita diuiſio eſt iſta ꝙ terminoꝝ quidã eſt pe impoſitionis quidã ſe. terminus pe impoſitõis eſt terminus vocal' vel ſcriptus ſignificans nõ terminũ. vt li bõ ꝛ li aial i voce vel i ſcripto. terminꝰ autẽ ſe impoſitionis eſt terminus vocalis vel ſcriptꝰ ſignificãs ſolũmodo terminũ vel pꝛopoſitionẽ vt illi termini vocales vel ſcripti nomen verbũ participiũ ꝛ huiumõi Serta diuiſio eſt iſta. Terminoꝝ quidã ſunt incõplexi ꝛ q dam complexi. Terminus incomplexus vocatur dictio vt li lapis li lignum. ſꝫ terminuſ complexus eſt oꝛõ vt homo albꝰ ſoꝛtes ꝛ plato deuꝫ eſſe ꝛ huiuſmodi ꝛc.

q Uia ó noie ꝛ verbo ex quibus oꝛatio compoĩtur ꝛ ꝓpoſitio logicus pꝛicipaliter cõſiderat. Jdeo ó biſ reſtat diffinitiones aſſignare

Nomẽ eſt terminus ſignificatiuꝰ ſine tẽpoꝛe cuius nulla pars aliquid ſignificat ſeperata vt homo. Jn iª diffinitẽ poſit terminus loco generis, qꝛ oẽ nomen eſt terminus. ꝛ nõ eꝫ°. dicitur ſignificatiuus quia termini nõ ſignificatiui nõ ſunt noia apud logicũ licꝫ bñ apud grãmaticũ vt omis nullus ꝛ ſimilia. Tertio dicitur ſiẽ tempoꝛe ad differẽtiã verbi ꝛ participij q̃ ſignificant cum tempoꝛe. Quarto pontẽ cuius nulla pars aliquid ſignificat ad differentiã oꝛationis cuius partes ſignificãt. Uerbũ eſt terminꝰ tẽpoꝛaliter ſignificatiuꝰ ꝛ extremoꝝ vnituus cuius nulla ps aliquid ſignificat ſeparata vt currit vel diſputat dicit pꝛimo tempoꝛaliter ſignificatiuus ad differentiam nominiſ quod ſignificat ſine tempoꝛe Secundo dicitur ꝛ extremorum vnituus ad differentiaꝫ participij quod ſignificat cũ tempoꝛe. ſed non vnit ſuppo

situs cum appositio sicut verbum. cetere ãt particl'e ponũtur sicut i diffinitõe nois.

Oratio est termin⁹ significatiu⁹ cuius aliqua pars aliquid significat. vt hõ alb⁹ deus esse. Ultia particula ponitur ad differentiã nominis ⁊ verbi. q̃rum partes non significant. Orationus alia pfecta Alia iperfecta. Oratio pfecta est illa que perfectũ sensũ generat in animo auditoris. vt homo currit.

Oratio imperfecta est illa q̃ iperfectus sensus generat i animo auditoris vt homo albus deum esse

Notãdum q⁹ tres sunt species orationis perfecte.

Orationus perfectaꝝ. alia indicatiua vt homo currit

Alia imperatiua. vt doce ioannem. Alia optatiua. vt vtinam essem bonus logicus

p Ropositio est oratio indicatiua verus vel falsum significãs. vt hõ currit. ponitur oratõ loco generis. q⁹ ois ꝓpositio est oratio et non e conuerso. Secundo dicitur indicatiua q⁹ sola indicatiua est ꝓpositio. non ãt imperatiua nec optatiua. Ultimo annectitur verum vel falsus significans propter tales orationes sortes põt. plato icipit

que non sunt ꝓpositiones nõ obstãte qd̃ sint indicatie q⁹ ñ significant verum nec falsus cum sint orationes iperfecte

d Juisiones sb̃ ꝓpositõne contentas sequtur nũerare. Prĩa est ista Propositionus alia categorica: Alia ypothetica.

Progositõ categorica est ista que hẽt sbiectus ⁊ predicatũ copulã tanq̃ principales partes sui. vt homo est aial. sbiectum est li homo. predicatum vero li animal. ⁊ copula illud verbum est. q⁹ contũgit sbiectum cum prẽdicato.

Et si dicatur homo currit ẽ propositio categorica ⁊ non hab⁹ predicatum dicitur qd̃ hab⁹ implicitum predicatus vz li currens qd̃ pat⁹ in resoluendo illud verbum currit in sum es est ⁊ suum participiũ

Subiectus est de q̃ aliquid dicitur. vt homo. predicatus vero qd̃ dicitur de altero. vt animal. sed copula semper ẽ verbus sbstãtiuũ. s. suus es est

De propositione ypothetica posterius dicetur ad differentiam cuius ponitur illa particula principales partes sui.

Secunda diuisio est ista.

Propositionus categoricaꝝ. Alia affirmatiua. alia ne

gatiā. Prop° cathegōica affirmatiua est illa ī qua ꝟbū pncipale affirmaf. vt hō currit.

Prop° cathegorica negatiua est illa ī q̄ ꝟbū pncipale negaf. vt hō nō currit. Tertia diuisio est i⁴ ppositōuz cathegoricaz alia vera alia falsa. Prop° cathegorica vera ē il⁴ cui⁹ primariū z adeq̄tū significatū ē verū z tu es hō becn. est vera tu es hō qz te esse hoiez est verū. Voco significatū primariū z adeq̄tū ppositionis qó est simile orationi infinitiue vel pītctie illius. vnde te esse hoiem vel qó tu es hō dicf significatuz primariuz z adequatū illius tu es hō cetera āt significata vt te esse aiat te esse ſbſtantiā z huiusmōi sunt significata secūdaria z penes illa ñ dicf pp° vera nec falsa. Prop° cathegorica falsa est illa cui⁹ primariuz z adequatū significatum est falsum vt tu es asinus

Quarta diuisio ppōnuz cathegoricaz alia possibilis alia īpossibilis. pp° cathegorica possibilis est illa cui⁹ primariuz z adeq̄tū significatū ē possibile vt tu curris

Propositio cathegorica īpossibilis est illa cuius primarium z adequatū significatuz est īpossibile vt hō ē asinus

Quinta diuisio propositionum cathegoricarum alia necessaria alia contingens. propositio necessaria est illa cuius primarium z adequatum significatum est necessarium vt deus est. propositio contingens est il⁴ cuius significatum primarium z adequatum est cōtingens vt tu es homo. Et voco significatum contingens illud quod indifferenter potest esse verum vel falsum. Sexta diuisio propositionum cathegoricaruz alia alicui⁹ quātitatis alia nullius. Prop° cathegorica alicuius quantitatis est illa que ē vniuersalis particularis indefinita vel singularis. Prop° vniuersalis ē illa in qua subijcitur termin⁹ cōmunis signo vniuersali determinatus vt omnis hō currit. Terminuz cōmunem voco in pſenti nomen appellatiuuz z pronomen pluralis numeri Signa vniuersalia sunt i⁴ oīs nullus quilibet vnus quisqz vterqz neuter qualistibz quātustliber z huiusmodi. propositio particularis est illa in qua iubijcitur terminus cōis signo particulari determinatus vt aliquis hō disputat. Signa particularia sunt i⁴ aliqs qdā alter reliqu⁹ z hui⁹mōi. prop° indefinita est illa ī qua ſbjcif

terminus cōmunis sine aliq̄ signo vt homo est animal.

Propositio singularis ē illa in qua subijcitur terminus discret⁹ vel termin⁹ cōmunis cum pnomine demōstratiuo singularis numeri. Ex^m primi vt sortes currit. ex^m si ille h° disputat. Loco autem terminum discretum vel singularē nom̄ ppriū aut pnomen demōstratiuū singularis numeri vt iste ista istud. Ex quib⁹ sequitur iam que ē cathegorica nl̄ius quantitatis z dicitur q; illa q̄ nō ē vniuersalis nec particularis nec idefinita nec singularis vt excluſiue z exceptiue vz tantum h° currit. omnis homo preter sortē mouetur. Juxta primam fam z vltimam diuisiones ponit iste versus. Que ca vel ip. qualis ne vel af, v quanta. par. i sin. Prima ps sic itelligit q; ad interrogationē de propositiōe factā p que respondetur cathegorica vel ipothetica. Secūda aūt asserit quod ad interrogationē factam p qualis respondetur affirmatiua vl̄ negatiua. sed i tertia denotat q; ad interrogationē factaz p quanta respōdeat vniuersal̄ particularis indefinita vel singularis. z hoc secundum exigētiā ppoītōis ppoſite q̄r zc

p. Reter supradictas diuisiones due alie declarantur. Prima ē ista ppositionū cathegoricaꝝ. alia de iesse alia modalis. Propositio cathegorica de iesse ē illa i q̄ non ponitur aliquis modus. vt hō currit. Propositio cathegorica modalis ē illa in q̄ ponitur aliquis mod⁹ vt possibile ē sortem currer. Modi autem sunt sex scilicet possibile z impossibile necessariū z contingens verum z falsum

Secunda diuisio propositionum modalium quedam est in sensu diuiso z quedaz i sensu composito Propositio modalis in sensu diuiso ē illa i q̄ modus mediat iter actūm cā sum z verbū infinitiui modi vt sortem possibile ē currere Propositio modalis i sensu cōposito ē illa i qua mod⁹ taliter p̄cedit vel finaliter sb̄ sequtur vt deum esse ē necessarium. Jmpossibile ē hominē esse asinum. Ex his diuisionibus originātur tres figure quaꝝ pria dr̄ de iesse. Secūda modalis ō sensu diuiso se habens ad modū prime. tertia vero dr̄ modalis ō sensu p posito sz a cet̄is dispata quarū declaratōes hēs i ex° hic inferius posito.

Sequuntur figure.

Quilibet homo currit

Contrarie

Nullus homo currit.

Subalterne

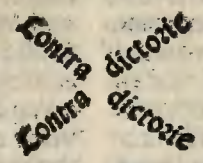

Subalterne

Quidam hō currit

Subcontrarie

Quidā hō. non currit

Quelz hōiez possibile est currere

Contrarie

Nullū hoiez possibile est. currere

Subalterne

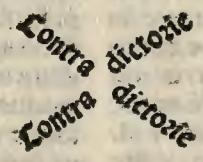

Subalterne

Aliquez hōinem nō possibile est currere

Subcōtrarie

Aliquē hoiez possibile est. currere

Necesse est ſoz currere

Contrarie

Impossibile ē ſoz currere

Subalterne

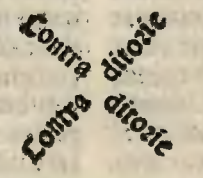

Subalterne

Possibile est ſoz. currer

Subcōtrarie

Lōtigēs est ſoz. ñ currer.

Sint igitur tā ꝓ̄ie q̄ꝫ secunde figure be re/gule generales ꝓ̄i⁹ ē ista. Uniuersalis affirmatiua ⁊ vniuersalis negatiua de ꝓpo/sitis ⁊ predicatis sup ponētib⁹ precise p eodē vel pro eisdē sunt ꝓtrarie i figu/ra. vt qlibꝫ hō currit. ⁊ nūllus hō currit. Secūda regl'a est i⁹ particularis affirmatia et particularis negatia de ꝓpo/sitis ⁊ predicatis sup/ponētib⁹ p̄cise p eodē vel p eisdēz sunt ſbcontrarie i figu/ra. vt qda hō currit ⁊ qdā hō nō currit. Tertia regl'a vniē salis affirmatiua ⁊ pticularis negatia vel vl'is negatia ⁊ p ticularis affirmatia ō ꝓpo/sitis ſbiectis ⁊ p̄dicatis ſupponen tib⁹ p̄cise p eodez vel p eisō sunt ꝓtradictorie i figura. vt quilibꝫ hō currit ⁊ qdā hō ñ currit. Null⁹ hō currit ⁊ qui dā hō currit. Quarta regl'a vniuersalis affirmatia ⁊ pti cularis affirmatia. Et vniuer/salis negatiua ⁊ particularis negatiua de ꝓpo/sitis ſbiectis ⁊ predicatis ſupponētib⁹ p̄ci se p eodez vel p eisdez sūt ſb alterne in figura. vt qlibꝫ hō currit ⁊ qdam hō currit. Nūl/lus homo currit. ⁊ qdaꝫ ho/mo non currit

Ex p̄dictis ſegtur q̄ ꝓpo/sitiones nō sunt contrarie ōis hō currit vt nūl⁹ hō currit. nec i⁹ ꝓtra dictorie. Ois hō currit ⁊ qdā hō non currit. nec iste ſubal/terne. Ois hō currit ⁊ quidā homo currit. qz termini ñ sup ponunt precise pro eodē vl'p eisdez. Jnvna. n. ſbñ ſuppōit pro vtroqꝫ ſexu. Jn alia vero pro maſculino tantum

Sicut qua tuor r̄gulis ſituantur ꝓpoſitōes in figura ita quattuor alijs regulis ipſarum cogno/scitur lex ſeu natura. quarum prima est i⁹ non est poſſibile duo ꝓtraria esse simul vera ſz bene simul falſa. Prima pars patz inductie in omnibus. Et ſecunda probatur. quoniaꝫ i⁹ sunt simul falſa. Quilibꝫ hō ē albus ⁊ nullus hō est alb⁹. Et i⁹ similiter Omne animal est homo ⁊ nulluꝫ aīal est homo Secunda regula est iſta. non est poſſibile duo ſubcōtraria esse simul falſa. ſed bene simūl vera. Patet pars prima i ſin gulis diſcurrendo. ⁊ ſecunda. probatur quoniam iſta ſunt ſi mul vera. Aliquis homo ē al bus. ⁊ aliquis hō non est albꝫ Aliquod animal est homo. Et aliquod animal non est homo Tertia regula est iſta. Non ē poſſibile duo contradictoria esse ſimul vera vel ſimul falſa

patet ista regula discurrēdo p singl'a ptraditoria. Quarta regula est ia. Si vniuersal' est vera sua pticularis vel indefinita sibi subalterna est vera sz nō ecō. Uñ si h̄ esset vera glz h° est alb' h̄ sil'r essz vera aliqs h° est albs sz nō ecō qz iā de facto h̄ ē vera aliquis h° ē albs. z nō ia quilz h° est albs. Et eodē mō dico de negatiuis quare zc.

e Quipollentiarum tres sunt regule. quaz pria est ia. Neg̃ prepositā facit equipollere suo cōtradictorio vñ nō quilz h° currit equalet isti. Aliqs hō nō currit. Et nō nullus h° currit equiualz isti aliquis homo currit.

Secunda ra est ista negatō postpositā facit eqpollerē suo contrario. pbaf. nā ista quilz homo non currit equipollet isti nullus homo currit. z nullus homo non currit equipollet isti quilibet homo currit.

Tertia regula est ista negatio prepositā z postpositā facit equipollere suo subalterno. vnde h̄ non quilibet h° ñ currit equipollet isti aliquis homo currit. Et ista non nullus homo non currit equipollet isti aliquis homo non currit. Unde versus. Pre cōtradic. post contra prepostqz sb alter. Hec ra non solū defuit prime vel secūde figure imo z tertie. Et voco ibi negationē prepositā quando cōiūgit modo siue modꝰ precedat siue sequatur. z postpositā qñ coniungitur verbo infinitiui modi. exēplū primi. nō possibile ē sor. currere vel sor. currere nō ē possibile exēplū 2i possibile ē sor. nō currere vel sor. nō currere ē possibile. h̄ ergo non necesse ē sor. currere equiualet isti ptingens est sor. nō currerē p primā regulā Et h̄ necesse ē sor. non currerē equiualet isti impossibile est sor. currerē p secundam regulam z ista non necesse ē sor. ñ currerē equiualz huic possibile ē sor. currerē p tertiam regulam z ita dicatur de ceteris quibuscunqz quare zc.

c Onuersio est transpositio subiecti in predicatum z econuerso: vt homo ē animal animal ē homo. Et h̄ diuiditur in conuersionē simplicem per accūs z per cōtrapositionem. Conuersio simplex est transpositio subiecti in predicatū z ecō manente eadem qualitate z quantitate vt nullū animal currit nullus currēs ē animal. Conuersio p accidēs ē transpositio subiecti i predicatū z ecō mañte ea

dem ꝯlitate ſz mutata quanti
tate. vt oīs hō eſt aīal aliqđ
aīal ē hō. Cōuerſio p ptrapo/
ſitionē ē trāſp° ſbiecti ī pdica
tū ⁊ ecōuerſo manēte eadem
qualitate ⁊ quātitate. ſz muta
tis termis finitis ī terminos ī
finitos vt quoddā aīal ñ cur/
rit qđdā nō currens nō ē non
aīal Ut āt ſciaſ q̄ pp°nō bis
puerſionib⁹ puertaſ ponun
tur iſti vſus. Feci ſimpliciter
puertiſ eua p acci. Aſto p con
tra ſic fit puerſio tota. Jn q⁹
ponūſ quattuor lr̄e vocales
ſ. a. e. i. o. A ſignificat vl'ez af
firmatiaz. ⁊ vl'em negatiuaz
ī. pticularez vel idefinitā af/
firmatiuā. o. vero pticularez
vel idefinitā negatiuā. Cū g̃
dicit feci ſimpl'r. i. vl'is nega
tiua ⁊ pticularis affirmatiua
puertūt ſimpl'r. puertit eua
p acci. i. vl'is negatia ⁊ vl'is
affirmatiua puertūt p accñs
Aſto p ptra. i. vl'is affirmatia
⁊ pticularis vel idefinita ne/
gatiua cōuertunt p pp°nem.
Hāc puerſionū ſimplex ē vti
lioz. q⁊ vniuerſaliter ſi puerſa
ē vera puertens ē vera ⁊ ecō
uerſo. ſz ñ ē ita ī puerſione p
accidens vel p ptrap°nez: nā
ī puerſiōe p accñs eſt puerſa
falſa. vt ōe aīal ē hō. ⁊ puer/
tens vera hō ē aīal. Jn puer
ſione vero p ptrap°nem ē cō
uerſa vera ⁊ puertens falſa.
Hāc ħ ē vera aliq̄ roſa non ē
ſbſtātia nulla roſa exīte ⁊ tñ
ħ ē falſa aliq̄ ñ ſubſtātia non
ē non roſa q⁊ ſuū ptradictoꝛi
uz ē verū vz oīs non ſubſtan
tia non eſt roſa.

Cōtradictū ó puerſiōe ſim
plici arguit° p̄i° ſic Hec ē ve
ra nullus hō ē mulier. ⁊ hec ē
falſa nulla mulier ē hō igit.

Secūdo hec ē vera null⁹ ce
cus vidz ens. ⁊ hec ē falſa nul
lum ens videt cecū ergo ⁊c.

Tertio ħ ē vera nul⁹ dom⁹
ē ī hōie ⁊ ħ ē falſa nullus hō
ē ī domo g̃ ⁊c. Ad p̄i^m dicit
q̄ iſta nō ē ſua puertenſ. ſz i⁹
nulla mulier ē aliqſ hō. q⁊ oz
eſſe ꝑſil'is limitatio ī puertē
te ⁊ ī puerſa. Ad ſz dico q̄ ñ
fit de ſbiecto pdicatū. q⁊ ñ eſt
predicatū ly ens ſz ly videns
ens. iō ſic puertit g̃ nullū vi
dens ens ē cecū. Ad tertium
dr̄ ſimiliter q̄ i⁹ ñ ē puertenſ
ei⁹ ſz i⁹ nullū ens ī hōie ē do
m⁹. vl' i⁹ ī nullo hōie ē dom⁹
quia non debēt termini muta
re caſum quare ⁊c.

Propoſitio ypothe/
tica eſt illa q̄ habet
pluresſ cathegoricaſ
coniunctas p notam conditio
nis copulationis diſiunctiōis
vel alicui iſtarum equivalen
tez. vt tu es hō ⁊ tu es animal

Tres igit sunt spēs ypotheticaꝝ nō equalentes i significādo vꝫ ꝓditionaľ copulatia ꝛ disiūctia. Alie vero vt locaľ cālis ꝛ tp̄raľ nō sunt ypothetice. sꝫ cathegozice. Ꝓpositio ꝓditionalis ē illa iq̄ ꝓiungunt plures cathegozice per notā ꝓditionis vt si tu es hō tu es aial. Ꝓpositionū conditionalium alia affirmatiua alia negatia. Ꝓpoꝰ ꝓditionalis affirmatiua ē illa iqua affirmatur nota ꝓditōis exēplū positū est. Conditionalis negatiua est illa iqua nota cōditionis negatur vt non si tu es hoꝰ tu es asinus ꝛ ꝫ semp ꝓbaľ per affirmatiuā. Ad veritatez cōditionaľ affirmatiue requiriť ꝛ sufficit ꝙ oppositū ꝓntis repugnet ātecedenti vt si tu es hō tu es animal. Hec vera est qꝛ ista repugnant tu es homo ꝛ tu nō es aial. Antecedēs vocať illa ꝓpoꝰ q̄ immediate sequitur notā cōditionis: cōsequēs vero est alia. ita ꝙ tu es hoꝰ est añcedens ꝛ tu es aial est consequens. Ad falsitatez conditionalis affirmatiue requiriť. ꝛ sufficit ꝙ oppositum cōsequentis stet cum añcedente vt si tu es hō tu sedes. Hec aūt stant simul tu es homo ꝛ tu nō sedes. iō ista conditionalis est falsa.

De impossibilitate possibilitate necessitate ꝛ cōtingentia eiusdem non opꝫ dicere aliter qꝛ ois cōditionalis vera est necessaria ꝛ ois falsa ē impossibilis. Nulla aūt est que sit cōtigens. iste regule dicte sunt de cōditionali denomiata aly si quare ꝛc.

c Opulatiua est illa que habet plures cathegoricas ꝑ notā copulationis iuicem cōiūctas. vt tu es hoꝰ ꝛ tu sedes. Ꝓpositionū copulatiuarum alia affirmatiua alia negatiua. Affirmatiua ē illa inqua nota copulationis affirmatur exemplum positū est. Negatiua vero est illa i qua nota copulationis negať vt non tu es homo ꝛ tu es asinus.

Et semper negatiua ꝓbatur per affirmatiuam.

Ad veritatem copulatiue affirmatiue requiritur quamlibet partem esse veram vt tu es homo ꝛ tu es animal.

Et ad falsitatem copulatiue affirmatiue sufficit vnam partem esse falsaꝫ vt tu es hoꝰ ꝛ tu curris.

Ad possibilitatem copulatiue requiritur quālibet partē eē possibilē ꝛ nlľā alteri iꝯ

possibilem. exemplū primi vt tu es hō ⁊ tu curris. Sz ad impossibilitatem ei⁹ sufficit vnā partez esse ipossibilē aut vnā alteri icōpossibilez. exemplū primi vt tu curris. ⁊ tu es asinus. exempluz fi vt tu es ⁊ tu nō es. Ad necessitatez copl'atiue regrit quamlibz ptem esse necessariaz vt hō est aial ⁊ de⁹ est. Et ad ptingentiaz. ipius regrit ⁊ sufficit vnaz partez esse ptingentez. alterā aūt nō ipossibilez nec eidē icōpossibilem vt tu curris ⁊ tu es hō vel deus est ⁊ tu curris.

d Disiunctiua est illa iqua coniūgūtur pl'es cathegorice p notaz disiunctionis. vt tu es homo vel tu es asin⁹

Propositionū disiūctiuarū alia affirmatiua alia negatia

Disiūctiua affirmatiua ē illa in qua affirmatur nota disiūctōis vt patuit. negatia vero est illa i qua nota disiūctōnis negatur vt nō tu es hō l' tu es capra. ⁊ hec semp̄ pbat p affirmatiuaz nec esset negatiua nisi pponeret negatō vt tu non es asinus vel tu nō es capra. Affirmatiua est qz nulla illaz negationum tranfit in notam disiunctionis.

Ad veritatez disiūctiue affirmatiue sufficit vnaz partē esse veram. vt tu es homo vl' tu es asinus. Et ad falsitatem eius requiritur quālz partem esse falsam vt tu curris l' nullus baculus stat in angulo.

Ad possibilitatem disiūctiue affirmatiue sufficit vnaz partem esse possibilem. vt homo est asinus vel antichristus est Sed ad impossibilitatē eius requirit quālibet partē esse impossibilem vt homo est asinus vel nullus deus est.

Ad necessitatem disiunctiue affirmatiue sufficit vnaz partem esse necessariaz vel iuicē cōtradici. Exēplum primi vt deus ē vel sortes mouet. Exēplū fi vt tu es l' tu non es. Et ad cōtingentiā eiusdem requiritur quālibet partem esse cōtingentez ⁊ nullā alteri repugnare nec ēt cōtradictoria illaz vt antixp̄s est albꝰ l' ipse currit. Ponitur tertia particula qz hec disiunctiua est necessaria tu nō es hō vel tu es aial. ⁊ tñ nulla ps alteri repugnat ⁊ qlibz ē ptingēs. sz hoc iō qz cōtradictoria ptiuz repugnāt vz tu es hō ⁊ tu nō es aial. vel dicaf ⁊ melius q̄ ad necessitatez disiūctiue requirit ⁊ sufficit copl'atiuā factā de partibz contradictoriis esse impossibilez. Et ad contingentiam q̄ copulatiua facta ꝺ ptibz oppositis sit cōtingēs

hec.n.ē necessaria tu nō curris.vel tu moueris.qz hec copulatiā ē ipossibilē tu curris z tu nō moueris.Et hec ē ꝑtingēs tu curris vl tu nō moueris.qz hec copulatiua ē ꝑtingens tu nō curris z tu moueris secūdū regulas datas de copulatiuis.

Seqt capitulū ō ꝑdicabilib⁹

Predicabile dupl'r sumit videlicz cōiter z ꝓprie Predicabile cōiter sūptū ē termin⁹ aptus.natus de aliquo ꝑdicari.z sic tā terminus cōis q̄z singl'aris tā cōplexus q̄z inplexus dicit predicabile. Sz ꝓprie sic sumendo diffinit.Predicabile ē termin⁹ uniuoc⁹ apt⁹ nat⁹ de pluribꝰ predicari.z sic null⁹ terminus singularis nec trāscēdēs aut ꝓpositꝰ dicitur predicabile seu vniuersale qō idē ē.qz null⁹ talis est terin⁹ vniuocus

Unde termin⁹ vniuoc⁹ est termin⁹ simplex plura significās ꝑm vnicā ratōnez sicut li bō qō significat sortē z platonē z oīa sua sigificata ꝑz hāc rationē al' ratōale.Per hoc qō dicitur terminus simplex excludit termini ꝓpositi.sed significans pl'a excludit terminum singularez z vnica ratione excludit terminū trāscēdētez.videlz ens aliqd z huiusmodi.

Termin⁹ equoc⁹ ē termin⁹ simplex plura significās ꝑz diuersas rationes sicut li canis q̄ significat canē latrabilē sidus celeste z piscē marinuz. z hoc diuersis rationibus.

Predicabile secūdo mō sūptū diuidit i quinqz vniuersalia videlz gen⁹ speciē differentiā ꝓpriū z accidēs.Gen⁹ ergo ē termin⁹ vniuoc⁹ predicabilis in qd de pluribꝰ dissimilibus spē.vt aial predicatur de boie z de asino q̄ dissimilit spē in eo qd quid qz ad interrogationez factaz per quid est bō vel asin⁹ rīdetur q̄ est aial.

Gen⁹ diuiditur.nā quoddā est genus gnālissimū.z quoddam genus ꝑalternum

Genus generalissimū ē termin⁹ q sic ē gen⁹ qd nō pōt esse species.vt substātia. Genus subalternū est terminus qui sic est genus qd pōt esse species vt aial.ē enīz genus respectu hominis species vero respectu corporis

Spēs est terminus vniuocus nō supremus predicabil' i qd d̄ pl'ib⁹ vt li bō ꝑdicatur d̄ sorte z platōe i eo qd qō qa ad itērogatōez factā p qd est sorte vl' plato rīdtur q̄ ē bō

Spēs diuiditur qz q̄daz est specialissima z q̄dā ꝑalterna

Spēs ſbalterna ē termin⁹ q cū ſit ſpecies pōt eſſe gen⁹ vt animal.

Spēs ſpecialiſſima ē termi⁹ nus q cum ſit ſpēs nō pōt eē genus. vt hō. vel aliter

Spēs ſpālisſima ē termin⁹ vniuocus p̄dicabilis ī qd de plurib⁹ orñtib⁹ nūero ſolum ⁊ notāter dicitur ſolū q⁊ li aī al ſi ē ſpēs ſpālisſima. ⁊ tñ eſt termin⁹ vniuoc⁹ predicabilis ī qd de pl'ib⁹ orñtib⁹ nūero q⁊ de ſorte ⁊ platōe ſz nō ſolū de orñtib⁹ nūero. q⁊ ēt de orñtib⁹ ſpē. vt de hoīe ⁊ leōe

Differentia ē terin⁹ vīuoc⁹ predicabil' de pl'ib⁹ ī quale ēnale. vt rōale qđ p̄dicatur de ſorte ⁊ platone ī eo qđ q̄le q⁊ ad itērogatōem factā per qualis eſt ſortes reſpōdetur quod eſt rationalis.

Proprīū eſt terin⁹ vīuoc⁹ p̄dicabilis de pl'ib⁹ ī eo quod quale accñtale ꝓuertibl'r vt riſibile qđ p̄dicat de ſorte et platōe ī eo qđ quale q⁊ ad interrogatōez factā p qualis ē ſortes vl' plato ꝓuenīēter rñ detur ꝙ riſibil'. ⁊ tota ratio quare ſic p̄dicatur de illiſ ē q⁊ ē ꝓpria paſſio illius termini homo cum quo conuertitur.

Accñſ ē tēmin⁹ vniuoc⁹ pre dicabilis de pl'ib⁹ ī eo quod quale accñtale ñ ꝓuertibl'r ſi cut li albū qđ predicatur de hoīe ī eo qđ quale accñtale q⁊ ad itēroḡtōez factā p qua lis ē hō vl' aſin⁹ pōt ꝓuenien ter rñderi qđ alb⁹. ⁊ hoc nō conuertibiliter. Quia nō con uertitur li albū cū aliq⁹ illoꝝ

Suffitientia p̄dicabiliū hē tur iſto mō q⁊ oē vl'e aut eſt predicabile eſſentialiter aut accñtaliter

Si eſſential'r aut ī qd aut ī quale. Si ī quale illud ē dria. Si ī qd aut de plurib⁹ orñti b⁹ ſpē ⁊ illud eſt gen⁹. aut de pl'ib⁹ orñtib⁹ nūero ſolū et illud ē ſpēs. Si vero ē p̄dica bile accñtal'r aut ḡ ī quale ac cñtale ꝓuertibl'r. ⁊ illud ē p prīū. vel ī quale accñtale no ꝓuertibil'r. ⁊ illud ē accñſ. ex predictis pōt ꝓuīci q̄ ſit pre dicatō directa vl' idirecta eſ ſential' vl' accñtal'. Predica tio directa ē i⁹ ī q⁹ ſupl⁹ pre dicatur de ſuo īferiori. vt hō ē aīal. Predicatio idirecta ē illa ī qua īferi⁹ predicatur de ſuo ſuperiori. vt aīal eſt hō. Predicatio eēntialis ē illa ī qua ſuperi⁹ predicatur de in feriori vel ecōuerſo ſz quod dictū ē vl' dria de aliq⁹ illoꝝ Sz predicatio accñtalis ē il⁹ ī qua ꝓprīū vel accñs predi catur de genere ſpecie ⁊ dria vl' ſuo idiuiduo aut ecuerſo

Exẽplũ primi: vt hõ ẽ risibil' vel aial ẽ albũ. exẽplũ sci vt risibile ẽ hõ albũ ẽ aial. Et ꝓsil'r de oria z idiuiduo dicat' l'me li⁹ dicatur q ꝑdicatio essial' ẽ ꝑditatio terminoꝝ eiusdez ꝑ dicamenti vt hõ est aial. predicatio aũt accñtal' est predi catio terminoꝝ diuersoꝝ predicamentoꝝ vt homo ẽ al/bus. Termin⁹ superior ad reliquũ dicitur esse ille qui con tinet illũ z ñ ecõuerso sicut li aial respectu isti⁹ termini hõ qz significat quicqd ille z cuz hoc aliquid vltra. Termin⁹ in ferior ad reliquũ dicitur esse ille qui cõtinetur ab eo .z nõ ecõuerso vt li sortes respectu istius termini homo.

Substantia

Corporea	Incorporea
Corpus	
Animatum	Inanimatuz
Corpus	
aiatum	
Sensibile	Insensibile
Animal	
Rationale	Irrationale
Animal	
rationale	
Mortalis	Immortalis
Homo	
Sortes	Plato

p Redicamentuz est coõ dinatio pluriuz termi/noꝝ ſm sub z supra. Et diui/ditur in decẽ ꝑdicamẽta. Quo rũ primũ est predicamẽtũ sub stãtie cui⁹ generalissimũ ẽ hic teri⁹ sba sub q̃ ponitur hic ter/mi⁹. corp⁹. sub corpore corp⁹ aiatũ sub corpore aiato al' sb̃ aiali spẽs specialissima hõ l' asinus z sb̃ istis sua idiuidua sortes z plato. brunellus z sa uellus. Secũdũ predicamẽ tũ est ꝑdicamentũ quãtitatis Cui⁹ generalissimũ est quãti/tas sub q̃ sunt duo genera sb̃ alterna q̃z nullũ est superius ad reliquũ vz continuuz z di scretũ. primi generis iste sũt speties linea superficies cor pus tempus z locus. q̃z hec sunt induidua b̃ liuea b̃ supfi cies. hoc corpus hoc tempus hic locus. Secundi generis infinite sunt sdeties. s. binari/us trinarius quaternari⁹ zẽ in diuidua vero sunt hic bina rius trinarius z cetera.

Tertium predicamentum ẽ predicamentuz qualitatis cu ius generalissimum est quali tas sub quo sunt quattuor ge nera subalterna: non se habẽ tia secundum sub z supra. pri mum est habitus vel dispoſi/tio. Secundum est naturalis potentia vel impotentia. Ter tium est passio vel passibilis qualitas. Quartuz est forma vel circa aliquid ꝑstãs figura

Primi generis ſpecies ſunt grāmatica logica ⁊ rhetorica quaꝝ indiuidua ſunt hec grāmatica ꝟ logica ꝟ rhetorica.

Secundi generis ſpēs ſunt duꝝ ⁊ molle. quarū indiuidua ſunt hoc durum hoc molle.

Tertij generis ſpēs ſunt dulcedo amaritudo. albū nigruꝫ calidū ⁊ frigidū huidum ⁊ ſiccum. quarū idiuidua ſunt hec dulcedo ꝟ amaritudo hoc album hoc nigꝝ ⁊ huiuſmodi.

Quarti generis ſpecies ſūt circulus triangulus quadrāgulus ⁊ huiuſmodi quarū idiuidua ſunt. hic circulus. hic triangulus hic quadrāgulus.

Quartū predicamētū ē ꝑdicamētū relatōis. Cuiꝰ generaliſſimū eſt relatio vel ad aliquid ſꝟ q̄ ſunt tria genera ſꝟ alterꝝ ñ ſe hūtꝝ ꝟ ſꝫ ⁊ ſupra

Primum eſt eqparatio. Secūduꝫ ē ſuppoſitio. Tertiuꝫ ē ſuppoſitio. primi generis ſpecies ſunt vicinus equale ⁊ ſimile quarum indiuidua ſunt. hic vicinus hoc equale ⁊ hoc ſimile

Secūdi generis ſpēs ſūt pr̄ dōs ⁊ magiſter. q̄ꝝ idiuidua ſūt hic pr̄ hic dōs ⁊ hic magr̄

Tertij generis ſpēs ſūt filiꝰ ꝟuus ⁊ diſcipl̄ꝰ quarū idiuidua ſunt hic filiꝰ hic ſeruꝰ hic diſcipulus.

Quintum predicamētū ē ꝟ dicamētū actōis cuius genera ſubalterna ſunt ſex. quoꝝ nullū ē ſuperius ad reliquum vꝫ generare corrūpe augere diminuere alterare. ⁊ ſm locū mouere. Primi ⁊ ſi generis ſpēs ſunt. generare boiez ⁊ corrūpere equū quaꝝ indiuidua ſunt ſic generare bōiez ſic corrūpere equum. Tertij ⁊ quarti generis ſpēs ſunt augere in longū diminuere i latum. quoꝝ indiuidua ſ̄ ſic augere i lōgum ſic dīminuer̄ in latū. Quīti generis ſpēs ſunt calefacere ⁊ frigefacere quaꝝ idiuidua ſunt ſic calefacere ſic frigefacer̄. Sexti generis ſpecies ſunt mouer̄ ſurſū mouere deorſum quarū indiuidua ſunt ſic mouere ſurſū ſic mouere deorſum. Sextuꝫ predicamētū ē predicamētuꝫ paſſionis cuiꝰ generaliſſimū eſt paſſio. Et ꝟ ſil'r ſex genera ſbalterna ñ ſe hūtia ꝟ ſūb ⁊ ſupra vꝫ generari corrūpi augeri dīminui alterari ⁊ ꝟ ſꝫ locū mouēi. primi ⁊ ſi generis ſpēs ſūt bomi nez generari e quū cōrūpi q̄ꝝ ididua ſūt iſtū bōtez generari iſtū eqm̄ cōrūpi. Tertij ⁊ quarti generis ſpecies ſunt augeri in longū dīminui ī latū quaꝝ idiuidua ſunt ſic augeri i lōgū ſic

diminui ī latū. Quīti generiſ ſpēs ſunt calefieri ꝛ frigefieri quarū idiuidua ſunt ſic calefieri ſic frigefieri. Sexti generis ſpēs ſunt moueri ſurſum moueri deorſuz q̄ꝫ idiuidua ſunt ſic moueri ſurſū ſic moueri deorſuz. Setimū p̄dicam̄tū ē p̄dicam̄tū vbi cui⁹ generaliſſimū ē vbi ſub q̄ ſunt ꝟ genera ſbalterna ī loco ī ſpatio. q̄ruz ſpēs ſunt ī domo. ī platea ſub qb⁹ ſunt idiuidua ī hac domo in hac platea hic vel ibi.

Octauū p̄dicam̄tū ē p̄dicamentū qū cui⁹ generaliſſimū ē qū ſb̄ q̄ ſunt genera ſbalterna. vz ī tp̄z ī euo in eternitate. q̄ꝫ ſpēs ſūt heri hodie cras ꝛ idiuidua. vt tunc vel in illo die vel in illo inſtanti.

Nonū p̄dicam̄tū ē p̄dicam̄tuz ſit⁹ cui⁹ generalimū ē ſit⁹ vel poſitio ſb̄ q̄ ſunt ſpēs vz ſtare iacere ſedere q̄ꝫ idiuidua ſunt ſic ſtare ſic ſedere ſic iacere. ꝛo⁹ p̄dicam̄tuz ē p̄dicamentū hīt⁹ cui⁹ generaliſſimū ē hīt⁹ ſub q̄ ſunt ſpēs ānul⁹ ꝛ coroña armatū eſſe. calciatū eſſe. q̄ꝫ idiuidua ſūt hic ānul⁹ ꝟ coꝛona ſic armatū eē ſic calciatū eē. Juxta p̄dicta ē notā duz q̄ ī quocūq; p̄dicamento ponit⁹ ꝓcretū ī eoꝺ põit⁹ ſuuz abſtractū ꝛ eꝓ́ſo. Jta q̄ ī eo dē p̄dicam̄to poit⁹ hō ī q̄ humanitas. ꝛ in eodem albedo in quo albuz ꝛ econuerſo ꝛc.

f Jlogiſm⁹ ē oꝛo ī q̄ q̄ b⁹dā põitis ꝛ ꝓceſſis neceſſe ē alīó euenire p ea q̄ poſita ſunt ꝛ ꝓceſſa vt oīs hō currit ſoꝛ. ē hō g̃ ſoꝛ. currit. Et ſciēdū ē p⁹ q̄ oīs ſi logiſm⁹ ꝓſtat ex trib⁹ termis ſ. maioꝛi extremitate minoꝛi extremitate ꝛ medio termīo Uīi medi⁹ termin⁹ ē ille q̄ biſ ſūit añ ꝓcluſiōe ꝛ ñ igrediē ꝓ cluſionē. vt hō. Maioꝛ extreitas ē ie. termin⁹ q̄ ſūit ī maioꝛi ꝓpōe cū medio termīo vt currēs. Mioꝛ extremitas eſt ille termin⁹ q̄ ſūit ī minoꝛi ꝓ põe cū medio termīo vt ſoꝛ. Ko ē notādū q̄ figura ē ꝺbita diſp⁹ terminoꝝ q̄ diſp⁹ triplꝛ ſit. Nā aut illó qꝺ ſbījcit ī pa ꝓpōe p̄dicaī ī ꝑa ꝛ ſic reſ'tat pa. ſia. aut idē p̄dicaī vtrobi qz ꝛ ſic oꝛdinaī ꝑa figura. vl ió ſbījcit ī vtraqz ꝛ ſic hēī 3a figura. exēplū pe. ſie. vt oē al' ē ſba oīs hō ē animal. g̃ oīs hō ē ſba. Exēplū ſe figure vt null⁹ lapis ē hō oē riſibile ē hō g̃ nul⁹ riſ. ē lapis. Exē, pluz 3e. figure oīs hō ē al' oīs hō ē rōalis. g̃ qꝺā rōnale ē al'. vñ ꝟſus ſub ꝓze pa bis p ſecunda tertia bis ſub.

3° eſt notāduz q̄ q̄dā ē conclusio directa ꝛ q̄dā indirecta

ꝑcl⁹ directa ē i⁴ī q̄ maior ex
treitas ꝑdicaꝫ de minori ī con
clusione ex⁴data sunt. Lōcl⁹
idirecta ē illa ī q̄ minor extrei
tas ꝑdicaꝫ de maiori ī ꝓclusi
one vt ois hō ē aīal ſor. ē hō
g̃ aliqꝫ aīal ē ſor. 4⁹ eſt notā
dū ꝙ ōium iſtaꝝ figuraꝝ ſūt
dece ⁊ nouē mōi qb⁹ ſilogiza
tur ī illis q̄ꝝ nouē ptinent ad
primā figurā quattuor ad ſ̄a
⁊ ſex ad tertiā. ⁊ iſeritur in i
ſtis vſib⁹. Barbara celarent
Darij ferio baraliptō Celātes
dabitis ſapeſmo friſeſomorū
Ceſare cameſtres feſtino ba
rocho. Darapti felaptō diſa
mis datiſi brocardo feriſon. ⁊
bi omnes ꝓcludūt directe p
ter. ſ. vltios prime figur. Jn
his mōis ponīt quattuor lre
vocal'. ſ. a. e. i. o. prima ſigni
cat vl'em affirmatiuā. ſa vl'ē
negatiuā. 3⁹ pticularē idefi
nitā aut ſingularē affirmati
uā. 4⁹ pticularē idefinitā vel
ſingularē negatiuā ſ̄z g̃ ſitum
iſtaꝝ lr̄aꝝ ī mō oz cōſtrui ſil
logiſm⁹ q⁹ g⁹ in barbara ter
ponīt a. ideo q̄libz ꝑp⁹ ī mō
illo erit vniuerſalis affimatia
Et q⁹ in celarēt p̄ poīt e ⁊ ſo
a ⁊ iteꝝ. 3⁹. e. iō 1⁹ mōi prima
ꝑp⁹ ⁊ 3⁹ erit viuerſalis nega
tia ſa ⁊ o viuerſalis affirma
tiua. Si g⁹ q̄raī barbara ex
qb⁹ ꝓſtat. dicaī ꝙ ex duabus
vl'ib⁹ affirmatis vl'ez affirā
tiuā dirē cōcludētib⁹. Cela
rēt vero ex vl'i negatia ⁊ vl'i
affirmatia vl'ez negatiuā dir
cte cōcludētib⁹ ⁊ ita ō ſingul'
dicaī. ſ. ē notāō ꝙ p⁹ qu atu
or dictōes primi vſus icipiūt
ab his cōſonātib⁹ b. c. d. f. ⁊ li
militer ōs dcōes ſeq̄ntes ⁊ p
hoc itelligī ꝙ ōs mōi ichoā
tes. a. b. dīt rduci ad p^m p^e ⁊
ōſ mōi icoātes a. c. ad ſ̄z ⁊ p o
ad 3^m ⁊ p. ſ. ad. 4^m Jtē vbicū
q3 poīt. s. ī his dcōib⁹ ⁊ nota
tur ꝙ ꝑp⁹ itellecta ꝓvocalē ī
mediate p̄cedēte oz conuerti
ſimpl'r ⁊ p. p. oz cōvti p accñs
⁊ p. m. ꝙ fiat trāſp⁹ī pīſſis ī
ta ꝙ maior fiat minor ⁊ ep⁹ ⁊
p. c. ꝙ rducaī p ipoſſib⁹. ex^m
triū p⁹ꝝ bī rducendo ſapeſ
mo ad ferio vt ois h⁹ ē aīal.
nullus lapis ē h⁹ g⁹ qōdaz al'
ñ ē lapis. dicatur ergo ſic nul
lus h⁹ eſt lapis qōdā aīal eſt
h⁹ ergo qōdā aīal non eſt lap̄.
Jſta reductio bēī conuerten
do maiorē primi ſill'i p accñs
⁊ minorē ſimpliciter qb⁹ con
ſionibus ſcis trāſponantur p̄
miſſe ⁊ ita ō alijs dicatur.

Qualiter autem modus in
q⁹ poīt. c. rducaī p impoſſibi
le oſtenditur. Nā in iſtis mo
dis ſolummodo inſeritur. c.
vz in barocho ⁊ in brocardo.
ideo ſolū iſti mōi reducūī ad

barbara p ipossibile. Exēplū
primi ois hō ē aīal aliqs lapis
nō est aīal. g̃ aliqs lapis nō ē
hō reducit nāqz ad barbara
p ipossibile sumēdo cōtradic
toriū pclusionis cū maiori z ī
ferendo oppositū minoris. vt
ois hō ē aīal ois lapis est hō
g̃ ois lapis est aīal. Exēplū fi
nōi. vt qdā hō ñ est lapis ois
hō est aīal. g̃ qdā aīal nō ē
lapis. Reducit nāqz ad bar
bara sumendo ꝓtradictoriū
pclusionis cū maiori z iferēdo
oppositū alteri⁹ p̄miſe .s. ma
ioris vt omē aīal ē lapis. ois
hō est aīal g̃ ois hō ē lapis.
Unde vsus simpl'r verti vult
s.p. vero p acci. m. vl't trāspo
ni. c. vero p ipossibile duci ex
p̄dictis seq̃t q̄ null⁹ silogism⁹
ꝓstat ex oīb⁹ pticularib⁹ nec
ex oīb⁹ negatiuis. Et si altera
p̄missarū fuerit pticularis vl'
negatiua z pclusio sil'r erit pti
cularis vel negatia. Et h̄ de si
logismis dicta sufficiant

Supp⁹ est acceptio ter
mini ī ꝓpositiōe p ali
q̄ vel p aliqb⁹. Exemplū pri
mi tu es. Exemplus fi ego z
tu sum⁹. Jn p^a supponit solū
p aliq̄. in fa p aliqb⁹. Et no
tāt dr in ꝓpositione qz extra
ꝓpositionem non suppōit ter
min⁹ licet tñ significet. vñ li
hō ita significat extra ꝓposi
tionem sicut intra. Nunq̄ tñ
supponit niſi existat pars ꝓpo
sitionis. Suppō diuidit q̄m
aliq̄ est supp⁹ materialis. z a
liqua est supp⁹ psonalis

Supp⁹ materialis ē accep
tio termini ī ꝓpōne p suo ma
teriali significato. vt hō ē no
men. p3 q̄ li hō non supponit
niſi p se vel pro sibi ꝓsimili q̄
sunt significata materialia isti
us termini homo

Suppositio psonalis est ac
ceptio termini in ꝓpositione
p suo formāli significato vt hō
est animal. p3 q̄ li homo sup
ponit p form. vel p platone que
sunt significata formalia isti⁹
termini hō. Ad euidentiā aūt
istaꝝ diffinitionum est notādū
q̄ dr̃a est inter significatū for
male z materiale alic⁹ termi
ni. Naz significatū formale
alicuius termini est illud q̄ ie
terminus significat. z de eo ō
ac pro eodez est verificabilis
affirmatiue sine additamēto si
gni materialitatis sicut for. vl'
plato est significatū formale
isti⁹ termini homo. qz de for.
z platone verificat affirmati
ue li hō sine additamento sig
materialitatis qz q̄lz istaꝝ est
vera for. ē hō. z plato est hō

Sz significatū mäle alteri⁹
terini est illō q̄ ie terin⁹ signi
ficat p q̄ nō est vificabil' affir

Sz significatū materiale a lic⁹ ꝺ̄ i ē illud qꝺ i⁹ ꝺ̄ significat ꝓ q̄ nō ē verificabilis affirātiue fine additaméto signi materialitatis ficut i⁹ teri⁹ hº ⁊ q lz sibi ꝓsimilis ē significatum eiusdē termi hº materiale qa seipz significat ⁊ q̄nlz sibi ꝓsimile tñ ꝓ nullo tali ē verificabilis fine additamēto figi mālitatis qz ꝟ ē falsa. i⁹ teri⁹ hº ē hº sz ꝟ ē ꝟa i⁹ teri⁹ hº est li hº

Uel dicatur ⁊ breui⁹ ꝙ significatū formale alic⁹ terini est illud de c⁹ ꝓnoie demōstrāte verificabilis est talis teri⁹ affirmatiue fine additaméto signi materialitatis vt for. ē significatū formale i⁹ terini hº qz ꝟ est vera hº est hº demonstrādo for. Sz significatū materiale alic⁹ terini est illud de c⁹ ꝓnoie demōstrāte ñ ē talis teri⁹ verificabiℓ affir⁹ nisi mediāte sig̃ materialitatis. ficut i⁹ teri⁹ hº ē significatū matēiale eiusdē qz ꝟ ñ est vera boc est hº demōstrādo illū teriuz hº sz ꝟ bñ est vera boc ē li hº demōstrādo eūdē. Ex qbꝫ sequtur ꝓº ꝙ qlz teri⁹ q ñ ē de seipō verificabilis nisi mediante sig̃ materialitatis bz ꝺupler significatū vidz materiale ⁊ formale sicut illi terini hº alˉ lapis lig⁹ ⁊ b⁹ modi sigt. n. li hº for. formaℓr ⁊ seipz aut ꝺi ꝓsiℓ ē materiaℓr ꝓo sequtur ꝙ qlz teri⁹ q ē de seipō verificabilis ñē tali sig° bz vnū for luz significatū ⁊ illō ē formale ⁊ formaliter significat sicut isti terini ens aliqd nom̄ teri⁹ ⁊ b⁹ mōi. Nā sicut i⁴ ē vera ens ē ens ita i⁴ li ēs ē ens Et sicut i⁴ ē vera nomen est nom̄ ita i⁴ li nomen est nom̄. 3º seqt ꝙ sicut aliqs teri⁹ pe itentōis vℓ ipōis bz significatū forāle solumodo. ⁊ aliqs materiale ⁊ forāle ita aliqs teri⁹ ꝺe itentionis vel ipōis bz significatuz forāle solūmº ⁊ aliqs vtrūqz p⁴ps est oñsa qm̄ tā li hº q̄z li ens est teri⁹ pe itentōis vel ipōis ⁊ tñ li hº bz vtrūqz significatū ⁊ li ens forāle solūmō ꝺa ps ꝓbaꝺ. nā li nomen ⁊ li pº sūt terini ꝺe itētōis ℓ ipositōis ⁊ li nomen bz significatuz forāle solmº qz ꝟ est ꝟa li nomē ē nomē ⁊ li pº bz vtrūqꝫ. qz ꝟ ñ ē ꝟa li ꝓpº ē ꝓpº sz bñ q̄lz istaꝫ ꝓpº affirmatia ē ꝓpº ꝓpositio negatia ē ꝓpositio Sℓr ie terin⁹ fillogism⁹ habz vtrūqz significatū qz ꝟ ñ ē vera li fillogism⁹ ē fillogism⁹. sz bene q̄lz istaꝫ. a. ē fillogism⁹. ⁊ b. ē fillogism⁹. ꝺato ꝙ a. sit fillogismus pe figure. ⁊ b. ze.

4º. seqt ꝙ sicut aliqs termin⁹ ꝓme itentionis vel ipositionis pōt supponere materi

aliter ꝛ aliqs ꝑsonaliter .ista aliquis termin⁹ ꝓe ītentionis vel ipositionis pōt supponeꝛ ꝑsonaliter ꝛ aliqs materiali/ ter.pᵃps ē oīa ſa ꝛ ꝓa pbaꝫ.nā dicendo nom̄ ē termin⁹ly no men ſupponit ꝑsonaliter qz ꝑ ſuo formali ſignificato. Et ita dicendo ꝓpᵒ vel ſillogiſm⁹ ē ofo.ſz dicendo ꝓpᵒ ē termin⁹ ſimpler ſillogiſm⁹ ē nomen tā ly ꝓpᵒ q̄ li ſillogiſm⁹ ſupponit materialiter pro ſuo materia li ſignificato ꝛc.

u Tāt cogſcaꝫ qm̄ teri ni materialiter ſuppo nunt ꝛ qm̄ ꝑſoāl'r ſpā les reᵒclarāt.q̄z pᵃ ē iᵃ. Dīs termin⁹ ſolū hns ſignificatam formale ē ſolūmō ꝑſoāl'r ſup pōibilis.ꝑz qz talis nū q̄ ſup/ ponit niſi ꝑ ſuo formali ſignifi cato.verbigᵃ.de terminis pe ītentionis vl' ipositōis.vt es aliqd ꝛ hui⁹ mōi.Exm de teri nis.ze.ītentionis l' ipositōis vt termin⁹ nom̄ ꝛ hui⁹ mōi. zᵃ. regula ē ista. Dīs terminus vtrūqz hns ſignificatū ſi ſibi addit ſigm materialitatis ī ꝓ pōne ſolūmō materialr ſup/ ponit ꝑz qz nō ſupponit niſi ꝑ ſuo materiali ſignificato rōne ſigni materialitatis.exēplū ō terīnis peītentōis l' ipositōis vt li bō ē li bō li aial ē li aial tā li bō q̄ li aial ſtat matēialr ꝛ Exm ō tēis ꝓe ītentionis vel ī positionis vt li ꝓpᵒ ē li ꝓpᵒ li ſilogiſm⁹ ē li ſilogiſm⁹.tā li ꝑ positio q̄ li ſilogiſm⁹ ſuppōit materialiter qz ꝑ ſuo materia li ſignificato. ſigna materialita tis ſunt iſta li ieterīn⁹ iᵃ ꝓpᵒ. iſta ozō ꝛ hui⁹ mōi ſz potiſſm ē iſta vox li.zᵃ.regula ē iſta. Cui⁹ cūqz ꝓpositionis extrēa ſunt termini.peītentionis vel ipositionis qb⁹ ſi addit ſignuz materialitatis tā ſubiectū q̄ ꝑdicatuz ſupponit ꝑſonaliter vt bō ē aial ſoz.currit. Et no/ tāter dr̄ ſi nō addit ſignū ma terialitatis qz addito illo ſup poneret ibi termin⁹ materia liter ꝑ ꝓā regulā. 4ᵃ.regula ē iſta.cui⁹ cūqz ꝓpositōis exe ma ſunt termini ꝓe ītentionis vel ipositionis q̄ ſbiectū ha bz ſolū ſignificatū formale ꝛ predicatū vtrūqz. tā ſbiectuz q̄ ꝑdicatū ſupponit ꝑſonal'r ſi predicato non addit ſignū materialitatis.ꝟbigᵃ.ſignum ē ꝓpᵒ termin⁹ ē ſillogiſm⁹.5ᵃ regula ē iᵃ. Si extrēa ſūt teri ni ꝓe intentionis vel ipositōis ꝛ ſbiectū hēat vtrūqz ſignifica tū.ꝑdicatū vero ſit'r vtrūqz l' ſolū formāle ñ dat regula gene ralis.quoniam interdum ſup ponit quilibet illoꝝ perſo/ naliter interdum alter mate / rialiter verbigratia dicendo

ꝓpoſitio ē oꝛatio ambo ex
trema hñt vtrūqꝫ ſignificatū
ꝛ ābo pſoālr ſupponūt. Jtē ſi
dr. ꝓp° ē ſignū ſbiectū habet
vtrūqꝫ ſignificatū ꝛ ꝑdicatuꝫ
ſolū vnū. ſ. foꝛāle ꝛ vtrūqꝫ ꝑ
ſoāl'r ſuppoit. Sꝫ ſi dr. ꝓp° ē
nomē ſbictū bꝫ vtrūqꝫ ſigni
ficatū ꝛ ꝑdicatū ſolū foꝛāle ꝛ
tñ ſbiectū ſupponit māl'r qa
aliter nō foꝛet ꝓpō vera.

Jtez ſi dr. ꝓp° ē termin⁹ ī ꝑ
plex⁹ vtrūqꝫ extremū bꝫ vtꝛ
qꝫ ſignificatū. ꝛ tamē ſbiectū
ſuppoit materialr qꝛ ꝓp° ect
falſa. 6ª rª ē iª Luiuſcūqꝫ ꝑ
pōuis ꝑdicatū ē teri⁹ pe itenti
onis vel ipoſitōis ꝛ ſbiectum
ꝛe deducto ipedimēto ſigī ma
terialitatis tā ſbiectū q̄ꝫ pꝛe
dicatū ſuppōit pſoālr vt ſpēs
eſt bº. aliqō gen⁹ ē alr. 7ª
rª eſt iſta. Luiuſcūqꝫ ꝓpoiſ
ſbiectū eſt teri⁹ pe itentōis vl'
ipoſitōis nō ſignificās foꝛālr
ſe ꝛ ꝑdicatū ꝛe deducto impe
dimento ſigni limitantis ſbiec
tuꝫ ſupponit materialiter ꝛ ꝑ
dicatū pſonaliter. vt homo ē
nomen. petrus ē nominatiui
caſus. Et notāter dr. non ſigī
ficās foꝛmalr ſe qꝛ ſi termin⁹
aliqs ſignificaret ſe foꝛmalr
pſonalr ſupponeret ꝑ ꝓriam
regulā. vt ens ē terminus trā
ſcēdēs: Jtē dr. ſine impedimē
to ſigī limitātis qꝛ ſig^m vl'e l'
pticulare ei⁹dem generis li
mitat ad ſuppōnem pſonalez
vt aliqs homo ē ſpēs vel nul
lum animal ē gen⁹. tā li hō q̄ꝫ
li animal ſtat pſonaliter ꝑ li
mitationē ſigni. Ex q̄ ſeqtur
q̄ ſubalterna illi⁹ homo ē ſpe
cies non ē illa omnis hō ē ſpe
cies nec pticularis ē illa aliq̄ſ
hō eſt ſpēs ſꝫ iſta aliquod hō
eſt ſpēs nec ſingularis ei⁹ eſt
aliqua iſtaꝝ iſte hō ē ſpēs iª
hō ē ſpēs. ſed iſta. hoc homo
ē ſpēs. Jtē ꝓtradictoꝛiū iª hō
ē ſpēs non ē illud nl' q̄ ē hō ē
ſpēs aut nullus homo ē ſpēs
qꝛ tūc duo ꝓtradictoꝛia foꝛēt
ſil' vera. ſed iſtud nullū homo
ē ſpēs nec ſbcontrariū ei⁹ eſt
aliquis homo non ē ſpes ſeu
aliqd qō eſt homo non ē ſpēs
ſed iſtud aliquod hō nī ē ſpēs
Ratio aūt quare alique iſtaꝝ
ſituantur in figura ꝛ alique nī
eſt quia in aliquibus ſuatur
eadem ſuppoſitio ꝛ in aliquī
bus non. vnde omnes ꝓpo
ſitiones exiſtentes in figura
debent habere conſimilez ge
neralem ſuppoſitionem. Et ſi
dicitur qꝛ ſuppoſitio materia
lis ſemp regrit ſigª neutri ge
neris dr. q̄ iō qꝛ ois termin⁹
materialiter ſupponēs ē neu
tri generis ꝛ idecliabile nom
ꝓz grāmaticos. Exvltia. ꝛ pe
nl'tia regulis ſeq̄t q̄ iſta nō ē

bona cõuersio hõ ẽ spẽs. spes est hõ. qz li hõ ī p⁴. supponit mãliter. z ī ꝥa psonal'r. sz sic ꝓuertiẽ simpl'r spes est li hõ nec i⁴ est bõa cõuersio p̃ acci/dens nullũ nomen ẽ hõ. g̃ hõ nõ ẽ nomen. sz sequit igit ali q̃d qó est hõ non est nomen

m Aterialis supp° pl'res ꝓtiet dones. q̃z p⁴ ẽ i⁴. Suppõnũ materi aliũ alia discreta. alia cõis sup põ material' discreta ẽ accep tio termini material'r suppo nentis cũ ꝓnoie demõstratiuo vt h°hõ ẽ spẽs. i^e termin⁹ aial ẽ gen⁹. Supp° material' cõis est acceptio termini materia/liter supponentis sine ꝓnoie demõstratiuo. vt hõ ẽ noiati ui casus. petr⁹ ẽ nomen ꝓꝓrũ vñ li petr⁹ ꝓsonaliter sumptũ est termin⁹ discret⁹ z nomẽ p ꝓrũ. sz materialiter ẽ terin⁹ cõis predicabilis de pl'ib⁹ vz de i°termino petr⁹ ī mente z de isto ī scripto. z de i° ivoce Sil'r dicendo. tu est ꝓnomen demõstratiuũ sbiectũ hui⁹ nõ est ꝓnomen. sz nomen ideclia biliter sumptũ hñs fil'r plura suppõsita. z⁴. dio est i⁴. Sup/põnuz materialiũ cõiũ alia ó terminata alia ꝓfusa. Supp° materialis determinata ẽ ac ceptio termini materialiter supponentis. sb̃ q̃ ꝓtigit descẽ ore ad oia ei⁹ suppo⁴. disiũc tiuevt hõ ẽ termin⁹ cõis z isti sunt ões termini hõ g̃. h° hõ ẽ termin⁹ cõis vel h°hõ ẽ termi n⁹ cõis z sic de singulis. Ex q̃ seq̃t q̃ ista ꝓp°ẽ vera hõ ñ est nti casus sicut ista hõ ẽ nti casus. qz sunt due idefinite sb̃ contrarie ī quaz p⁴ verifica/tur subiectũ p i° termino hõ q̃ est dti vel acti casus vel ma terialiter sumpto. z i alia ꝑ si mili q̃ est nti casus. Et ita cõ cedit q̃ amo ẽ verbuz. et qó amo non est verbum legens est ꝓticipium z legens non ẽ participium. tu est ꝓnomen ó mõstratiuuz z tu ñ ẽ ꝓnoñ de mõstratiuuz nec sunt iste ꝓtra dictorie sed sb̃contrarie. iõ nõ concedo q̃ amo ẽ v̄bũ z nl' lũ amo ẽ v̄bũ tu ẽ ꝓnoñ z nul lũ tu ẽ ꝓnoñ q̃r ꝓtradictorie.

Supp° materialis ꝓfusa est acceptio terini material'r cõ muniter supponentis sb̃ q̃ nõ ꝓtigit descendere ad. oia sua suppo⁴. disiũctiuevt tãtũ hõ est nomen. z isti sunt oés teri ni. hõ ergo tantum h°. hõ est nomen vel h° homo est noñ vel sic de singulis in casu ãte cedens est veruz z ꝓsequens est falsum. Tertia dio est ista. Suppõnum materialiũ con/fusaz q̃daz est confusa tãtum z q̃dam confusa distributiua

4ª dio est ista suppōnum materialiū confusax tantuz q̄dā est mobilis z quedaz imobil' Supp° materialis confusa tātuz mobilis est acceptio terini materialiter supponentis sb̄ q̄ contigit descedēr ad oia sua suppōita distribuēti. vt tātuz homo est nomen. z b̄ sunt oia li homo g̃ tm̃ b° homo vel b° homo z sic de singulis est nom̃

Supp° materialis confusa tantū imobilis ē acceptio termini materialiter coiter supponentis sb̄ q̄ non contigit descendere. sz si contigeret descenderē distribuēti vt necessario homo est species li homo stat confuse tantū imobiliter qz non lz descendere. vñ non sequitur necessario homo est species. z isti sunt omnes terini homo necessario b°. homo vel b° homo. z sic de singulis est species. añs. n. est verus z consequens falsuz. tamen si ꝓtingeret descendere descenderetur modo dicto.

5ª. dio est ista. Suppositionuz materialiū distributiax q̄dā est mobilis z q̄daz imobil'

Supp° materialis distributiua mobilis est acceptio termini materialiter supponentis sb̄ quo ꝓtigit descendere ad oia sua suppositā copl'e. vt omne homo est termin? z isti sunt omnes termini homo. g̃ b° homo est termin? z b° homo est termin? z sic de singul'

Supp° materialis distributiua imobilis est acceptio termini materialiter cōiter supponentis sb̄ quo nō ꝓtigit descendere. sz si ꝓtigeret descenderē copulatiue vt necessario ōe hō est species li hō stat material'r distributiue imobiliter. qz non lz descendere cū non seq̄t necessario ōe hō est species. z isti sunt ōes termini hō. g̃ necessario b° hō est species z necessario b° hō est species z sic de singulis. antecedens. n. est vex z ꝓseq̄ns falsuz: vexti si ꝓtigeret descendere descenderēt illo mō. pp predicta est notandū q̄ ista ꝓ iūctio z alī tenet copl'ati. et alī copulatiue tenet copl'ati q̄ copulat terinos vt so2. et plato currūt. tenet copulatiue q̄ coniungit ꝓpositiones. vt so2. currit z plato mouetur. ꝓ similiter nota distributionis aliq̄ tenetur distributi aliquando distributiue tenet distributim quā do disiungit terminos. vt so2. vel plato currit. z tenetur disiunctiue q̄ disiungit ꝓpositiones. vt de? est l' hō est asin?

c Onseq̄nter seq̄t diuisiones ponēr suppōis ꝓsonalis matertam ꝓ

cernentes. Quaruꝫ prima eſt iſta. Suppoſitionū pſonaliū alia diſcrta alia cōis. Suppoſitio pſonal' diſcrta ē acceptio teri. ſingl'is l' cōis cū pnoīe ōmōſtratio ſingl'is nūeri pſonalr ſupponētis. vt ſoz. currit iile h° diſputat. Ex i⁴ diōne ſeqr i⁴r⁴ q̄ oīs terīn² diſcrt²l' cōis cū pnoīe ōmō ſtratio ſingl'is nūeri exñs ps ppōis diſcrte ſuppoīt ſiue p/ ceſſerit ſig^m diſtributiuū ſiue ñ. vñ ita ſtat diſcrete li tu i i⁴ null²afin²es tu ſicut ī i⁴ tu eſ h°. Sup°pſoal' cōis ē acce/ptio teri cōis pſoal'r ſuppoſi tis ſiē pnoīe ōmōſtratio ſin/ gl'is nūeri vt h° currit. Ea diō ē i⁴ ſuppōnū pſoāliū cōi uꝫ q̄dā ē ōteriata ꝛ q̄dā cōfu ſa. Sup°pſoal' deteriata ē acceptio terī pſonalr ſuppo/ nētis ſb q̄ ꝓtigit ōſcēdere ad oīa ei²ſingl'aria diſiūctīe vt h°currit ꝛ iſti ſunt oēs hōies q̄ i^e h°currit vel i^e h° currit ꝛ ſic de ſingl'is. Juxta quaꝫ ſuppōnem ſit ħ p⁴r⁴. Luiuſlꝫ particularis vel indefinite ſb iectum ſupponit determinate tam affirmatiue q̄ꝫ negatiue tam in ſuppoſitione materia/li q̄ꝫ perſonali. Secunda r̄ gula ē i⁴ omnis terminus cō munis quē nullum ſignū p̄ce/dit niſi ſignū particulare ſup ponit determinate. vnde h² p/pōis homo ē animal tā ſb iec tum q̄ꝫ p̄dicatū ſuppoīt ōter minate ꝛ ſunt alicui iſtoꝝ. ad dereſ ſig^m particulare nō pp hoc impediretur ſuppoſitio i ſta. Suppoſitio confuſa eſt acceptio termini cōmuniter perſonaliter ſupponentis ſb quo non contingit deſcendeř diſiunctiue vt tantum homo ē riſibilis. li homo ſtat confuſe ꝛ non ꝺꝫ diſiunctiue deſcendi vt patebit. Tertia diuiſio ē i ſta. Suppoſitionum perſona lium confuſarum quedam eſt confuſa tantum ꝛ quedam cō fuſa diſtributiua. Quarta diuiſio eſt iſta. Suppoſitionū perſonalium confuſarum tā/tum quedam eſt mobilis ꝛ q̄/dam immobilis. Suppoſi/tio pſonalis ꝓfuſa tm̄ mobilis ē acceptio termini perſona liter ſub quo contingit de/ſcēdere ad oīa ſua ſuppoſita diſiunctī vt oīs h° ē al'. ꝛ hec ſunt omnia animalia ergo oīs homo aſt hoc animal vel hoc animal ꝛ ſic de ſingulis.

Juxta quam ſuppoſitio/nem ſit hec ꝓma regula.

Luiuſlibet vniuerſalis af/firmatiue ꝓdicatum ſi fue/rit terminus communis de/ducto omnī īpedimento ſtat ꝓfuſe tātum mobl'r vt oīs hō

ē aīal. li aīal stat ꝓfuse tm̄ mobiliter. dico si fuerit terin⁹ cōmunis qz si forte termin⁹ discretus staret discrete ēt dico sine impedimento ad excludendū alia signa vnde dicendo ois hō oē aīal ē ly aīal ē predicatum vniuersalis affirmatiue z termin⁹ cōmunis z tm̄ nō stat ꝓfuse tm̄ sz distributiue. vt patebit. z⁴. regula cui⁹lz exclusiue primi ordinis cui⁹ nota exclusionis ñ negat sbiectū si fuerit terin⁹ cōis deducto oi alio impedimēto stat ꝓfuse tantuz mobiliter. vt tm̄ hō currit tm̄ hō ñ currit. vtrobiqz suppōit ly hō ꝓfuse tm̄ mobiliter. sup p⁹ psonalis ꝓfusa tm̄ imobilis ē acceptio termini psonaliter cōiter supponētis sb̄ q̄ non ꝓtingit descendere. sz si ꝓtigeret descēdere ex diffinitī. vt necessario hō ē aīal. supponit li hō isto mō qz cū nullo medio seqt̄ q̄ necessario i^e hōvl' ista hō z sic de singulis ē aīal. qa añs ēvex. z pñs falsuz tm̄ si ꝓtigeret descendere ód descēderet ex i⁹ mō. huic supponi añnectit̄ re^e. p⁴ ē i⁴ cui⁹lz additionalis affirmatiue de terinis cōib⁹ deducto impedimēto alteri⁹ sigi glz illoz supponit ꝓfuse tātū imobil'r. vt si hō ē aīal ē. tā li hō q̄z li animal stat ꝓfuse tm̄ i mobil'r. ſa regula cui⁹lz rdu plicatiue affirmatiue p̄dicatū si fuerit capax ꝓfusiōis z non būerit aliūde impedimētū stat ꝓfuse tātū imobiliter. vt soz. ī q̄z tū hō ē animal. li aīal stat illo mō. z⁴. regula cui⁹lz modalis ī sensu ꝓpōito habentis terminū cōez nō distributum supponit i^e termin⁹ ꝓfuse tantum imobiliter vt necessario hō ē animal. Impossibile est hominem non esse quia non licet descendere vt pz.

Quinta diffinitio est ista. Suppositionum personaliuz distribut uarum quedam est mobilis. i et quedam immobilis: Supp° psonalis di stributiua mobilis ē acceptio termini psonaliter supponentis sb̄ quo contingit descendere ad omnia sua suppōita copulatiuevt dis hō currit. z isti sunt omnes homines. g̃ i^e hō currit z i⁴ hō currit z sic ó singulis. quare concluditur q̄ li homo stat confuse distributiue mobiliter. Isti suppōni sūt annexe iste regule. prima ē ista cui⁹libet p̄opōnis vniv⁹salis affirmatiue sbiectū stat confuse distributiue mobiliter. vt omnis homo currit q⁹libet homo disputat. quodlibet animal mouetur. tam li homo q̄z li animal stat distributiue mobiliter. Secunda

regula c[ir]z vniuersalis negatiē de ꝓsueto mō loq̄ndi tā ſbiectū q̄z p̄dicatū ſi fuerit termin[us] cois ñ ipedit[ur] ſuppoit ꝓfuse distributiē mobiliter. vt nullus h[o] est asin[us] tā li h[o] q̄z li asinus stat ꝓfuse distribut[e] mobiliter. dico de consueto modo loq̄ndi q[ua] h[oc] vl[t]is negatiē. ois h[o] al[iu]ñ est ñ stat li al[iu] q[uo] est p̄dicatū distributiē sed confuse tātū. z[a]r[a] cuiuslz pticularis vel idefinite aut singl[ar]is negatiē dē consueto modo loq̄ndi p̄dicatū si fuerit termin[us] cois deducto ipedimento alteriuſ signi stat confuse distributiē mobiliter vt aliqs h[o] ñ est asin[us] aial ñ est lapis soz. nō est capza. Jn his oib[us] predicata stant confuse distributiue mobiliter aduenīente tñ impedimento alteri[us] signi non sic starent. Uñ ōnīdo soz. ñ est omis h[o] ñ supponit li h[o] confuse distributiē ſz determiate vt oñ detur. 4[a]r[a] cuiuslz excluſiue affirmatiue primi ordinis p̄dicatū si fuerit termin[us] cōis deducto impedimento alteri us signi suppoit cōfuse distribnt[e] mobiliter vt tātū al[iu] est h[o] li h[o] suppoit illo modo.

Suppō ꝓsonal[is] distributiua imobil[is] est acceptio termini cōis ꝓsonal[is] r suppōnentis sb q̄ ñ ꝓtingit descendere ſz si ꝓtingeret descendere copulatiue vt necessario ois h[o] est al[iu] li h[o] sic supponit qm̄ ñ seqtur cū ōbito medio ḡ necessario i[ta] h[o] est al[iu] z sic de singulis qa añs est vez z ꝓsequens falſū

Juxta suppōnez istā sit p[a] h r[a] cuiuslz conditionalis de termino distributo supponit termin[us] ꝓfuse distributiē imobiliter i ordine ad totā ꝑditionalem. vt si oē aial currit ois homo currit taz li homo q̄z li animal stat distributiue imobiliter. q[ua] non licet descendere. z hoc in ordine ad totā cōditionalem. Secunda regula cuiuslibz exceptiē ꝓpze tā affirmatiē q̄z negatiue illud a quo fit exceptio stat confuse distributiē immobiliter vt ois homo p̄ter sortē currit. Nullū al[iu] p̄ter boiem est rationale tā li h[o] q̄z li aial stat distributiue imobil[is] q[ua] nō licet descendere. Tertia regula. cuiuslibet modalis in ſensu compoſito habentis terminum distributum supponit terminus ille confuse distributiue immobiliter. vt necessario omis h[o] ē al[iu] omnē hominē esse ait est scitū a me q[ua] nō lz ōscēdere verūtū si alū possit descendi. hoc erit gratia materie q[ua] sorte oppoſitum consequentis repugnabit antecedenti.

Ro maior euidentia dictoꝝ ponende sunt a liq̄ regule terminoꝝ vī ꝓfundendi habētiū. quaꝝ p⁴ est i⁴. Omne signū vniuersale affirmatiuuꝫ terminū seq̄ntez se īmediate ꝓfundit ꝓfuse distributiue mobiliter ꝛ mediate sequentez si fuerit terīnus capax sue ꝓfusionis ꝓfundit confuse tm̄ similiter deducto ipediēto alteri⁹ signi. vt ois hō est aīal aut ois hō animal ñ estvtrobiqꝫ supponit li homo distributiue ꝛ li animal confuse tantum.

Et notanter dr̄ si fuerit capax ꝓfusionis p° ppter terminos singulares q̄ non possunt cōmuniter supponere. Secūdo pp tales propositiones: videns ōem hōiez est animal. Alsin⁹ cui⁹lꝫ hoīs currit. nec li animal nec li currens ꝓfūdit qz non gradit virt⁹ signi vsꝫ ad p̄dicatū ex q̄ est ps ſbiecti

Dr̄ Ro deducto impediēto alterius signi qz in i⁴ ꝓpositione non ōis hō est animal nō supponit li hō distributiue sꝫ determinate p vnā regulaꝫ p tinentez ad hāc materiā videlicet qcqd mobilitat imobilitatū immobilitat mobilitatū i. qōlꝫ signuꝫ hñs vim distribuendi aliquez terminū si ipsum reperit nō distributuꝫ facit eū stare ñ distributiue. i. determinate vel ꝓfuse tm̄ Exemplum primi subiectū hui⁹ hō currit stat ñ distributiue iō adueniēte signo vl̄i stabit distributiue dūdo ois hō currit. Et qz iam stat distributiue iō adueniēte a°. sig°. ꝓgrue stabit nō distributiue vꝫ ñ omnis hō currit:

Itez notāduꝫ q̄ si duo sig⁴ affirmatiua cadunt sup eūdē terminū faciunt il'm stare determinate. vt tu differs ab oī hoīe. Et si vnuꝫ fuerit affirmatiuuꝫ ꝛ reliquū negatiuū itez faciunt ipm stare determiate vt tu ñ differs ab hōie. ñ qlꝫ homo currit. ēt si ābo sint negatiua ꝛ īmeditate cadāt sup eundez faciunt il'm stare determinate. vt ñ null⁹ hō currit. Si āt mediate cadant ita q̄ mediet termin⁹ distribut⁹ faciunt illaꝫ stare ꝓfuse tm̄. vt null⁹ homo ñ currit. patꝫ q̄ li currens stat ꝓfuse tm̄ qz i⁴ p° equiualꝫ isti qlꝫ homo currit Ubi li currens stat ꝓfuse tm̄ Silr̄ dando ñ aliqs hō ñ est animal. Supponit li al' ꝓfuse tantuꝫ. vt pꝫ p suā equalentez. vꝫ qlꝫ homo est animal. vbi li animal stat ꝓfuse tm̄. Secunda regula est i⁴. Omnia signa negatiua non īpe

dita ꝓfundunt ꝓfuse distribu-
tiue mobl'r tā terminū sequē
tē mediate q̄ꝫ imediate. dum
modo fuerit capax sue ꝓfusi-
onis verbi$^{g^{a}}$ nō b^{o} currit nl'
lus b^{o} disputat tā subiectā q̄ꝫ
p̄dicatū stat ꝓfuse distributie
mobl'r. Sꝫ i ista asin^{a} nulliuſ
hōis ē al' li al' nō stat distri-
butie q^{a} nō capit ꝓfusionez a
sig^{o} pp litatōez fcāz a sbiecto
c^{a} ē ps. Tertia r^{a} ē i^{a}. Dis ꝓ-
paratiu^{a} g^{a}d^{a} ꝛ suplatiu^{a} ita
sicut ꝛ q̄ꝫ dr̄t aliō ꝛ nō idē ꝛ
i^{a} ẏba careo ꝛ idigeo ꝓfūdūt
distributie mobl'r terinū se-
q̄ntē ime^{e} capacē usti^{a} ꝓfusio
nis ꝛ oi a^{o} impedimēto deduc-
to vt tu es fortior hoie. tu es
fortissim^{a} hoim tu es ita fortis
sicut aliqs b^{o} tu dr̄s ab hoie.
tu es aliud ab hoie vel nō idē
hōi ego careo vel idigeo pe-
cuia. Jn ōibus istis stat distri
butie mobl'r terin^{a} seq̄ns si-
g^{a} nominata. Sꝫ notādū est
q^{a} ꝓparatiu^{a} g̃d^{a} ꝓfūdit ꝓfu-
se distributie mobl'r terminū
a se rectū ex natura cōparatio
nis. ablatiuū autem rectū ex
natura excessus confundit cō
fuse tantum vt ego sum maior
te longitudine vni^{a} brachij.
supponit li longitudine cōfu
se tātum. Jtē null^{a} box terio
rum cōfundit distributiue ni-
si terminū a se rectū a pte p^{a}
vsi ondo bo^{e} ē fortior equus
vel ab bo^{e} dr̄t asin^{a} nō suppo
nit li equ^{a} nec li asin^{a} distribu
tiue sꝫ solūꝫ ōterminate. q̄r
ta r^{a} dictio exclusiua cōfūdit
ꝓfuse tātuꝫ mobl'r i terminū
coēz ime^{e} seq̄ntē ꝓfuse distri-
butiue mobl'r vt tātum b^{o} est
al' li b^{o} suppōit ꝓfuse tātū mo
bl'r ꝛ li al' distributiue sil'r.

Quita r^{a} dictio exceptiua
ꝓfundit suuꝫ casuale si ē teri^{a}
cōis ꝓfuse tātuꝫ mobl'r vt nl'
luꝫ animal p̄ter boiez currit.
Oē animal p̄ter bōiez currit
li bōiem stat ꝓfuse tātū mobi
liter. 6^{a} r^{a} dictio rduplicati
ua suuꝫ cāle ꝓfundit ꝓfuse tā
tuꝫ mobl'r ꝛ p̄dicatum ꝓfusn
tātum imobiliter vt sor. inq̄n
tuꝫ b^{o} ē animal li homo stat
confuse tantum mobiliter ꝛ li
animal imobl'r qꝛ sb̄ p̄cōtin
git disiunctiꝫ descendere ꝛ n̄
sub secundo

Septima regula termini
concernentes actum mentis
vt scire credere dubitare ꝛ
huiusmodi confundunt con-
fuse tantum mobiliter. Exem
plum. Ego scio aliquam p
positionem. li propositionem
stat confuse tantum mobili-
ter quia bene sequitur. Ego
scio aliquam propositionem.
Et ille sunt omnes Propo-
sitiones: Ergo scio illam

vel illã: vel sic de singulis. Oc
taua regl'a õia adꝟbia nũera
lia vt bis ter q̃ter ꝛ hui⁹ modi
ꝓfundũt ꝓfuse tñ mobil'r ter
minũ seq̃ntẽ se. vt bis comedi
panẽ ter potasti vinũ. suppo/
nit li panẽ ꝛ li vinũ ꝓfuse tñ
mobil'r. Nã sicut illa vice ꝛ il
la vice eã interraptõe tꝑris co
medi panẽ. ita illũ vel illuz pa
nez. 9ª. reª. termini modales
nõinaliter ꝛ adꝟbialiter sum
pti in sensu ꝓposito ꝓfundũt ꝓ
fuse tñ immobiliter oẽs ter/
minos cões ñ distributos vel
seq̃nt vl' ꝑcedãt vt necessario
hõ ẽ aial. ꝛ hõiez eẽ aial ẽ ne
cessarium. ioª. reª. tª ꝟba in
cipit ꝛ desinit ꝓfundunt termi
nuz seq̃ntẽ cõez ñ distributuz
ꝓfuse tãtuz immobiliter. ꝛ li im
mediate ī eis icluſuz mobili/
ter. vt tu icipis vel desinis sci
re aliq̃z ꝓpõez. li ꝓpõez stat
ꝓfuse tãtuz immobiliter qz non
licz descẽdere. ꝛ li ꝓpõem in
tª immediate añ hº sciuisti ali/
quaz ꝓpositionẽ stat ꝓfuse tã
tuz mobiliter. sz b clare itelli
gentur viso tractatu de pro/
bationibus terminoꝝ

Undecia reª. Ista verba ꝑ
mitto debeo obligoz ꝓfundũt
ꝓfuse tantũ immobiliter. vt ꝑ
mitto tibi ónariũ li denariuz
stat immobiliter. qz nõ lz descẽ/
dere. izª. reª. ẽ tª. nota ꝓdicti
onis ꝛ rõis oẽs suos terminos
cões nõ distributos cõfũdunt
confuse tãtũ immobiliter. ꝛ hº i
ordie ad ypothetica. vt si hõ
est animal. est homo currit.
g̃ aial currit Notãdũ pº ꝙ lz
null⁹ termin⁹ distributiu⁹ bẽ
at vi supza terminũ ꝓcedẽtem
tñ bene bẽt vi supza illũ terñ
in⁹ ꝓfusi⁹ cõfuse tãtũ nõ tamẽ
qlz sz solũ ille q̃ idifferẽter ad
te se ꝛ post se determinat cõ/
põnẽ ꝟbalẽ vnde illi termini
ois null⁹ ꝛ hui⁹mõi nõ confũ
dunt aliquẽ terminũ przecedẽ
tez. qz ī q̃lz istaꝝ aliqs hõ oẽ
aial ẽ. aliqs hõ nullũ animal
ẽ supponit li hõ determinate
Sil'r nec iª ꝟba icipit vel õsi
nit vel ꝑmitto qz ondo hõ ici
pit esse aut denariuz ꝑmitto.
taz li hõ q̃z li denariuz stat de
terminate. Sz dicendo hoiem
esse aial est scitũ a me aut ho
minez nõ esse est ipossibile vl'
hõ est aial necessario. suppo/
nunt oẽs illi termini cões con
fuse tantuz lz ꝓcedant. ꝛ hoc
iõ qz illi termini facietes sen
suz cõposituz vel diuisuz ita õ
terminãt ꝓpõnem añ se sicut
post se. ꝛ ita ñter dicaf õ no
ta rõis ꝛ ꝺditõis q̃ confun/
dunt ãte se. zº. notãdũ q̃ tẽ
min⁹ hñs soluz vi confunden
di confuse tãtuz nõ ipedit di/
stributionẽ termini lz iterdũ

ipediat ei? descēsuz verbig^{a} dño ois h^{o} ē al' li h^{o} stat di stributie ⁊ ita stat dño nccio ois h^{o} ē al' sz ē dria qz i pria stat mobil'r ⁊ i ka imobil'r pp aduētū termini modal'. Dico igitur q^{p} ōs termi hñtes solā vi pfūdēdi terīnū imobil'r im pediūt descensuz ⁊ ita imobi litāt. sz alij hñtes solā vi pfū dēdi pfuse tñ mobil'r ñ ipedi unt defnsū ⁊ ita ñ imobilitāt vnde seq^{t}. Scio ōez ppōem ⁊ iste sunt ōes ppōes ḡ scio i stā ⁊ scio illā ⁊ sic ó singulis.

3° ē notādū q^{p} si duo fig^{a} di stributia cadūt sup aliqué tē minuz q^{p} ñ q^{o}lz pse sumptū caderz distributie sup eūdem terīnuz nl'luz illoz ipedit fli quū verbig^{a}. ois h^{o} ōe aial ē li al' stat distributie ñ obīte q^{p} pcedāt duo fig^{a} distributia qz primuz p se sūptuz nō dis tribuerz li al' sz facerz ipzsta re pfuse tñ. fil'r ois h^{o} nō al' est ⁊ ita dicēdo a soz te differt ois h^{o} suppōit li h^{o} distribu tie nō obīte q^{p} pcedāt duo si g^{a} qz primuz sumptuz sine fo ñ distribueret li h^{o} dño a soz te dīrt h^{o} qz li dīrt nō distribu it nisi terminuz rectuz a par te p^{z} vt dictū est mō pfil'i. di co i i^{a} tu es fortior q̄z h^{o} q^{p} li h^{o} stat distribut^{e} nec p^{m} sig^{m} ipedit qz p se sumptū ñ distri buit aliquez rectū vt decl'atū est supra. sz dicendo nl'l^{z} h^{o} ñ est al' tu dīs ab ois hoīevl' tu es albiō ois albo ipedit distri butō termini vlti qz pcedunt d^{o} fig^{a} q̄z q^{o}lz sine altero di stribuerz terīnū illum q̄r ⁊c.

d E suppōe rlatioz seq^{t} ptractare vbi q̄dā diui siōes sunt pmittende p^{a} est i^{a} relatioz q̄dā sunt rlatia sbe. vt q q̄ q^{o} ⁊ q̄dā accñtis vt ta lis qualis tantus quātus ⁊ si milia. ka diuisio est i^{a} rela tioz sbe q̄dā sunt identitatis vt q i^{e} ille hic ⁊ is ⁊ q̄dā dīsi tatis. vt ali^{z} alter reliq^{z} ⁊ h^{z} modi. 3ª diuisio est i^{a}. Re latiuoz identitatis quedā sunt recipzoca vt sui meus tu us suus quedam non recipzo ca vt ille ipse ⁊ dio. Quar ta hui^{z} mōi est i^{a} relatiuoz recipzocoz quedam sunt possessiua vt tuus suus ⁊ que dam non possessiua vt se.

Quinta diuisio est i^{a} rela tiuoz accñtis quoddā est identitatis vt talis ⁊ tantus ⁊ quoddam diuersitatis. vt aliusmodi.

His diuisionibus pzemis sis sit hec pzima regula. Rela tiuum diuersitatis substantie ⁊ relatiuum possessionis nō supponunt pro i^{o} p q̄ suū esse ex^{m} primi duoz ꝓtradictoz

oz vnū ē vez z reliquū ē fl'z
pz q̄ p alio ſuppōit li vnū z p
alio li rliquū. ex^m fi aliq̄s hō
currit z ſu^r aſin^r iacz. ſuppoit
añs p hoīe z fl'z p aſino. Fa
r^a ē i^a. Relatiuū idētitatis ñ
poſſeſſiuū ſēp ſuppoit pro eo
pro q̄ ſuū añs ī q̄patōe tñ ad
alterz extrīmoz. Ex^m de rel'tō
identitatis ñ recipr̄oco. vt ali
q̄s h^o currit z il^e diſputat ſup
poit li ille nō abſolute pro ali
q̄ hoīe. fz pro aliq̄ ho^e curren
te iō ñ ſigt Fa pars abſolute
q̄ aliq̄s h^o diſputat. fz q̄ aliq̄ſ
h^o currēs diſputat. Sil'r h^r
copulatie aliq̄s h^o eſt latro z
tu es ille non ſigt Fa pars p̄ci
ſe q̄ tu es aliq̄s h^o qz tūc illa
copl'atia eſſz va. fz q̄ tu es a
liq̄s h^o q̄ eſt latro. Ex q̄ ſeq̄t
q̄ h ē f l'a aliq̄s h^o ē al'z aſi /
n^r ē illō qz Fa ps ſigt aſſtie q̄
aſin^r ē al' q̄ eſt aliq̄s h^o z per
idez h ē falſa aliq̄s h^o eſt ſoz.
z pla. eſt i^e ſed h ēva aliquis
q̄s h^o eſt ſoz. z pla. ñ eſt ille qz
pla. aliq̄s h^o q̄ eſt ſoz. ñ ē etiā
i^a eſt va aliq̄s h^o nō eſt ſoz. z
pla. nō eſt ille. qz plato cicero
non eſt z cicero eſt aliq̄s h^o q̄
non eſt ſoz. Ītez p̄cedit q̄ a
liquis h^o non aſt ſoz. z pla. eſt
ille qz pla. aliq̄s h^o qui ñ ē ſoz
ē qm̄ plato ē ip̄emet qui nō ē
ſoz. Ex^m de relatiuo identita/
tis recipr̄oco vt oīs homo vi
det ſe ſupponit li ſe pr̄opī ho
mine non abſolute ſic ītellīḡ
do omnis homo vidz oēz ho
minez. fz rferendo ſingl'a fin
gulis vt i^e h^o videt ſe z i^e hō /
mo videt ſe z ſic de ſingulis.
Sil'r dicatur de i^a oīs hō
habens filium diligit illum.

Tertia regula eſt iſta relati
uum identitatis accñtis ſemp
ſuppōit p̄ ſimili vel equali il
li pr̄o quo ſupponit ſuum añs
ꝟbigratia ſoz. eſt albus z tal'
eſt pla. vel ſoz. ē alb^r qualis ē
pla: ſupponit relatiuū nō pro
ſoz. fz pro ſimili ſoz. Sil'r i i^a
ſoz. ē bicubitus z tant^r ē pla.
ſuppoit rlatiuū p eq̄li ſoz. 4^a
r^a ē i^a. Relat^m dr̄ſitatis accñ
tis ſemper ſupponit p diſſil'i
illi pr̄o quo ſupponit ſuū ātē
cedens. vt cignus eſt albus z
aliuſmodi eſt cozu^r. Ex quib;
duabus regl'is ſeq̄t. 5^a vz q̄
relatīa accntiū tā identitatis
q̄z dr̄ſitatis ſupponunt p a^o a
ſuppo^o ſui añtis. p; regl'a ex
exemplis.

e Ex quo patuit pro q̄bꝫ
relatiua ſupponunt re/
ſtat oſtendere eozundem mo
dos ſupponendi ſit ergo hec
pr̄ima regula. Relatiuum di
uerſitatis ſubſtantie nō ſemp
ſupponit eodē modo ſicut ſu
um ātecedens. fz ſm exigētiā
rei ſigī vl' ſit^a. Ūñ alū ſuppo

nit eoꝺ mō. vtvn⁹bō currit ⁊ ali⁹ diſputat. Dis pp⁹ vera ē neceſſaria ⁊ dis alia ē ipoſſibilis. Jn p⁹ añs ⁊ rel'z ſuppo nunt determinate ⁊ ī ſa ꝓfuſe diſtributiue. Aliqñ añs ſuppo nit magis ꝓfuſeq̄z ſuū rel'z vt dis ꝓditionalis vera ē neceſſa ria ⁊ alia ē ipoſſibilis. ſuppo nit ātecedēs diſtributiue ⁊ re l'm determinate. Aliqñ eꝯ⁹ r. l'm diuerſitatis ſb̄ſtantie ſup ponit ꝓfuſi⁹q̄z ſuuz añs. vt ali qs bō eſt niger ⁊ null⁹ali⁹ē al b⁹añs ſupponit determinate ⁊ rel'z diſtributiue. Sil'r aliqſ hō legit ⁊ tm̄ ali⁹diſputat r̄l'z ꝓfuſe tm̄ ⁊ añs determinate. ſa reg⁹ eſt iſta. Oē rel'z iden titatis ſb̄e ī eadē cāthegozica ſui añtis ſēp ſuppōit eoꝺ mō ſicut ſuū añs ꝓbaſ̄ iductiue vt dis hō q currit mouef̄ rel'm ſupponit ꝓfuſe diſtributiue. ⁊ ī iſta dis hō ē aīal qꝺ ē rōnale ſuppōit ꝓfuſe tātū. ⁊ ī iſta hō q diſputat legit ſupponit de terminate. ⁊ ī iſta ſoꝝ q currit nō ſedz ſupponit rel'm diſcre te. Jdē ē iudiciū de reciꝓcis tā poſſeſſiuis q̄z non poſſeſſi uis. vt dis hō vz ſe. li ſz ſtat ꝓ fuſe diſtributiue. Et ī iſta ali quis hō diligit filiū ſuū li ſuū ſtat determinate. ⁊ ī iſta pater ſoꝝ vocauit illū li illū ſtat di ſcrete. Ex iſta ⁊ⁿ ſeq̄f p⁹ ꝓclu ſio q̄ aliq̄ ē pp⁹ vl'is affirma tiua bñs p̄ciſe vnū ſig⁹ cui⁹ p̄ dicatū ſtat ꝓfuſe diſtributiue. vt quilz hō ē ip̄emet. ſa ꝓcl'o ē iſta ſig⁹ vl'e affirmatiuū ita bētvī diſtribuendi a pte p̄di cati ſicut a pte ſbiecti. ⁊ⁿ ꝓ⁹ aliq duo ſunt terī cōes ſequē teſ ſig⁹ vl'e affirmati⁹ nō ipe ditū p aliꝺ ſig⁹ q̄z r̄motiozē diſtribuit. ⁊ nō ꝓpiqozē pz vt dis hō ē vidēs ſeipſi li ſe ſtat ꝓfuſe diſtributiue. ⁊ li videns confuſe tm̄. Et ſi contra iſtas ꝓcluſiones adducāf̄ r⁹ p̄cedē tis capl'i dicaf̄ q̄ ille r⁹ itelli gāf̄ extra materiā relatiuoz. Cōtra iſtā regulā arguif̄. qm̄ dato q̄ li ſe diſtribuaf̄ ī dicta ppōe ſequif̄ iſtā ꝓſequētiam foze bonā. Dis hō vidz ſe. g⁹ dis hō vidz oēm hōiem. dr̄ q̄ ſtat diſtributiue non abſolute ſz referēdo ſingula ſinguľ vz iſte hō vidz ſe. ⁊ iſe hō vidz ſe ⁊ ſic de ſinguliſ. Exq̄ ifero iſtā conſequentiā non valere tan tuz foz. videt ſe. g̃ oē videns ſe ē foz. q̄z li ſe in ꝓma ſup ponit diſcrete ⁊ in ſecunda di ſtributiue. ſz bene ſequitur er go omne videns foze. ēſt foz.

Tertia regula eſt iſta. Om ne relatiuuz indentitatis ſub ſtantie ypothetice relatū ad ſuum antecedens ſupponens cōfuſe tm̄ nō ſuppōit eoꝺ mō

ſz ōteriate habēdo rſpcūz ad
totā compōez ſui añtis vt oīs
hō ē alr ⁊ iſtō ē rōnale rlz ſtat
ōteriate. ⁊ ideo ꝓa ps ē fl'a ⁊
ſigt affrtie ꝙ alr qō ē oīs ho-
mo ē rōale qō ē f l'z. q⁊ nullū
ē alr qō ē oīs homo. Sil'r i⁴ē
falſa. Ego īdigeo oculo ad vi
dēdū ⁊ illo īdigeo q⁊ nullo o-
culo īdigeo ad videdū vbi ē
aduertēdū ꝙ li īdigeo cū ſu-
o gerū° confūdit confuſe tm̄.
⁊ ſic i° ꝓfūdit ꝓſuſe diſtribe
4⁴ r⁴ē iſta. Oē rlz idētitatiſ
ſbe ypothetice rlatū ad ſuuz
añs ſupponēs diſcrte deteria
te vel diſtributie ſuppoit eo
dez m°ſicut ſuū añs hūdo reſ
pectū ad totā ꝓpoitionez ſui
añtis l' ad altez extrmoz. ī
ꝓcedit q̄lz iſtaz. aliqs homo
eſt ⁊ tu es ie ⁊ aliqs h°ē. ⁊ tu
ñ es ie. ⁊⁴non ſigt ꝙ tu nō es
aliqs h°q ē ſz ꝙ tu aliqs hō q
ē nō es ⁊ hoc ē vz vñ ñ ſp ē li
citū loco rlatiui ponet ſuū a
tecedēs niſi fuer eaō ſuppo°
Itē ſeqt ꝙ i⁴ē falſa aliqs h°
ē ⁊ quilz h°ē ie q⁊ ex q̄ li ie ſtat
ōteriate. ꝓa ps ſigt ꝙ aliquis
h° ē quilz hō ſz ꝓcedit ꝙ qlz
h°eſt alr ⁊ idē eſt riſibil' q⁊ re
latiuū diſtributū ñ rfert ī ꝓp
atione ad totā ꝓpoſitionē. ſed
ſolū ad altez extrmoz ñ diſ-
ſtributū vo bñ rfert añs hñ°
rſpectū ad totā ꝓpōem: ex i⁴
r⁴ ſequit p̄ i⁴ ꝓcl'o ꝙ aliq̄ eſt
vl'is affiratia bñs ſolū vnū ſi
g̃m c°p̄dicatū eſt teri°cois. ⁊
ñ ſtat ꝓfuſe tm̄ ſz ōteriate pz
de p̄dicato ꝓe pris h°copl'ati
ue aliquis h°eſt ⁊ quilz h°eſt
ie. ꝓa ꝓcl°ſignū vl'e affiratī
uū ñ ipeditū p aliud ſig̃m non
ꝓfūdit cōfuſe tm̄ terīnū coēm
mediate ſeq̄ntez ī eadē cathe
gorica. nec hoc eſt icōueniēs
q⁊ hoc nō eſt ratione ſigni. ſz
rlatiui nō potentis rcipe con
fuſionez illā ꝓpter ōpendē
tiam quam habet ad ſuum an
tecedens. Et ita nulla iſtaruz
concluſionum aut ꝓcedētiū
eſt contra regulas alteriuſ ca
pituli. q⁊ aut impeditur ſignū
aut terminus non eſt capax ꝓ
fuſionis. 5⁴ regula eſt iſta. rla
tiuū accītis ſiue identitatiſ
ſiue dirſitatis ñ ſemper ſuppo
nit eodem mō ſicut ſuum an-
tecedens. ſed ſm exigentiam
ſui ſigni vel ſitus. vnde aliq̄
ſupponit eodem modo. vt ali
quis homo eſt albus ⁊ talis ē
equus. omnis homo albus le
git ⁊ nullus talis diſputat. ali
quando ſupponit añs magis
confuſe vt omne albū currit:
⁊ tale diſputat. alī ꝓ° rl'm
ſupponit confuſi° vt aliquis
hō ē albus ⁊ null°cozu° ē tal'
Aliquis homo ē niger ⁊ qlz e
thiopſ ē tl' i q̄lz iſtaz ſuppōit

añs determinate ꝛ rl'tm ivna distributiue ꝛ i alia ꝓfuse tm̃ iq̃ ẽ iudiciũ ó rlatio dibitatiõ accñtis suppõit.n.iterdũ ꝓfusi⁹ q̃ suũ añsvt aliqs hõ ẽ niger ꝛ nõ hui⁹mõi ẽ cozu⁹.6ª:ꝛvltia reª oẽ rl'ꝫ mõdi supponit eoó mõ sicut suũ añs itelligẽdo de mõ supponẽdi vl'i ita ꝙ si añs suppõit materiał'r ꝛ rel'ꝫ sił'r.si pſonał'r ꝛ rel'ꝫ sił'r ꝟgª hõ ẽ spẽs ꝛ istud ẽ nomẽ tã rl'tꝫ q̃ añs suppõit materia l'r.ſꝫ dicẽdo hõ ẽ aial ꝛ ille ẽ risibilis.tã rel'tꝫ q̃ añs supponit pſonał'r. Reᵉ g̃ supiozes ó mõ supponẽdi relatiuoꝝ debẽt itelligi q̃ ad mõs supponẽ di ſpãles ptinẽtes ad suppõnẽ discretã determinatã ꝓfusa tãtũ aut distributiã.ꝛ h̃ ꝙ materia relatiuozũ dcã sufficiãt q̃ ꝛc.

t Az de suppõe q̃ fit respectu.diuersoꝝ tẽpoꝝ penes ãpliationẽ ꝛ appellationẽ expedit ꝑtractare. vñ ãpliatio ẽ acceptio termi tꝑał'r sũptiv ltra ꝓsignificatõnẽ ꝟbi principalis vel ꝑticipij et⁹dez ꝙ cui⁹ diffinitionis declaratione pª rrgula sit hec. Qis terin⁹ supponens respectu ꝟbi de ꝑterito l' ꝑticipij sui a ꝑte ãte ãpliaᵗ ad supponendũ ꝙ eo qó ẽ l' fuit.ꝟgª albus fuit nigrũ.nõ suppõit li albus ꝙ eo ꝙ fuit albũ ꝑcise.aut solũ ꝙ eo qó ẽ albũ.ſꝫ distinctiꝫ eo qó ẽ vel fuit albũ. Ex q̃ sq̃ veritas istaꝝ ꝓponũ. pria virgo fuit ꝑgnãs.pz qz q̃ ẽ virgo aut fuit virgo fuit ꝑgnans ꝓa ppº puer fuit senex qz ieᵉ q ẽ vel fuit puer fuit senex ñ qó qñ fuit puer.ſꝫ postq̃ fuit puer. 3ª ꝓpº albũ fuit quando nullã hũit albedinez.pz qz sd qó ẽ vel fuit albũ fuit quãdo nullã hũit albedinez dato ꝙ nũc aliqd sit albũ qó continue ãte hoc fuit nigrũ. Consimiliter ẽ dicendũ si fuerit ꝑticipiũ ꝑdicatuz respectu ꝟbi ẽ vt aliqs hõ est mortu⁹. pz qz li homo supponit ꝙ hõie q ẽ vel fuit ꝛ significat iª ppº q aliquis homo qui ẽ vel fuit ẽ mortuus.Et ꝓcedit vt ꝓius ꝙ virgo ẽ corrupta.qz ista q̃'ẽ vel fuit virgo ẽ corrupta. ꝓa regula est ista.Qis terin⁹ supponens a parte ante respectu verbi de futuro vel sui participij supponit ꝓ eo qó est l' eritverg.ª.homo generabitur supponit subiectuz ꝓ homine qui est vel qui erit.ideo significat ista ꝓpositio quod qui est vel qui erit homo generabitur. Ex ista regula sequitur veritas istarum ꝓpositionuz.ꝓria senex erit puer. pz qz qui est vel qui erit senex erit puer.ꝓa corrupta erit vir

qz qui ē ℓ qui erit senex erit puer. Fa corrupta erit vgo q ē ℓ q erit corrupta erit vgo 3ª ppō decapitat⁹ cātabit qz qui ē ℓ q erit decapitat⁹ cātabit. idē ē iudiciū de suppōe r ſpcū ſui pticipij vt bō ē gīrand⁹. figt. n. iª pp⁹ q q ē ℓ q erit bō ē gerād⁹. 3ª rª ē iª: oīs termī⁹ ſupponēs a pte añ vℓ a pte p⁹ rſpcū b⁹ vbi ꝓtigit ℓ ſui pticipij ſuppoit p eo qō ē vel ꝓtigit eſſe. vt albū ꝓtigit eſſe nigz denotaf q id qō ē ℓ cōtigit eſſe albū ꝓtigit eē nigrū z ita dicaf de iſta ſedētē ꝓtingens ē currer. 4ª rª ē iª. oīs teri⁹ ſupponens a pte añ vel a pte p⁹ rſpcū h⁹ verbi. pt ℓ ſui pticipij aut teri verbaℓ de finctis i bilis vel i bile ſuppo nit p eo qō eſt vel pt eē. vt albū pt eē nigz denotaf q illō qō eſt vel pt eē albū pt eſſe nigz. Ex iª rª ſequit ppões pª crans pt eſſe deus dato q deus nō cret qz qō ē creās pt eſſe de⁹. Fa pp⁹. Calˈiſſimū pt eſſe calˈi⁹. qz qō eſt calidiſſimū vel pt eē calid^m pt eē calˈi⁹ 3ª pp⁹iſimū pt eſſe iferi⁹. qz qd ē iſimū vel pt eſſe iſimū pt eē iferi⁹. idez eſt iudiciū de pticipijs z teri overbali. iō ꝓcedit q geitū e gnābile z corruptū eſt corruptibile. pª figt q illud qō eſt vel pt eē geitū eſt generabile. Fa figt q illud qō eſt vel pt eſſe corruptū eſt corruptibile. 5ª rª eſt iª. oīs teri⁹ ſupponēs a pte añ vel a pte p⁹ reſpcū hoz verboz incipit vel deſinit aut ſuoz pticipioz ſuppoit pro eo qō eſt aut icipit vel deſinit eē. vt albū icipit vel deſinit eē denotaf q illud qō eſt aut icipit vℓ deſinit eſſe album incipit vel deſinit eſſe z ita de pticipio dicatur. Sexta rª ē iª. oīs teri⁹ ſupponens a pte ante ℓ a parte p⁹ reſpectu verbi vel participij habentis naturam trāſeundi indifferenter poſſibile z imaginabile ſupponit i differenter pro eo quod ē vel pt eſſe vℓ imagiabile ſicut ſūt iª verba. Logiſco intelligo. z huiuſmodi. Cū g⁹ oī roſaz i telligo aut cognoſco. denotatur q roſam que eſt. vel que poteſt eſſe vel eſt imaginabilis ego intelligo vel cognoſco. vnde ita intelligitur illud vel cognoſcitur quod non poteſt eſſe. ſicut illud q poteſt eſſe. Intelligo namqz chimeram vel montem aureuz quo rum nullum poteſt eſſe. Et intelligitur hec regula de termiño recto a parte poſt verbo actiuo vel de recto a parte ante a verbo paſſiuo ſiue ponatur vel poſtponatur. Et

p̄dictis regulis ſequitur p̄mo q̄ a tertio adiacente ad 2m adiacens cū p̄dicato p̄tricipio ap̄liatio nō valz arg. vñ nō ſequit ādā ē mortuꝰ g̃ ādā ē. ātixp̄s ē futurꝰ. g̃ ātixp̄s ē. 2o ſequit q̄ 1a nō ē bōa. 3o ātixp̄s ē futurꝰ. g̃ aliq̄ futurū ē ātixp̄s q̄z in āte ſupponit li ātixp̄s ap̄liatiue z i p̄nte nō. iō deberet ſic p̄bari aliq̄ futurū ēvel erit ātixp̄s. 3o ſequit q̄ 1e ſillogiſmꝰ nō valet. Dē futuro ē ātixp̄s ē futurꝰ. g̃ 4o ātixp̄s ē. q̄z i p̄cluſiōe nō ſupponit li ātichriſtꝰ ap̄liatiue. vt i minori. p̄terea mior debeat eſſe talis atixp̄s ē aliq̄ futurꝰ vbi li futurꝰ tenet nominaliter ſicut in maiori z nō participaliter quare ꝛc.

a Appellatio ē acceptō tē ini i ꝓpōe hñtis reſpectū ad naturā v̄bi l̄ p̄tricipij eꝰ dē vt aliqs hō ē. li hō ſuppōit p hoie z ñ p q̄lz hoie idifferēter. ſz ſolū p hoie q ē vt gꝰ clariꝰ itelligat h̄ diffinitio notandū q̄ appellatio ſic diuidit q̄ nia aliq̄ vocat appꝰ tp̄ris aliq̄ ap̄liationis z tertia foꝛe. Appellatio tp̄ris ē acceptio terī i ꝓpōe p aliq̄ vel p aliqbꝰ ſz ſola ꝓſignificatione v̄bi vel p̄tricipij eꝰ dez. vt albū fuit nigrā ſz li albū ſupponat p eo q̄ ēvel fuit albū tñ li nigrū non ſupponit niſi p eo q̄ fuit nigrū z verbū eꝰ dez configificat ſolūmō p̄teritū. iō li nigrū appellat ſolī tēpꝰ p̄teritū. pa reois terminꝰ ſupponens reſpectu verbi de p̄ſenti nō ap̄liati ui nec diſtracti p p̄tricipiū ampliatiuū appellat tēpꝰ p̄ſens vt hō eſt aial vel ſoꝛ. currit. q ſz illoꝝ tā a pte ſbiecti q̄z p̄dicati ſupponit ſolūmō p eo quod ē. Secūda regula ē iſta Dis terminus ſequens v̄bū ap̄liatiuū p̄teriti tp̄ris ſolūmodo vel futuri appellat tempus p̄teritū aut futuꝝ vt hoc fuit albū vel hoc erit nigruz. ſupponit li albū i p̄ia ꝓpōne p̄ciſe p eo q̄ fuit album z i ſecunda p̄ciſe p̄o eo q̄ erit nigrum.

Appellatio ampliationis ē acceptio terī ap̄liatiue ſūpti limitati p terminū ap̄liatiuū p̄cedentez. vt hoc pōt eſſe album. ſupponit li album ampliatiue a parte poſt ſicut a pte ante. ſed a parte ante non appellat a parte vero poſt appellat ſupple ampliationem.

Prima regula eſt iſta. Dis terminus ſequens aliq̄ iſtorum verboꝝ incipit vel deſinit vel aliquod ſuoꝝ participioꝝ appellat aplationem verbigratia ſoꝛ. incipit eſſe albus ſupponit li albū p eo q̄ ē l̄ icipit eē albū. ſz po

fitū a pte añ nō appellat a p/
te vo p⁹ appellat pp litatōnē
teri ãpliatiui p̄cedētis. Se
cūda r^A ois teri⁹ sequēs ali/
qō istoꝝ vboꝝ pōt ꝓtigit aut
aliquod suoꝝ participioꝝ ap/
pellat ãpliationē ipoꝝ. vt h°
pōt vel ꝓtigit eē albū. ãpliaf
li albū ita a pte p⁹ sicut a pte
añ z a pte p⁹ appellat ãpliatō
nē istoꝝ vboꝝ ꝓpter litatōez
ipoꝝ quã nō appellat a pte ã
te ex q̄ nō litaf. Appellō fo⁹
me ē acceptio teri i ꝓpōe lita
ti p terinū p̄cedētē ꝓcernētez
actū ñntis. vt itelligo hoiem
appellat suã fo⁹mã q⁹ figt su
ū ſignificatū ſb rōe eiusdē pp
ter litationē fcãz a terio ꝓcer
nēte actū ñntis. iō p illã deno/
tatur q̄ ego itelligo aliqd ſb
rōe q̄ h°. Ex p̄dicta diffi^e seq
tur veritas triū ꝓclonū p^A ꝓ
cl'o ē ista. pr̄ez meū cognosco
z tñ nō cognosco patrē meuz
ꝓbaf z pono q̄ fo⁹. sit pr̄ me
us quē bñ cognoscã nesciã tñ
an sit pr̄ me⁹ l'non imo pono
q̄ non ꝓsiderē de pr̄e meo v/
tq talez bēaz vel nō. Ista po
sito pr̄em meū co°sco non tñ
cognosco patrē meuz. q⁹ non
cog°sco aliquid ſb rōe q̄ patē
me⁹. z^A p° fo⁹. volo videre z
tñ nolo videre fo⁹. pbaf po/
no q̄ fo⁹. sit ūimic⁹ me⁹. ita q̄
nollē videre ipz z pla. sit aic⁹
me⁹ fil'is fo⁹. exñti coram me
quē credã eē pla. Ista posito
fo⁹. volo videre q⁹ hūc qui est
fo⁹. volo videre ex eo q̄ puto
ipz esse pla. z tñ nolo videre
fo⁹. q⁹ nolo videf aliqd ſb ra
tione q̄ ē fo⁹. z^A p° ꝓpōnem
ypothetica scis z tñ nesciꝫ a
liq̄ ꝓpōez ypotheticaz ꝓbaf
z pōo q̄ crdas firiter nullã eē
ypothetica sit tñ aliq̄ ypothe
tica q̄z credas esse cathegori/
cã scien° ſignificatū ei⁹. Ista
posito aliquã ꝓpōez ypotheti
cã scis q⁹ illud q̄ ē ꝓpō ypo/
thetica scis z tñ nō scis aliq̄z
pp° nē ypothetica: q⁹ nō scis
aliqd ſb rōe qua ē pp° ypo°/
tica. Et ꝓñter ꝓcedit q̄ p°
nē affirmatiuã credo z tñ nō
credo ꝓpōnē affirmatiuaz.
Et ita de infinitis quaꝝ q̄lz ex
ꝓriorib⁹ potest verificari.

c Consequntia ē illa° ꝓñtis
ex añte. vt h°currit g°
al' currit añs voco ꝓpōnē p/
cedētez notã ratiois vt homo
currit. ꝓñs vo illã q̄ sequtur vt
al' currit. z notã rōis noio li
g° z li igitur ꝓ huius diffi/
nitiois decl'atōe sit ſb p^A dio
Cōsequntia a^A bona alia ma/
la. Cōsequntia bona est i^A cui⁹
oppo^m ꝓñtis repugat añti. vt
tu es homo ergo tu es animal.
nã hec duo repugnant. tu es
h° z tu nō es al' ideo ista ꝓñs

fuit bona. Cōsequn[a] mala ē illa
cui[9] ꝓtradictoriū ꝓntis stat cū
añte. vt tu es hō. ḡ tu sedes
nā ꝫ bene stāt simł tu es hō.
ꝫ tu nō sedes. iō illa ꝓña non
valuit. Fa dīo ē i[a]. ꝓntia añ bo
na alia formalis. alia materi
alis ꝓsequntia bona ꝫ formalis
ē illa cui[9] ꝓtradictoriuz ꝓntis
formał r repugnat añti. vt tu
curris g[o] tu moueris. Uoco il
la formaliter rpugnare q̄ non
sunt imaginabilia. stań sił abs
qz ꝓtradcōe. vt tu curris ꝫ tu
nō moueris. ꝓña bōa ꝫ mate
rialis ē illa c[9] ꝓtradictoriū cō
ntis materiał r repugnat añti
vt ōs ñ ē. ḡ null[9] hō ē illa ds
materiał r repugnare q̄ ñ ꝓnt
stare sił. sūt tm imaginabilia
stare sił absqz ꝓtradcōe. vt ō
us nō ē ꝫ aliqs hō ē lz. n. i[a] nō
possint sił stań pp ipossibilita
tez illi[9] ōs nō ē tm sūt imagia
bilia stare sił absz aliq̄ ꝓtra
dcōe. qz ꝙ ōs nō sit ꝫ aliqs hō
sit nōvidet iplicatio ꝓtradcō
nis. Juxta istā diffinitionē po
nūt due r[e] p[a] ex ipossibili se
qt qōlz. Fa necessariū sequit
ad qōlz. Et itelligāt i[e] due r[e]
ꝙ illa ꝓña ē bōa ꝫ materialis
in qua añs ē ipossibile vł ꝓnt
necessariū subduct alijs mōis
qb[9] ꝓña fort bōa ꝫ formālis. z[a]
dīo ē i[a]. ꝓntia bōa q̄dā est
bōa de forma. ꝫ q̄dā est bōa de
materia. ꝓña bōa ō forma ē il[a]
cui qlz ꝓsił is i forma ē bōa vt
albedo videt. ḡ colorvidetur
Jlle ꝓñe sūt sił is forme q̄ hnt
ꝓsił ē mo[m] arguendi ꝓñe for
mał de qb[9] mōis dicet postea
ꝫ cū h[o] añtia ꝫ ꝓña sint sił ia i
forma Notādū ꝙ ille cathe
gorice sūt sił es forme q̄ sic se
habēt ꝙ sivna ē affirātia. de
fo adiacēte ł de tertio ꝫ alia
sił r. Et sivna ē pticularis ide
finita ł singłaris ꝫ alia sił r.
Jtē sivna ē exclusiua exceptia
reduplicatia ł modalis i sensu
ꝓpositio ł diuiso ꝫ alia sił r. itē
sivna est deterio simplici ł cō
posito copulato disiūcto ł cō
dcōato ꝫ alia sił r. ꝫ iō i[e] non
sunt sił es i forma hō ł asin[9]
currit ꝫ hō currit. qzvna est ō
terio simplici. ꝫ alia de ꝓpsi
to. sił r i[e] nō sūt sił is i forma
qlz hō currit ꝫ aliqs asin[9] mo
uet. qzvna ēvł is. ꝫ alia pticu
laris. sz i[e] sunt sił is i forma hō
ē asin[9] ꝫ hō ē aial nō obstante
ꝙvna sit necessaria ꝫ alia im
possibilis. qz hnt oēs ꝓditōes
assignatas. ex q̄ sequitur ꝙ i[e]
ꝓ[e] sūt similes i forma hō curi
rit ḡ aial currit. albedovidet
ḡ colorvidet. qz habēt ꝓsił ez
modū arguēdi ꝓ[e] forał ytrobi
qz. n. arguit ab iferiori ad su
uz supi[9] affirmatie. ꝓña bona
de materia ē illa q̄ est bona ꝫ

nō q̄lz sibi ꝓsil' isi forma ē bo
na. vt tu nō es bō. g̃ tu non es
aial. i^a ꝓña est bōa qz ꝓtradic
toziū ꝓñtis repugnat añti. Ex
ꝑdict̄ seq̄t ꝙ aliq̄ ē ꝓ^a bōa z
foz̄al'q̄ nō ē bona ó foꝛa sicut
ꝑdcā z q̄lz istaz tm̄ pr̄ est g^o
nō tm̄ pr̄ ē. tu scis te esse lapi
dē ergo tu nō scis te esse lapi
dē z sic ó alīs. tu credis ꝑcise
ꝙ aliquis homo decipitur g^o
aliquis homo decipitur

Oz̄alis ꝓ^e q̄dā sūt reg^e
vl'es ponende ipsi? isi
nuātes noticiā q̄z p^a est ista.
si alic? ꝓ^e ex ꝓtradictoz̄io ꝓsi
tis seq̄t ꝓtradcōz̄iū añcedētis
i^a ꝓña est bōa vt i^a bō currit.
g̃ aial currit qz bene seq̄t nul
lū aial currit. g̃ null? bō cur
rit l' nihil qō est bō currit. Ex
i^a r^a sq̄t alia. vz si alic? ꝓse
q̄ntie ꝓtradictoz̄iū ꝓseq̄ntis ñ
ē illatiuū ꝓtradictoij añcedē
tis illa ꝓña nōvalz. vnde non
seq̄t tu loq̄ris. g̃ tu disputas
qz nō seq̄t tu nō disputas. g^o
tu nō loq̄ris. ꝓa r^a est ista. Si
alic? ꝓ^e añs est vez z cōseq̄ns
sil'r qz ex falsis vez ex vis nil ni
siveꝛ vt dicit. Azꝓ^o pzioꝛ. ex
ista sequūt̄ r^e pzia. si alic? cō^e
bōe conseq̄ns est s'z z ātece
dens silr̄. ꝓa si alic? c cōseq̄ntie
ātecedens est vez z conseq̄ns
s'z ista cōseq̄ntia nōvalz. Jō
nō seq̄t chiera q̄ currit non
mouet̄. g̃ chiera currit qz āte
cedēs est vez z cōseq̄ns s'm
z^a regula est ista. si alic? con^e
bōe ātecedens est necessariuz
z cōseq̄ns silr̄ est necessariuz
ex q̄ seq̄t ꝙ si ātecedens est
nccz z cōsequen cōtigens ista
cōsequentia nōvalz vt ois bō
est al'. g^o tu es al'. 4ª regula
est ista. si alic? cosequentie bo
ne ātecedens est possi^e conse
quens silr̄ est possi^e. ex q̄ seq
tur ꝙ si añs est possi^e z cōseq̄ns
i pos^e ꝙ ista cōsequentia non
valz vnde nō seq̄t ōe currens
est h^o. g^o h^o currens est h^o de
mōstrādo afinū qz añs est pos
si^e z cōsequens ipossi^e. 5ª rgu
la est ista. si aliq̄ est cōsequen
tia bōa z aligd seq̄t ad conse
quens illō ió seq̄t ad añs. vn
de bene seq̄t bō currit g^o al'
currit ad qō seq̄t. g^o corpus
currit. ió bene seq̄t ad añs h^o
currit. g^o cōp? currit. ex ista r̄
gl'a sequūt̄ due r^e pzia. qcqd
ātecedit ad añs ātecedit ad cō
sequens. vnō qz b^e cōsequen
tia est bōa h^o currit g^o al' cur
rit. z ꝟ tu curris ātecedit ad
istā h^o currit. ió antecedit ad
istā aial currit. ꝓa r̄^a a ꝑ añte
advlt^m cōsequens qñ ōes con
seq̄ntie itermedie sūt bone et
foz̄ales z nōvariate. tūc con
sequentia est bōa z foz̄alis ꝟ^a
h^o est g^o aial est aial est g^o cor

p⁹ est corp⁹ est g° ſbā ẽ & sic a p̄ ad vlt^m ſequt̃ forāl̃r bō ḡ ſba ẽ ꝓñe iterme^cñ ſūt variate qñ ꝓñs p^e ꝓñe ẽ añs posteriorꝫ ꝓñe ſicut i ex°. Nullū tp⁹ ẽ ergo dies nō ẽ dies nō ẽ & aliq̃ hora ẽ g° nox ẽ nox ẽ g° ali / qō tps ẽ. & tū nō ſequt̃ a p̄ ad vlt^m nullū tp⁹ ẽ. g° aliqō tp⁹ ẽ pp variatōez ſcāz qz p^e ꝓ^e ſu / it ꝓñs dies nō ẽ & nō fuit añs r^e. ſz illa copul^a dies nō ẽ & aliq̃ hora. 6^a r^a ẽ ista. Si aliqua ẽ ꝓña bōa & aliqd ſtat cū añcedēte illud idē ſtat cū ꝓñte ꝟg^a ſequt̃ oīs h° currit ẽgo h° currit & cū añte ſtat qꝫ omne aľ currat & qꝫ nullus āfin⁹ moueat̃. & sic de alīs. iō q̄lz ſtaꝫ ſtat cū ꝓñte. Ex ista r^a ſequt̃ alia vz qcqd r̄pugt̃ ꝓñti r̄pugt̃ añti. pz ista r^a diſcurrēdo p oīa. 7^a r^a. Si aliqua ẽ ꝓña bona ſcita a te eē bona & añs ẽ cōcedēdū a te & ꝓñs ei⁹dē ẽ ꝓcedēdū a te. Ex qua ſequūt̃ due alie. pria ſi ꝓñs ẽ a te negādum & añs ſit̃r. 2^a ſi añs ẽ cōcedēdū a te & ꝓñs negādū i^a ꝓña nō valz ꝟg^a oīs h° ẽ g° antix⁹ ẽ. 8ª regula ſi aliq̃ ẽ ꝓña bona ſcita a te eſſe bona. & añs ẽ ſcitū a te ꝓñs e iuſdē ẽ ſcituꝫ a te. vt tu es bō g° tu es aľ. Et notāter dr̄ ſcita a te eē bona qz ista ꝓña eſt bona bṽnell⁹ ẽ aſin⁹ g° bṽel lus ẽ rudibilis. & añs ẽ ſcituꝫ ab aliq̃ a q̄ tū nō eſt ſcitū ꝓñs qz forte neſcit conſequentiaꝫ illam eſſe bonam quare ꝛc.

n Unc ſequūt̃ ptic'es r^e ꝓñtie forāl̃ penes ſup / ius & iferi⁹ materiā cōcernē / tes quaꝫ p^a eſt i^a ab inferiori ad ſuū ſupi⁹ affirmatie & ſine diſtributōe & ſine ſigno cōfu / ſionis ipediēte ẽ bona ꝓña vt h° currit ergo aľ currit. 2ª regula ẽ i^a. ab iferiori ad ſuū ſupi⁹ diſtributiue vel confuſe tm̄ īmobiliter non vz ꝓña qa non ſequitur oīs homo currit ergo oē aľ currit nec ſequit̃ nullus hō currit g° nullus aľ currit. Et notanter dr̄ vel cō fuſe tm̄ īmobiliter qz non ſeq tur ſi hō eſt aſinus homo eſt rudibilis g° ſi homo ẽ aľ hō eſt rudibilis. Sed arguendo cōfuſe tātum mobiliter ẽ bo / nū arg^m verbigrā oīs homo ẽ aľ g° oīs h° ẽ ſubſtātia. 3^a regula ẽ iſta ab iferiori ad ſu um ſuperius negatōe poſtpo ſita & cum debito medio ẽ bo num argumētū verbigra tu nō curris & tu es homo. ergo homo non currit. Et notanter dr̄ cum debito medio quia ſi / ne iſto non valet argumentū vnde nō ſequt̃ tu nō es aīal er go hō nō ẽ aīal qz antecedēs ẽ poſſibile & ꝓñs impoſſibile

4ª rª ē ista. a supiozi ad su uz iferi? affirātie ꝛ sine distri/ butōe nōvalz argm. qz non se gꝫ aial currit g° bō currit. 5ª regula ē ista. a supiozi ad suū iferi? affirātie distributie non valz argm nisi cū debito medio qz ñ seqꝫ oē aial currit. g° ois bō currit. Tu ors ab asino. g° tu ors a brunello. ſz cū debito medio ē bonū argm. vt ors ab asino brunell? é asin? g° tu ors a brunello. 6ª regula ē ista: a supiozi ad suū iferi? negatōe ꝓposita ē bom ar m. vñ bñ seq tur nullū aial currit. g° nullus bō currit. Et itelligiꝫ ista re ª de negatione distribuēte supi us qz si ñ distribueret nō vale ret argm. vñ ñ sequiꝫ ñ nullū aial currit g° ñ null? bō currit nec sequiꝫ ñ oē alꝫ currit. g° nō ois bō currit. pz. n. q; c? ſz ista ꝫ cōtradictoziū consequē tis stat cū ante quare. ꝛc.

Regulas aliq̄s tangētes q̄titatē ꝓpositionū ſia tiz ꝓpono quaꝫ pria ē ista. ab vniuersali ad suā particularem vel idefinitā q̄vocaꝫ sibi ſbal terna est bonū argm verbig ª oē aial currit. g° aliq̄ aimal currit. nullū aial currit. g° alꝫ non currit. Fa regula ē ista. a particulari l' idefinita ad suaz vniuersale nonvalz argm nisi forte gra materie vñ nō sequi tur aliquis bō currit ergo qui lz bō currit. nec sequiꝫ alꝫ nō currit: g° nullū aial currit. sed aliqñ tz gra materie aut qz ꝙ sequens est necessariū l' añs ipossie aut qz ꝓtradictoziū ꝓ tis repugnat añti. vñ bene se quiꝫ aliquis bō ē g° ois bō ē aliquis bō non ē. ergo nullus homo est.

Tertia regula est ista abvni uersali affirātia ad oēs suas singulares tā colle q̄ diuisiue sumptas cū debito medio est bonū argm ꝛ eꝙ colle vbigra collectie oē aial currit. ꝛ hec sunt oia aialia. g° hoc animal currit. ꝛ hoc alꝫ currit. ꝛ sic de singulis. Et m diuisiue. vt omē aial currit. ꝛ homo ē alꝫ. ergo hoc aial currit. Similiter se quitur eꝙ. hoc aial currit. ꝛ hoc animal currit. ꝛ sic de sin lis. ꝛ hec sunt omnia animalia ergo omne animal currit. Et notanter dicitur cum debito medio quia sine illo nonvalet argumentum nisi gratia mate rie. vnde non sequitur omnis homo est animal. ergo iste ho mo est animal. ꝛ iste homo ē animal. ꝛ sic de singulis. quia antecedens est necessariū ꝛ ꝙ sequens contingens. quia est vna copulatiua cuius quelibz ps ē contigens ꝛ nulla alteri repugnat. tñ sequitur aliqñ

gratia materie. vt oīs hō ē a-
fin⁹. g̃ ī⁹ h⁹ est afin⁹ ꝛ oīs sol
lucꝫ. g⁹ ī⁹ sol lucꝫ. qꝛ ī pᵃ ante
cedens est ipe ꝛ i ꝑa ꝑñs est
necessariū. 4ᵃ rᵃ ē iᵃ abvl'i ne
gatia ad q̃zlꝫ suã singulare ē
boᵃ ꝑña siue arguat cū debito
me⁹ siue nō sꝫ ep⁹ñ tꝫ nisi cū
debito medio ꝧgᵃ nullᵉ h⁹ cur
rit g⁹ ī⁹ hō nō currit ꝛ ī⁹ hō ñ
currit ꝛ sic de singl'. sꝫ ep⁹ nō
seqr nec ī⁹ hō currit ꝛ sic de
singulis. g⁹ nullᵉ hō currit qꝛ
pᵉ mille ānos erit añs ꝧuꝫ ꝛ
ꝑñs falsuꝫ sꝫ bene seq̃r dicē
do ꝛ ist̃i sūt ōs hoies masculi
ſᵃ rᵃ ē iᵃ a pticulari ad suaꝫ
indefinitā ꝛ ep⁹ tā affirmatie
q̃ negᵉ est bōa ꝑña ꝧgᵃ alᵉnō
currit g⁹ aliquod alᵉnō currit
ꝛ ep⁹. Similr̃ aliqs afin⁹ mo
uet g⁹ afin⁹ mouet ꝛ ep⁹. 6ᵃ
rᵃ est ista a pticulari vel ide
finita ad ōs suas singl'aꝛs dī
siūctie sūptas cū debito me⁹
est bo^m arg^m vt hō currit ꝛ i-
sti sūt ōs hoies g⁹ ī⁹ hō currit
vel ista hō currit ꝛ sic de sin
gulis. Et notāter dr̃ cū debi-
to medio. qꝛ sine illo nō valꝫ
arg^m vt homo ē alᵉ g⁹ ī⁹ hō ē
alᵉ vel ista hō ē alᵉ ꝛ sic de sin
gulis qꝛ añs ē necessariū ꝛ cō
seq̃ns cōtigens. qꝛ ē vna dñcti
a c⁹ q̃lꝫ ps ē contigens nec
vna alteri r̃pugr̃ nec suū con-
tradictoriū ē ipos^e quare ꝛc

d. Eꝑpositioīb⁹ nō quāti
ficut sūt excluſiue ꝛ ex
ceptie fit ꝑ ꝑia regula. Ab
excluſiua ad suāvl'eꝫ de teris
trāspositis ē bōa cōseq̃ntia ꝛ
ecōuerso. vt tm̃ hō currit. g⁹
omne currens ē hō. Silr̃ ecō
uerso o̅e aīal mouet g⁹ tm̃ qꝛ
mouet ē aīal. Ꝑa rᵃ ē ista ab
exceptia negatia ad excluſi-
uã sibi coꝛrñdentez est bona
cōseqᵃ vt nihil ꝑter soꝛ. cur-
rit g⁹ tātū soꝛ. currit ꝛ ecōuē
so vt tantum homo est risibi
lis g⁹ nihil ꝓeter hoīnem est
risibile. Tertia regula est
ista. ab inferiori ad suū supi⁹
a parte subiecti dictione ex-
cluſiua addita idem est bona
consequentia vnde bene seq-
tur tatum homo currit g⁹ tan
tum aīal currit quia arguitur
ab iferiori ad suū superi⁹ cō-
fuse tātū mobiliter Quarta
regula est ista Ab iferiori ad
suū supi⁹ a parte ꝑdicati dic-
tōe excluſiua addita ſbis nō
valet argumentum. vnde se-
quitur tātuꝫ homo est homo
ergo tantum homo est aīal.
qꝛ arguitur distribᵉ sꝫ ecōuer
so bene seqr̃ cū debito me⁹.
vt tātū hᵒ est risibilis. soꝛtes
est hᵒ. ergo tantum homo est
soꝛ. Quita regula seq̃ns co
relarie ex ꝓdictis est iᵃ qꝛ a
terio stāte cōfuse tātū vel ōtē

mīate ad eūdē stātē ꝓfuse di/
stributiue ñ valz arg^{m}. vt hoc
ē al'. ǧ tm̄ hō est al'. tu differs
ab oi hoe ǧ tu dr̄s ab hoie. 6^{a}
re^{a} ē ista. A terino stāte ꝓfuse
distributie ad eūd stāte deter/
minate ē bo^{m} arg^{m}. vt tm̄ hō
ē al'. ǧ hō est aial. tu es aliud
ab al'i ǧ tu es alid ab oi al'i.
7ª regula est. A terō stante
ꝓfuse tātū ad eūdez stātez de
terminate respectu e^{2}dez fin
cathegorematis vel distributi
onis nō valz arg^{m} vt tātū hō
est aial. ǧ hō ē oe aial. ois hō
ē al'. ǧ al' ē ois homo qr̄ ꝛc.

p Onende sūt r^{e}ptinenti
uz atqz iptinentiū terō
rū q̄z pria est ista ab af
firmatia vni^{2} ꝺ spati ad negati
uā alteri^{2} est bo^{m} arg^{m}. vt tu
es hō. ǧ tu nō es asin^{2}. tu cur
ris. ǧ tu nō sedes. tu es albus
ergo tu nō es niger. Sz ep^{o}/
so nō seqr̄ qz ex negatia nō se
qr̄ affirmatia ꝫa regula ē ista
qīcūqz sūt aliq̄ due ꝓpões q̄
z sbiecta ꝓuertūr̄ atqz ꝑdica
ta manente ꝓsil'i ꝺnōiatione
abvna ad r̄liquā est bōa ꝯa
vt tu es hō ergo tu es al' rōa
le ꝛ e^{2}uerso. et notāter dicit
manente ꝓsil'i denōiatōe. qz
si vna esset affirmatia. ꝛ a^{a} ne
gatia nō ꝓterent vt tu es hō
ꝛ tu nō es hō. itez si vna esset
q̄ta vna q̄nti^{e}. ꝛ alia alia q̄ti/
tate l' nulla nō oportet ista s
puerti. vt ōe al' est hō. aliqꝺ
al' est hō ꝛ tm̄ aial est hō. 3^{a} r̄
gl'a est ista abvno ꝓtibili ad
reliquū est bōa ꝯa. vt tu es
hō ǧ tu es risibil' ꝛ ep^{o} brunel
l^{2} est rudibil'. g^{o} brunell^{2} ē ast
n^{2}. 4ª regula ē ista abvno cor
r̄latiōz ad r̄liquū ꝓpōib^{2} exñ
tib^{2} ꝺ ꝺo adiacente est bo^{m} ar
g^{m} vt duplū est. g^{o} dimidiū ē
ꝛ ep^{o} Et notāter dr̄ de ꝺo adi
acente qz nō seqr̄ a est duplū
g^{o} a est dimidiū. pater est bar
bat^{2}. g^{o} fili^{2} est barbat^{2} 5^{a} r̄
gula est ista. A terio priuatio
ad teriz ifinitū est bōa ꝯa sz
nō ep^{o}. vt tu es iust^{2} g^{o} tu es
nō iust^{2}. sz ñ seqr̄ ep^{o} lapis est
nō iust^{2}. g^{o} lapis est iust^{2} añs
enim est verum et consequēs
fl'z vt pz qz qcqd ē iustū pōt
esse iustū. sz lapis nō pōt esse
iust^{2} g^{o} nec pōt esse iustus.

Serta regula. ab affirmati
ua ꝺ pdicato priuatio l' ifiniꝺ
to ad negatiā de pdicato finiꝺ
to est bona ꝯa vt tu es cecus
g^{o} tu nō es videns. tu es ñ hō
g^{o} tu nō es hō. sz ep^{o} nonvalz
arg^{m}. qz ex negatiua non seq
tur affirmatiua. Septia regu
la est ista. A negatiua ꝺ pdica
to finito cuz debito medio ad
affirmatiuam de predicato i
finito est bona consequentia.
vt tu non es asinus et tu es. er

go tu es non asinus ꝛc.

c Ꝺꝛespõdent ad pdicta alie regule iserunt. quaꝝ pꝛima est ista. Ab oib⁹ exponẽtib⁹ simlr sũptis ad suꝰ exposituꝫ ẽ bona ꝓña ꝛ ep⁹. Et est regula istavlr is quibus cũqꝫ pꝛopõibꝫ expõibilibus vt vlr ibꝫ exclusiuis exceptis ꝛ h⁹moi vñ bñ seqr h⁹ currit ꝛ nihil est h⁹ qn illud currat. g⁹ois h⁹ currit ꝛ ep⁹. Similr h⁹ currit ꝛ nihil non hõ currit. g⁹tãtũ h⁹ currit ꝛ ep⁹ tra. Pa r⁴ ẽ i⁴ ab oi expoibili ad quãlꝫ suaꝝ exponentiuꝫ ẽ bona ꝓña sꝫ nõ ep⁹ nisi grã materie vg⁴ ois h⁹ currit g⁹ nihil ẽ h⁹ qn id currat. sꝫ nõ ep⁹ qꝛ ex negatia non sequit affirmatia. Alĩ tñ tẽt grã materie vt h⁹ ẽ asin⁹ g⁹ tñ h⁹ est asin⁹ qꝛ añs ẽ ipossibile. 3ª regula ẽ i⁴ ex cui⁹lꝫ exponentis ꝓtradictoꝛio seqr ꝓtradictoꝛiũ expoiti sꝫ nõ ep⁹ vnde bene sequit aliqd nõ h⁹ currit g⁹ nõ tñ h⁹ currit. sꝫ nõ ep⁹ qꝛ ex negatia non sequitur affirmatia. 4ª r⁴ ẽ i⁴. A resoluẽtibꝫ ad resolutũ ẽ ꝓseqntia bõa sꝫ nõ ep⁹ vt hoc currit ꝛ hoc ẽ h⁹. g⁹ h⁹ currit. nõ tamẽ sequit h⁹ currit g⁹ hoc currit ꝛ hoc ẽ bõ qꝛ p⁹ mille ãnos erit antecedẽs vez ꝛ ꝰ seqns slꝫ. 5ª r⁴ ẽ i⁴. ab officiãtib⁹ ad officiatũ ẽ ꝓña bona sꝫ nõ ep⁹ vt i⁴ ppõ ẽ vera h⁹ ẽ alr q adeqte sigt hoiez esse alr. g vꝫ ẽ hoiez eẽ alr sꝫ nõ ep⁹ qꝛ añs foꝛet necessariũ et ꝓñs ꝓtigẽs 6ª r⁴ ẽ ista. a descriptione ad descriptũ ẽ cõ seqntia bona ꝛ ep⁹ vt ite⁹ aliquid sb̃ ratõe q̃ h⁹ g⁹ ite⁹ hoi nẽ ꝛ ep⁹ ite⁹ hoiez g⁹ ite⁹ aliquid sub ratione q̃ hõ. 7ª regula a sensu ꝓposito ad fñ suꝫ diuisuꝫ ꝛ ep⁹ nõ valꝫ arᵐ vt necessario h⁹ ẽ alr g⁹ hõ necessario ẽ alr añs eiꝫ ẽ vꝫ ꝛ ꝰ sequens falsuꝫ. Etiã nõ seqr albũ posᵉ ẽ eẽ nigꝝ ergo possibile ẽ albũ esse nigꝝ. 8ª regula ẽ i⁴ ab vna cã veritatis ad ꝓpõez hñtẽ illã cãz ẽ bõa ꝓ⁴. sꝫ non ep⁹ vt dũ hõ currit risibile currit ergo hoie currẽte risibile currit ista ꝓña ẽ bona sꝫ non econvso hoᵉ currẽte risiᵉ currit. ergo dum hõ currit risiᵉ currit. qꝛ posito q nihil currat ꝛ tũc consequẽs falsuꝫ cũ asserat hoiez currere ꝛ tamen antecedẽs est vez quia concluditur eius veritas p aliã cãz veritatis vt si homo currit risiᵉ currit. Dicar ergo q ppõ denoiata ab abltõ ꝓñe hẽt tres causas veritatis. s conditionalem temporalez ꝛ causalẽ a quaꝝ qualibꝫ valet ꝓña ad ꝓpõnẽ habentez illas

cās ſz nō eꝑ°.9ª regula ē iſta ab actīa ad ſuā paſſiuā ē 9ª. bōa ꝛ econ° vt ſoꝛ.amat pla. g̊ pla.amaſ a ſoꝛ.ꝛ eꝑ°.10ª ſ̄ gula ē iª.A tertō adiacēte ad ſ̄z adiacens affirmatiue ſine terīo diſtrahente ē cōſa bōa. vt tu es bō.g̊ tu es. Notāter dī affirmatie qꝛ nō ſequiť tu nō es aſin?.g° tu nō es dī ēt ſine terīo diſtrahēte.qꝛ nō ſequiť antichriſtus ē futur?.g° antichriſtus eſt quare ꝛc.

u Ltīo de ꝑpōib?ꝫ potbeticis ē dicendū mō ꝓpoſiti regulas aſſignando. q̄ꝫ pª ē iſta.A copulatiua affirmatiua ad alterā e? ptē ꝓpīcipalē ē bona cōſeq̄ntia.ꝛ nō eꝑ°niſi grā materie.vt tu curris ꝛ tu diſputaſ g°tu diſputaſ ſz nō ſequiť tu diſputas.g°tu curris ꝛ tu diſputas.aliq̄ tū tenet grā materie ſiue terīno rū.ſ.q̄ copulatīa fit ex dua / b?ꝑtib?q̄ꝫna ātecedit ad aliaz tūc ab illa ptē q̄ antecedit ad totā copulatiuā ē bōa conſeq̄ntia. vt tu es bō.g° tu es bō ꝛ tu es aial tu curris.ergo tu curris ꝛ tu moueris.Et notāter dixi affirmatiua quia a copulatīa negatīa ad alteraz ptē nō valz conſeq̄ntia.ꝟbig ª non tu es bō ꝛ tu es aſin?.ergo tu es aſin?.qꝛ añs eſt verū et ꝑñs falſuz.Ex iſta regula ſequ tur q̄ a toto copulato ad alterā ptez ē conſeq̄ntia bona.vt ſoꝛ.ꝛ plato currīt.g°ſoꝛ. currit.Ꝑa regula ē iª.A ptē ꝓpīcipali diſiūctiue. affirmatie ad totā diſiunctiuā ē bonū arg?m ſz non eꝑ°.vt tu curris.g° tu curris vel tu es aſin?.ſz eꝑ°ñ ſequitur.qꝛ non ſequiť tu curris vel tu es aſin?.g° tu es aſin?.Aliq̄ tamen tenz grā materie.ſ.q̄ diſiūctīa fit ex dua b?ꝑtib?.q̄ꝫna ſequitur ad ſ̄ liquā.tunc a diſiūctiua ad iſtā ptez q̄ ſequiť ē bonū arg?m vt tu es bō vel tu es aial.ergo tu es aial:tu es alb?vel tu es colorat?.ergo tu es colorat?.Et iſta regula ſequiť q̄ a parte diſiiuncti ad totum diſiunctuz eſt bona conſequentia.vt homo currit.ergo homo vl aſin? currit. Tertia regula ē iſta. a diſiunctiua affirmatiua cuz deſtructione vni?partis ad alteram partem eſt bona ꝓña vt tu curris vel tu ſedes.ſz tu non curris:ergo tu ſedes.

Quarta regula eſt iſta.A copulatiua negatiua ad diſiunctiuam affirmatiuam factam ō partibus contradictoꝛiis copulatiue affirmatiue eſt bona conſequentia.vt non tu es bō ꝛ tu es aſin?.g°tu nō es bō ſ̄

tu nō es asin⁹ ⁊ ep⁹. Et nota q⁹ copl'atia affirmatia hz v⁹ ptraditoria q̄z vnū ē copulatia negatia ī qua ꝓponitur negatio ⁊ reliquū ē vna disiūctia scā de ptib⁹ oppōitis ipi⁹ copulatie q̄r oz q⁹ copulatia negatia ⁊ disiūctia affirātia ī uicē ꝓtāt ⁊g⁹ tu es h⁹ ⁊ tu es asinus hz duo ptradictoria quoz vnū ē hoc nō tu es h⁹ ⁊ tu es asin⁹. Hzo est illud tu nō es h⁹ l' tu non es asinus. 5ª regula est ista. a disiunctia negatia ad copulatiuā affirmatiuā factā ó partib⁹ oppositū disiūctie affirātiue ē bonū arg⁹ ⁊ ep⁹ vt nō tu curris vel tu sedes g⁹ tu nō curris et tu nō sedes ⁊ ep⁹. Et rō q⁹ ois disiūctiua affirmatiua hz ptraditoriū p negationē ꝓpositā toti ⁊ per copulatiuā factā ó p⁹ tib⁹ oppositis. vt tu curris l' tu sedes hnic ptradicit q̄libz istaz non tu curris vel tu sedes tu non curris vel tu non sedes

Sexta regula ē ista a ꝑditionali affirmatiua cuz suo añcedente ad consequens eiusdē est bōa ꝓña vt si tu es h⁹ tu es al'z tu es h⁹ ergo tu es aial.

Settia regula ē i⁴. A ꝑditionali affirmatia cū ptradictorio ꝓñtis ad ptraditoriū añcedētis ē bona cōsequentia vt si antixps est albus antixps est coloratus. sed antixps nō est colorat⁹ g⁹ antixpūs nō ē alb⁹ Et notāter dixi in ambabus ſgulis affirātiua q⁹ de negatiua nō tenent h⁹mōi regule.

De ꝓbatōib⁹ terminoz.

Q Ualiter ꝓpositiones illatiue ꝓbent⁹ pūti doctrina dig⁹scitur satis plene. ⁊ ꝓ nāqz a resolutiōe est ichoā duz qua indefinite particulares ⁊ singulares de ſbiecto ñ ꝓnoie demōstratiuo rationabiliter inferunt. Quelz g⁹ talis est taliter iferēda. vt p antecedēte sumātur duo demōstratia ī quorum primo p̄ dicet ꝑdicatuz resoluendo ⁊ ī secundo ſubiectū verbigratia h⁹ currit sic resoluitur hoc currit ⁊ hoc ē homo. ergo h⁹ currit. Exemplum in obliquo vt hominis est asinus. hui⁹ ē asinus ⁊ hoc est homo. ergo ⁊ cetera. Et ita in alijs casib⁹ singularis numeri dicatur. Exemplum in numero plurali vt homines currūt hec currunt ⁊ hec sunt homines ēgo ⁊ cetera. Exemplum in obliquo vt aliquorum contradictoriorum alterum est verum. horum alterum est verum. ⁊ hec sunt contradictoria ergo ⁊ cetera. ⁊ ita dicatur in alijs casibus. ita q⁹ semper prima demonstratiua sit eius

dē casus cū resolūēda. 2ª ꝟbo ꝓ
tiue i recto sumat. Sz ꝓpō
nes ꝺ ꝟbo ãpliatio eodē mo
probãt excepto hº qꝫ 2ª ꝺmō
stratia ꝺz esse de ꝟbo disiūcto
ver bi sbi de pūti 2 ei⁹dē ꝺ ꝓ
teritovel futuro aut alterius
ꝟbg⁴hō currebat. sic resoluit
hoc currebat 2 hoc ē vel erat
hº g̃ 2c. Jtē hº disputabit hº
disputabit 2 hoc ē vel erit hº g̃
2c. ita qꝫ verbū sbz sūptū ꝟo
loco fit semp ꝓsil'is tp̄is cū ꝟ
bo resoluē ꝓpois. Sz qñ ꝓ
pois resoluē de ꝟbū principale
ē li pt ꝓtigit icipit vel desinit
2ª pp̄o erit de ꝟo verbo ꝓsimi
li. vt hº p̄t esse alb⁹. hoc p̄t es
se albū 2 hoc ē vel p̄t esse hō
g̃. Jtē albū icip̄ ee nigꝝ hoc
icipit esse nigꝝ 2 hoc est vel i
cipit esse albū gº. 2 ita dicat
i plurali vt ꝓcūs. Mod⁹ cōsi
mil' ē tenēd⁹ i propōib⁹ ꝺ ex
trēmo copulato vel disiūcto
vt hº vel asin⁹ currit si totum
disiūctū ē sbiectū resoluatur
sic hoc currit 2 hoc ē hº vl' asi
n⁹. gº si aūt pª pars fuerit sb
iectū sic resoluitur hocvel asi
n⁹ currit 2 hoc ē hº gº. 2 ita di
cendū est i illis de copulato 2
cōditionato sbiecto vt hº 2 a
sin⁹ currit. Propō si ē ipossi
bilis ē falsa. Jdē est dicēdum
ꝺ pticulari 2 singulari resolu
bili affirmatia sicut de idefini
ta. vt aliquis hº disputat sor.
currit. Sz pticularis vel ide
finita negatia bz duplicē mo
dū probādi. prim⁹ dictus ē vt
hoc nō currit 2 hoc ē hº ergo
homo nō currit. vbi aūt vide
atur qꝫ iᵉ mod⁹ nō ꝺseruiat su
matur p̄dictoꝝ iº. vt chiera
nō currit. Ꝟ idefinita ꝓbari ñ
p̄t p duo demōstratia qz semp
fa essz falsa. ſ. hoc ē chiera iō
adveritatez videndā isti⁹ sūa
tur ei⁹ cōtradictoꝝ. ſ. omis
chimera currit 2 qz Ꝟ ē falsa
iō illa ē vera. Consimiliter ē
dicendū in aduerbijs vbi sub
iectum fuerit aduerbium hūs
terminum infra se vt aliquā
do tu es nunc tu es 2 nunc est
aliquando ergo. Jtez heri tu
fuisti tunc tu fuisti 2 tunc est
vel fuit heri ergo. Item ante
a. tu disputabis tunc tu dispu
tabis 2 tunc est vel erit ante.
a. ergo. Jtez alicubi tu es ibi
tu es 2 ibi est alicubi ergo. 2
ita de preterito 2 futuro dica
tur vt dictum est in tempora
li. Ex predictis infero qꝫ etiā
probandum sunt propositiōs
indefinite 2 particulares ꝺ ꝟ
bo sbstātio p̄tis tp̄ris 2 p̄di
cato participio sicut propōes
de verbo principali illi⁹ ptici
pij. volo dicer qꝫ ita ꝓbāda ē
ꝙz resolubiliter. Adā ē pterit⁹
sicut iª adā fuit. 2 ista antix⁹

ꝫ futur⁹. sicut iª antixp̃s erit. vt hᵒ erit ꝛ hoc ē vel erit añ xp̃s. g̃ añxp̃s ē futur⁹. Aliqs hō ē interfec⁹ hᵒ ē interfcꝫ ꝛ hᵒ ē l' fuit aliqs hō. g̃. ꝛc. Jtē for. potens esse hoc est potēs esse ꝛ hᵒ ē l' pōt eē for. gᵒ. ꝛc. Jux ta p̄dicta seqt veritas multa ꝓponuꝫ. pª ē ista. Senex erit puer ꝓbat hoc erit puer ꝛ hᵒ ē vel erit senex. gᵒ. ꝛc. demon strādo vnū q est puer ꝛ erit se nex. fa ppᵒ puer fuit senex. ꝓ batur hoc fuit senex. ꝛ hoc est l' fuit puer. gᵒ ōmōstrādo vnū senē. ꝫª ppᵒ albū fuit qñ ñ fu/ it albū ꝓbat ꝛ pōo q tu fis al bᵒ ꝛ ꝓtiue añ hoc fueriſ niger ſᵒ posito hoc fuit qñ nō fuit al bū. ꝛ hoc est vel fuit albū. gᵒ. ꝛc. 4ª ppō pr̃ erit qñ ñ bē/ bit filiū nꝫ filiā ꝓbat hoc erit qñ non bēbit filiū nꝫ filiam ꝛ hoc est vel erit pr̃. gᵒ demon/ strādo vnū patrē q remāebit post mortez filiorꝫ ꝛ filiaruꝫ

Quinta ppō aliq̄ maiori te ꝛ quolꝫ minori tu es mior pro bat ista tu es mior ōmōstran dovnū maiorē te et hoc ē ma ſᵗe et quolꝫ minori te. gᵒ ꝛc.

6ª. ppō aliquo miori te et quolꝫ maiori te tu es maior ꝓ bat ista tu es maior ōmōstrā dovnū miorē te et hoc ē minᵗ te et quolꝫ maiori te ergo ꝛc.

7ª. ppō albū pōt esse nigᵐ ꝓbat hoc pōt esse nigᵐ ōmō strādo te et hoc est vel pōt eē albū. ergo. ꝛc. Et ita ꝓbat ista Sedentez possiᵉ est currere:

8ª. ppō verū est q mūdus nō fuit. ꝓbat hoc est qō mun dus non fuit. demōstrando il lā tu es et hoc est verum ergo ꝛc. Nona ppositio. Necessā riū est quod deᵒ nunq̄ erit. ꝓ batur hoc est quod deus nūq̄ erit demōstrando celuꝫ et. hᵒ est nec essariuꝫ ergo. ꝛc. De cia ppō. possiᵉ est quod nihil fuit et quod nihil erit. ꝓbat hoc ē quod nihil fuit et quod nihil erit demōstrando īstans presens. et hoc ē possiᵉ gᵒ ꝛc.

Undecima propō. Candela lucens est extincta probat hoc est extictū demōstrando can delam iam exctinctam q̄ pri? fuit lucens et hoc est vel fuit candela lucens ergo. ꝛc.

Duodecima propositio. Ui uum est mortuum. probatur hoc est mortuum demonstran do adā et hoc est vel fuit viuū ergo et cetera.

u Vniuersalis propositio affirmatiua expo nibiliter probatur ꝓ suam p̄iacentem et vniuersa/ lem negatiuam sibi correspō dentem. vt omnis homo cur/ rit. exponitur sic hō currit. et nl' est hō qn istud currat. gᵒ

ēc.exm i nopl'iyt ōs bois cur
rūt boies currūt.z uulla sunt
boies qn illa currāt̄ g̃ zc. Lō
sil'r i obligs caibꝫ pter hō q i
negaria expoñte pōaꝫ sbctū
vl'is sp ī rcto z rl'z ī obliq̄ ꝓ
sil'i cū obliq̄ ppōis expoñde
vt cꝫ slz bois asiꝫ currit boisa
siꝫ cur.z nl'ē hōqn illiꝫ asiꝫ cur
rat.gō zc: Jꝫ oiū ꝺdcōzioziū
altera ps ē va ꝺdim altera ps
ē va z nulla sūt ꝺdicᵃ qn illo
rū altera ps sit va.gō zc. Jta
q sp rl'z seq̄ꝫ li qn. postrmo
vo oīs terꝫ q se tēat a pte ꝺdi
cati z ita ī alīs caibꝫ ē oñdū.
Mō ꝓ'i pbāꝫ ppões vl'es ó
verbo apliatoꝑter hoc q i ka
expoñte poiꝫ vbū disiūctū vt
In resoluentibus verbigra
tia omnis homo fuit sic ex
poiꝫ hōfuit z nīl ē l'fuit hō.
qn illō fuit.gō zc.itē oē albuz
disputabit.albū disputabit.z
nīl ē l' erit albū qn istō dis
putabit.ergo et cetera omne
album potest esse nigz albuz
ꝑt eē nigz z nil'ē l' ꝑt eē albū
qn istud possit eē nigz gō. itē
oīs hōicip disputare.homo ī
cipit disputare. z nil' est vel
īcipit eē hōqn illud icipiat di
sputar gō zc. i obligs caibꝫ ēt
ꝓsil'r expōaꝫ tīdo momꝓzio
rē de rl'o.ꝓsil'r exponūꝫ ppō
nes de pīti hūtes ꝺdicatū p
ticipiū alicꝫ verbi āpliati. vt
oīs hō ē ꝑterirꝫ expoiꝫ sic hō
ē ꝑteritꝫ z nil'ē l'fuit hō qn il
lud sit ꝑteritū gō zc. itē oē al
bū ē generādū.albū ē gerādō
z nil'ē l'erit albū qn istud sit
gerādū.gō zc.Sz ppões ó sb
iecto ꝓpoito pūt dupl'r expo
ni fz q sbiem ꝑt eē tom ꝓposi
tū l'ps.vt oīs hōl'asiꝫ ē asiꝫ si
sbiem ē totū disiūctū sic expo
nit hōl'asiꝫ ē asiꝫ z nihil ē hōl'
asiꝫ qn illud sit asiꝫ.gō zc. Si
vero ꝑcise pᵃps ē sbiectū. ka
expoñs erit iᵃ nihil ē hōqn il
lud vel asiꝫ sit asiꝫ.z sic iᵃ vl'is
erit falsa.p̄ō z ko vera. z ita
de alīs dicaꝫ cꝫ cūz ꝓpōis exi
stāt vel casus.Ul'is aūt nega
tia ñ expoitur fz dupliciter ꝓ
baꝫ aut p sua singularia aut p
suum ꝺdictoziū.verbiᵃ nul
lus homo est chimera probatur
sic primoōnec iᵉ homo est
chimera.nec iᵉ homo est chi
mera.z sic de singulis ergo z
cetera.Secundo modo pro
batur sic ista propositio ē fal
sa aliquis homo est chimera
z ista contradicit isti. nullus
homo est chimera. ergo hec
est vera et communiter in om
nibus alijs talis modus serue
tur. Ex predicto moda p
bandi propositiones vniuer
sales affirātias infero aliq̄s p
pões.pᵃ est iᵃ.Oñe q fuit ē
pbatur aliqd qō fuit ē. z nil'

ē qđ fuit qn illđ sit. ℊ. maioꝛ
ē māiseā. ⁊ sil'r mioꝛ. qꝛ suū ꝓ
tradictoꝛiū ē fl'z vz aliqd ē qꝫ
fuit qđ ñ ē hᵓ nāqz ē iplicaᵒ ꝓ
tradictōis. ⁊ ita ꝓcedit qꝫ oē
qđ erit ē ⁊ oē qđ pōt eē est. ⁊
ēt oē qđ ē itellᶜ aut imagie ē.
pz q̄lz ista ex luis exponēti
bᵓi q̄z negatia oz pōi vbū di
finctū. qꝛ vbū pncipale ipius
vl'is ē solūmō vbū de p̄senti
absqz ptic. sb̄seq̄nte alicᵓ ver
bi āpliatiui. Ea ꝓpᵒoē qꝫ ñ fu
it ē pbaf aliqd qꝫ ñ fuit ē sicut
ista pñs ⁊ nihil ē qꝫ ñ fuit qn
illđ sit. ℊ. ⁊c. Ea exponēs ite
rū ē vera qꝛ suū ꝓtradictoꝛiū
īplicat ꝓtradictionē vz aliqd
ē qđ nō fuit qđ nō ē. Et p̄ñr ꝓ
cedere qꝫ oē qđ nō erit ē ⁊ oē
qđ ñ potuit nec poterit esse ē
z⁴ ꝓpᵒq̄lz maioꝛi te ⁊ q̄libz
mioꝛi te tu es mioꝛ pbaf aliq̄
maiori te ⁊ q̄lz mioꝛi te tu es
mioꝛ. vt pbatū ē i aᵒcaᵒ ⁊ nl'
ē maiᵓte ⁊ q̄lz mioꝛi qn iᵒ tu
fis mioꝛ. ℊ ⁊c. mioꝛ pz. qꝛ suū
ꝓtradictoꝛiū ē fl'z. 4⁴ ꝓpᵒq̄lz
mioꝛi te ⁊ q̄lz maioꝛi te tu es
maioꝛ pbaf aliq̄ mioꝛi te ⁊ q̄
lz maioꝛi te tu es maioꝛ. ⁊ ni
hil ē miᵓte ⁊ q̄lz maioꝛi te qn
iᵒ tu fis maioꝛ. ℊ. ⁊c. pz p̄ña cū
maioꝛi ex aᵒcaᵒ mioꝛ pbaf p
suū ꝓtradictoꝛiū qđ ē fl'z vz
aliqd ē miᵓte ⁊ quolibz maio
ri te quo tu ñ es maioꝛ qr̄. ⁊c.

Ropᵒ officiabilis est ista
cᵓ dictū vl' oro infinitiua
determinat aliquo terio mo
dali l' ꝓcernente actū mtis.
Teri modales sunt isti verus
falsus nccz ptigēs possibᵉ ipossᵉ
Termi vero ꝓcernentes actū
mtis dn̄t isti. Scio dubito cr̄
do volo nolo itelligo cogno
sco ⁊ sil'es ac ēt ipoꝛ pticipia
bᵓ mōi ār teri aliqñ faciūt sen
sus ꝓpositū. aliqñ diuisum fa
ciunt sensus cōpositus q̄ndo p̄
cedūt total'r dictū l' oro infi
nitiū aut fial'r sb̄sequūtur.
vt posᵉ est soꝛ. currere. Soꝛ
currere ē contigens. tu scis ꝺ
us esse deū esse ē scitū a te. sz
qñ aliquis istoꝛ terioꝛ medi
at iter actūm casus ⁊ verbus
infinitiui modi tunc constitue
re dr̄ sensum diuisum. vt ꝺm
neče est esse hōinem scis eē al'
⁊ ita de alijs. Et bᵓ modi ꝓpᵒ ꝺ
sensu diso pbanda ē ꝺm exigē
tiā teri p̄cedentis simpl'r ⁊ ñ
rōe teri modalis aut rōe ali
cuius alterius teri concernen
tis actum mentis. verbigra.
Oēz boiez posᵉ ē currere. b̄
nō est officianda. sz exponēda
iuxta doctrinā tradita i pbati
one vl' ū ꝓpōnū isto boiem
possᵉ est currere ⁊ nihil ē vel
possᵉ est esse hominem quin
illud possibile sit currer. ℊ ⁊c.
Jtē b̄ est resoluēda. A. scio eē

ꝯr̄ isto mō. hoc scio esse ve-
rū ⁊ hoc ē: a. ergo ⁊c. Ꝓpō
vero de sensu cōpositō offici-
abiliter probat vt possī ē sor
currere ḃ ꝓpō est possibil' sor
currit q̄ adeq̄te significat sor.
currere ergo ⁊c. Itē necesse ē
deū esse. ḃ prop° ē necessaria
deus est que adequate signifi-
cat deum esse ergo ⁊c. Cōsil'r
probantur i° tu scis sor. curre
re. tu dubitas regē sedere. p⁴
nāq; sic officiatur ḃ prop° est
scita a te sor. currit que adeq̄
te significat sor. currere g° ⁊c.
⁊ ita ꝓsimiliter dicatur ad in
finitas ꝓsil'es iuxta ꝓsonātiā
terīni factēti sensū ꝓpositum.
Ex ꝓdictis infero aliquas ꝓclu
siōes prima ē ista. albū possi
bile est eē nigr̄ ⁊ tū ipos[e] est
albū eē nigr̄ p⁴ps pz q̄niā h°
possibile ē esse nigr̄ te ōmon
strato ⁊ h°ē l' possibile ē esse
albū g̃ ⁊c. pz ꝓña a resoluēti-
b⁹ ad resolutū. Et ꝓba ps ꝓba
tur. Nā ḃ ꝓp° ē ipossibilis al-
bū ē nigr̄ q̄ adequate sig̃t al-
bus esse nigr̄ g̃ ⁊c. pz ꝓñ⁴ ab
officiātibus ad officiatū. Et i
ta ꝓbat 1⁴ ꝓ° sedētē possibile
est currere ⁊ tū ipossibile ē se
dētē currer̄. ꝓba ꝓ° oēs hoiem
ꝓtigēs ē esse ⁊ tū necesse ē ōs
hoies eē. p⁴ps ꝓbat q̄ia ho
miē ꝓtigēs ē esse ⁊ nil' est vel
ꝓtingens est esse hominē. quī
illud ꝓtingēs sit esse. g° ⁊c. pz
ꝓña ab exponētib⁹ ad exposi-
tū. ꝓba pars probat. nā hec ē
necessaria ois h° ē que adeq̄-
te significat omnes hoies eē
g°. ⁊c. pz cōsequentia vt pri⁴

Tertia ꝓclusio tu scis alter
istor esse verū demōstratis i
stis contradictorijs rex sedet
nullus rex sedet. ⁊ tū nullū is-
torum scis esse verū p⁴ ps pz
q⁹ hec est scita a te alterus is-
tor est verum. que adequate
significat alterū istor esse ve
rus. g°. ꝓba ps probat nec hoc
istorum scis esse verum ōmō
strādo affirmatiuam nec hoc
istorum scis eē verum demon
strando negatiuā ⁊ nō sūt plu
ra istorum g° ⁊c. pz ꝓsequen-
tia a singularibus sufficienter
enumeratis ad suam vniuer-
salem. Quarta ꝓclusio tu du
bitas a eē verum. ⁊ tū nullus
a dubitas eē verum probatur
⁊ pono q̄ omne a sit illa deus
est quam scias eē veram. sed
dubites an ista sit a isto posi-
to prima pars patet quonias
hec est tibi dubia a est verus
que adequate significat a es-
se verum ergo ⁊ cetera.

Secunda pars probatur
sic arguendo nullam tales de
us ē dubitas eē verā ſ3 omne
a ē aliqua talis. ergo nullū a
dubitas eē verū pz ꝓña quia

ẽ fillogiſm⁹ in 2°p̃e ſig̃e 2 añs
eſt mãi feſtũ ex cãu. ſ⁴ 2° vo/
lo tibi dare equũ meũ 2 tñ nul
lũ equũ meũ volo tibi dare. ꝑ
baf̃ 2 põo ꝙ tibi ꝓmittã eq̃ᵐ
meũ q̃ credã eſſe i ſtab° ſit tñ
co2ã me q̃ puté eé platonis
ita ꝙ ñ meũ obquã cãz iſtum
equũ quẽ video ñ veli tibi da
re i°poſito p⁴ps pz officiã°ꝑ
cãũ 2 officiaf̃ ſic b̃ pp° é volita
a me do tibi eq̃ᵐ meũ q̃ adeq̃
te ſignificat me dare tibi eq̃ᵐ
meũ. g°2c. pz 2⁴ ab officiãti/
b⁹ ad officiatã faz ptẽ ꝓbo ſic
nullũ eq̃ᵐ quẽ credã eſt plato
nis volo tibi dare. ſz oẽz meũ
eq̃ᵐ credo eſſe platonis. g° nl̃
lũ eq̃ᵐ meũ volo tibi dare pz
2⁴ vt pr⁹ q2 é i fo. p̃e ſig̃e. 2c.
6⁴ 2°pcipio ſoř loq 2 tñ nul/
lũ ſoř pcipio loq ꝓbaf̃ 2 põo
ꝙ ſint a ſõge ſoř et plato ita
ꝙ neſciã diſtinguere qs ſit ſo
re l̃ plato loq̃t tñ ſoř c⁹ vocẽ
bñ cognoſcã ꝙ é ſoř 2 nõ loq̃
tur plato iſto poſito pz prima
ps ꝓ cãz q2 ſequtur pcipio vo
cẽ ſoř. g°pcipio ſo2 loq 2 2⁴ pſ
ꝓbatur qñ ſequtur nullũ iſtoz
pcipio loq ſz oĩs ſo2 eſt aliqs
iſtoz. g° nullũ ſo2 pcipio loq
pz ꝓña q2 eſt ſillogiſmus i fo.
prime figure. Hic é notãdũ ꝙ
iſte ꝓpoſitiones ꝓceſſe i cap°
reſolubiliũ. ſ. vez é ꝙ mundus
non fuit 2 neĉriũ é ꝙ ds nũq̃
erit poſſibile ẽ ꝙ nl̃ fuit. ꝙ et
nl̃ erit ñ ſuntver̃ officiabl̃r ꝓ
ban° nec ſunt fil̃es i ſigĩfica°
é reſolubl̃r et officiabil̃r qñ
officiabiliter tenef̃ li ꝙ ꝓĩic
ti⁹ 2 r̃ſolul̃r tenef̃ r̃latiẽ qr̃ 2c
Ropõ deſcriptibil̃ é il
la i q̃ terius ꝓcernẽs ac
tũ ñtis iꝑplexũ ꝺtermiat nul
lo terio p̃cedente mediato vt
ego cognoſco ſo2. b̃ nãq̃z ſic
deſcribif̃. Ego cog°aliqd ſub
rõe q̃ ſo2. tu itelligis hõinem
tu itelligis aliqd ſb̃ rõe q̃ hõ
Sz teri concernẽtes actũ ñtũ
q ſi cadũt ſup iꝑplexũ illõ ne
ceſſario é ſignificatiuũ ꝓplexi
aliter ſunt deſcribẽdi ſicut ſci
re credere dubitaf̃ 2 h⁹ modi
vt tu ſcis aꝑpõnẽ ſic deſcribi
tur tu ſcis adeq̃tũ ſigĩficatuz
aꝑpoſitionis qõ ſcis adeq̃te
ſignificari ꝑ aꝑpõnem. g°2c.
Tu credis aꝑpõnẽ tu credis
adequatum ſignificatum a ꝓ/
poſitionis quod credis adeq̃/
te ſignificari per a ꝓpoſitio
nem ergo et cetera. Jtẽ tu du
bitas a 2 b ꝓpoſitões tu du
bitas adequata ſignificata a 2
b ꝓpoſitionum que ſcis vel
credis adequate ſignificari ꝑ
a et b ꝓpoſitiones ergo 2c.
Notãter dicebaf̃ nullo ter
mĩo mediato p̃cedẽte q2 ſi p̃ce
deret aliqs termin⁹ mediatuſ
rõne illius deberet iſta ꝓpo/

fitio ꝓbatꝛ qꝛ a ꝑ terio medi/
ato ſꝑ ē ichoāda ꝓpōis ꝓba/
tio. vt ois hꝰ itelligit ſe hꝫ ē ex
ponēda iſtoꝰ hꝰ intelligit ſe et
nihil ē hō qn illud itelligat ſe
gꝰ ꝛc. Jtē hoies cognoſcūt fu
tura hꝫ ē fic ꝛſoluēda hꝫ cogno/
ſcūt futura et hꝫ ſūt hoies. gꝰ
ꝛc. Circa ꝑdicta i hoc capꝭ et
ꝓiozibꝰ ē notāda dꝝſitas ꝓba
tionū ꝓcedentiū quarūcūqꝫ
ꝓpōnū qm̄ ꝓpo deſcriptibiℓ
ꝙuertitur cū ſua deſcriptione
et ꝓpō vℓis affirmatia ſeu q̄/
cūqꝫ alia exponibilis ſiℓr cō/
uertitur cum ſuis exponētibꝰ
ſiℓ ſūptis. vñ bñ ſeqꝫ cogno/
ſco hoiez gꝰ cognoſco aliquid
ſꝫ rōe qua hō et eꝙ. Jtē ois
hō currit. ergo hō currit et ni
hil ē hō qn illud currat et eꝙ
vſo. Jtē ois hō currit. gꝰ hō
currit et nℓ ē hō qn illud cur
rat. et eꝙ. Sꝫ ꝓpoꝰ reſolubi
lis ñ ꝙuertiꝫ cuꝫ ſuis reſoluē
tibus nec officiabiliſ cum ſuis
officiātibꝰ. vñ ꝫ ſequatur hꝰ
eſt aℓ et hoc ē hō gꝰ hō ē aīal
nō tñ ſeqꝫ eꝙ hō ē aīal ergo
hoc ē aīal et hoc ē hō. qꝛ añs
ē neceſſariū et ꝑñs ꝓtigēs ēt
pꝰ mille ānos erit ita ſicut ſi/
gnificaꝫ ꝑ añs et tñ nō erit ita
ſicut ſignificaꝫ ꝑ ꝑñs. Jtē ſeqꝫ
hꝫ ꝓpoꝰ ē neceſſaria deꝰ ē q̄ aō
quate ſigꝫ ōuꝫ eē. gꝰ neceſſe ē
deū eē. et tñ ñ ſeqꝫ eꝙ neceſ/
ſe ē deū eē gꝰ hꝫ ꝓpoꝰ ē neceſſa/
ria dꝰ ē q̄ adeq̄te ſigꝫ deū eſſe
qꝛ añs ē neceſſariū et ꝑñs cō
tingēs. Siℓr ſi nulla ꝓpoſort
ita eēt ſicut ſignificaꝫ ꝑ añs et
tñ ñ ita eēt ſicut ſignificaꝫ ꝑ
ꝑñs. Ex ꝑdcis ītero aliq̄s ꝓcℓ
ſiōs pᵃ ē iᵃ veientez cognoſco
et tñ ñ cognoſco veientez. ꝓ/
baꝫ et pono q̄ ſoꝛ. ſit a longe
quiveiat vſus me quez ſciam
eē ſoꝛ. ſz credā ipz ñ moueri:
et nihil aliud ꝙcipiā iꝰ poſito
pz pᵃ ps qm̄ boc cognoſco et
hꝰ eſt veieus. gꝰ ꝛc. Ꝓa ps etiā
patet. qꝛ nō cognoſco aliquid
ſꝫ ratione qua veniens. Ꝓa ꝙ/
cluſio eſt iſta deum trinum et
vnum cognouit ariſtoteles et
tñ Ariſt. ñ cognouit dū trinū
et vnuz pᵃ pars pz qm̄ hꝰ co/
gnouit. Ar. demoſtrādo deuz
et hoc eſt trinus et vnus ergo
etcᵃ. Secunda ps etiam patz
quoniam. Ariſ. nō cognouit a
liquid ſub ratione qua deꝰ tri
nus et vnus ergo etcᵃ. pz ꝙᵃ
a deſcriptione ad deſcriptuz
zᵃ ꝙᵒa ꝓpōnem ſcio et tñ nō
ſcio a ꝓpōnem ꝓbatur et
pono q̄ a ſit iᵃ deꝰ ē quam ſci
am et credam q̄ non ſit aliqđ
a i mūdo iꝰ poſito a ſcio quia
hꝰ ſcio demoſtrando iſtaz đs
eſt et hoc eſt a ergo et cetᵃ. et
tamen non ſcio a quia non ſci
o aliquid ſꝫ rōe qua a ex quo

ñ sctio a eē. 4^a ꝓ^o fortē pcipis et tñ ñ pcipis for. probatur et pono ꝙ for. loqr̄ cora te c^r vo tē audias credas tu tñ ꝙ ñ sit aliqs for. i mūdo 1° posito for. pcipi s. qz h^o pcipis et h^o ē for. g̊ ꝛc. et tñ ñ pcipis for qz ñ pcipis aliqd sb rōe q̄ for. qr̄. ꝛc.

e Ē pdictū pz ꝙ nccīū ꝛ ꝓ tigēs dupl'r sumūr. s. r solubil'r ꝛ officiabil'r. sz ipor aduerbia. s. necessario ꝛ cōtigēter expōibl'r ꝓbanr vt nccio os ē sic expōr os ē et nō pōt eē qn de^r sit g̊. ꝛc. Item nccio mūd^r fuit. mūd^r fuit ꝛ ñ potuit eē qn mūd^r fuerit Item nccio aliqd erit. aliqd erit. et ñ poterit eē qn aliqd erit. g̊. ꝛc. ita ꝙ verbū principale. ꝛ^e exponētis sit e^r dē tpris cūverbo principali exponende. Opposito mō expōr ꝓtigēr. vt ꝓtigēr tu es exponr sic tu es ꝛ pōt eē ꝙ tu ñ fis. g̊. ꝛc. Item ꝓtigenter tu eris. tu eris ꝛ poterit esse ꝙ tu ñ eris. g̊. ꝛc. ꝛ ita de ꝓterito dicar. Hic sūt duo notabilia p^m ēq necessario ꝛ ꝓtigēr sumūr aliqñ i sensu diso et aliqñ i sensu ꝓpōito sicut necessariū ꝛ ꝓtigēs. In sensu ꝓposito qñ total'r ꝓcedūt aut si nal'r sbsequūr. vt necessario bō est aial. tu curris ꝓtigēter sz i sensu diso qñ mediāt iter sbiectum ꝛ verbū aut iterverbū ꝛ ꝓdicatū. Ex^m primi hō necessario est al'. Ex^m si for. ē ꝓtigenr currens. Nm notabile est illud. Qual'rcūqz i sensu ꝓpo^o sumūr semp eoō mō exponūr. vt dictū ē. Sz qñ i sensu diso sumūr ꝓcedente alio terio mediato non exponunr sz ꝓpositō ꝓbāda ē sz exigēti am teri precedētis. vt hō necessario ē al'. hec nō ē exponē da neqz ꝓbanda rōne illi^r teri necessario. sz resoluenda rōe isti^r teri hō. vt hoc necessario est animal ꝛ hoc est hō. g̊. ꝛc. quo facto p^a resoluens ē exponenda sic hoc ē al'. ꝛ hoc non pōt ñ esse al'. ergo ita ꝙ li poteſt seq̄tur sbiectū sicut li necessario l' ꝓtigenter. Ex q̄ seqtur ēt ꝙ istud verbū pōt sumitur aliqñ in sensu cōpositō. aliquando in sensu diso. In sensu compositō quando precedit totaliter sensu ipersonaliter tenetur vt potest esse ꝙ tu curris. in sensu diuiso quando personaliter sumit. vt añxps pōt esse. Ex predictis infero aliqs conclusiones. prima est i^a necessario aliquid est quod contingenter est. probatur aliqd est quod contingenter est. et non potest esse qui aliquid sit quod contingenter est. ergo. et cetera. Secunda conclusio anima tua necessario

est et tamen contingenter anima tua ē p^a ps p̄obat resolutorie. vt hoc necessario est et hoc ē aia tua. g̃. ꝛc. Secunda ps pbat exp̄obil'r sic aia tua est. et p̄ot eē q̄ non aia tua sit g̃. ꝛc. Nā seq̄t. tu ñ es. g̃ non aia tua est q̄z ex opposito sequitur oppo^m ꝛ p̄ot esse ita sicut significatur per añs. g^o p̄ot eē ita sicut significatur per añs.

Tertia ꝓclusio necesse ē te fuisse. et tñ ꝓtingēter tu fuisti. p^a ps pbatur qm̄ b̄ est necessaria tu fuisti que adeq̄te significat te fuisse. g^o et cetera. Fa ps pbatur. nā tu fuisti et potuit esse q̄ tu non fuisti. g^o ꝓtingenter tu fuisti g^o. 4.ª ꝓclusio p̄t esse q̄ añxp̄s sit bō q ē ꝛ tñ antixp̄s ñ p̄ot eē bō q ē p^a ps pbatur qm̄ b̄ est possibilis ātixp̄s est bō q est que adequate te significat q̄ ātixp̄s est bō q est g^o ꝛc. vñ li p̄ot impsonal'r sumptū est terminus officiabilis sicut li possibile. Fa ps patet qm̄ detur oppo^m vz̄ antichristus potest esse bō q est et ex i^o sequtur q̄ antixp̄s potest esse homo et iste est ꝓsequēs falsuz. g^o. et añs ꝛ pz̄ ꝓsequētia. q̄z li p̄ot sumptū psonal'r est termin^z imediat^z ꝛ relatiuum q q̄ q̄ó est resolubile genera'r i et ille illa illud ex q̄ nō impeditur p aliq̄ó sig^m p̄cedens. Hic ē notādū q̄ li necessario dupl'r sumitur vno mō nōial'r in dativo vel ablativo casu. Alio^o aduerbial'r vt dicitur est. P^o modo non exponitur. sed resoluit. vt necessario tu es i^o tu es ꝛ hoc ē necessarium g^o ex quo sequitur q̄ō necessario tu es homo. ꝛ tam̄ ꝓtingenter tu es homo. tenendo li necessario nominal'r in ablativo casu q̄z i^o tu es ōmō strando deuz. ꝛ hoc ē necessariū g^o. Sumendo tñ li necessario aduerbial'r foret ista ꝓpositio ipossibilis ꝓpter impossibilitatem exponentium Itē ꝓcedit q̄ for. necessario obedit ꝛ idem for. ꝓtingēter obedit sumendo li necessario ī dativo casu q̄z for. huic obedit demōstrando deum ꝛ hoc ē necessarium ergo ꝛc. Secūda ps etiā pz̄ exponēdo sic for. obedit et potest non obedire. ergo contingenter for. obedit q̄ꝛ. ꝛc.

Am gradus comparationis restat exponere ꝛ primo positiuum cō parabiliter sumptum. vt tu es ita fortis sicut aliquis homo mundi. exponitur sic tu es fortis. Et aliquis homo mundi est fortis et nō aliquis hō mūdi est fortior ꝛ ergo et cetera

Item tu fuisti ita fortis

ficut aliquis hō tu fuisti fortis
Et aliqs hō fuit fortis ꝛ nō ali
quis hō fuit fortior te ḡ ꝛc.ꝛ
ita de futuro ſuo dicaꝫ. Sed
notādū qꝫ ſi fiat ꝓpa ꝑ reſpec
tu terīni coīs a pte p ñ diſtri
buti ſi dꝫ ſumi iē terī ſb diſ
tributōe ī aliq̄ exponētiū. vt
tu es ita alb ficut oīs hō. nō
dꝫ dici ī ꝫa exponēte oīs h ē
albus qꝛ ꝫ eſt falſa ꝛ expoſita
vera. Sequtur enī tu es ita al
b ficut iē hō. g tu es ita alb
ficut oīs h ꝫ ꝓña ab īferio
ri ad ſuū ſupi affirmatiē ſine
diſtributōe ꝛ ſine fig ipediē
te ideo dꝫ ſic expōi tu es alb
ꝛ h ē alb ꝛ nō oīs hō ē albi
oꝛ te. g ꝛc. Ex p̄dicto mō ex
ponēdi īfero aliquas ꝓpoēs
prima ē iª tu es ita fortis ſicut
oīs hō mūdi ꝛ tñ ñ es ita fo
rtis ſicut aliqs h mūdi. pª ps
ꝫ qꝛ tu es fortis ꝛ h mūdi ē
fortis ꝛ ñ oīs h mūdi ē forti
oꝛ te g ꝛc. ꝫa ps fiꝫr ꝫ quo
niā ſuū p̄dictoꝝ ē falſuꝫ viz
tu es ita fortis ſicut aliqs hō
mūdi. qꝛ ex ipa ſequiꝫ tertia
ſua exponēs vꝫ non aliqs hō
mūdi ē fortior te qō ē falſum
ꝫa ꝓ aial qō ñ ē ita forte ſi
cut leo ē ita forte ſicut oē alꝫ
mūdi ꝓbatur equ ē ita fortis
ſicut oñe alꝫ mūdi ꝛ idē equ
ē aial quod nō eſt ita forte ſi
cut leo g ꝛc. ꝫ ꝓña a ꝛſoluē
tib ad ꝛſolutū añs aūt ꝫ ex
ponēdo ꝛ reſoluendo. Ter
tia ꝓcluſio ego ſuꝫ ita ſapiens
ſicut tu ꝛ de ꝛ tñ ego non ſuꝫ
ita ſapiēs ſicut deus. ꝫa pars
eſt de ſe manifeſta ꝛ ꝓbaꝫ.
Prima nam ego ſum ſapiens
ꝛ tu ꝛ de eſtis ſapientes ꝛ nō
tu ꝛ deus eſtis ſapiētioꝝ me
g ꝛc. patꝫ ꝓña ab exponenti
bus ad expoſitum. et ꝓña ac
ꝫa pars ſunt manifeſte. tertia
vero ꝓbatur qꝛ ſi non ꝫtur
oppoſitum tu ꝛ deus eſtis ſa
pientioꝝ me. g tu es ſapiē
tioꝝ me conſequens falſum vt
ego ſuppono. 4ª ꝓ tu eris
ita ſenex ſicut tu eris. ꝛ tñ in
nullo īſtanti tu eris ita ſenex
ſicut tu eris pª pars patꝫ per
exponētes. tu eris ſenex ꝛ nū
quā eris ſenioꝝ q̄ꝫ tu eris ḡ ꝛ
cª. ꝫa pars ꝓbatur qñ q̄cūq
īſtanti dato in q̄ tu eris ſenex
ī iſto īſtanti nō eris ita ſenex
ſicut tu eris qꝛ poſt iſtud eris
ſenioꝝ g in nullo inſtanti tu e
ris ita ſenex ſicut tu eris patꝫ
cōſequentia. quia p̄dictoꝝ
ñtis repugt añti ꝓpter di
ſtributionē iſtiꝫ termini ſicut
ſupꝛa verbum ſubſtantiuum.

Comparatiuuſ gradus
exponitur ſimiliter per
tres exponentes. vt fort. eſt
fortioꝝ plat. fort. eſt fortis. ꝛ

plato ē fortis ꝛ ñ plato est ita
fortis sicut sor.g° ꝛc. Jté tu es
fortior aliq̄.hoie tu es fortis
et aliqs hō ē fortis et ñ aliqs
hō ē ita fortis sicut tu g° ꝛc.ſz
b?tu es albior oi hōie.ꝑa ex-
ponēs ñ debz esse i^a ois hō ē
alb? qm̄ tūc expōita eē ꝑa et
vna exponēs fl'a qó ñ ē ꝓce
dendū i logica.ſz debz sic ex-
poni i^a tu es alb? et hō ē alb?
et ñ ois hō ē ita alb? sicut tu
go.ꝛc.Ex p̄dicto mō exponē-
di ifero aliq̄s ꝓclusiones p^a tu
es albior oi hoie et tñ tu ñ es
albior aliq̄ hoie.p^a ps ps ꝑ ex
ponentes et ꝑa similiter quia
suū ꝓtradictoriū est fl'm.ſ. tu
es albior aliq̄ hoie qꝛ tertia
e?exponens est fl'avz ñ aliqs
hō est ita alb? sicut tu qꝛ tu ip
se es ita alb? sicut tu l'quilz q
est albior te est ita alb? sicut
tu lz nō ꝓcise ꝛ^a ꝓ° sor. q ñ ē
melior deo est melior oī ente
mundi ps qm̄ sor non ē melio
deo vt satis liq̄t et tñ ē melio
oī ente mūdi qꝛ ipe est bonus
et aliqó ens mūdi est bonū et
nō oē ens mundi ē ita bonum
sicut sor.g°.ꝛc.z^a ꝓ° ego sum
sciētior te et ó et tñ non sum
scientior deo.ꝑa pars ps ó se
et ꝓma pbatur per exponen
tes.nā ego suz sciens et tu et
de?estis scientes et ñ tu et ó?
estis ita scientes sicut ego.i^a
ps qm̄ detur oppōitū.ſ.tu et
deus estis ita sciēte sicut ego
g°tu es ita sciens sicut ego .
ꝓña fl'zvt ego suppono.4^a.
ꝓ° tu eris senior q̄z tu eris i a
liq̄ istāti et tñ i nullo istāti tu
eris senior q̄z tu eris i aliq̄ in
stāti p^a ps pbat' qm̄ tu eris se
nex er i aliq̄ istāti eris senex.
et ñ i aliq̄ istāti eris ita senex
sicut tu eris ergo tu eris sēior
q̄z tu eris i aliq̄ istanti ꝓña tz
ab exponētib? ad expōitum
Et tertia ps añtis ꝓbata est in
alio capitl'o i quarta ꝓclusiōe
sz ꝑa ps ꝓclusionis ꝓbatur qꝛ
si non det oppōitū:ſ.q i aliq̄
istāti tu eris senior q̄z tu eris
i aliq̄ istāti et sit illud a et ps
q i^a ē falsa i a istāti tu eris se
nior q̄z tu eris in aliq̄ istāti qꝛ
vna exponens est falsa.ſ.non
in aliq̄ instāti tu eris ita senex
sicut tu eris i a instāti qꝛ i a in
stanti tu eris ita senex sicut tu
eris i a istāti et i infinitis istāti
b?vltra qr̄ .ꝛc. Notādū q̄ q̄z
admodū expōitur ꝓparatiu?
gradus.ita magis et q̄z vt ego
sum magis valens q̄z tu sic ex
ponitur ego sum valens et tu
es valens.et non tu es ita va-
lens sicut ego .ergo et cetera

Consil'es conclusiones p̄nt i
ferivñ ꝓcedit' q animal quod
ē magis debile q̄z sit musca ē
magis forte q̄z sit oē al' mūdi

Et hº q est magis sapiens q̃z oĩs hº est mi⁹ sapiẽs q̃z omis hº ⁊ ita ó ifinitũ alijs quaꝝ ⁊c

f. Uplati⁹ gd⁹ expoĩt per trs expoñtes nisi vna istaꝝ cũ altera coĩcidat. vt tu es fortissiꝰs istoꝝ ꝓt duplici/ ter expõi aut ꝑ compatiuum aut ꝑ positiuũ cõpabiliter sũ/ ptum. Exemplum primi vt tu es fortis ⁊ isti sunt fortes ⁊ ñ aliqs iº ꝙ̃ fortiõ te gº ⁊c. em fi tu es fort̃ ⁊ isti st̃ fortes ⁊ ñ aliquis istoꝝ est ita fortis si/ cut tu ergo ⁊c. Jtẽ tu es for/ tissimus oĩuz hoĩnũ sic expoĩ t̃ tu es fortis ⁊ hoĩes sũt for/ tes ⁊ non omnes homines sũt fortiores te ergo ⁊c. vel non omnis homo est fortior te.

Secũdo modo sic exponit tu es fortis ⁊ homines sũt for tes. ⁊ non omnes homies sũt ita fortes sicut tu vel non oĩs homo est ita fortis sicut tu gº ⁊c. Et ita de alijs de preterito ⁊ futuro suo modo dicatur.

Ex predictis infero aliquas ꝓ clusiones. prima est ista tu es fortissimus istorum ⁊ debilis/ simus istorum. probatur ⁊ po no q̃ tu sor. ⁊ plato sitis eque fortes ⁊ per li istorum demõ/ stro vos tres isto posito patz prima pars quoniã tu es for/ tis ⁊ isti sunt fortes ⁊ non ali quis istorum est fortior te. er go ⁊c. Etiam secunda pars ẽ vera quia tu es debilis. ⁊ isti sunt debiles ⁊ non aliquis is/ torum est ꝺbilior te ergo ⁊c. hec tamen ꝓclusio non esset vera expoñdo. Secũdo mo/ do vtputa per li ita sicut qua re ⁊c. secũda ꝓclusio tu es sa/ pientissimꝰ omniũ hominum ⁊ tamen tu non es sapientissi mus aliquorum hominuz ꝓ/ ma ps pz per exponentes: vt tu es sapiens ⁊ homines sunt sapientes et nõn omnes hoĩ/ nes sunt sapientiores te. gº et cetª. Secunda pars ꝓbat quoniam suum ꝓtradictoriuz est falsum vz tu es sapientissi mus aliq̃z hoĩnũ ꝓpter ter tiaz exponentez falsaz scz nõ aliquis hõ est sapientior te ⁊ hec similiter non aliquis hº ẽ ita sapiens sicut tu q⁹ tu met es ita sapiens sicut tu gº etcª zª ꝙº tu fuisti calidissimꝰ oĩuz hominũ ⁊ frigidissimꝰ oĩũ ho minũ. prima pars patet q⁹ tu fuisti calidus et homines fue/ runt calidi et nõ omnis homo fuit calidior te etiã ñ oĩs ho/ mo fuit ita calidꝰ sicut tu. Fa ps ẽt eodẽ mõ ꝓbat. q̃niaz tu fuisti frigidꝰ et hoĩes fuerũt frigidi ẽt ñ oĩs hº fuit frior te ẽt ñ oĩs hº fuit ita frigꝰ sicut tu g̃ etcª. 4ª ꝙº aliqõ ẽ maxm istoꝝ qõ non est maximum i/

ſtoꝝ exponendo ꝓpabl'r pbaf
z pono ꝙ a ſit magnū z b ma
ius c vero maiꝰ q̄ꝫ a z maiꝰ q̄ꝫ
b iº poſito b eſt maxiᵐ iſtoꝝ
ꝙ non eſt maximū iſtoꝝ pro
baf qm̄ b eſt magᵐ z aliquod
iſtoꝝ qó non eſt maxᵐ iſtoꝝ ẽ
magᵐ qz z nullū iſtoꝝ qó non
eſt maxᵐ iſtoꝝ eſt maiꝰ ḃ. g̊ b
eſt maxᵐ iſtoꝝ. qó ñ eſt maxi
mū iſtoꝝ pz conſequentia ab
exponentibꝰ ad expoſitū qr̄.

d Iffert aliud z nō idem
eodez mō exponūf per
tres exponentes. vt tu oꝝs ab
bōie. tu es z bō eſt z tu nō es
bō: g̊. ꝛc. Iteꝫ tu oꝝs ab omī
bōie tu es. z bō eſt. z tu nō es
oīs bō. g̊. ꝛc. Eſt tū aliq̄lis di
uerſitas in p̄terito z futuro
ḃ. n. tu oꝝs ab antixp̄o nō ſic
exponif tu eris z ātixp̄s erit
z tu non eris ātixp̄s qm̄ expo
nentes ſūtvere z expoſita fl'a
ſequif. n. tu oꝝs ab antixp̄o. g̊
ſimul eris cū ātixº pñs falſuꝫ
vt ſuppono ſꝫ ſic exponitur
tu eris z antixꝰ erit qm̄ tu eris
z tu nō eris ātixꝰ g̊. ꝛc. z ita ó
ptō dicaf qr̄. ꝛc. Ex p̄dictis in
fero aliq̄s ꝛcl'oes q̄ꝫ pª eſt
iſta tu oꝝſ ab oi bōie z tū tu ñ
oꝝs ab aliq̊ bōie. ꝓia pſ patꝫ
p exponentes qm̄ tu eſ z bō ẽ
et tu non es oīs bō. ergo. ꝛc.
fa ps etiam ꝓbatur qz ſi nō ó
tur oppoᵐ. ſ. tu oꝝs ab aliq̊.
bōie. ſꝫ hec eſt fl'a z qz tertia
eius exponens eſt fl'a. ſ. tu ñ
es aliquis bō. ergo et cetera.

Secūda concl'o tu oꝝs ab
omini ente quod eſt et quod
fuit et qó erit et tū tu nō oꝝs
ab aliquo ente quod eſt quod
fuit et qó erit. ꝓima ps patꝫ
qm̄ tu es et omne ens qó eſt
quod fuit et quod erit eſt et tu
non es omne ens qó eſt quod
fuit et quod erit. gº et cetera

Secūda ps etiam pz quia
ſuum contradictoꝛium eſt fal
ſum cum vna eius exponens
ſit falſa. ſ. tu non es aliquid ꝙ
eſt quod fuit et qó erit. tertia
cōcluſio. Ego oꝝo a te et a me
et tamen non oꝝo a me. ꝓia
pars patet per exponentes.
Nam ego ſum et tu et ego ſu
mus et ego non ſum tu et ego
gº. favero pars patet de ſe.
et ita poſſet ꝓbari ꝙ tu oꝝſ
ab homine et ab aſino. et tam̄
non differs ab homine.

4ª ꝛcl'o tu oꝝs ab aſino et
tū tu non differs ab homine
vel ab aſino. ꝓia ps patet ꝑ
exponētes et fa ſil'r qz ꝺetur
oppoᵐ tu differs ab bōie vel
ab aſino hec eſt falſa qz 3ª eiſ
exponens eſt falſa. ſ. tu nō es
homo l' aſinꝰ. qz eiꝰ ꝓtradicto
riū eſt veꝝꝫ tu es bōvl' aſinꝰ
Quecūqꝫ dicta ſunt de hoc ꝺ
bo oꝝt quo ad exponentes et

conclusiones pñt applicari illis teris aliud et ñ idē qr etc.

Exclusiuaꝝ q̄dā sūt pīi ordis q̄dā fi. et q̄dā tertij. Exclusiua primi ordis ē illa cōdictio exclusiua tm̄ solū vel solumō aut p̄cise precedit ſbiectuz vt tm̄ hō currit. sic exponit hō currit et nihil non hō currit .gō etcetā. ita q̄ semp pā exponēs ē preiacens exclē fa vero est viuersalis negatiua de ſbiecto exclusē isinita / to. Et ꝓsimilis expnsitio ē de ptō et futuro. vt tm̄ sor. fuit sor. fuit et nihil ñ sor. fuit. itē tm̄ antixr dispvtabit sic exponitur antixr dispvtabit et nihl nō antixr dispvtabit. Notādū q̄ exclusiua primi ordis ꝓuertitur cū vniersali de termis trāspositis ita q̄ si vna est vera et reliqua similiter etecōō vñ si h̄ essz vera tm̄ hō ē aīal h̄ esset vera. oē aīal est hō. sz qr exclusiua est falsa iō viuersalis est falsa. Exclusiua fi ordis est illa ī qua dictio exclusiua mediat īter ſbiectuz et predicatum siue preponaē siposponatur copule vt sor. tātū est hō aut sor. ē tātuz hō et expōitur q̄lz istaꝝ sic sor. est hō et sor. si ē ñ hō et ita de ptō et futuro dicaē. Exclusiua tē tij ordis ē illa cōdictio exclusiua poītur īter ptes p̄dicati vt a ꝓpō figt precise sicut ē q̄ sic expōitur a ꝓpō figt sicut ē et a ꝓpō ñ figt nō sicut est ita q̄ semper negatō infinitās cadat sup eundē terinuz sup quez i expōita cadit dictio exclusiua. vt pz in cuiuscūq; ordinis exclusiuis. Notādū q̄ si dictionez exclusiuā alicuius ordinis precedat alter terminꝰ ꝑ babilis ñ dz iā propositio prōbari rōe dictōis exclusiue. sz fz exigentiam termini precedentis Exemplū omniuz ordinū. vt necessario tātuz homo ē hō. oīs hō tātū ē aīal. Aliq̄ prop̄ō figificat p̄cise sicut est pā est exponibilis ratione istius terini necessario fa rōe iꝰ signi oīs tertia vero est resolubilis q̄ particularis affirātiua. Opposita baꝝ exclusiuaruz assignātur ꝑ negationem prepositam toti exclusiue. vt huius tantum homo currit. contradictoziū est hoc non tantum homo currit. et habet duas causas veritatis oppositas. exponentibus exclusiue affirmatiue. vt nihil quod est homo currit. vel aliquid non homo currit. et si vna harum causarum est vera exclusiua. negatiua est vera. et si ambe sunt falsē ipsa ē falsa. sicut exclusiua affirātiua. ē ba si ābe

exponẽtes sũrue et fl'a siuna
ẽ fl'a exclusiua negatiã i qua
neg° seqf notã exclusionis ẽt
expõibil' ẽvt tm̃ bõ ñ currit.
sic expif bõ ñ currit et quod
lz ñ bõ currit.et ita expõitur
qlz tal' primi ordis. Jtẽ secũ/
di ordisvt tu tm̃ ñ es asin? sic
expõif tu nõ es asin? et tu es
quodlz ñ asin?.exclusiua vero
neg^a tertij ordis expõibil' nõ
daf.qz talis neg° semp sequif
verbũ principale sicut et dic/
tio exclusiua vt a propõ signi
ficat põcise sicut nõ ẽ. oppõita
hax exclusiuax negatiuax da
tur sil'r p negationẽ põcedẽtez
totã propositionez.vt b?tãtũ
bõ non currit. ꝓtradictoziũ ẽ
illud nõ tm̃ bõ non currit qõ
bẽt duas causas veritatis op/
põitas expoentib? exclusiue
negatie assignãdas p diffunc
tiuavz oĩs bõ currit: vl' aliqd
nõ bõ currit. qx siuna ẽ vera
exclusiua ista est vera sicut pri/
us de opposito exclusiue affir
matie. Ex ꝓdictis ifero aliqs
ꝓclusiões qx p^a est ista.tm̃ bõ
est bõ.et tm̃ non tm̃ bõ est al'
p^a ps pz p exponentes et vni
uersalẽ de teris transpositis.
Secũda ps pz sil'r qm̃ vna su
ax causax est vera.s.aliqd nõ
bõ est aial.nã hoc est aial de
mõstrando asinũ.et hoc ẽ ali
qd nõ bõ.ergo.ꝛc. Secũda ꝓ
clusiõ tu tantũ es aial et non
tantum tu es anial. prima ps
patz.nam tu es animal et tu ñ
es non animal.ergo ꝛc. Secũ
da ps conclusionis pz etiã sil'r
quia vna causarum est vera si
licet aliquid non tu es ani/
mal. Tertia conclusio. A.
propositio est precise signifi/
cans sicut est et tm̃ a propõ nõ
est significans precise sicut est
probatur et pono q? a sit ista
bõ est asin? isto posito pz pri/
ma ps.qm̃ a est significans si/
cut est et a non est non signifi/
cans sicut est probatur qz oef
oppositum a est non significãs
sicut est ergo a non est signifi/
cans sicut est põs falsum imo
a est significans sicut est qz est
significans hõinem esse. 2^a
pars ẽt pz quia sui contradic
toziꝫ vna exponens est fl'a ꝟz.
a propositio non est significãs
non sicut est ex quo significat
boiez esse asinũ. Quarta cõ
clusio a propõ precise signifi
cat falsuz et ipossibile.et tam̃
a propositio precise significat
verũ et necessariuz.prima ps
patet per exponentes. Nam
a siguificat falsum et impossi
bile.et a non est. non signifi/
cans falsum. Et impossibile.
probatur.quia detur opposi/
tum a est non significans fl'z
ipossibile ergo a non est signi

ficās ſ l'z ꝛ īpoſ^e qđ nō ē bz
īmo a figt falſū ꝛ ipoſ^e . qz ſi
gt boiez eſſe aſinū quare ꝛc.
Fa ps etiā eodē mō probatur
nā ē a figificās vez ꝛ nēcſſari
uz qz figificat boiez eē ꝛ a ñ
ē nō figificās vez ꝛ neceſſarū
probat qz deſ oppo^m a ē non
figificās vez ꝛ neceſſariū. g̃
a nō ē figificās vez ꝛ neceſſa
riū ꝓñs ſ l'z. īmo a figt vez ꝛ
neceſſariū qz figt boiez eē qđ
ē vez ꝛ neceſſariū ꝛ pz ꝑ^a cuz
prioꝛib^9 ſil'ib^9 p iſtā regl'am
ab affirmatiua de p̄dicato ifi/
nito ad negatiam de p̄dicato
finito ē bōa ꝓña quare ꝛc.

d Zctões exceptie ſūt ie
p̄ter p̄terq̄z ꝛ niſi ꝛ dif
ferūt eo qz p̄ter ꝛ p̄terq̄z idif/
ferēter excipiūt tā i vl'i affir/
matīa q̄z negatīa. ſz niſi non
excipit niſi i vl'i negatīa . vñ
ita cōgrue dr̄ nullus h° p̄ter
ſoꝛ.currit ſicut oīs hō preter
ſoꝛ.currit.nō tñ ꝯgrue dicīt
oīs h°niſi ſoꝛ.currit vbi con/
grue diceretur null^9homo ni
ſi ſoꝛ.currit.Exceptīa affirā
tiua expōītur p duas exponē
tes:i quaz p^a negaī p̄dicatū
a pte extracapta:i ſa vo affir
maī p̄dicatūvl'r ó ſbiecto ſū
pto cū pte extracapta infinita
ta vt oīs h°p̄ter ſoꝛ.currit ſic
expoīt ſoꝛ.ñ currit et oīs h°
nō ſoꝛ.currit g°.et cetera.ex
ceptīa vero negatiua ſil'r ex
poīt p duas exponētes.i q̄z
p^a affirāt p̄dicatū de pte ex/
tracapta i ſa vero negaī vl'r
a ſbiecto ſūpto cū pte extra/
capta īfinitata. vt null^9 h° pre
ter ſoꝛ.currit ſic expoītur ſoꝛ
currit et null^9 h° nō ſoꝛ. cur/
rit g°et cetera. Notādū q a/
liqua ē exceptīa ꝓpria ē aliq̄
īpropria. Ad exceptiuā ꝓpria
duo r̄qrūtur p̄cipal'r p^m q
id a q̄ fit exceptio ſtet cōfuſe
diſtributīe ex q̄ ſeqtur q iſta
ē īpropria aliqs h° p̄ter ſoꝛ .
currit.ſo reqritur q pars ex
tracapta ſit teri^9 iferioꝛ ad il
lud a q̄ fit exceptio ex q̄ ſeqt
q h eſt impropria oīs h°p̄ter
boiez currit ſed h eſt propria
oīs h°p̄ter ſoꝛ currit qz bene
bz iſtas duas conditiones vt
patet. Preterea eſt notan/
dum q quelibet exceptiua ne
gatiua conuertitur cuz exclu
ſiua affirmatiua cuius ſubiec
tum eſt pars extracapta et p̄
dicatum eſt terminus compo
ſitus ex predicato et ſbo ex/
ceptiue ſic precīſe ſupponen/
te. vñ bñ ſequitur nihil pretē
ſoꝛ.currit.ergo tantū ſoꝛ.cur
rit et conuerſo.Et notanter dī
cīt predicatū ē teri^9 ꝯpoſitus
ex predicato et ſbō exceptie
quoniam non ſequitur nullu^z
animal preter boiez ītelligit

gº tãtũ hõ itelligit añs.ñ. est vex ꝛ pñs falsũ.ſz bñ ſeqr gº tãtuz hõ ẽ alʾ itelligens.dicebaʒ etiã ſic p̃ciſe ſupponente qz nõ ſequitur nullus hõ p̃tẽ ſoz.currit gº tãtũ ſoz.ẽ hõ currens:ſz ſolũ ſeqr.gº tãtũ ſoz ẽ aliqs hõ currens. Dato enĩ q̃ de ſpẽie hũa⁹ nõ curreret aliquis maſcul⁹ niſi ſol⁹ ſoz.ſz cũ hoc multe mulieres currerent.tũc ꝟ eſſet vera null⁹ hõ p̃ter ſoz.currit ꝛ ꝟ ſilꝛ tãtum ſoz.eſt aliqs hõ currens. ſz ꝟ eſſz falſa tãtũ ſoz.ẽ hº currẽs Ex his ifero aliquas ocʾes q̃rũ prima eſt i⁹ hec pña nõ valet. Dis hõ p̃ter ſoz.currit gº oĩs hõ p̃ter boiem currit. qa añs eſt vna exceptiua propria ꝛ pñs nõ. Secũda pº omne animal p̃ter antix⁹ eſt aial ꝛ tamen nõ oẽ alʾ p̃ter boiez ẽ aial p⁹ps pz per exponentes q̃nia antix⁹ nõ eſt aial ꝛ omẽ alʾ nõ antix⁹ ẽ animal gº ꝛc.

Secũda ps etiã probaʒ .qz ſi nõ detur oppoſitũ omne animal preter hominem ẽ animal ꝛ pz q̃.prima exponens eſt falſa videlicet homo non eſt animal. ꝛ per conſequens exceptiua cuius eſt exponẽs eſt falſa. Ex qua concluſione ſequitur q̃ non omnis exceptiua propria repugnat ſuo ꝓiacenti cuius oppoſituz cõitẽ dicitur ꝛ hoc patz quoniã q̃z iſtaruz ẽ vera omne alʾ eſt alʾ ꝛ omne alʾ p̃ter antix⁹ eſt aiʾ Tertia concluſio tu non differs niſi ab aſino ꝛ tamen tu dirs a capra. ſecunda ps eſt maifeſta ꝛ prima probaʒ tu differs ab aſino ꝛ nõ dirs ab alio ab aſino. quod ſic probatur. quoiã detur oppoſitum tu differs ab alio ab aſino gº tu non es aliud ab aſino pz ꝓſequentia ab expoſita ad vnam ſuaꝝ exponentiũ. 4.⁹ pº tu vides omnes homines qui ſunt i iſta domo preter ſoz.ꝛ tu nõ vides aliq̃z homineꝫ nec aliq̃s homines. probatur ꝛ pono fam partez ꝓclu ſionis cũ hoc q̃ in domo iſta ſint decem boies. nouem mulieres ꝛ vnus maſcul⁹ quez non videas ſed bene oẽs mulieres iſto poſito patet ſecunda pars concluſionis ꝛ p⁹ filꝛ aſſignando hanc regulam exceptiuarum q̃ omnis ꝓpõ affirmatiua eſt i parte vera ꝛ i parte falſa poteſt verificari p̃ exceptionem partis f⁹ i⁹ pſup po⁹ ꝟ ẽ f⁹ tu vides ōs boieſ q̃ ſunt i i⁹ domo p̃ciſe ꝓ ſorte gº p̃tvificari ꝓ exceptoez ſortis ſic dicẽº tu vides ōs boies q̃ ſũt i i⁹ dõº p̃ter ſortẽ q̃r ꝛc

r Eduplicatiua exponitur per tres expoñtes i quaruz p⁹ p̃dicaʒ affirãtiue

terin⁹ reduplicatiu⁹ de sub⁹. in 3ª pdicat pdicatū ó eodez ſbiecto ī 3ª vo pdicat idē pdicatū pdicionl'r ó terio rdupli cato p terinū trāſcendentē vt ſor ī q̄ſtū hō ē al' ſic exponit ſor ē hō z ſor. ē al' z ſi aliqd ē hō illó ē al' g⁹ zc. z ita cū terinovl'r aut idefinite tētovt oiſ hō iq̄stū al' ē ſba ſic exponit oīs hō ē al' z oīs hō ē ſba z ſi aliqd ē aīal iſtud ē ſba. g⁹ zc. Reduplicatīa negatīa c⁹ neg⁹ ſeqt notā reduplicatōis ē ſilr exponibil' vt ſor iq̄stū hō nō ē aſin⁹ exponit ſic ſor ē hō z ſor ñ ē aſin⁹ z ſi aliqd ē hō iſtó ñ ē aſin⁹ g̃ zc. z ita dicat ó qb⁹ cūqz alijs. Neg^a vo rduplicatiua c⁹ ñga⁹ pcedit notā reduplicatōis nō ē exponēda ſed pbāda p ſuū ꝓtradictoriūvt ſepe dictū ē. Ex pdictis ifero aliōs ꝓcluſiones q̄z p^a ē iſta. Aliq̄ iq̄stū ꝓueniūt differūt p bat aliq̄ ꝓueniūt z aliq̄ differūt z ſi aliqua ꝓcūiūtilla differūt g⁹. zc: pz ꝓña ab expo/nentib⁹ ad expōitū. z 3ª ps ā tecedētis pbat qm̄ ſi aliq̄ conueniūt il'a ſt̄ z ſi illa ſt̄ diſtincta g⁹ differūt g⁹ a p advlti^m ſi aliq̄ ꝓueniūt illa differūt. Ka ꝓcl'o glz hō iq̄stū hō ē riſibil' z tū non glz hō iq̄stū aīal eſt riſibilis. p^a ps pz p exponentes qm̄ quilz hō ē hō z glz hō ē riſibil' z ſi aliqd ē hō illud ē riſibil' g⁹ zc. Ka ps ēt pz qz ſi nō det oppo^m. ſ. q⁹ glz hō in q̄ſtū aīal ē riſibil' et certū eſt q⁹ h̄ ē falſa qz 3ª ſua exponēs eſt falſa. ſ. ſi aliqd ē al' illud ē riſibile. 3ª ꝓ⁹ ſor iq̄stū hō ē al' et tū ſor nō iq̄stū hō eſt ſor. pria ps pz p exponentes z Ka ſil'r qz ſi nō dt oppōitū. ſ. ſor iq̄stū hō ē ſor. z pz q⁹ i^a ē falſa qz e⁹ 3ª exponēs eſt falſa. ſ. ſi aliqd ē hō illud ē ſor. 4ª ꝓ⁹ tu iq̄stū hō ñ es aſin⁹ et tū tu ñ ī q̄stū aīal nō es aſin⁹. p^a ps pz qz tu es hō et tu nō es aſinus et ſi aliqd eſt hō illud nō ē aſin⁹ g⁹ zc. 2ª ps ēt pbat qz ſi nō detur oppoſitus tu iq̄stū aīal non es aſinus et pz q⁹ 3ª eius exponens eſt falſa. ſcilicet ſi aliquid eſt animal illud non ē aſinus. Et ita dicatur ſi li de quanto et pro quanto facerēt propoſitionem reduplicati/uam

Mmediate duas in ſe continet exponentes quarum prima ē preiacens. Et ſecunda negatiua ſibi correſpondens ſecundum exigentiam ſui verbi vt immediate ante a tu fuiſti exponitur ſic ante a tu fuiſti. et nullum fuit inſtas ante a quin inter illud et a tu fuiſti. g⁹ zc. Jtē ime^p⁹ b tu eris ſic expo.

nisi p̄ b tu eris ꝛ nullꝰ erit istās p̄ b qn ite illō ꝛ b tu eris ḡ ꝛc mo ꝓsiti expoit negatiā cꝰ ne gaſsequti imꝫ: vt imꝫ añ bo tu ñ fuisti albꝰ ſi expoitur añ bo tu ñ fuisti albꝰ ꝛ nullū fuit istās añ bo qn iter illō ꝛ bo tu nō fuisti albꝰ ḡ ꝛc. Jte imediate pꝰ istās pñs tu nō curres ſic expoitur pꝰ istās pñs tuꝰ curꝛs ꝛ nulꝰ erit istās pꝰ istās pñs qn ite illō ꝛ istās pñs tu nō curres gꝰ ꝛc. Oppa baruz ꝓpōnū dātur p negatōnē p̄ce dentez li imediate et nō ꝓbat tal ꝓpō nisi p assīgtōem ꝓtra dictoziop. Ex p̄dictis ifero aliquas cōclusioēs quaꝝ pa est ia. Immediate añ bo tu fuisti albꝰ et imediate añ boc tu fuisti niger. ꝓbatur et pono qō ī qualz pte pi boꝝ p̄terite fueris albꝰ et iqualz pte ī pi fueris niger iꝰ poꝰ arguitur sic imediate añ boc fuit aliqua ps par gꝰ imediate añ boc tu fuisti albꝰ ꝓsequntia tz et añs ꝓbatur nā ante boc fuit aliqua ps par et nullū fuit istās ante boc qn iter illud et bꝰ fuerit aliqua ps par gꝰ ꝛc. sit ꝛ ꝓbatur alia pars ꝓclois nā imediate añ bo fuit aliq̄ ps ipar. gꝰ imediate añ bo tu fuisti niger. ꝓña pz et añs vt pꝰ pbatur. nā añ bo fuit aliq̄ ps ipar et nullū fuit istās añ boc quī iter illud et boc fuerit aliq̄ ps ipar ergo ꝛc. Eadē conclusio potest verificari de futuro.

Secūda cōclusio duo cōtradictozia inter se contradicentia imediate ante boc fuerūt vera ez imediate ante bo fuerūt falsa. et tñ ñ fuerūt simul vera neqz simul falsa. ꝓbat et pono qꝫ a sit iª tu es albꝰ et b iª tu nō es albꝰ iꝰ poꝰ pz qꝫ a imediate añ boc fuit vez. nā qñcunqz fuit aliqua ps par a fuit vez: sed imediate ante bo fuit aliqua pars par. gꝰ imediate añ boc a fuit vez et imediate ante bo a fuit falsum. quia quandocunqz fuit aliqua ps ī par a fuit falsum sed immediate ante boc fuit aliqua pars impar. ergo immediate ante boc a fuit falsum. Eodem modo potest ꝓbari qꝫ b immediate ante boc fuit verum et falsum. qꝫ autez a et b. nō fuerint simꝫ vera nec simul falsa. boc patet qz in q̄cunqz istanti a fuit verum. b. fuit falsum et eꝫ. Ex quibus sequitur qꝫ immediate ante boc fuisti albus. et immediate ante bo tu nō fuisti albꝰ. Pzª ps patet et ²ª ꝓbatur. nam qñcunqz tu fuisti niger tu nō fuisti albus fz imediate ante boc tu fuisti niger. ergo immediate añ bo tu nō fuisti albꝰ. et ita ꝓcedit

ꝙ appō īmediate añ hō fuit vera ꝛ īmediate añ hoc ñ fuit ꝺa ꝑbata est pās ꝛ ꝺa ꝑbaf nā qñcūqz a ppō fuit ſl'a ipa nō fuit vera ſz īmediate ante hō a ppō fuit ſl'a ḡ īmē ante hoc a ppō nō fuit vera Tertia ꝓcl'o īmediate post hoc erit ī ſtās ꝙ nō īmediate post hoc erit ꝑbaf nā p' hō erit iſtāſ ꝙ nō īmediate post hoc erit. et nullū erit iſtās post hō qn itē illud ꝛ hō erit iſtās qō ñ īmediate p' hoc erit qz ącūqz iſtā ti ꝺato qō erit p' hō iter illud et hō erit īfinita iſtātia ąrum nullū īmē p' hō erit. Ex q̄ con cl'one ſequ ꝙ īmē p' hō erit aliqd qō ñ īmē p' hō erit. 4ª ꝓcl'o p'a iſtāſ tu curres ꝛ nul lū erit iſtās post a qn añ illud tu curres ꝛ tñ ñ īmē p' a tu curres ꝑbaf ꝛ pono ꝙ curres hodie ſz ñ cras ꝛ pono quod a erit iſtans mediū craſtie ꝺi ei poſtq̄ ꝺiē tu itez curres ali qñ iſto poſito pz ꝙ nō īmedia te post a tu curres et tñ p'a tu curres. vt pōit caſus ꝛ qz ātē curres qz i° ꝺie. iō nullū erit ī ſtans p'a qn añ illud tu curſs quicqd. n. curret añ a curret. et añ ꝙlz iſtans qō erit p' a. Notādū ꝙ li īmediate ꝺupl'r ſumit. ſ. aduerbial'r ꝛ nōia l'r primo° ſum hic locut'. ſ. adꝺ bial'r ſz ſo° ſumit vt hic īmē ſt ꝓteſ ī ꝓtīuo. i. ſine me° ꝛ ſic ñ ſūit ī ppoſito. qſ. ꝛc.

Incipit ꝺupl'r expōitur vno mō ꝑ pōnē ꝺ pñti et rēotionē ꝺe ꝑterito. Alio° ꝑ rēotionē ꝺe pñti ꝛ poſitionez ꝺe futuro ꝺbīg ª ſoſ. icīp eē al b' p° mō expōit ſic ſoſ nunc ē alb' ꝛ īmediate añ iſtās pñs non fuit alb'. 2° mō expōit ſic ſoſ nūc ñ ē albus ꝛ īmediate poſt iſtās pñs erit alb' ḡ. ꝛc. Definit ꝺo expōit mō oppōi to ēt ꝺupl'r p° mō ꝑ rmotionē ꝺe pñti ꝛ poſitionē ꝺe ptōvt ſoz. nūc ñ eſt alb' ꝛ īmediate añ iſtās pñs ſoſ fuit alb' ergo ſoſ ꝺfinit eſſe alb'. 2° mō per pōnez ꝺ pñti ꝛ rēotionē ꝺ fu turo vt ſoſ nūc ē alb' ꝛ non ī me poſt iſtās pñs erit alb' ḡ ſoz. definit eē alb'. Ex ꝑdctis ifero aliq̄s ꝓcl'es q̄ꝫ p ª ē iſta tu icipis eē alb' ꝛ tñ tu nō ici pis eē coloꝛat' ꝑbaf ꝛ pōo ꝙ ſic tu ſcis alb' et ꝓtīue añ hoc fueris niger iſto pōito tu nūc es alb' et ñ īmē añ iſtās pñs tu fuiſti alb' ḡ tu icipis eē al b' et tñ tu ñ icipis eē coloꝛat' qz ñc es coloꝛat' ꝛ īmē añ in ſtās pñs fuiſti coloꝛat' ꝛ īmē p' iſtās pñs eris coloꝛat' ḡ. ñ icipis eē coloꝛat'. 2ª 2° ꝺe' ici pit eē ī h° iſtāti ꝛ tñ ñ icīp eē ī aliquo iſtāti. pās ꝑbatur. nā ꝺeus eſt in hoc inſtanti et non

ꝺs ē i hoc istāti ꝛ nō imeꝫañ istās pñs fuit i hoc istāti ēgo ꝺ⁹ icip̄ eē i h⁹istāti ꝓa ps etiaꝫ pꝫ nā deꝫē i aliq̄ istāti ꝛ imeꝫañ istās pñs fuit i aliq̄ istāti ꝛ imeꝫp⁹istās pñs erit. i aliq̄ istāti g⁹ꝛc.ȝ⁴ꝓ⁹ incipit eē oē qꝺ ē ꝛ tū ñ icipit eē aliquid qꝺ ēp⁴ ps ꝓbaꝫ qm̄ ñc ē oē qꝺ ē ꝛ nō imeꝫañ istās p̄sens fuit oē qꝺ ē qꝛ istās pñs g⁹ ꝛc.ꝓa ps ꝓbatur nā nūc ē aliqd qꝺ ē ē ꝛ imeꝫ.añ istās pñs fuit aliqd quod ē ꝛ imeꝫp⁹istās pñs erit aliqd qꝺ est ergo ꝛc.4⁴ꝓ⁹tu icipis videꝝ quēlꝫ hoiez ꝛ tū nō icipis videre aliquē hoiez imo nullꝫ hoiez icipis videre ꝓbaꝫ ꝛ pono quod ꝓtinue añ hoc nō fuerit nisi.x.hoies q̄ꝛ nouem videris videas ꝛ videbis.sꝫ ꝺ cimum nō videris q ia nō ꝺefinat eē ꝑ remotionez ꝺe pñti i⁹posito tu icipis videꝝ quēlꝫ hoiez qꝛ tu nūc vides quēlibꝫ hoiez ꝛ nō imeꝫañ istās pñs vidisti quēlibet hoiez qꝛ non istum decimū.g̊. Et ita mē tu nō icipis videre aliquē hoiez qꝛ tu nūc vides aliquē hoiem ꝛ imeꝫañ istās p̄sens vidisti aliquē hoiez g̊ ꝛc.Etiā nullꝫ hoiez icipis videꝝ qꝛ q̄cunqꝫ ꝺato quē ia vides istū imediate añ hoc vidisti ꝛ imeꝫp⁹h⁹ videbis vt pot̄ casus g̊ ꝛc.ex illa ꝓpōe ſeqꝝ quod tu icipis scire.x.ꝓpones ꝛ tamē nō icipis scire aliquā ꝓpōnem ꝺato quod nūc scias.x.ꝓpōeꝝ ꝛ imediate ante hoc nō scie/bas nisi nouē. Cōsimiles ꝓclusiones ꝓcedūtur in materia ꝺe hoc ꝟbo ꝺefinit vt quod tu ꝺefinis currere ꝛ tam̄ nō ꝺefinis mouēi. ꝺato quod nūc moueris ꝛ nō curras sꝫ imeꝫante instās p̄sens currebas. Secūda ꝓclusio ꝺeus ꝺefinit eē i i/stanti p̄senti ꝛ tamen nō ꝺefinit eē in aliquo istanti. Tētia ꝓclusio ꝺefinit esse oē quod ē ꝛ tamen nō ꝺefinit eē aliquid quod est. 4⁴ꝓ⁹tu ꝺefinis videre quemlꝫ hominem ꝛ tam̄ non ꝺefinis videre aliquē hominem immo nullum homiez ꝺefinis videre. ꝺato quod cō tinue ante hoc videbas omnes homines quos iam vides ꝛ gñr̄ nūc ꝑvn⁹ꝺe nouo quē nō videas. Et ita ꝓcedit ꝙ tu ꝺefinis scir̄.x.ꝓpōes ꝛ tam̄ nō ꝺefinis scire aliq̄ꝫ ꝓpōez ꝺato ꝙ nunc scias.x.ꝛ ꝓtinue post hoc ſolummodo nouem quare ꝛc.

t Ot⁹ꝓuertibil'r idē ē ꝙ q̄lꝫ qñ ꝑs fincat hegorea tice tenetur vt totus ſoꝛt. est minoꝛ ſoꝛt. ꝛ tunc fic exponi/tur aliqua pars ſoꝛt. est minoꝛ ſoꝛ. ꝛ nulla est ꝑs ſoꝛt. qn

illa sit mior sorte g°. rc. sz qñ cathegorēatice tenet tūc totū id ē qđ ēs pfectū ex oībus suis ptib⁹ vt sor. ē tot⁹ hō. i. sor. ē pfet⁹ hō ex oīb⁹ suis ptib⁹ Et cōiter qñ p̄dicit totā ppōitionē sincathegorēatice tenet qñvo mediat iter ptes subiecti aut ponit a pte p̄dicati cathegorēatice tēt vt tot⁹ sor ē aliqd hois it tot⁹ tñ sincathegorēatice. sz dicē° ēs totū animal mouet aut tu es tot⁹ hō. li totū tñ cathegorēatice. Exqb⁹ sfero aliq̄s pclones q̄z. p⁹ ē i⁹. Tot⁹ sor ē aliqd sor rc tñ ñ tot⁹ sor ē mior sor p⁹ps pbat qz q̄lz ps sor ē aliqd sor Fa ēt pbat qz ñ q̄lz ps sor ē minor sor sicut corp⁹ totale sor aut aia e⁹ q̄ ñ ē q̄zta. Fa p°tot⁹ sor ē pt sor rc tñ ñ tot⁹ hō ē ps sor p⁹ps pz qz q̄lz ps sor ē ps sor Fa ps ēt pz qm̄ nō q̄lz ps hois ē ps sor. nā ē aliq̄ ps platōis q̄ ñ ē ps sor. z⁹p°i oculo tuo ē totū qđ ē i mūdo rc tñ ñ totū qđ est i mūdo est i oculo tuo. p⁹ps pbat nā i oculo tuo ē ens pfectus ex suis ptib⁹ qz pupilla oculi tui. Fa ps ēt patz qz non q̄lz ps mūdi est i oculo tuo. 4⁹p°corrclaria ex priori in bursa tua ē tota pecūia mūdi rc i aia tua est tota scientia possibil'. p⁹ ps pbatur qm̄ in bursa tua est ens perfectū ex suis ptib⁹ qđ ē pecūia mūdi dato qđ habeas vnū denariū in bursa tua. z⁹ps ēt pz ex pri ori eo qđ i aia tua ē ens pfectū ex suis ptib⁹ q ē sciētia possibil'. Ex qb⁹ seqt qđ ꝟ pp°ē f l'a q̄ tñ cōiter pcedit. i. aia itellectiua ē tota i toto rc tota in qualz pte nā si ē tota g°ē cl bñs ptes pñs falsum qr. rc.

Semper quertitur cuz li omni tempore secūdū exigentiam verbi cui additur ita qđ idem ē dicere semper fuit homo rc omni tempore preterito fuit homo Et exponitur sic. aliqñ fuit homo rc non fuit aliquando quin tunc fuerit homo ergo. Item de futuro semper erit aliquid aliquando erit aliquid et non erit aliquando quin tunc erit aliquid ergo. Ex predictis infero aliquas conclusiones q̄z prima est ista semper fuit aliquid quod non semper fuit p batur aliquando fuit aliquid quod non semper fuit et si fuit aliquando quin tunc fuerat aliquid quod non semper fuit ergo. Secunda conclusio semper erit aliquis homo qui nō semper erit probatur quia aliqñ erit aliquis homo qui non semp erit rc ñ erit aliqñ qn tūc erit aliqs hō q ñ sēp erit g°:

Tertia pclusio semper ē hoc

istās pñs. ꝑbaꝫ aliqñ est hoc istās pñs ⁊ ñ ē alñ qn tunc sit hoc istās pñs ḡ ꝓz etiā ex sua ꝓuertibili. s. oī tp̄e pñti ē b° istās pñs. Ex eadē ꝙcl'ōe seqtur cozrelarie ꝙ qcqd viuit sē p ē ⁊ qcqd currit l' mouet sē/p se hz eodē°lz ñ semp se būerit aut semp se bēbit eodē mō Notāđ ꝙ ñ absqz cā đr̄ semper ꝓbti cū li oī tp̄e. sz exigē/tiā suibbi qz si absolute ꝓuē tereꝫ cū li omī tp̄e b eēt falsa semp de? fuit aut mūd? semp erit qz ñ oī tp̄e de? fuit. ꝑbaꝫ nā si oī tp̄e de? fuit ⁊ pñs tp̄s ē tp̄s. ḡ tp̄e pñti de? fuit. pz ꝓ seqntia: qz i tertio p̄ ex quo li tp̄e āpliaꝫ ad supponēdum ꝙ eo qđ ē vel fuit ⁊ pñs ē fal/suz. qz tp̄s pñs nūq̄z fuit. Eō/dē°oñditur falsitas b?mūduſ semp erit. qz ñ erit i tp̄e pñti: vez tñ eligat rñdens rñsionez sibi magis ꝓfozmē. qz haz q̄/lz sustentabil' est. Ex illo ꝓ° loqndi segtur qđ alñ de? non fuit ⁊ aliquādo celum non ēit qz tunc deus non fuit demon/strando instans ꝓesens ⁊ tūc est vel fuit aliquando ergo ⁊c̄ consimiliter celuz non erit qz tunc non erit demonstrando i stās ꝓesens ⁊ tunc est vel ēit aliquando g° ⁊c̄.

a B eterno dupl'r sumiꝫ vno°noial'r cū ꝺtermi natōe ꝓpōis a l'.ab. ⁊ tunc re/soluitur vt ab eterno fuit a ab hoc fuit ⁊ hoc est vel fuit eternum ergo ab eterno fuit a ita ꝙ ab eterno nominal'r sumē/do ꝓuertitur cū li ab aliq̄ eterno. Aliter sumiꝫ ab eterno. s. aduerbialiter ⁊ cōuertiꝫ cum li eternal'r ⁊ significat idē qđ añ omne tēpus finitum aut omne instans vel post oē tp̄s finitum vel post omne istans ⁊ exponiꝫ sic vt ab eterno fuit deus ante aliquod temp? finitum fuit deus. ⁊ nullum fuit tempus finitum qn ante illud fuerit deus ḡ ⁊c̄ Sil'r de futuro vt ab eterno vel eternal'r erit aliqd sic exponitur p? aliquod tempus finitum erit aliquid ⁊ non est vel erit temp? finitum qn post illud erit aliqd g° vel sic post aliquod instās erit aliquid ⁊ nō est vel erit aliquod istās quin p? illud erit aliqd ergo ⁊ notāter dico finitū. qz aliqđ fuit tp̄? añ qđ de? non fuit. s. tp̄? infinitum a pte añ. sil'r aliquod erit tp̄s post quod nihil erit videlicet temp? infinituz a parte post. Ex p̄dictis infero aliquas cō/cl'ones quaz ꝓima est iª. ab eterno tu fuisti ⁊ tñ non eternaliter tu fuisti. Ꝑa pars ē de se māifesta quoniā añ tp̄? mille annoz tu nō fuisti. sz ꝓima

ꝑs ꝓbaf nã ab iſto tu fuiſti de
mõſtrãdo ỏũ. ⁊ hoc eſt ł fuit
eterm g̃ pz 2ª tenẽdo li ab etẽ
no nõiał'r. 2ª 2º ab eterno tu
eris. ⁊ tñ ñ ab eterno tu eris.
pz 1ª 2º ſiñẽdo li ab eteꝛo. pª
ꝑte nõiał'r ⁊ ī ꝓa aduerbiał'r.
nec ſunt ꝓtradictoꝛia ex q̃ illi
terī nõvniſoꝛmiter ſumũtur
3ª 2º ab eterno ſiue eterna/
ł'r fuit aliqd qđ nõ ab eterno
ſiue eternał'r fuit. ꝓbaf nam
ante aliqđ tps finitum fuit a
liqd qđ nõ ab eterno ſiue eter
nał'r fuit. ⁊ nõ eſt ł fuit tẽpuſ
finitũ qn añ illud fuerit aliqd
qđ nõ ab eterno ſiue eternał'⁊
fuit g̃. 4ª 2º. eternał'r ſiue
ab eterno erit aliqs hõ q nõ
erit eternał'r ſiue ab eterno.
ꝓbatur nã p² aliqđ temp² fi/
nitũ erit aliqs hõ q nõ erit e
ternał'r ſiue ab eterno ⁊ nõ ẽ
vel erit tempus finitũ qn p²
illud erit aliquiſ hõ qui ñ eter
nał'r ſiue ab eterno erit ergo.
Quecũqz dicta ſunt de li ab
eterno et eternał'r pñt dici ỏ
iſtis terīnis ꝑpetuo et ī eter/
nũ ꝙ pñt dupł'r ſiii. ſ. nõiał'r
et aduerbiał'r ſicut ī ꝓzioꝛib²
exẽplificatũ ẽ qr̃ ⁊c.

ī Afinitũ dupł'r ſumi
tur. ſ: cathegoꝛemati
ce ⁊ ſincathegoꝛema
tice. cathegoꝛematice. n. idem
ẽ ꝙ ſine fine et ſine ꝓzincipio
vt a eſt infinitũ. i. a ẽ ſine ꝓzin
cipio et ſine fine et ſic cõiter
ſumitur qñ ponitur a ꝑte ꝑdi
cati. vt exẽplificatũ eſt aut qñ
limitaf ī ſbo. vt dicẽdo aliqđ
infinitũ ẽ b² mõi ãt limitatio
ſit qñ adiectiẽ ł ſbſtãtie tene
tur. Sic aũt ſumendo ifinituz
ſolet dici ꝙ nł' eſt ifinitũ. nec
aliq̃ ſunt ifinita qz nł' ẽ ſine fi
ne nec aliq̃ ſunt ſine fine. Su/
mẽdo ãt ifinitũ ſincathegoꝛe
matice expõiť ꝑ duaſ exponẽ
tes. ꝓz exigẽtiã terī cui addiť
aut ꝓz ꝓꝓziam naturã ſingula
ris ł pluralis nũerivt ifinituz
coꝛpus ẽ. ſic expõiť. Aliq̃tuz
coꝛp² ẽ. ⁊ non eſt coꝛp² finituz
quin iſto maiꝰ ſit g̃. Jtẽ ifini/
tum coꝛp² fuit ſic exponiť. ali
quantuz coꝛp² fuit et nõ eſt ł
fuit coꝛp² finitũ qn 1º maiꝰ fue
rit gº. ⁊c. Jn plurali ãt nũero
ñ expõiť ꝑ li maiꝰ. ſz n li plu
ra. vt ifinita coꝛpoꝛa ſunt ſic
expõitur. Aliquot coꝛpa ſunt
et non ſunt coꝛpa finita quin
plura illis ſint g̃. Jtẽ de ptõ ī
finiti hõies fuerunt ſic expõi
tur aliq̃t hõies fuerũt et ñ ſũt
ł fuerũt hõies ifiniti qn plu/
res illis fuerit. gº. Et ſił'r de
futuro. vt infinita iſtã ª erunt
ſic expõiť. Aliq̃t iſtã ª erũt et
ñ ſť ł erũt iſtã ª finita qn illis
pł'ra erũt. gº. ẽ tñ alter modꝰ
expoñdi q cõitẽ ſuſtineť ſapieť

quodãmõ naturaz fingl'ariũ vt ifinitũ coꝛp⁹ẽ fic expõitur Aliq̃tũ coꝛp⁹ẽ et duplũ ad illud et triplũ ad illud et fic in ifinitũ g°. Jtẽ i plurali nũero vt ifinita ſunt fic expõif. duo ſunt et tria ſĩ ꝛ fic i ifinitũ g̃ Quilz iſtoꝝ modoꝝ bon⁹ẽ ad p̃ſens. verũtñ pꝛim⁹ẽ foꝛmali oꝛ lz foꝛte ſecũd⁹ ſit itelligibi/lioꝛ. Ex pꝛedictis ifero aliq̃s ꝓcl'ones. quaꝝ p⁹ẽ t⁹. Jnfinituz coꝛpus de⁹ põt ꝓducere ñ tñ poteſt ꝓducere coꝛp⁹ ifinitũ p⁹ ps ꝓbaf. Nã aliquãtũ coꝛ p⁹ deus põt ꝓducere et non ẽ vel põt eẽ coꝛp⁹ finitũ. qn ma ius iſto de⁹ poſſit ꝓducere. g° Uel aliter. aliquantũ coꝛpus deus põt ꝓducere et duplum ad illud et triplũ ad illud ꝛ fic in ifinitũ ergo. z⁹ vero ps pz de ſe qm̃ de⁹ non põt ꝓducere coꝛpus ſine ſine. eo. n. qõ aliq̃ eſt coꝛpus ipm̃ eſt figuratum ergo termiovl' termis clauſũ et p ꝓñs finituz g° ꝛc. Secũ da ꝓ°. Jnfinitũ tempuſ ẽ elap ſum et tamen nulluz tp̃s elap ſum fuit infinitũ. p⁹ ps ꝓbatur qm̃ aliq̃ tẽp⁹ẽ elapſuz et du/plũ ad illud et triplũ ad illud et fic i infinitũ. ergo. ꝛa ps ẽt ꝓbatur ex b° qꝛ nullũ tempuſ elapſuz fuit ſine ſine qõlz nã/qz teriabatur ad aliqõ iſtans ſz hic dubitatur. Nã in altero c° dictum eſt q̃ aliqõ fuit tem pus infinituz a parte añ ergo aliquod tp̃s elapſum fuit infi/nitum. Dicitur q̃ ibi locutus ſum de infinito ꝓz quid quod non habet pꝛincipium ſz finẽ. ſicut tempus infinitum pꝛete/ritũ nunc ãt loquoꝛ de ifinito ſimpl'r quod non hẽt pꝛincipi um nz finem. z⁹ ꝓ° infinitus nũerus eſt finitus et tñ nullus nũerus infinitus eſt infinitus p⁹ ps ꝓz qm̃ aliquantus nume rus eſt numerus finit⁹ et non eſt nũerus finitus qn maioꝛ il lo ſit nũer⁹ finit⁹. g°. ꝛc. ꝛa ps ꝓz qm̃ nullus numer⁹ finituſ ẽ ſine ſine. g° ꝛc. 4⁹ ꝓ° ifinita ſĩ finita et tñ nulla finita ſunt in finita. p⁹ ps p̃ qꝛ duo ſunt fi nita ꝛ tria ſunt finita ꝛ fic in i finitũ g°. ꝛa ps pz de ſe qz nul la finata ſunt entia ſine ſine.

5⁹ ꝓ° infinitiſ finita ſunt plu ra et tñ nulla finita ſunt plu/ra ifinitis. pꝛia ps pz qm̃ duo bus finita ſũt pl'ra. et tribus finita ſunt plura ꝛ fic i infini/tum. Secũda ps pz de ſe qz ſinũ oppoſitũ icludit in ſe mãi feſte contradictionẽ. 6⁹ ꝓcl'o Jnfiniti erunt dies. ꝛ infiniti erunt anni dato ſecũduz Aꝛ. q̃ mundus ſit ꝑpetuus ꝛ eter/nus. iſta concluſio patz quali tercũqz exponantur partes. Ex qua ꝓcl'one ſeq̃ q̃ ñ plu/

res fuerunt dies q̄z anni nec erunt quia infinitivtrobiqz.

De obligationibus.

Obligatio ē oro ꝓpoita ex signis obligatōis et obligato. vt pono tibi istā. tu es ro^e. tota h̄ oro vocat obliga^o. Sig^a aūt obligatōis sūt i^e dictōes pono tibi istā. obligatū vo ē i^a oro tu es ro^e. due igit sūt spes obligōis. vz pō z depō i quaz p^a ē primit^a instandū. quasdā generales regulas p̄ponēdo q̄z p^a ē i^a. oē possibile tibi positū ē a te admittēdū. ℞^a. Si pono tibi istā tu es aditēda ē etiā si ponat suū ꝯdictoriū tu nō es z ita ō ceteris possibilib^a ꝓpoib^a ꝑa regula. Omne tibi positum z a te admissuz ifra temp^a obligatōis ꝓpositū ē a te ꝓcedēdū. ℞g^a pono tibi istā tu es rome qua admissa. qz possibilis q̄tienscūqz ꝓpoit durāte tēpore obligatōis ē cōcedenda Et notanter dr durante tēpore obligatōis qz ipo cessante nō amplius obligatur respōdens ipz ꝓcedere. z durat tps obligōis ab istanti admissioi quousqz dicatur cedat tēpus obligōis vel quousqz opponēs trāsferat se ad aliā materiaz.

Tertia regula omne seq̄ns ex posito z admisso per se a / ut exposito cum concesso l' cū ꝓcessis ifra tempus obligōis ꝓpositum est ꝓcedendū. ex^m primi pono tibi istā tu es ro^e qua admissa p̄ppono tu non es pisius ꝓcedenda est. qz sequens ex posito per se nā bn̄ sequitur. tu es rome g̃ tu non es parisius. Ex^m ꝑi pono tibi istam. omnis homo est rome qua adīssa ꝓpono tu es hō ꝓcedenda ē qz vera z ipertinēs deinde tu es rome. iterū est ꝓcedenda qz sequēs ex posito cū ꝓcesso seq̄t eni ois hō est rome tu es homo ergo tu es ro^e. Ex^m tertij pono tibi istā ois hō disputās est parisi^a qua posita z adissa ꝓpono tibi tu es hō disputās ꝓcedēda ē. qz q̄lz illaz est vera z iptinēs est. Deīde tu es pisi^a opz ꝓcedere qz seqtur ex posito cum duobus ꝓcessis. Seqtur enz ois homo disputās est parisius tu es hō z tu es disputans ergo tu es parisius. Quarta r^a ē i^a. O ē rpugnās poito cū ꝓcessovel cū ꝓcessis collectivel diuisiue ē negādū. pz qa duo ꝯdictoria nō sūt ꝓcedenda ab eodē in eodem tpe. sed cuiusz talis repugnātis ē oppositū ꝓcedendū. quia seq̄ns. vt dicit tertia regula ergo q̄libet tale repugnans est negādum. verbi gratia posita et admissa ista ois homo currit

z ꝓcessa iª tu es bō ōbz iª ne
gari tu nō curris ex q̄ suū con
tradictoriū seqt z ē ꝓcedēdū
s.tu curris.5ª reª ē iª oē seqns
expōito cū oppōito bñ nega/
tivel cū oppōitis bñ ñgatoꝝ
ifra tps obligatōis ꝓpositū ē
ꝓcedēdū.Exm primi pono ti/
bi istā ois bō currit q̄ adissa
ꝓpositio tu curris negāda est
qz fª z ñ seqns deide tu ñ es
bō ꝓcedéª ē qz seqns expōito
cū oppōito bñ ñgativt ois bō
currit tu nō curris gº tu ñ es
bō.Exm fi pōo tibi istā añrps
ē colorat? q̄ adissa ꝓpono tibi
istā añrps ē alb? vl añrps ē
niger negāda ē q̄z illaꝝ quia
fl'a nō seqns deinde ꝓpono ā
tirps est medio colore colora
t? ꝓcedª ē qz seqt ex pōito et
oppōitis bñ negatoꝝ vt añrps
ē colorat? et nō est alb? nec ni
ger.gº ē medio colore colora
tus. Sexta reª ē iª. Oē re/
pugnās positio z oppositio bñ
negativel oppositis bene ne/
gatoꝝ ifra tps obligatōis ꝓ
positū est negādū vt si in ꝓio
exº ꝓponatur tertio loco tu
es bō negāda est qz suū ꝓtra
dictoriū seqt .Sil'r si ī fo exº
ꝓponat tertio loco añrps. ñ
est medio colore colorat? ne/
gāª est pp eādez cāz.s.qz suuz
ꝓtradictoriū seqt.7ª reª ē iª
Ad oē iptiñes rñdēdū ē fz sui
q̄litatē idem si ē vez ꝓcedēdū
est si falsū negādū. si dubium
dubitanduz. Imptinens voco
qó nō seqt nec repugnat. vn
de q̄lz istaꝝ tu es bō tu curris
est ipertinens isti ois bō cur
rit qz ñ seqt nec repugnatiō
si imeꝫ post istā ois bō currit.
ꝓponit tu es bō ꝓcedēª ē qz
vera z iptinens z si ꝓponitur
tu curris neganda ē. Pertti
nens est dupler.s.seqns z re/
pugnans vñ ꝓcessis istis.Ois
bō currit tu es bō tu curris ē
pertinens seqns z tu nō curris
est pertinens repugnans. Ex
iª regula seqtur corelarie qó
oē falsum non sequens est ne
gandum z omne vez nō repu
gnans est concedendum .prīa
pars probatur nam si illud est
falsum non sequens ergo est ī
pertinens vel repugnans et p
ꝓns negandum.2a pars sil'r p
batur nam si illud est verū nō
repugnans ergo sequens vel
impertinens z per consequēs
iuxta regulas dictas est con/
cedendum. Octaua regula
est ista propter possibile posi
tum non est impossibile conce
dendum nec necessarium ne/
gandum quia nullum repu/
gnans est concedendū nec ali
quod sequens negandum. sz
oē impossibile saltē per se est
rpugnāſ.cuilz z oē necessariū

ē seqns ꝙ ipossle nō ē ꝓcēd^m nec necc^m negā^m q̄cūqz possibili ponto. Cōcludo ꝙ ꝙ ifra tp^o obligatōis q̄tiēscūz z quā docūqz ppoīt aliq̄ istaz de^o ē hō ē afin^o p^a ē ꝓcedē^a z secūda negā^a. Nota^m ꝙ duplex ē neccz. s. p se z p accīs. neccm p se ē illud c^o adequatū significatuz nō pt nec potuit nec poterit eē falsum vt de^o ē. neccz p accīs ē illud c^o significatuz adequatū nō pōt esse falsuz. sz potuit esse falsū vt tu fuisti vñ solet regulaʳ dici ꝙ ois propositio de ptō i teris duplicibus nō dependēs a futuro ē necessaria. Silʳ ē duplex ipossibile vz p se z p accīs. ipossibile p se ē illud c^o adequatū significatū nō pt nec potuit eē verū. nec poteritvt null^o de^o est. ipossibile vero p accīs ē illud cui^o adequatum significatū nō pōt esse vez. sz bene potuit esse vez vt tu nō fuisti. Unde sp fivnuz ꝓtradictoꝝ est neccz aliud est ipossibile z eꝓtra. intelligitur igitur reglʳa ista de impossibili z necessario p se. quia aliquando propter possibile positum est ꝓcedenduz impossibile z negandum necessarium per accidens vt pono tibi istam hoc instans nō fuit demōstrādo instans pīs admittēda estquia ꝥa q̄ adissa certū ē ꝙ illud istās ꝓteriſt et tamē si ꝓpoeadē ꝓcedēda est z suū pposituz negādū nō obstāte ꝙ sit factū ipossibile p accidens z suum oppositum necessariū similiter p accidens. Ultima regula est i^a. qualibz pte copulatie concessa ꝓcedenda est copulatiua cuius ille ſ consimiles sunt partes principales z vna parte diſiūctie ꝓcessa ꝓcedenda ē diſiunctia c^o illa pars principalis. probaſ hoc nam ſicut ad veritatez copulatiue. requiritur z ſufficit quamlibet eius partez esse veram z adveritatem diſiuncti ue ꝙ vna sit vera ita ad hoc ꝙ copulatiua ſic concedenda requiritur z ſufficit quamlibet partem esse cōcedendam. Et ad hoc quod diſiunctiua sit ꝓcedenda requiritur: z ſufficit vnā partē principalez eē ꝓcedēdā ꝥbig^a pono tibi istaz tu es ro^e qua admiſſa ſi ꝓpoītur eadem ꝓcedēda ē ꝺinde tu es hō ꝓcedēda est q; ꝥa z iptiñs Ultio ſi ꝓpoītur i^a copulatia tu es ro^e z tu es hō ꝓcedenda est q; ptes sunt ꝓcesse z ita de diſiūctia ſuo^o ꝺicatur q; ꝛc.

u Thaz rgl'az veritas i tēſi^o innoteſcat contra quamlz illarum vnam forma bo obligationē. Contra igitur primā regulā pono tibi omne

possi^e si ñ admittis arguo sic. Ego pono tibi oē pos^e ⁊ ñ admittis oē po^e bñ rñdēdo ꝯ ñ oē pos^e ē a te admittēdū qó ē ꝓtra regulā. Si āt admittis ꝓ pono tibi i^a duo tu es. ⁊ tu nō es. si ꝓcedis tu ꝓcedis duo cō tradictoria. ꝯ male rñdes Si negas aliq̄ istaꝝ ⁊ q̄lz istaꝝ ē tibi pōita ⁊ a te admissa. quia possibiľ ex q̄ posui tibi omē pos^e ꝯ tu negas tibi pōitū et a te admissū ⁊ ꝑ ꝓñs male rñdes p3 p^a ꝑ haz regľā. rñdeť nō admittēdo positū. ⁊ tūc ad ar^m pono tibi oē pos^e. ⁊ ñ admittū oē pos^e. ꝯ nō oē pos^e est a te admittēdū nego ar^m sicut nō seqť pono tibi vtrūqz isto rū ꝓtradictoriorꝝ tu es tu ñ es ⁊ nō admittis vtrūqz istoꝝ. ꝯ nō vtrūqz istoꝝ ꝓtradictoriorū ē a te admittēdū. ſz solū sequť ꝙ nō est admittendū vtrūqz istoꝝ. ita ī ꝓpoſ ꝓña seqť ꝙ nō est admittendū oē pos^e ⁊ hoc ēvenꝝ cū q̄ stat ꝙ oē po^e est admittendū. Cōtra ſam regľā arguiť sic. Et pono tibi istā tu es rome. ē tibi positum et a te admissuz q̄ adissa ꝓpo no tibi tu es rome negāda ē q⁊ fľa ⁊ īptinēs. tūc arguitur sic i^a ꝓpō est a te negāda ⁊ ea dē ē tibi posita ⁊ a te bñ adis/ sa. ꝯ tibi positū et a te adissū ē negādū tz ꝓña. q⁊ ē sillogis/ m^s resolutoriꝰ ⁊ maioꝛ ē ꝓceſ/ sa mioꝛbo ē positū rñdeť adit tendo po^m et cū ꝓponiť tu es rome negať. et tūc ad ar^m nego maioꝛem ex eo ꝙ repu/ gnat posito. nā seqtur tu es ro me est tibi po^m et a te adissuz ergo tu es rome est a te ꝓcedē dū qó repugnat huic tu es ro me est a te negādū. Quotiēs/ cūqz. ergo ꝓponiť i^a nega/ tur. et cū dr i^a ē a te ꝓcedēda ſtez negať. et ꝓceditur ꝙ ē ꝓ cedenda. et si arguiť sic: ista est a te ꝓcedenda et tu negas eā. ꝯ male rñdes. negať ꝑña sicut non seqtur tu cōcedis a ꝓpositionē et a ꝓpo est f^a ꝯ tu male rñdes. dato ꝙ a sit vnuz falsuz seq̄nť. ſz ī qualibz illaꝝ ꝑñaꝝ addēdū ē i añcedē te tu nō es obligať? qó nega/ tur tāq̄ falsuz et iptinēs. ꝓtra tertiā regulā arguiť sic. pono tibi istam tu curris et tu non curris est a te concedendum casus est possibilis. quia pos/ sibile est ꝙ tu curras et qó i^a tu non curris sit tibi posita et a te admissa et ꝓñter conce/ denda. admisso. ergo casu ar guo sic tu curris non est a te ꝓcedēdū et tu curris seqť ex posito ⁊ adisso tāq̄ a copu latiua ad alterā ptē. ꝯ ñ qólz seq̄ns ex pōito et adisso ē cō cedendū ꝑña tz et p^a ps añ/

cedentis ꝓbaf nã tu nõ curris
ẽ a te ꝓcedẽdũ ꝑ positũ. ſz tu
nõ curris ꝯdicit iſti tu curris
g° tu curris nõ ẽ a te ꝓceden
duz ꝓña tz qz ſi vnũ ꝯdictoꝝ
ꝝ uz ẽ ꝓcedẽdũ reliquũ ẽ negã
dũ. Rñdeſ admittedo poſitũ
ꝛ tũc ad ar^m nego iſtã tu cur
ris ñ ẽ a te ꝓcedẽdũ ꝛ ad ꝓba
tionẽ nego mĩozẽ videlicet tu
curris ꝓtradicit iſti tu nõ cur
ris ñ tãq̃z falſaz. ſz tãquã re
pugnãtẽ duob^ꝫ ꝓceſſis ſequi
tur. n. tu curris ẽ a te ꝓceden
dũ ꝛ tu nõ curris a te ẽ ꝓcedẽ
dũ. g° tu curris ꝛ tu nõ curris
nõ ſũt ꝯdictoꝝ. Si tñ fieret
caſus iſto° pono tibi i^a tu cur
ris ꝛ tu nõ curris ei^ꝫ ꝓtradic
toꝝ ẽ a te ꝓcedẽdũ admitto
caſuz. ꝛ ꝓcedo illã tu curris q̃
tiẽſcũq̃z ꝓpoſit. ꝛ nego q̃ ſit
a me ꝓcedẽda tãquã ꝛpugns
fe pti copulatie poſite nã ſeq
tur tu ñ curris ꝓtradictoꝝium
ei^ꝫ ẽ a te ꝓcedendũ. g° tu cur
ris ñ ẽ a te ꝓcedẽ. ꝛ ſi argui
tur ſic tu curris nõ ẽ a te ꝓce
dẽda ꝛ ꝓcedis eã. g° male rñ
des. nego ꝓñaz ſicut nõ ſeqt
tu negas a ꝓpõez ꝛ ipa ẽ vera
g° male rñdes. ſz opz addere
i añte ꝛ tu ñ es obligat^ꝫ ꝛ h°
negaſ tãquã falſuz. Cõtra q̃r
tã regulã argt̃ ꝓbãdo qõ ꝛpu
gns poſito ẽ a te ꝓcedendũ. et
po° tibi iſtã nl̃ ẽ tibi poſituz q̃
adiſſa qz poſſibil̃r ꝓpono ti
bi iſtã aliqd ẽ tibi poſitũ ſi cõ
cedis ꝛ bñ rñdes. g° bẽ. iten
tũ qz illa ꝛpugt poſito. Si ne
gas ꝓtra ego poſui tibi iſtã ni
hil ẽ tibi poſitũ ꝛ ipa ẽ aliqd.
g° aliqd ẽ tibi poſitũ. Rñdeſ
negã° iſtã aliqd ẽ tibi poſituz
ꝛ tũc ad arg^m nego maiozem
vz ego poſui tibi iſtã nl̃ ẽ ti
bi poſitũ tãquã ꝛpngntẽ h eni
ꝛpugnãt nihil ẽ tibi poſituz et
poſui tibi iſtã. Et ſi arguit^ꝫ po
ſitõ repugnat tibi poſito. g° a
liqd ẽ tibi po^m negeſ añs. qz
ꝛpugnãs ꝛ q̃lz alia ꝓpõ adq̃z
ſeqt̃ aliquid eẽ tibi po^m Con
ſil̃r rñdeſ ſi põatur te ñ eſſe
admittẽ° ꝛ ꝓcedẽ° idẽ ꝛ ſi dr̃ tu
ꝓcedis iſtã l̃ tu bñ rñdes ne°
quãlz talẽ qz ad ipaz ſeqt̃ te
eẽ qõ ẽ oppo^m poſiti. ꝓtra qn
tã regl̃ã argt̃. nã data ve^e iſ
ti^ꝫ ſequitur q̃ adiſſo q̃cũq̃z ꝓ
tigẽti fl̃o ſit q̃lz aliõ ꝓtin
gẽs fl̃z ꝓcedẽ^m ꝓbaf ꝛ põo
tibi iſtã tu es ro^e q̃ poſita ꝛ ad
miſſa ꝓpo° tibi iſtã tu es ro^e.
ꝛ bacul^ꝫ ſtat ĩ angl̃o pz q̃ i^a
ẽ negã^a qz falſa ñ ſeq̃ns õide
ꝓpoſitur null^ꝫ bacul^ꝫ ſtat i an
gl̃o. ſi negas g° itentũ contra
regl̃az quia ſequitur expoſi
to cum oppoſito. bene negati
ſequitur enim tu non es ro
me vel null^ꝫ baculus ſtat i an
gl̃o. ſz tu es ro^e per po^m er

go null⁹ bacul⁹ stat ī āgulo. si g° ꝓcedit i⁴ null⁹ bacul⁹ stat ī āgulo bēo ꝓclusionez ꝓncipa l'r ꝓbādā qz sicut ꝺducit ista. ita et q̄lz alia ꝺūmō suū op/ positū ꝓnūgat copl'atie cum posito q̄ copulatiua ime⁹ post positū ꝑ pōat. Rñ ꝺ ꝓcedē° ꝓclusiōez adductā imo pōt iō f^m et qcūqz ꝺduci ꝺūmō pōa tur. ꝺisiūctie cū opposito pōi ti. ꝺbig⁴ pono tibi istā tu cur/ ris q⁹ admissa ꝑ pono tibi tu ñ curris l' bacul' stat i āgl'o aut aliq̄z talez tu es papa vl' epūs. ꝓcedenda est qz ꝺa et iptinens deinde ꝑponitur bacul⁹ stat in āgulo opz ꝓcedere. qz sequtur ex pōito et vno ꝓcesso sequtur ñ. tu nō curris l' bacul⁹ stat in āgulo. sz tu curris ꝑ pōitum ergo baculus stat ī āgulo. Cōtra sextā regulā arguitur sic et pono tibi istā ꝺisiūctiuā tu curris vl' rex sedet q̄ pōita et admissa ꝑ pono istam null⁹ rex sedet et pz q⁹ est ꝺubitāda qz ꝺubia est iptinens ꝺeinde ꝑpo no tu curris negāda est qz fal sa. et iptinens ꝺiō ꝑ pono ite rū illā null' rex sedz. si negas l' ꝓcedis eā et pri⁹ ꝺubitasti. g° male rñdes. tz ꝓña ꝑ una regulā obligationū qz ōes rñ siōes ifra tps obligatōis sunt retoꝛq̄nde ad idez istās. si g° ꝺubitas istā et bñ rñdes illa ñ est a te negāda et tñ ꝛpugnat posito et opposito bñ negati. Vlā bñ seq̄s tu curris vl' rex sedz. sz tu ñ curris g° rex sedz rñ ꝺtur adittendo pōitū et cū ꝑpōitur i⁴ null' rex sedz ꝺubi tatur et i⁴ negatur tu curris ꝛ cū itez ꝑpōitur null⁹ rex sedz negatur qz repugnat pōito et opposito bñ negati. Et cū ꝺr pri⁹ ꝺubitasti eā et mō negas g° male rñ ꝺs. nō valz arg^m et ad regulā ꝺico qꝺ itelligit ꝺe respōsiōib⁹ repugnātib⁹ sicut est ꝓcedere et negare. Jtez ꝓ/ ceditur i sil'i cāu qꝺ aliq̄ ꝑpo fitio ivno loco est ꝺubitanda et ī alio loco est ꝓcedenda. vt pono tibi istā tu curris vl' rex sedt q̄ adissa ꝑpono rex sedt ꝺubitan⁴ est qz ꝺubia et ipti/ nens ꝺeinꝺ tu curris. negāda est qz falsa et iptinens. Jteruz ꝓpono rex sedt et pz qꝺ est ꝓcedenda. qz sequens ex pōi/ to et opposito bene negati vt tu curris vel rex sedet sz tu nō curris ergo rex sedet. Contra septimam regulam arguit ꝑ bando quod non ad omne im pertinens est respondendum secundum sui qualitatem. Et pono tibi istā tu es rome qua admissa et ꝓcessa ꝑpono tu es rome ī h° istāti ꝺmōstrādo in stās pñs. si ꝓcedis bēo itētū qz i⁴ ē fl'a ꝛ iptiñs ꝛ ñ seq̄s nec ꝑ

pugnet. si vero negef ꝯ oē qđ
ē rome ē rome i hᵒ istāti sꝫ tu
es rome ḡ tu es rome i hoc i
stāti maiozpbaf. nā oē qđ est
roᵉē roᵉi istāti pñti. sꝫ nulluꝫ
ē istās pñs nisi hoc gᵒ oē quđ
ē roᵉē roᵉi hoc istāti. Rñdef
admittēdo poᵐ ꝛ cū ꝓpōitur
tu es roᵉi hᵒ istāti negef ꝛ ad
eiꝰ ꝓbationē nego maiozē. qz
repugt posito ꝛ oppoᵒ bñ ne/
gati. nā segf tu es roᵉ ꝛ tu ñ
es roᵉ ih°istāti. gᵒñ oē qđ est
roᵉē roᵉi hoc istāti. Et ad ꝓ/
bationē illius maiozis ꝓcedo
qđ oē quod ē roᵉē roᵉi istāti
pñti ꝛ nego miozē. ſ. quod nl
lū sit istās pñs nisi hᵒ qm ex
vno ꝓcesso ꝛ oppoᵒbeñ negati
sequif oppoᵐ illiꝰ exceptie se
quitur eiꝫ oē ꝙ ē roᵉē roᵉi in
stāti pñti ꝛ ñ oē qđ ē roᵉē roᵉ
ī hᵒ istāti ḡ aliꝙ ē istās ꝙ ñ ē
hᵒ qđ ꝛpugt illi exceptie Et si
dr̄ quod est illud instans dici/
tur quod stat quod sit a vel b
nec est determināda nisi disi/
unctiue talis questio. Contra
octauā regl'aꝫ arguitur sic. ꝛ
pono tibi istā hō ē afinꝰ ē tibi
posituꝫ ꝛ a te adissuꝫ qua ad/
missa ꝛ ꝓcessa. qz possibil' ꝓ/
pono hō est afinꝰ vel ꝓcedis l'
negas. Si ꝓcedis ꝛ bñ rñdes
hēo intentuꝫ. ſ. quod ꝓpter
possibile positū ꝓcedenduꝫ ē
ꝓssibile per se. Si autez ne
gas ꝯ omne tibi positum ꝛ a
te admissuꝫ est a te ꝓcedendū
sed homo est afinus ē tibi po
situm ꝛ a te admissum gᵒ hō
ē afinus ē a te ꝓcedendū. tēt
ꝓña cū maiozi qz est ꝓᵃ ꝛ miō
ꝓꝫ quia est positum tūc argu
itur sic hō est afinus est ate ꝓ
cedendum ꝛ homo est afinus
ē impossibile per se ergo ipos
sibilem per se est ate cōcedē/
dum ꝛ ꝓsequenter necessariū
per se est a te negādum qz su
um contradictoziū ē neceᵐ
per se non homo est afinus.
Respondetur admittendo po
situm ꝛ cum ꝓponitur hō ē
afinus negatur ꝛ tunc ad ar/
gumentum. concedo ꝙ homo
est afinus est a te concedendū
ꝛ nego quod homo est afinus
sit impossibilis per se tanquā
repugnans vni concesso. segf
n hō ē afinꝰ ē a te concedēdū
gᵒ hō ē afinus non ē impossi/
bile per se et si arguit sic bᵒ ē
afinꝰ ē ate ꝓcedenduꝫ ꝛ tu ne
gas ipaz ḡ tu male rñdes ne/
go argᵐ. sed opozter addere
ꝛ tu non es obligatus. Cōtra
vltimaꝫ regulā arguitur ꝛ po
no tibi istam tu es rome qua
admissa ꝛ ꝓcessa ꝓpono ti/
bi istā copl'atuā tu es roᵉ ꝛ
tu es hō ḇ copl'atia ē fl'a ꝛ ī
ptiñs gᵒ negāda ꝛ tñ qlz eꝰ pf
ē ꝓcedenda gᵒ ñ qlibet parte

copl'atie ꝓcessa ē ꝓced^a copulatia qꝫ ē ꝫ regl'ā ſz ꝓbat qꝫ qlz pa copl'atie ſit ꝓcedē da qz p^a pars ē ꝓcedē^a q̄ posita z adissa. z ꝓa ſil'r qz va z ipertinens g^o ꝛc. Rſidet aditēdo positū z cū ꝓpoit copulatiua. nego eā z nego qꝫ qlz ei⁹ ps fit ꝓcedēda eo quꝫ ꝓa ē negā^a z cū or̄ qꝫ ē va z ipertinēs ꝓcedo qꝫ ē va ſz nō est ipertiñs imo ē rpugns qa suū ꝯdictoziū segt ex posito z opposito bñ negati nā segt tu nō es rome vel tu nō es h^o ſz tu es rome per positum g^o tu nō es homo. Si autem immediate post positum ꝓponeretur tu es homo ꝓcederē eā qz va z ipertinēs z ꝓseq̄nter ꝓcederez istam copulatiuam tu es rome z tu es hō tā quā seq̄ntem ex suis partibus ꝓcessis. Itē arguo cōtra eandez regulam z pono tibi istā vis hō est ro^e. qua adissa ꝓpono tu es hō z tu es ro^e hec copulatiua est neganda. qz salsa z ipertinens deide ꝓpō tu es homo ista est cōcedēda qz vera z ipertinens. Ulteri⁹ ꝓpono alteraz partem tu es rome z ꝓz quod hec similiter est concedenda quia sequens exposito z vno concesso. vbi^a Omnis hō est rome tu es hō g^o tu es rome z ita habeo itē tū qꝫ copulatia est negāda z tū quelz eius pars est ꝓcedenda. Rſidetur admitten^o positum et negādo copulatiuā et cum ꝓponitur tu es hō ne^o qz repugnat posito cum opposito bene negati qz suum ꝓ tradictoziū sequitur. Nam sequitur oīs homo est rome. et tu non es homo vel tu non es rome ergo tu non es hō patz cōsequentia qz cōsequens sequit ex posito et qualibet pte disiūctiue ergo segt ex posito et tota disiunctiua patet consequentia et antecedens similiter patet intuenti q̄r ꝛc.

A materia cōuertibilitatis ꝓpositionū ꝓponitur hoc sophisma pono tibi istā deus ē et homo ē asinus cōuertūtur qua admissa. qz possibilis ꝓpono deus ē cōcedatur quia necessariuz p se deinde ꝓpono homo ē asinus vel cōcedis vel negas si cōcedis contracedat tps obligationis et ostendo tibi qꝫ tu concessisti impossibile per se in tempore obligationis. ergo male respondes. vnde extra tempus obligationes semper reiveritas est fatenda qa per hūc modum apparet si rſpondens bene vel male rſidebat in tēpore obligatōis. Si autem in tempore obligatōis

negef illa bō ē asin⁹ ꝓtra ōuſ
ē ꝛ bō ē asin⁹ ꝓtūſ ꝛ ꝟ ē ꝓce
dē⁴ ō⁹ ē. g̊ ꝟ ē ꝓceden⁴ bō ē a
sin⁹ ꝛ tu ñgas eā. g̊ male rñ ō ſ
Jtez adiſſo i⁰ cāu ꝓpono ꝟ eſt
vera de⁹ eſt debz ꝓcedi qz vñ
ꝛ iptinens ōide ꝟ eſt va bō eſt
asin⁹ hec eſt ꝓceden⁴ qz ſeqns
Nā ſeqf ille ꝓtūſ ꝛ p⁴ ē va
g⁰ ꝛ fa. ꝛ tūc ſic iſta eſt va bō
eſt asin⁹ q̄ adequate ſigificat
hōinem eſſe asinū g⁰ hōinem
eſſe asinum eſt vez ꝛ per cōſe
quens bō eſt asinus. Ad pm̄
rñdetur admittendo caſuz et
eum ꝓponitur de⁹ eſt ꝓcedo
ꝛ nego iſtā bō eſt asin⁹ et tūc
ad arg̃m ꝓcedo quod bō eſt asi
nus eſt a me ꝓcedendū. ꝛ ad
arg̃m iꝓbans nego ꝓſequen
tiaz ꝟz oz addere qō tu nō es
obligatus qō ego nego. Et ſi
arguitur bō ē asin⁹ ē a te ꝓce
dēdū et bō ē asin⁹ ē ꝑ ſe ipoſſi
bile ergo ꝑ ſe ipoſſibile eſt a
te concedēdū nego miozē tā
q̄z repugnātē maiozi ꝓceſſe.
Eodē modo rñdet ſi ꝓio lo
co ꝓponaf iſta bō ē asinus eſt
a te ꝓcedēdū qō concederef
ꝛ cōſequenter diceref qō i⁴
de⁹ eſt. ē a te negāda ꝛ negaf
tur qō eſſet neceſſaria ꝑ ſe qz
repugnat conceſſo. Sequitur
n. deus eſt. ē a te neganda g⁰
nō eſt neceſſaria ꝑ ſe. Ad fm
cōcedo qō illa ē vera bō ē asi
nus ꝛ nego qō ipa ſignificet
adeq̄te bōiē eſſe asinū qz re
pugnat maiozi ꝓceſſe ſequif.
n. illa ē vera bō ē asin⁹ ergo ñ
gnificat adeq̄te hōinem eſſe
asinuz vbi āt ꝑ loco ꝓpone
retur i⁴ homo ē asin⁹ ē f l'a ꝓ
cederef qz vez ꝛ iptinēs deiō
de⁹ ē ē falſa ꝓcedif qz ſequenſ
ꝛ negaf tāq̄z repugnās qō ſi
gnificet adeq̄te ōū eſſe. Et ſi
diceref q̄liter adeq̄te ſigificat
ñ ōterinaf hic aliq̄ taf q̄ſtio
Notādū qō ſi poneref ꝙuer
ti de⁹ ē ꝛ bō eſt asin⁹ ſic adeq̄
te ſignificādo vt pri⁹ nō debz
aditti caſus qz eo adiſſo ſeqf
icōueniēs l' contradictio ꝓ
baf nā adiſſo illo ꝓpono hec
eſt vera de⁹ eſt vel concedis l'
negas. Si negas cōtra i⁴ nō
eſt vera de⁹ ē q̄ adequate ſigi
ficat deū eē g⁰ deū eſſe nō eſt
vez qō ē ipoſſibile. Si āt cō
cedif. deinde ꝓpono hec ē
vera bō ē asin⁹ oz concedere
tāq̄z ſeqns: tūc arguif ſic iſta
eſt vera bō eſt asin⁹ q̄ adequa
te ſignificat hōinez eſſe asinū
g⁰ verū eſt hōiez eē asinū ꝓñ ſ
ipoſſibile. Pro aliquali g⁰ rñ
ſione i hac materia pono ali
quas regulas quaz prima eſt
iſta. Quicunq̄z ponitur duas
ꝓpoſitiones conuerti ade
quate ſigificādo quaz vna eſt
neceſſaria ꝛ alia ipoſſibil' nō

aditti cā⁹ie qz tūc ex neccio
seqret ipoe vt de⁹ē.g⁹bō ē a
sin⁹ z demōstro p li sic adqua
te sigificā⁹ figificata psueta.
Ita r⁴ē i⁴qñcūqz poit duas pp
pões pti sic adeqte sigificā
do q̄z ūa ē possibil z a⁴ipossi
bil ñ aditti cā⁹ie vt si pōat
istas pti sic adequate figifi/
cā⁹tu es bō z bō ē añ⁹ñ adit
tatur qz tūc ex possibili seqt
ipoe pbatur z pono caūzilluz
q̄ adisso facio istā pñaz tu es
bō ḡ bō ē añ⁹ pñā bona añs ē
poe z pñs ipoenā poeé te esse
boiez z b ppō tu es b⁹sic ade
quate sigificat ḡ ipa ē possibi
lis z ē añs ḡ añs e poe. Sil⁹r
boiez eē afinū ē ipoe z i⁴ pp⁹
bō ē añ⁹ sic adequate figifict
g⁹ipa ē ipossibil z ē pñs ḡ zc
z⁴r⁴ē i⁴qñcūqz poit duas
ppões querti sic adequate fi/
gificā⁹quaz vna ē neccia z al
tera ptigēs ñ aditti ie cā⁹vt
si poit istas pti de⁹é z ātix⁹
ē futur⁹sic adequate figificā⁹
qz tūc ex neccio seqretur pti
gēs probat qz si ñ adittatur :
g⁹casus iste z facio istā pñaz
de⁹ ē g⁹antix⁹ē futurus i⁴ p⁴
ē bona qz argr ab vno cōuer
tibili ad reliqm z añs ē neccia
z pñs cōtigēs.g⁹pña ñ valet
sz pbatur q añs sit necessari
uz.nā deū eē est necessariū z
añs sic adequate figificat. g⁹
añs est necessariū . sil⁹r ātix m
esse ē ptigēs z pseqns sic ade
quate significat ergo psequēs
est contingens. Quarta r⁴
est ista quandocunqz ponitur
duas propões cōtingentes p
uerti sic adequate figificādo
q̄z vna ptradictorie alteri re
pugnat non admittatur casus
iste: vt si ponatur istas cōuer
ti sic adequate figificando tu
es z tu nō es. qz tunc ex vno
oppositoz seqt reliqm quoz
quodlz foret ptigens. imo seq
tur q duo ꝺdictoria foret si
mil vera aut sil falsa ꝙ nō
ē possie. Et notāter dico cō
tradictorie. qz si repugnaret
ꝺrie deberet admitti casus z
dici quālz istaz eē falsaz vt tu
curris z tu nō moueris. be.n.
fic adequate figificando non
possunt eē simil vere sed bene
simul falsе. Uoco enī cōtradi
ctorie ista repugnare que nō
possunt eē simul vera nec sil
falsa fic adequate significādo
Et contrarie repugnare voco
ista que bene possunt esse si
mul falsa. sed non simul vera

Quinta regula est ista. quā
docunqz ponitur duas propo
sitiones contingentes conuer
ti sic adequate significando.
quarum nulla alteri ꝛpugnat
admittatur casus iste z ad pri
mam propositaz respōdeatur

ficut ad iptīnēs. ad p̄ūero ſi cut ad ptīnēs ſeq̄ns. ꝟbigra pōo tibi iſtā tu es hō ꝛ tu curris ꝙuertūtur ſic adeq̄te ſigni ficando aditaꝯ ꝛ ſi ꝓponiꝯ tu es hō ꝓcedaꝯ tāq̄ vex nō re/ pugnās ꝛ ꝑnter ꝙ illa ē vera tu curris tāq̄ ſeq̄ns. Jté ſi va riaꝯ ordo ita ꝙ ꝑ loco ꝓpona tur tu curris negatur. qz f'la ꝛ iptīnēs ꝛ ꝑnter negāda eſt illa tu es hō. Et ſi dicaꝯ iª eſt falſa tu curris ꝓcedaꝯ ꝛ ꝑnter ꝙ iſta ē falſa tu es hō. Sexta reª ē iª. Q̄ñcūq; ponit duas ꝓpoſitiones ꝙuerti ſiue ſint ꝓ tingentes ſiue nō ꝓtigētes nō faciēdo mētionē de adeq̄to ſi gnificato aditaꝯ caſus ꝛ ip/ ſis ꝓpoſitis q̄ ad ꝓcedere vel negare rñdeaꝯ ītus ſicut ex/ tra. ſz ſi pª ꝓcediꝯ eſſe vera ſ' neceſſaria ꝛ ꝓa ſil'r. Si aut̄ falſa vel ipoſſibil' ꝛ ꝓa ſil'r. ꝟ bigra ſi ponit iª duꝫ ē ꝛ hō ē aſin⁹ reſpōſuꝫ ē ī p̄ncip̄. ſz ſi pono tibi iſtā tu es hō et tu curriſ ꝙuertūt aditaꝯ q̄ adīſ ſa ꝓpono tu es hō ꝓcedaꝯ de inde tu curriſ negaꝯ. Sz ſi dr pª ēvera ꝓcedaꝯ. g̊ ꝓa eſtve/ ra ꝓcedo. ſz tūc nego ꝙ ꝓa ſi gnificet adeq̄te te currere tan q̄z repugnās vni ꝓceſſo ꝛ op/ poſito bñ negati. ſequiꝯ. n. tu non curris ꝛ iſta tu curris eſt vera. g̊ nō ſignificat adeq̄te te currere. et ſi arguitur ſic iª ꝓª eſt bª tu es hō. g̊ tu curris et añs ē ꝓcedēdū a te. g̊ ꝛ pñs ꝓ cedo. tūc vltra pñs ē ꝓcedēdū a te ꝛ tu negas ipſum. g̊ male reſpōdes nō valet ꝓª. ſz opō tet addere ī añcedente ꝛ tu ñ es obligatus. Notādū ꝙ quo tieſcūq; ꝓponiꝯ aliq̄ iſtaꝫ pñ aꝫ ī caſu ꝟtibilitatī de⁹ ē. g⁹ hō ē aſin⁹ tu es hō. g̊ tu curriſ ſemp negaꝯ q̄lz iſtaꝫ. qz ī rei veritate q̄lz iſtaꝫ ē ipoſſibiliſ ſz ad ipoſſibile rñdendū eſt ī tra tp̄s obligatōis ſicut extra tñ dicatur quālz illarum eſſe bona ſicut ſemp negaꝯ iª hō eſt aſinus ꝛ tñ aliqñ ꝓceditur iſtam eſſeveram. vñ iſta hō ē aſinus eſt impoſſibilis. ſed ip ſam eſſeveram non eſt impoſ ſibile. Similiter quelibet iſta rum conſequentiarum eſt im/ poſſibilis. ſed quantlibet illaꝫ eſſe bonam non eſt impoſſibi le quare et cetera.

d Et ſimilibus ꝛ diſſi/ milibus ꝓpoſitiōi : bus eſt dicendum. Sit ergo rei veritaſ ꝙ ſi pari ſius et pono tibi iſtaz tu es pa riſius et tu es rome ſunt ſimi lia. Et intelligo per propoſiti ones eſſe ſimiles ipſas eſſe ſi/ miles inveritate vel falſitate qua adiſſa ꝓpono tibi iſtaz tu es pariſius hec eſt conceden⁹

q2 vā z iptinens vt patet itu/
enti. Deide ꝓpono tu es roᵉ.
si negas z ꝯcessisti alterꝫ simi
liū gᵒ male rñdes. Si ꝯcedis
ꝓpono tibi istam copulatiuā
tu es parisius z tu es roᵉ. Si
negas eam z ꝯcessisti vtrāqꝫ
partem gᵒ male rñdes. tꝫ ꝑᵃ
ꝑ regulam primi capl'i. Si cō
cedis eā cedat tps obligatōis
z arguo qđ ꝯcessisti ipoᵉ vidz
tu es parisius et tu es rome.
facta obligᵉ possibili g̃ male r̃
spondisti. Rñdetur admitten
do positū et cū ꝓponitur tu es
pariſiᵘ ꝯcedo et nego istaꝫ tu
es rome. Et cū dr̃ tu ꝯcessisti
vnum similium et alteruꝫ ne/
gas g̃ male rñdes. nego ꝓñaꝫ
sicut ñ sequit tu ꝯcessisti vnū
quertibilium et alterꝫ negas.
g̃ male rñdes. Sed bene seq
tur tu cōcessisti vnum similiū
esse verꝫ et alterꝫ negas eē ve/
rū. g̃ male rñdes ꝓpterea si i
primo ꝓpoit hec ẽ vera tu es
pariᵘ ꝯcedatur et ꝓñter q̄ ꝑ
est vera tu es roᵉ: et qz primi
tus negassez istā tu es roᵉ iō
nego ꝯsequenter q̄ illa tu es
rome significet adequate te
esse roᵉ. Hā sequit tu nō es
roᵉ et iᵃ tu es roᵉ est vera gᵒ
non figt adequate te ẽsse roᵉ
Ideo ꝓ euidētia hᵘ materie.
pono aliqs regulas prima ẽ i
sta. Quicūqꝫ ponit̃ due ꝓ
pões esse sil'es ñ faciēᵒ metto
nē de adequato significato rñ
deatur ad easdē ꝯcedēᵒ nega
do vel dubitāᵒ ifra tps oblig
tōis sicut extra. vt si ponitur
istas esse similes deus est bō
est asinᵘ tu sedes et tu curris
semper ꝯcedat̃ pᵃ et negatur
fa. Secūda rᵃ ẽ iᵃ. Quicunꝫ
ponunt̃ due ꝓpões eē similes
ñ faciēdo mūtionē de adequa/
to significato ad primā ꝓpōem
esse vā l'falsam rñdeatur sicut
extra et ad fā ꝓñter verbigᵃ
pono tibi illam tu es homo et
antixᵗ est sunt similes si ꝓpo/
nitur ꝑ b est vera tu es bō ꝯ
cedatur et consequenter q̄ iᵃ
est vera antixᵗ est. Si autē pᵒ
proponitur hec est falsa ātixᵗ
est ꝯcedatur et consequenter
q̄ iᵃ ẽ falsa tu es homo: tertia
regula est iᵃ Quicūqꝫ ponunt̃
due ꝓpositōes esse similes si c
adeqte significando q̄zvna al/
teri ꝯtradictorie r̄pugt nō ad
mittēdᵘ ẽ cāᵗ vt si ponātur ta/
les esse similes deus est et bo
mo est asinus. sic adequate si/
gnificando rex sedet. et nul/
lus rex sedet. ꝓbatur quia
si non admittatur ergo casus
et quero. vtrum illa sit vera
vel falsa deus est. et si dicatur
q̄ illa sit falsa et ipsa adequa
te significat deum esse. ergo
deum esse est falsum. Si di/

ctur q ipsa sit vera g̃ h̃ vera
hō est asin⁹. z ipsa adeq̃te si/
gnificat hōiē esse asi⁹. g̃ ho
minē esse asi⁹ ēvex pñs ī/ue
niēs. z ita arguit ō ꝓtradicto
rijs pbā⁹ duo cōtradictoria es
se sil'va l' f'a: 4ª reª ē iª. qñ
cūqz ponūt due ppēs eē sil'es
sic adeq̃te significādo. q̃z vna
l' q̃lz seq̃t ad contradictoriū
alteri⁹ ille sunt sil'es ivitate z
vbicūqz. z qñcūqz ꝓponūt sē
concedēª vt posito q ponant
tales esse sil'es sic adeq̃te sig̃
ficādo tibi ꝓcludit z tu nescis
tibi ꝓcludi. tu nō curris z tu
moueris ꝓbat. Nā adisso isto
casu q̃rovtz iste sint sil'es ve/
revel sil'es f'e: Si vero hēo
intentū si f'e gº oppositū reª
est vex. vz tu scis tibi ꝓcludi.
tūc sic tu scis tibi concludi gº
tibi ꝓcluditur illa pña est bōa
z añcedens ēvex gº z pñs est
vex gº nō est f'z cuiº opposi
tū ꝓcessisti. Et ita de alijs dua
bº dicatur. Quīta regula ē
ista: Quādocūqz ponūtur due
ꝓpositiones esse sil'es sic a
dequate significā⁹ ex q̃z vna
sequitur oppositus alteri⁹ ille
sunt simles in falsitate. z q̃cū
qz sit ꝓposita semp est negāª.
vt posito q iste essent simileꝫ
sic adeq̃te significādo tibi nō
ꝓcludit. z tu scis tibi ꝓcludi.
tu es alb⁹ z tu non es colorat⁹
quo admisso ꝓpono. iª sunt
falsē si ꝓcedis hēo ītētū. si vī
qó sit vē arguo sic tu es albus
gº tu es coloratus. iª pña ē bo
na antecedens ēvex p te. gº z
pñs. z ita duo ꝓtradictoria sē
sil'vera qó nō adittit imagia⁹

Sexta reª est iª: Qñcunqz
ponūt due ꝓpositiones eē simi
les sic adequate sigificā⁹ q̃rū
q̃libet est alteri impertinens
tunc pñt esse simules in verita
te z i falsitate ꝓcedēª z negāª
verbigª pono qó iª sint sil'es
sic adeq̃te significando tu es
homō et tu curris. Si primo
ꝓponitur tu es hō ꝓcedatur
ista z dicatur q est vera et cō
sequēter ꝓcedatur ista tu cur
ris z dicatur ipsam eē veram
Si autem ꝓponitur prio
loco tu curris negatur illa. Et
ꝓcedatur ipsam eē falsam et q
sequenter eodem modo rīnde
tur ad illā tu es homo qñ ꝛc.

Propositiones dicun/
tur esse dissimiles
quando vna est ve
ra et reliqua falsa ꝓ cuius
materie declaratione sit hec
prima regula. Quandocū
qz ponitur duas ꝓpositiōes
esse dissimiles non faciendo
mentionem de adequato sig̃
ficato ad quanlibet ꝓpōitā
concedendo l' ñgando rīnd⁹

infra tempus sicut extra ver
big4 pono q̄ ie sint dissil'es tu
es hō et tu es albus 1o pōito
p̄cedatur quelz illarum. Se/
cunda regula q̄cūqz ponit
duas propōitiones ee dissimi
les non faciendo mentionem
de adequato significato ad p̄
propositā ee veram l' falsam
respondeatur infra t̄p' sicut
extra et ad aliam dissimil'r ꝺ
bigratia pono q̄ iste sint dis/
similes tu es hō z tu es aial
quo admisso propono b̄ ē ve/
ra tu es hō p̄cedatur z p̄ter
q̄ ista est f.l'a tu es aial.

Tertia regula q̄cunqz pōi
tur duas propositiones ee dis/
similes sic adequate figifican
do: quaz q̄lz cū altera p̄uerti
tur non adittendus est casus.
vt hō est z de2 ēvel hō currit.
z risiē currit. Nā si p̄ceditur
illam esse verā hō ē oz p̄cede
re istā ee falsā de2 é z sic ab nō
p̄uertibili ad reliqm̄ ñ valz ar
gm̄. 4.4re4 est i4. Q̄ncūqz po
nūtur due propōitiones esse
dissil'es sic adequate significā
do. q̄z vna ē necessaria et alte
ra ipossibilis l' p̄tigēs tūc ne
cessaria semp est p̄cedenda z
altera negāda. vt deus ē z hō
est asinus deus est tu es. 5a
re4. Si ponūt due propōitio
nes p̄tingentes esse dissil'es
sic adequate significādo, q̄rū
vna antecedit ad reliquā z ꝺ
extra añs vbicūqz proponit
semper est neganduz et p̄ns
p̄cedendum. vt tu curris. Et
tu moueris. Si n. p̄cederet
antecedens oporteret p̄cede
re p̄ns z p̄sequenter dicere q̄l
libet illarum ee verā quod ē
cotra casum. Sexta regula. si
ponuntur due propōitiones
esse dissimiles sic adequate si
gnificando. quarum quelibet
est alteri impertinens ad pri/
mo propositam respondeat i
tuis sicut extra. z ad aliam dis/
sil'r. vt posito q̄ iste sint dissi
miles sic adequate significan
do. tu curris z tu es parisius
quecūqz illaz proponatur p̄
debz negari z alia p̄cedi z ita
dicat si ambe extra tempus
essent vere. vt hō currit z tu
vides. quare et cetera

Regulas alias oppōite
spetie q̄ depōitio mū
cupatur sequitur assignare. q̄
tum prima est ista. Omne de
positum z admissum infra ob
ligationis propositum semp ē
negandum vt si deponatur ista
aliqs homo est rome qua ad/
missa z propositā semper est
neganda. Ex ista regula se/
quitur q̄ nunquam est admit
tendum necessarium per se ī
depōitione. Sed bene quod/
libet impossibile vel con/

ntgens. vñ negare ipossibile l' cõtingẽs nõ ẽ iconueniẽs. ꝟ̃ iconueniens foret negare necessariũ per se. Ita reᵃ ẽ iᵃ. ôe per se añs ad depositũ aut cũ cõcesso vl' cũ cõcessis opposito bñ negativl' oppositis bñ negatoꝝ semp est negãdũ verbigᵃ depositã et adissa ista bõ currit si ponereꝯ ille homo currit neganᵃ foret qz añcedit ad dpositũ. Hã bñ sequitur iste bõ currit. gº bõ currit. itẽ si ponaꝯ et admittaꝯ iᵃ aliqs bõ nõ currit et ponit tu non curris ꝓcedaꝯ. qzvera et iptinẽs. ꝟ̃ ꝓposita in ꝺo loco tu es bõ negãda est. qz cũ vno ꝓcesso añcedit ad depõitũ. Hã sequs tu nõ curris et tu es aliqs bõ gº aliqs bõ ñ currit. ꝟ̃ reᵃ est iᵃ. Oẽ repugnans deposito et oẽ seqns ex illo repugnãte p se aut cũ concesso vel cuꝫ cõcessis opposito bñ negati l' oppositis bñ negatoꝝ est ꝓcedẽdũ ꝟbigᵃ. Depono tibi istã aliqõ aial nõ currit qua deposita et adissa ꝓpono eiꝰ ꝺictoritũ. s. oẽ aial currit bº ẽ ꝓcedẽdũ et bº fit' r oẽ aial moueꝯ qz seqꝯ ex ꝺictorio depositi Deinde si ꝓponitur tu es aial ꝓcedatur. qzverꝫ et iptinens ꝟ̃ulteriꝰ illam tu curris. qz sequitur ex ꝓtradictorio dpositũ cũ concesso. seqꝯ. n. oẽ aial currit tu es aial. gº tu curris

4ᵃ regula est iᵃ. Omne repugnãs contradictorio ꝺpositi p se aut cũ concesso l' cum ꝓcessis opposito bene negati l' oppositis bene negatoꝝ ẽ negandũ. vt i cãu prioꝝ si ꝓponeretur iᵃ aliqõ aial si mouetur aut ista tu non curris negatur. pria qz repugnat ꝺictorio ꝺepositi p se. Ita vero repugnat eidẽ cũ vno ꝓcesso.

Ultia reᵃ ẽ ista. Ad oẽ seqns ad depositũ et ad oẽ iptinens rñdendũ est ꝟ̃ suam q̃litatẽ verbigᵃ depono tibi istã tu es albꝰ qua adissa ꝓpono tu es colorꝰatus ꝓcedaꝯ. qzvera et sequens ad depositũ. vñ ñ ẽ inꝓueniens negare añs et concedere ꝓñs. Item si ꝓponaꝯ ista tu es calidꝰ concedẽᵃ ẽ qzvera et iptinẽs tã depositio q̃ ꝓtradictorio depositi. vñ ꝓprie iptinens in hac spetie obligatõnis ꝺr illud qõ non sequitur nec antecedit ad depositum nec idem repugnat nec est sequens ad oppositum depositi nec eidem repugnat p se vel cum alio vel cum aliquibus. vt dictum est. Ideo si dpõitur et admittaꝯ illa ꝺor. currit et ꝓponatur plato currit rñõatur intus sicut extra quia est ꝓpº impertinens cum non se habeat aliquo dictoꝝ modoꝝ

Sophismata aliq̃ sunt ponenda vt depositōis regle magis pateāt veritati. Depono g° tibi ꝓ istam turea hō ē tu es rome qua. de posita ⁊ admissa ꝓpono tu es hō si negas tu negas verū ⁊ ꝑtinens g° male si cōcedis ⁊ illud est añs ad depo'' g° ā tecedens ad depo'' est ꝓced'' rñdetur aditté° depo'' ⁊ cū ꝓponitur tu es hō nego. qz ātecedit ad depo'' táq̃ a ꝑte disiunctīe ad totam disiūctiuam. So depono tibi istā aliq̃ ꝓpões non sunt vere q̃ admissa ꝓpono ie sunt ꝓpositiones tu curris tu nō curris ꝓcedendū est qz verū ⁊ iptinés. Deiō ꝓpono duo ꝓtradictoria sc̄ simul vera si negatur contra dēs ꝓpositiones sunt vere. sz iste sunt ꝓpōnes. g° ie sc̄ vere ⁊ iste mutuo. ꝓtradicūt g° duo contradictoria sunt simt vera. Rñdetur negando qz i4 fiat cōtradictoria. qz ātecedit ad depositū. Nā sequtur illa sc̄ contradictoria. g° aliq̃ ꝓpōnes non sunt vere. Tertio depono tibi istam antixps nō ē albus vel antichristus est colozatus. Si non aditis cōtra illa est vna disiunctiua contingens. qz q̃lz pars est contigēs et nulla alteri repugnat. ergo est aditenda. pz consequentia per primam regulam qua admissa ꝓpono tibi ātichristus est colozatus. si concedis tu ꝓcedis antecedens ad ꝓpositum. ergo male respondes pz. Nam sequitur antixps est colozatus. ergo antixps non ē albus vel antixps est colozat2 patet ꝓsequentia a parte disiunctiue ad totam disiunctiuā Si vero negas tu negas seqnſ ex ꝓtradictorio depositi. ergo male añs probatur. Nam sequitur antixps est albus et antixps non est colozatus. g° antixps est albus. patz ꝓña a tota copulatiua ad alterā ei2 partem et vltra antixps ē albus. ergo antichristus est colozatus patz ꝓsequentia ab inferiori ad suum superius sine impedimento. ergo a primo ad vltimum antichristus ē albus et antichristus non ē colozatus. ergo antixps est colo ratus. Respondetur nō admittendo positum. quia ēvna disiunctiua necessaria eo qō suum ꝓtradictorium est impossibile videlicet antichrist2 est albus et antichristus non est colozatus. Et tunc ad argumentum quelibet eius parſ est contingens et nulla alteri repugnat. ergo illa disiunctiua est ꝓtingēs nego ꝓseqntiā sed oz addere i ante q̃ nec ꝓ

tradictoria illaꝝ ptiū iuicē re
pugnāt ⁊ hoc ē falsuꝫ. qz iē re
pugnāt iuicē antixⁿ ē albⁿ et
antixⁿ ñ ē colozatⁿ que sūt cō
tradictoria ptiū diffinctie. 4ᵒ.
depono tibi istā tu es ⁊ oē ti⁊
bi depositū ē a te negandū q̄
admisso ⁊ negato ꝓpono omē
tibi depositū ē a te negādum
Si cōceditur ꝓpono tibi illā.
tu es. ⁊ pꝫ q̄ est negāda ex q̄
copulatiua est negāda ⁊ alte
ra pars est ꝓcedenda. Deinó
ꝓpono nulluꝫ tibi depostuꝫ
est a te negādū si concedis tu
ꝓcedis oppoᵐ regule ⁊ vniu⁊
ꝓcessi. gᵒ male añs ꝓbatur. nā
sequit tu ñ es. gᵒ nullum tibi
depōitum est a te negandum
pꝫ ꝓña. qz ꝓtradictoziū ꝓñtis
repugnat añti ex quo asserit
te esse. Rñdetur negando qó
tibi depōituꝫ fit a te negādū
qz antecedit ad depoᵐ. seq. ñ.
oē tibi depositū est a te ne⁊
gandum. ergo tu es. ⁊ oē tibi
depositum est a te negandum
pꝫ ꝓña a parte copulatiue ad
totam copulatiuam cuius añs
añcedit ad alteram ptem. ⁊ si
dr tu negas regulam dicaᵗ q̄
illa non est rᵃ sꝫ ista. Dē ōpo
situm admissum est negandū
vel aliter dr q̄ q̄lꝫ regula ē ꝓ
tingens. qz ad placitum facte
sunt ille regule. ergo q̄lꝫ talis
est deponenda ⁊ adittenda in
depōitione vel negāda qua
negata dr qó illa non est reᵃ
non tanq̄ vez. sꝫ tāq̄ repugāt
sequitur. n. non omne depōitū
est a te negandum. ergo illa ñ
est regula. Omne depōitum
est negandum quare ⁊c.

Asolubile est propō
se esse falsam assertiue
significans vt hoc ē fal
sum se ipsa demōstrata. In ī
solubilibus tū est differentia
quo ad significare se ipm eē
falsum qm̄ aliquod insolubile
significat īmediate se ipsum
esse falsum. vt hoc est falsum
se ipsa demōstrata. Aliquod
autem meᵉ. quia exigitur me
dium ad iferendum se esse fal
sum. vt ois propᵒ est falsa. qz
non sequitur immediate ergo
ista propᵒ est falsa demonstrā
do illam vniuersalem. sed bñ
sequitur cum tali medio ⁊ illa
est propᵒ. Similiter hoc
non est verum. ergo hoc ē fal⁊
sum demonstrando antecedēs
quia ex negatiua non sequit
affirmatiua. tamen bene seqꝫ
cum tali medio et hoc est pro
pᵒ. Pro declaratione pre⁊
dicte diffinitionis pono duas
diuisiones. Quarum prima
est ista: Insolubilium ali⁊
quod oritur ex actū nostro.

Aliquod veto ex proprieta
te vocis: Insolubilia oztum

habētia ēr actu nr̄o sunt i^a sō. dicit f^m. g^o nō dico vez. Iste homo intelligit falsū tu non intelligis vū. Insolubilia vo rtum habentia ex ꝓprietate vocis sunt i^a. Quis ꝓpō est falsa. Nulla ꝓpositio est vera. hoc est f l'm. hoc nīl ē verū

Secūda diuisio ō illa. Insolubiliū aliqō est isolubl'e simpliciter. aliqō vero secundum quid. Insolubile simpliciter ē illud cui annectitur casus q̄ adisso sequitur contradictio. verbig^a pono qō ista ꝓpō nulla ꝓpō est vera que sit. a. significet ꝓcise sicut termini ꝓtendūt. vz q nulla ꝓpō sit vera et sit omnis ꝓpō.

Isto posito quero vtrum. a sit vez l' f l'm. Sivez g^o significat p̄cise sicut est. sed a significat p̄cise q nulla ꝓpō est vera. ergo nulla ꝓpō est vera ergo a non est vez z prius dixisti q erat verum g^o ꝓtradictio. Si dicitur q a est f l'm ergo a significat aliter q̄z est. ſz a significat p̄cise q nulla ꝓpō est vera g^o nou est ita quod nulla ꝓpō est vera. ergo aliq̄ ꝓp^o est vera. z a est ois ꝓpō ergo a est verum. Et prius dixisti q erat f l'z g^o contradictio. Insolubile secūdū qd est illud cui ānectitur cāus q̄ adisso nō segtur ꝓtradictio vt ꝓ nendo q ista ꝓpō nulla ꝓpō est vera fit a z fit omnis ꝓpō z significet sicut termini ꝓtendūt non ponendo ꝓcise. Isto pōito dicitur qō a est falsum qz significat se ēē falsum Et si arguitur sic a est falsum ergo a significat aliter q̄z ē sed a significat q nulla ꝓp^o ē vera. ergo non est ita q nulla ꝓp^o est vera nego ꝓsequentiam qz debuit addi in ante dictio exclusiua vel exceptiua vz. a. significat ꝓcise q nulla ꝓp^o est vera vel a non significat nisi qō nulla ꝓp^o est vera et hoc negatur tanq̄z repugnans quia si poneretur cū cāu non admitterē illū casum. Hiis ꝓmissis diomibus pono aliquas regulas quaz prima est ista. Omne insolubile singulare sine pronomine demonstratiuo oriēs ex actu nr̄o ad h^o quod sit isolubile simpliciter exigit tres ꝯditiones. p^a q vna talis sit ois talis. Secūda qō dicat vel intelligat talez ꝓpōnem z nullam aliā. Tertia qō illa significet p̄cise sicut teri ꝓtendūt. verbig^a soz. dicit f l'm sit isolubile simpl'r i^o mō ponendo qō vn^o soz. sit ois soz. qui dicat istā ꝓpōnem z nullaz aliam soz. dicit f l'm que significet sic ꝓcise qō soz. dicit f l'm. probatur hoc nā adisso

casu sit īsolubile a ⁊ q̄rō vtrū a sit vez vel falsuz. si dicitur q̄ vez g°figificat p̄cise sicut ē ſz a figificat p̄cise q̄ ſor. dicit falsuz g°ita est q̄ ſor. dicit falsuz ſz ſor. dicit a g°a ē falsuz q̄ ē oppo'. p̄cessi q̄ ſor. nō dixit nisi a. Si dr̄ q̄ a sit falsum g°fig̃t aliter q̄ ē. ſz a fig̃t p̄cise q̄ ſor. dicit falsum g°nō ita ē q̄ ſor. dicit falsuz ⁊ ſor. dicit a g° a nō ē falsuz g̃ p̄tradictō P̄z̄ia p̄ticula ponitur q̄ si non poneretur staret q̄ eēnt duo ſor. quoz vn' diceret a ⁊ alter q̄ bō ē asin' ⁊ tunc a eēt vez Ea p̄ticula ponitur q̄ aliter sta ꝛ q̄ tō ſor. diceret a ⁊ ista bō ē asinus ⁊ tunc a esset verum Sz tertia ponitur q̄ si n̄ poneret staret q̄ a figificaret solū mō q̄ bō est asinus ⁊ sic a esset falsum. aut q̄ significaret solummodo q̄ homo est aial. ⁊ sic a esset verum ⁊ nullo istorum modoz esset insolubile. Secunda regula est ista. Omne insolubile singulare sine p̄ nomine demonstratiuo oriēs ex actu nostro ad hoc q̄ fiat īsolubile secunduz quid exigit easdem conditiones p̄ter dictionem exclusiuam vt posito q̄ vnus sortes sit omnis ſor. ⁊ dicat istam propositionem. q̄ sit a ſor. dicit falsum ⁊ nullaz aliam ⁊ significet sicut termi ptēdūt nō ponēdo p̄cise i° positō p̄ceditur a ⁊ dr̄ q̄ ē falsuz q̄ significat copulatiē sicut ⁊ q̄ ꝛz īsolubile vz q̄ ſor. dicit falsum ⁊ q̄ a ē vez nō g° dr̄ a falsum rōe p̄mi significati sed ratione ſi. Et si arguit sic a est falsuz g°significat aliter q̄z est p̄cedo p̄ñā ⁊ nego istaz a fig̃t aliter q̄z est sed a fig̃t q̄ ſor. dicit falsum g°ñ ē ita q̄ ſor. dicit falsum q̄ debuit addi āt̄cedente dictio exclusiua vel exceptiua. Tertia rea est ia. Oē īsolubile ñ singulare cū p̄nomie demōstratiuo oriens ex actu nostro ad hoc q̄ fiat īsolubile simplr requirūtur due conditiones solūmodo obligatia ad hoc q̄ ista p̄positō egō dico falsum fiat īsolubile simpliciter nō opz ponere p̄mā particulam videlicet q̄ vn' ego sit omnis ego. sed q̄ ego dicā illā ⁊ nullā aliā sic significādo p̄cise Et si dz fieri īsolubile fm quid requiruntur. ⁊ sufficiunt eedem conditiones dempta dictōe exclusiua. ex'm de īsolubili nō singulari vt falsum dr̄ est hic non opoꝛtz ponere ſam particulam vz q̄ aliqs dicat illā ⁊ nullā aliaz. ſz sufficit ponere q̄ ista sit omnis p̄positio que significet p̄cise sicut termini p̄tendūt

ꝛ tūc est īsolubile simpl'r fiet
ūt īsolubile fm qd remouēdo
dictionem exclusiuā. Quarta
re^a est ista. Oē īsolubile oziēs
exp̄z̄ietate vocis exigit plures
ꝑditiones solūmōvl' tātūvnā
volo dicere ꝙ īsolubile oziēs
exp̄z̄ietate vocis exigit plu-
as ꝑditiones solū° et aliquod
tātuz vnā. Ex^m primi aliq̄ pp°
est falsa ad h°ꝙ fiat īsolubile
simpl'r oz ponere ꝙ illa sit oīs
pp°ꝛ ꝙ sic sigificet p̄cise ꝛ re
mota ditione exclusiua fiet in
solubile fz qd. Ex^m fi h° ē fal
suz se ipso ōmōstrato p̄ē°so
lū°ꝙ sic sigificet p̄cise sit īso-
lu^e simpl'r. ꝛ fz qd remouēdo
dictionē exclusiuā. Eodē mō
dr̄ de i^a h° nō ēvez se ipso de
mōstrato. Quīta regula ē i^a
Oē īsolubile qō ñ ē īsolubile
sine casu dimissa aliq̄ ꝑditiōe
req̄sita est penit' dubitabile.
verbig^a positis oīb' pticulis
p̄ter p^a huic sor. dicit falsuz q̄
sit a. dubitaf a. ꝛ ēt an sit vez
vel falsuz. Nā stat cū casu ꝙ
sit vez dato ꝙ vnus sor̄ dicer̄t
illā. s. a ꝛ ali'ꝙ de' est. Stat
ēt ꝙ sit falsū dato ꝙ vn' sor. di
cat a et quilz ali' sor. ꝙ de' est
Eodē° si dimitteref fal' ter
tia pticul'a. qz staret a esse ve
rū ꝛ a esse falsū vt exēplifica
tū ē supra ꝛ notāter dri omē
īsolubile qō ñ est īsolubile si-
ne casu. qz aliq̄ est īsolubile
cū casu ꝛ aliqō sine casu. Ex^m
primi oīs pp° est f l'a nulla p
p° est vera. q̄z quālz dico eē
falsaz ꝛ īsolubilē nl'lo cāu po
sito. Ex^m fi sor. dicit falsuz tu
itelligis falsuz nulla ista nū
cupāda est īsolubil' sine casu
Jō ī casu īsolubiliū deficiēte
aliq̄ pticula necessaria. dubita
tur vtz esset vera vel falsa. qz
cū cāu staret ꝙ eēt vera et cū
eodē cāu staret ꝙ esset f l'a vt
pz ituēti. Ex p̄dictis regul' se
quūtur due ꝓcl'ones. q̄z p^a ē
ista. Nūq̄ adittend' est casus
a q̄ trahit oziginē īsolubile
simpl'r vt si poneret qō illa o
mnis p̄op° est f l'a esset ois p
positio sic p̄cise significans
non est admittendus casus
quia sequitur contraditio p
batur. Nam sit īsolubile a.
ꝛ quero si a sit verum si dicit
qō sic ergo significat p̄cise si
cut ē. sz a significat p̄cise ꝙ
omnis p̄positio est falsa. g°
ita est ꝙ omnis ꝑpositio ē fal
sa. Sed a est p̄positio. ergo
a est falsum. Si autem con-
ceditur quod a est falsum. er
go. a significat aliter q̄z est.
Sed a significat p̄cise ꝙ o
mis p̄positio est falsa. g° nō
est ita ꝙ omnis p̄positio est
falsa et aliqua p̄positio est
ergo aliqua p̄positio est ve

ra. ſz a ē oīf ꝓpō g° a ēverū
qō ē ꝓtradictio. Fa ꝓ° ois ca
ſus originaf iſolubile fz qd ē
admittēdus ꝛ cōcedif iſolu
bile ꝓpoītū dicendo īpz eſſe
falſuz. vt ponēdo ꝙ illa ꝓpō.
hoc ē falſuz ſeipo ōmōſtrato
ſignificet ſicut termini ꝓtēdūt
q̄ ſit a tūc admittaf caſus ꝛ ꝓ
cedatur a ꝛ dr̄ ꝙ a eſt falſum
Et ſi argr̄ a eſt falſuz g° ſigni
ficat aliter q̄z eſt fz a nō ſigni
ſignificat niſi ꝙ hoc eſt falſuz
g° nō eſt ita ꝙ hoc eſt falſum
nego minorez ꝛ ſi dr̄ qd ergo
aliud figificat dr̄ ꝙ ſignificat a
ēēvez rōe cuius a ē falſuz. vn
de dictū eſt ꝙ qōlz iſolubile.
Fm quid ſignificat copulatie
f. ſicut terī ꝓtendūt ꝛ ꝙ ipſuz
eſt verum quare ꝛc.

c Ontra ꝓdicta obijciā ꝛ
ſoluam vt inſolubiliuz
difficultates melius menti in
noteſcant. Pono g° primo
ꝙ vnus ſoz. ſit omnis ſoz. ꝛ di
cat illam ꝛ nullam aliam que
ſit a ſoz. dicit falſum que ſigni
ficet ſicut termini ꝓtēdūt nō
ponendo preciſe, qz caſus nō
admitteretur iſto poſito que
ro de a vtrum ſit verum f falſum et reſponſum eſt ꝙ ē fal
ſum qz ſignificat ſignificatum
falſum videlicet ꝙ ſoꝛt. dicit
falſum et ꝙ a eſt vez cuiꝰ ſigī
ficatōis Fa ꝓs ē f ^ fz ꝓbatur
ꝙ īpz a ſit bz et ꝓbo ſic. oē di
cēs a dicit falſuz ſoz. dicit a g̃
ſoz. dicit f f z i^ ꝓ^ é bōa qz ē ſil
logiſmꝰ in 3° pe figure et añs ē
vez g° et cōſeq̄ns eſt vez et ꝓ
ſequēs eſt a g° a ē vez. Eo ar
guitur ſic falſuz dr̄ a ſoz. ergo
ſoz. dicit falſuz tēt ꝓña a paſ
ſiua ad ſuam actiuā et añs eſt
vez ergo et cōſequēs eſt ve
rum et ꝓñs eſt a ergo a eſt ve
rum ꝙ añs ſit vez ꝓbatur nā
hoc dr̄ a ſoꝛte demonſtrādo a
et hoc eſt falſum ergo falſum
dicitur a ſoꝛte patet cōſequē
tia a r̄ſoluētib' ad r̄ſolutum.
3° arguitur ꝓtradictoꝛium a
eſt falſum ergo a eſt verum tz
cōſequentia et añs ꝓbatur
Nā hoc eſt falſum ſoz. non di
cit falſum et hoc eſt contradi
ctoꝛium a ergo contradictoꝛiū
a eſt falſum tenet conſequen
tia cum minoꝛi: et maioꝛem
ꝓbo. nā ſoz. dicit falſuz et b̄
ſoz. nō dicit falſum ſignificat
p̄ciſe ꝙ ſoz, nō dicit falſuz g°
īpa eſt falſa patet cōſequen
tia ſimili. Nam ſegtur tu cur
ris et b̄ tu nō curris ſignifict
preciſe ꝙ tu non curris ergo
ipſa eſt falſa. Ad primū reſ
pondetur cū ꝓponitur a con
cedo ꝛ dr̄ ꝙ eſt falſum et tūc
ad rōem ꝓcedo conſequētiaz
et conſequens et nego qō cō
ſeq̄ns ſit a. ſed ē vnū ſimile a

Et si ponit q; ꝑñs sit a l' ꝑ̃ti
bile cū a dico tūc q; ꝑña non
valz nec ē fillogism⁹ in tertio
p^e fi^e qz fillogismi in tertio p^e
fi^e ꝓcl'o ꝺbet solūmō cathego
rice significare. sed ista cōcl'o
significat ypothetice qz ē ꝑ
p^o insolubil'. Ad fz cū ꝺr fal
sum ꝺr a soz. g^o soz. dicit f l'm
ꝓcedo ꝑñtiā z ꝑñs dicē^o qꝺ ē
vex fz nō est a nec secū ꝑ̃ti
bile. si tū hoc ponat. i cāu cō
cedo itex ꝑñam z dico q; non
valz z tūc ad rōnez a passiua
ad suā actiuaz valz arg^m ꝺr q;
verū est fz i^a nō ē sua actia qz
passiua significat solūmō ca
thegorice z actia ypothetice
z si q̄rit que est sua actiua di
co q; i^a soz. dicit f l'z plata a te
l' a me q̄ non est ꝙuertibil' cū
a fz solūmō sil'is a. Ad tertiū
ꝺr q; ꝓtradictoziū a est veruz
fz nō ē istud soz. non dicit fal
sum. fz illud non soz. dicit f l'z
quod est veruz quia significat
ꝺisiūctiue q; soz. non dicit f l'z
vel q; a non est vex cuius sig
ificati secunda ꝑs est vera et ꝙ
sequenter totū significatuz ꝺis
iunctū quare z ꝓpositio ꝺcā
est vera cuius istud est signifi
catum. et si ꝺicitur q; in singu
laris⁹ non refert ꝓponere
negationem l' postponere ꝺi
citur q; i materia ꝑ̃solubiliuz
multū refert z i materia q̄ꝑ
qz ꝑ̃ponuz ypothetice sig̃ifi
catiū. Ead ē ē retinēda senten
tia i insolubilib⁹ singularibus
hūtib⁹ oziginē ex ꝓꝓrietatevo
cis vt h^o est f l'z h^o nō ē vex ꝺi
cen^o q; primi ꝓtradictoziū nō
est illud hoc nō est f l'm fz il
lud non hoc est falsum. Nam
primū ꝑ̃solubile significat q;
hoc est falsum z hoc est veruz
demōstrando idem ꝑ̃solubile
ideo ꝓtradictoziū significat ꝺis
iūctiue q; hoc non est falsum
vel hoc non est vex. Sil'r con
tradictoziū. secūdū ꝑ̃solubilis
non est illud h^o est vex fz illō
non hoc non est vex ita q; sem
per ꝑponatur negatio sicut ꝙ
tradictoziū istius tū tu nō es
homo nō est illud tū tu es hō
fz illud ñ tū tu ñ es hō q̄r ꝛc.

Ict̄o ꝺe ꝑ̃solubili singu
lari. nūc ꝺe ꝑticulari l'
ꝺefinito ꝺicē^m restat. Pono
g^o q; h̄ fit oīs ꝓp^o ꝑticularis a
liqua ꝓp^o ꝑticularis est f^a quē
fit a significet sicut termini p̄
tendūt non ponendo p̄cise qz
non admitteretur casus isto
posito a est falsum vt patet ex
dictis. Sed contra hoc argui
tur sic. Omnis ꝓpositio par
ticularis est falsa ergo aliqua
ꝓpositio particularis ē f l'a
illa ꝑñs est bona abvniuersa
li ad suam ꝑalternam et añ
cedens ē vex ergo z cōsequēs

ſz ꝓñs ẽ a g̃ a ẽ vez q̃ añs ſit
vez ꝓbaf. Nã ꝑ.ꝓticularis
ẽ falſa. z nulla ẽ ꝑpõ pticula-
ris qn illa ſit falſa ergo oiſ ꝑ
poſitio pticularis ẽ falſa tenz
ꝑ.ab exponẽtib.ad expoituz
z añs ẽ verum g̃ z ꝓñs. Se-
cũdo arguif ſic ꝑpõ pticula-
ris ẽ falſa g.aliqua ꝑpõ pti-
cularis eſt falſa tz ꝓña ab ide
finita ad ſuã pticularẽ. z añs
ẽ vez g.z ꝓñs. Et ꝓñs ẽ a g.
a ẽ vez. q̃ añs ſit vez ꝓz qz ſu
uz ꝑdictoziũ eſt falſuz vz nul-
la ꝑpõ pticularis eſt falſa qa
ſam ꝓceſſuz ẽ q̃ a ꝑpõ pticu
laris eſt falſa. Tertio arguif
ſi hoc eſt falſuz demõſtrando
a z hoc ẽ aliqua ꝑpõ pticula
ris ergo aliqua ꝓpõ ptic'a
ris eſt falſa ꝓſequentia tenz a
reſoluentibus ad reſolutuz z
añs eſt vez ergo z cõſequenſ
qõ ẽ a. Ad ꝓmã rñdẽ ꝓcedẽ
do iſtã ꝓñam omnis ꝓpoſi
tio particularis ẽ falſa g.aliq̃
ꝓpõ particularis eſt falſa
qz ante caſum ꝓceſſiſſez eam.
tñ dico q̃ nõ valz nec arguif
ab vl'i ad ſuaz ſubalternãvel
ſuam pticularem qz vl'is ſo-
lummodo cathegozice ſignifi
cat z particularis iſta ſignifi-
cat ypothetice vz q̃ aliqua ꝑ
po. particularis eſt falſa z q̃
a ẽ vez. Et ſi diceretur que ẽ
eius pticularis dicitur q̃ non
hz aliquã ex q̃ poſitũ ẽ q̃ illa
ſit oiſ pticularis verũtñ i. ea
dez fozet e. pticularis dato q̃
nõ eẽt iſolubilis. Ad ꝓmaz rõm
rñdeo ſil'r ꝓcedẽdo ꝓñã z negã
do ꝓmaz eẽ bonã z tũc ad ar.m
dico q̃ iſta nõ eſt pticularis i
ſti. ideſinite qz pticularis ẽ in
ſolubilis ypothetice ſignificãs
ideſinita vo nõ ẽ h.moi eiuſ-
dẽ tñ fozet particularis ſi neu
tra eaz fozet inſolubilis. Ad
tertiam rationem ꝓcedit ꝓñ
tia z negat ꝓmaz valere nec ar
gf. a reſoluẽtib. ad rſolutũ qz
pticularis vel ideſinita iſolu-
bilis nõ ẽ rſolubilis qz ſignifi-
cat ypothetice ſz ꝓbãda ẽ i.
mõ ſuũ princ.e ſignificatũ ẽ vez
ergo ipa ẽba z ꝓz q̃ añs ẽ fal
ſuz. Et ſi argr̃ ſic iſta ꝑpõ pti
cularis eſt falſa g.aliq̃ ꝑpõ p
ticularis ẽ falſa tz ꝓña ab ife
riori ad ſuum ſuperius affirã
tiue z ſine aliquo ſigno ipedi-
ente. Dicit q̃ ꝓña nõ valz ab
iferiori ad ſuũ ſupi.niſi ꝑp.i
feriozis z ꝑpõ ſupiozis viſoz
miter ſignificẽt vz cathegozice
qualiter nõ ẽ in ꝓpoſito vñ
ſi ꝟ ꝓpõ hõ eſt aial ſignifi-
caret ꝓcipal'r q̃ homo ẽ al'
et q̃ homo eſt aſinus. tunc nõ
valeret aliqua iſtarum conſe
quentiarum hoc ẽ aial z hoc
ẽ homo g̃ homo eſt aial. Iſte
hõ ẽ aial g.hõ eſt aial et h.

Jste bō ē aīal. ḡ bō ē aīal ⁊ h°. iō q; ꝓñs significaret copulatiue ⁊ añcedentis nulla ps sic ſigificaret ⁊ ſi alleg̃are tur aliq̃ dictaꝝ regulaꝝ rñdetur vt dictū ē. Dr̄ ētvt i alio capl'o q; ꝓtradictoriū iſti⁹ aliqua ꝑp°ticularis eſt falſa ñ eſt illud nulla ꝑp°ticularis ē f l'a. ſz illud ñ aliq̃ ꝑp°ticularis eſt f l'a ⁊ ſi dr̄ q; i⁹ equalēt ꝑp negationē ꝓpoītā dr̄ qó illa 2ª hēt veritatē i ſol'cathegoricis. cathegorice ſolūmō ſignificantib⁹ qualiter non ē ꝑp°. Jdē ē iudiciū de iſtis aliqua ꝑp° particularis non ē vera. Aliq̃ ꝑp°ticularis ſignificat aliter q̃z ē ac ēt ita de iſinitis vt ꝑp° idefinita ē f ª ꝓ ꝑp° idefinita nō ē vera q̃r. ⁊c.

n Unc de inſolubili vniuerſali eſt dicē^m ponēdo q; ḧ oīs ꝑp° vniuerſalis eſt f ª ſit oīs ꝓpoſitio vniuerſalis q̃ ſignificet ſicut termini p̄dēt q̃ ſit a nō ponendo p̄ciſe q⁊ cāus nō aditeret i° poſito dr̄ q; a ē falſuz q⁊ falſificat ſe ipſum ꝓtra h° arguitur aliqua ꝑp° vniuerſalis eſt f l'a ⁊ nulla eſt ꝑp° vniuerſa quin i ª ſit falſa g° omis ꝑp° vniuerſal' ē falſa tz ꝓña ab exponentibus ad expōitū ⁊ añs eſt vex. g° ⁊ ꝓñs. 2ª arguitur tm̄ f ^m eſt ꝑp° vl'is ḡ oīs ꝓp° vl'is eſt f ª tz ꝓña ab excluſiua ad ſuam vl'z de teris trāſpōitis ⁊ añs eſt vex ḡ. ⁊ ꝓñs qó ē a q; añs ſit vex ꝑbaf'. Nā f ^m ē ꝑp° vl'is ⁊ nūl ñ f ^m ē ꝑp° vl'is ḡ tm̄ f ^m ē ꝓp° vl'is tz ꝓña ab exponētib⁹ ad expōitū ⁊ añs ēveruz ḡ ⁊ ꝓñs. 3° arguitur h° ē f l'm demōſtrato a ⁊ h° ē oīs ꝑp̄ vl'is ḡ oīs ꝑp° vl'is eſt f ª iſta ꝓña ē bōa ⁊ añs ēvex ḡ ⁊ ꝓſequens q; ꝓña ſit bōa p⁊ a ſit i h° currit ⁊ h° ē oīs hō g° oīs hō currit. Cōfirmat' diſtruē° p^m caſuz et ponendo q; i⁹ ſint oēs ꝓpoēs vl'es. Oīs ꝓpō vl'is eſt falſa ⁊ oīs homo ē aſinus ſic ſignificando i° pōito arguitur ſic. Jſta ꝓpō vī uerſalis eſt falſa demōſtrādo p̄mam et iſta eſt falſa demōſtrando. ſecundam ⁊ iſte ſunt omnes ꝓpoſitiones vniuerſales ergo omnis ꝓpoſitio vniuerſalis eſt falſa tenet conſequentia a ſingularibus ſufficienter enumeratis ad ſuam vniuerſalem ⁊ antecedens ē verum ergo et conſequens. Ad hec reſpondetur ⁊ p̄imo ad p̄imum concedo inſolubile et nego ipſum eſſe verum et tunc ad rationem concedo ꝓñam ⁊ nego ipſam eſſe bonā ⁊ tūc ad ar^m ibi arguit' ab exponētib⁹ ad expōitū nego

qz a nō ēpp° exp̄ōibil' nisi si/
gnificaret catheg^e solū vñ si
ista oīs hō ē al' sigificaret p̄ī
cipal'r q̄ oīs hō est al' z quod
tu es alīn? tūc p3 q̄ ista p̄ña
ñ valeret hō ē al' z nl' ē hō gn
istud sit al'. g° oīs hō ē anial
qz añs ēvez z p̄ñs fl'3. Et tūc
si allegaretur r^a oz dicere qđ
p̄ñs nō est exp̄ōibile pp cām
dictā fz̄pbarē l' ī.pbarē p su
uz̄ sigificatū copulatū sicut z
ppō isolubilis quecūqz. Ad
fz̄ p̄cedo p̄ñā z nego ipsaz eē
bonā nec arguitur ab excl'si/
ua ad suā vl'ē ex q̄ exclusiua
cathegorice sigificat z vniuer
salis ypothetice. Et si dr̄ q̄ e?
ē singularis dr̄ q̄ nullā hēt vñ
si h̄ oīs hō ē al' sigificar̄t yp^e
vez z fl'm z h̄ tm̄ al' ē hō mō
p̄sueto dicerē tūc vniuersalem
illā ñ eē vl'ē i? exclusiue nec
ēquerso qz ita ī.ppositō ē dicē
dū. Ad 3^m ar^m. dico sil'r q̄ ñ
valz p^a. z cū dr̄ q̄ a sil'i bene
valz dico q̄ ñ ē sil'itudo quia
p̄ñs vni?. p̄ñe sigificat cathe/
gorice solū z aliud ypotheti/
ce vñ si hec oīs hō currit sigi
ficaret q̄ oīs hō currit z qđ
de? nō ē ista p̄ña tūc ñ valeret
hō currit z hō ē oīs hō ergo
oīs hō currit pp cāz dictā qa
p̄ñs sigificaret ypothetice.
Ad p̄firmationē adisso cāuvt
p̄ī? dico q̄ p̄ña nō valz. z ad
ar^m a singularib? sufficiēter e/
nūeratis ad suā vl'ē dico qđ ñ
arguit' cū debito med° qđ de
beret esse tale i^e sunt oēs p̄o
p̄oes vl'es et a ēvez qđ certe
negat'. vñ nec ista p̄ña valer̄t
i^e hō currit z i^e hō currit z isti
sunt oēs hōies g° ōnis homo
currit dato qđ p̄ñs sigistcar̄t
ypothetice. vt p̄ī?. fz̄ oz adđ
dere alteram p̄tē sigificati. vz
z nullus ōs ē q̄ addito p̄ña ē
bōa. fz̄ añs ē f^m. z si q̄rat' de
p̄tradictoria dr̄ qđ ē h̄ ñ oīs
pp° vl'is est f^a sigificās disiū
ctie mō oppositō de a. Ledez
mō ē dñdū de istis vl'ib? Oīs
ppō vl'is sigificat aliter q̄z ē.
Nulla p̄op° vl'is ēvera. z nl'
la pp° vl'is ē p̄cedenda

e Exclusiua isolubilis cō
fil'es p̄tinz difficultatē s
vt pono q̄ for. z tu fitis
oēs loq̄ntes z dicat for. ōs ē
z tu tm̄ for. dicit vez z sit a et
nullam aliā z significet ficut
termini p̄tendūt p̄cise. Jsto
posito q̄rovtruz a sit vez l' f^m
si vez. g° sigificat p̄cise fic ē.
fz̄ a sigificat p̄cise. q̄ tm̄ for.
dicit vez g° tu non dicis verus
et tu dicis a. ergo a non ēvez
Si dicitur q̄ a est falsum. g°
significat aliter q̄z est. sed a si/
gnificat p̄recise q̄ tantum for
dicit verum. ergo non ita est
q̄ tantum for. dicit verū. fz̄ tu

ꝛ ſoꝛ. eſtis oēs loq̃ntes .g̃ tu dicisveꝝ ꝛ nō dicis niſi a.g̃.a ēveꝝ ꝛ ita hētur ꝓtradictio. Rñdeť nō adittendo caſuz qz ex eo oꝛigiať iſoluᵉ ſimpl'r ſi tñ ñ pōitur p̄ciſe aditto cāuz ꝛ dico a eſſe f'm: ꝛ tūc ad arg̃ᵐ a ſignificat aliter q̃ꝫ ē concedo ſz a ſignificat ꝓciſe ꝙ tñ ſoꝛ.dicit veꝝ g°. ꝛc.nego minoꝛem qz repugnat caſui. Et ſi dr̄ qd g°ꝙ aliud ſignifi/cat.Dico ꝙ a ſignificat ꝙ tñ ſoꝛ.dicitveꝝ ꝛ ꝙ a eſt verum nec rōe ꝓmi ſignificati ē a fᵐ qz verū eſt tñ ſoꝛ.dr̄e falſuz ſz rōe ſi ſignificati.qz ꝓcedit a eē falſuz ꝓtra rñſionē argr̄. Oē dicēsveꝝ ē ſoꝛ.g̃ tñ ſoꝛ. dicitveꝝ iſta ꝓña ē bōa ab vi uerſali ad ſuā excluſiuā ꝺ ter minis trāſpoſitis.ꝛ añs ē ve/rū g°ꝛ ꝓñs.ꝛ ꝓñs ē a g° a eſt verū ꝙ añs ſit verū ꝓbať.nā dicēs veꝝ ē ſoꝛ.ꝛ nihil eſt di cēsveꝝ qn illud ſit ſoꝛ.g° om ne dicens verū ē ſoꝛ.pz ꝙᴬab expoñtibꝰad expᵐ. Ko argr̄ nihil p̄ter ſoꝛ.dicit vū. g° tñ ſoꝛ.dicit verū.tᴬꝙᴬē bōa ꝛ ā/tecedēs ē veꝝ g°ꝛ ꝓñs ꝙ añs ſit veꝝ pz ꝑ expoñtes. ȝ°ar guitur ſoꝛ.dicitveꝝ ꝛ nl' ñ ſoꝛ dicit veꝝ.g°tātū ſoꝛ.dicit ve rū.iᴬꝙᴬē bōa ab expenētibꝰ ad expᵐ ꝛ añs ē veꝝ g°ꝛ ꝓñs ſz ꝓñs ē a g°ą ēveꝝ. Ad ꝫ oīa p̄t ſil' rñderi ꝙ nūquā ꝓñs fi latū ē a nec cōuertibile cū a. ſz ſolū ſil'e a ſz ſi ponať cū to to caſu ꝙ ſit a vel cōuertibile cū a tūc rñdetur cōcedēᵒ oēs ꝓñas factas negāᵒtñ illas eē bonas.ad ꝓmā g°cū dr̄ ꝙ i bi arguiť ab vl'i ad ſuā exclu ſiuā.nego qz vniuerſalis ſigni ficat cathegoᵉet excluſiua ve/potheᵉqz eſt inſolubilis.Et ſi q̄riť de ſua excluſiua dicať ꝙ ē vna ſil'is illi ꝓlata a ſoꝛ. q̄ ñ ē inſolubilis.vz tātū ſoꝛ.dicit verū.Et ad aliā dr̄ qó ēt non valz nec illa ē excluſiua dicte exceptie.ſz illa q̃ꝫ noīaui mō. Et ad tertiā dr̄ qó ñ arguitur ab expoñtibꝰad expᵐ qz iſta excluſiua ñ ē expōtibil'ex quo ypothᵉſiḡt. vñ ſi iᴬtātū bō ē riſibil' ſigiſicaret ꝓncipaliter qó tātū bō eſt riſibil' et quod nullus deus eſt tūc nō valeŕt aliq̄ iſtarū ꝓñaꝝ. Oē riſibiᵉ ē bō g°tātū bō ē riſibilis . Nl' ꝑter boiez ē riſiᵉ.g°tātū bō ē riſibil'. Jtez bō ē riſibil' ꝛ nl' nō bō eſt riſibile . ergo tantū bō eſt riſibilis.Eodemᵒeſt ꝺi cendum ad iſtas excluſiuas tā tū excluſiua eſt falſa tantūex cluſiua nō eſt vera ꝺato ꝙ vᴬ iſtarū ſit oīs excluſiua qó bñ admittitur qz nō ponitur ꝓce ciſe et ita rñdeť vt ꝓius ad argumᴬ ꝓbātia aliquaz iſtarū

ēvērā. de exceptis vero idē
est iudiciū vt ī cāu prīozi. Ni
hil p̄ter soz. dicit vez. Nulla
pp̄o p̄ter exceptiuā ē falsa
Omnis exceptiua p̄ter istā
ēvera ōmōstrāta se ipa qr̄ ꝛc

ſ Eqtur oꝛe de insolubi/
li' ypothetico. Et p̄ ō co
pulatia ꝑ cz declaratio
ne pono aliquas regulas. pri
ma ē i^a isolubile copulatiuuz
cz vna ps est necessaria p se si
eidē ī casu addūct oēs ꝓditōes
cū nota exclusionis fit isolubi
le simpl'r ꝛ ñ adittēdz ē casus
verbigā pono q̄ illa copulati
ua dez est ꝛ nulla copulatia ē
vera q̄ sit a sit oīs copulatiua
significans p̄cise sicut teri p̄ten
dunt. isto p̄ōito ꝛ adisso que/
ro vtrū a sit verū si oꝛ q̄ sic ḡ
fa ps ēvera. ſz fa ps significat
p̄cise q̄ nulla copulatia ēvera
g^o nulla copulatiua est vera ḡ
a non est vez. Si oꝛ q̄ a ē f l'z
g^o altera ps ē f^a. ſz ñ p^a ergo
fa tūc fic. fa ps ē f^a g^o signifi/
cat aliter q̄z ē ſz ipa significat p̄
cise q̄ nulla copulatia ē vera
ergo nō ē ita q̄ nulla copula
tiua est vera ꝛ a ē oīs copula/
tia g^a est vez. fa re^a ē i^a. in
solubile copulatiuuz cz vna p̄s
ē possibilis vel ꝓtigēs adden
do eidē oēs ꝓditōes cū nota
exclusionis fit isolub^e. fz qd ꝛ
adittēd^z est casus. verbigā
pono q̄ i^a copulatia tu es bō
ꝛ nulla copulatiua ēvera q̄ sit
a sit oīs ꝓpōnō copulatia sīgi
ficans p̄cise sicut teri p̄ten/
dūt isto posito ꝛ adisso quero
vtz a sit vez. si oꝛ q̄ sic g^o fa
ps est vera ꝛ ipsa significat p̄
cise q̄ nulla copulatia ē vera
g^o ita est qō nulla copulatia ē
vera. g^o a ñ est vez. Si oꝛ qō
a est f^m g^o altera ps est f^a. Et
ñ p^a ergo. fa tūc arguit sic.
fa ps ē f^a. ergo significat alitē
q̄z ē ſz ipsa significat p̄cise qō
nulla copulatia est vera. g^o ñ
ita est q̄ nulla copulatia ē ve
ra ꝛ a est oīs copulatia. ergo
a ēvez. Et ita videt seq̄ ꝓtra
dictio in isto casu sicut ī prīo/
ri et p ꝓīs q̄ 2ª regula nō est
vera. Rñdet adittendo po
sitū ꝛ oꝛ q̄ a ē f^m ꝛ tunc con
sequenter oz dicere q̄ p^a ps
est f^a ꝛ fa vera. ꝛ si arguitur
sic tu es bō ꝛ pria ps sic p̄cise
significat ergo ipsa est vera.
negat p^a ps aūtis. qz repugt
casui ꝛ vni ꝓcesso. Segt enīz
p^a ps ē f l'a ꝛ ipsa significat p̄
cise te esse bōinez ergo tu nō
es homo. Eodē mō rñdet si
vna ps esset impossibilis. vt
homo est asinus et ista copu/
latiua est falsa. 3ª regula ē i^a
Omne isolubile copulatiuū
fit insolubile secundum quid
addē^o eidem omnes cōdictio

nes ꝑter nota exclꝰis ⁊ addit
tēd⁹ē cāusvt pono ꝙ tᴬsit ois
copulatia ó⁹ē ⁊ nulla copula
tia ēva sigificās sicut teri ꝑtē
dūt q̄ sit a iº pōito dr̄ ꝙ a est
falsū ñ qdē ꝑ pᴬpte sz̄ ꝑ fa: ⁊
si argr̄ sic fa ps ē falsa g̃ signi
ficat aliter q̄z ē ꝓcedo sz̄ ipa si
gnificat ꝓcise qó nulla copl'a
tia ē va gº ñ ē ita ꝙ nulla co/
pulatia ēvera nego miozē ex
eo ꝙ illa fa ps figt copulatie
qó nulla copulatia ēva ⁊ ꝙ a
ēvz ⁊ ppea a figt tria figifica
ta copᵉvz qó de⁹ ē ⁊ ꝙ nulla
copulᴬ ēvera ⁊ qó a ēvez. Et
ñ dr̄ a falsū pp pᵐ figificatuz
aut fz. sz̄ propter tertiū. Eo/
demº dr̄ ad illud isolubile tu
es ⁊ tᴬ copulatia si ēvera po/
nēº casuz pziozē. Ex pᴬ rᴬ seq
tur ꝙ si ponit hāc de⁹ est vel
quācūqz alia eē omnez ꝓpo/
sitionē ⁊ significare ꝓcise deū
esse vel quodcūqz ꝑ se necesſ/
sariū ⁊ ꝙ hoc ē falsū demō
strādo illā ꝓpōem nō admit/
tēd⁹ est casus qz sequitur ꝺdi
ctio. Ex fa rᴬ seqtur ꝙ si po
nitur istā de⁹ ēvel quācūqz a
liā esse oēz propōem ⁊ figifi/
care ꝓcise hoiez eē asinū l' te
eē ⁊ qó hoc est falsuz demon/
strādo eādēz propōnē admit
tēd⁹ ē casus ⁊ dicit illā eē fal
saz de⁹ ē. Ex zᴬ seqt ꝙ si poit
istā de⁹ est vel q̄zcūqz aliā eē
oēz propōnem ⁊ figificare sic
cut placz ⁊ qó hº est falsū non
ponēº ꝓcise admittēd⁹ est cā?
⁊ dicit istaz esse falsam qr̄ ⁊c.

r Estat dicere ꝓter de i
solubili disiūctio ꝙ cu/
ius declaratōe isolubilis sit h
pᴬ regula isolubile disiūctiuū
cuius vna pars est per se fit in
solubile simplr̄ si eidē in casū
addūtur oēs ꝓditōes cuz no
ta exclusioīs verbᴬ posito ꝙ
illa disiūctiua q̄ sit a nullº de
us est. vel nulla disiunctiua ō
vera sit omnis disiunctiua si/
gificans ꝓcise sicut termini
ꝓtendunt. Jsto posito ⁊ ad/
misso quero vtz a sit vez si di
citur qó sic ergo altera pars
est vera ⁊ non prima ergo se/
cunda tunc arguitur sic secun
da pars est vera ergo signifi
cat ꝓcise ⁊ principaliter si/
cut est. sed secunda pars signi
ficat ꝓcise qó nulla disiunc
tiua est vera. ergo ita est qó
nulla disiunctiua est vera ⁊ ꝙ
ꝓns a nō est verū. Si dr̄ qó a
est falsū g̃ fa pars ē falsa sed
ipa figt ꝓcise qó nulla disiun
ctiua est vera ergo nō est ita.
ꝙ nulla disiunctiua ēvera ⁊ a
est ois disiunctiua ergo a ēve
rū. Preterea dicitur ꝙ a ī ca/
su iº ē isolubile simpliciter iō
nō admittendus est casus qa
implicat ꝓtradictionē. fa rᴬ

est ista insolubile disiūctiuum apparent cū vna ps est ꝓtigens fā sit insolubile ꝫ qd eidem addē in casu oēs ꝓdictiones cū nota exclusionis. vbiga ponо tibi istā tu nō es hō l' nl'a disiūctiua ēva q̄ sit a ⁊ sit ois disiūctia significans p̄cise sicut termi ptēdūt. iº pōito ⁊ adisso q̄ovtz a sit vez si dr̄ q ꝫ gyna ps ē vera ñ pa. g̃ 2a tūc arguit sic. 2a ps ēva g̃ significat p̄cise sicut ē ꝫ ipa significat p̄cise q nulla disiūctiua ē va g̃ ita ē q nulla disiūctia ē va g̃ a non ē vez. Si dr̄ qđ a est falsuz g̃ fa ps ē fa ꝫ ipsa significat p̄cise q nulla disiūctia ē vera gº ñ ē ita q nl'la disiūctia ē vera gº aliq̄ disiūctiua ē vera ⁊ a est ois disiūctia gº a ē vez ⁊ itavt apparet segtur ꝓtradictio i isto casu fic ī p̄ ⁊ p ps reā ñ ē va. Rñdet ꝓcedendo regulā ⁊ admittendo casuz ⁊ dr̄ q a est vez. et tunc qñ dr̄ ñ prima ps est va ergo 2a dico q pa ps est vera q2 ipsam esse verā seqt ex casu. ⁊ 2a est fl'a ⁊ ex hº ñ ocluditur inueniēs. Uez tñ hº modi disiūctiua ñ est insolubilis nisi apparenter vt dicebat in rea q2 oē insolubile est falsum et a est vez ergo a non est insolubile 3a ra. oē insolubile disiunctiuū fit insolubile. fm qd eidem addenº in cāu oēs cōditiones preter notā exclusionis verbigra pōito q ia disiunctia hō ē asinº l' ia disiūctiua est fl'a q̄ sit a sit ois disiūa significās sicut teri pretendūt admittitur casus q̄ adisso dico q a ē fl'm ⁊ fa ps significat aliter q̄ ē. ꝫ nego q ipa significet precise q ia disiūctiua est fl'a imo ēt significat aliter. s. q a ēvez eodē mō diceret si poneret q ia tu nō es hō l' illa disiūctiua ñ ē va eēt ois disiūctiua ⁊ significaret sicut termi ptēdūt Notādū q nulla disiunctiua ē insolubil' cū altera ps ē va nec fieri insolubil' pōitis ill' ꝓdictionibº sepiº nōinatis vt ōs ē l' ois disiūctiua ē falsa tu es homo vel ista disiūctia est falsa. vñ ponēdo casum q̄cūqz nōinatū adittereť ille ⁊ ꝓcederetur q̄ꝫ illarum disiunctuarum propter veritatem prime partis. Contra istam rñsionem arguitur sic. Omne a est falsum sed omne a est ista disiunctiua ergo illa disiunctiua est falsa tenet consequentia quia sillogismus in primo ze figure ⁊ antecedens est verum ergo ⁊ cōsr̄sed cōsequns ē fa ps disiūctie gº ipsa ēva ⁊ p ps a ēvez. Ro arguit sic. oppōitū a ē fm gº a ē vū añs pbat. Nā hoc est falsum

null⁹ hō ē asin⁹ ēt i⁴ disiunctia ñ ē falsa. et hoc ē oppo⁹⁹a. g⁹ opp⁹⁹a ē falsuz ꝓña tz cū mio ri et maiozē ꝓobo. Nā ipa ē vna copulatia cuius ꝑa ps est falsa qz iā cōcessuz ē quod a ē falsuz. Ad primū dr ꝓcedēdo ꝓñaz z negā⁹ ipsaz esse bonā z cū dr q ē fillogism⁹ i p⁹ ter tie figure nego qz ꝓcl'o ypo / thetice figificat qualr ñ ꝓtin git ꝓcl'oni alic⁹ boni fillogis / mi. Ad ꝑz dr q opp⁹⁹a nō ē illud sz hoc nl'qō ē hō ē asin⁹ z nō ista disiūctiua ē falsa c⁹ ꝑa ps figt duob⁹ modis sicut suū ꝓtradictoziū. Hec argu⁴ poterant applicari c⁹copl'a tiuaz. sz totiēs ē iutile ꝛplica / re. Ex p⁴r⁴ seqt q si pōertur hāc hō ē asi⁹ vel qūcūqz aliā ꝓpōnē figificaꝛ ꝓcise. q hō ē asi⁹ vel q nulla ꝓpō ē vera ñ esset adittēd⁹ casus qz seqret ꝓtradictio. Ex ꝑa r⁴ seqt q si pōeret hāc hō ē asin⁹ eē oēz ꝓpōez z figificare ꝓcise te ñ esse vel q nulla ꝓpō ē ꝑa ad mitteret cā⁹ z diceret istā eē verā hō ē asi⁹. Ex z⁴ r⁴ seqt q si pōert istā hō ē hō eē oēz ꝓpōnē z figificaꝛ hoiez eē a / sinū l' qō nulla ꝓpō ē vera ñ ponōdo ꝓcise deberz adirri ca sus z consequenter dici qō i⁴ est falsa homo est asinus qua re z cetera.

u Ltimo quedā declaroñ solubilia q̄ isolubilia ñ apparēt vt soz. nō hēbit dena riū plato ñ ꝓtrāsibit pōtez z pono q omne dicēs vez hēbit denariū z solū tale et quō tu dicas istā ꝓpōnez z nullam aliā q̄ sit a ego nō hēbo dēari uz figificātez ꝓcise sicut temi ptēdūt. Jsto posito q̄ro vtrū hēbis denariū vel nō. Si dr q tu hēbis denariū z ois qui habebit denariū dicit vez. g⁹ tu dicis vez z nō dicis nisi a. g⁹a ē vez z tunc sic a ē vez z figificat ꝓcise qō tu nou ha / bebis denariū g̃ tu nō hēbis denarium q ē ꝓtradictoziū ꝓius concessi. Si autem dici tur qō tu nō habebis denari um. g⁹ tu nō dicis vez z nō di cis nisi a. g⁹a nō est verū. tūc sic a ñ ē vez z a figt ꝓcise q tu ñ habebis denariū. ergo ñ erit ita qō nō hēbis denariuz ergo tu habebis denarium z ita sequitur contradictio. Si militer pōt argui i principio querendo vtz a sit verum vel falsum quēadmodū i alijs iso lubilib⁹ querebatur. Propte / rea non admittitur casus. qa ex eo originem trahit insolu bile simpliciter. Si tamen i casu non ponitur dictio exclu siua admitto casum z dico q tu non habebis denariuz z q

a non est vez: sz tunc ad arm a ñ est vez. sz a significat pcise q tu nō habebis denariū. g° non ē ita q tu ñ habebis denariū nego minorē qm̃ a significat q tu ñ hēbis denariū et qō a ēvez z nō ratione primi significati a est fm. sz rōe pi. Uerūtū si fieret ptia ñ ponendo pcise i miori negarē ptiaz Eodē° rūdetur ad casum pōtis qsi ponit qō oē dicēs vez ptrāsibit pōtem z solū tale z sor. q sit dis sor. dicat illā ppōnem z nullā aliam sor. ñ ptransibit pōtē significatē precise sicut terī ptendūt nō adittitur casus. Si tū remouerē dictio exclusiua adittat z dicat ptiter qō sor. ñ pertrāsibit pōtē z qō a est fm. Cōtra istā rñsionem arguit sic nullū dicens fl'z ptransibit pōtē. sed sor. dicit fm. g̃ sor. ñ pertransibit pōtez ptia bōa. q est sillogismus i quarto pe sie z aīs ē vez g° z ptis. z ptis ē a. g̃ a ē vez. 2° arguitur sic ptradictoriuz a ē fm. g̃ a ēvez aīs probat qm̃ h° est fm sor. ptransibit pōtē z h° ē ꝺdictorū ei? g° zc. p4ps aīs pbat. nā sor dicit fm. g° non ptrāsibit pōtē z i4 pp° sor. pertrāsibit pōtē significat precise qō sor pertrāsibit pōtez. g° ē f4. Ad pm rūdet pcedē° ptiam z negā° ipsam eē bonā nec est sillogismus i 4° pe figure. q ptis significat ypothetice copulatiue z h° suppositō q pcl'o sit a vel conuertibilis cū a. Ad fz dr̃ qō assignatū ñ ē ptradictoriuz a sz istud ñ sor. nō ptrāsibit pōtē significat dissiūctiē mō oppōito ad a sic̄ sepissime est recitatū. Jā arguo ptra totū fundamentuz īsolubiliū pbādo q nō qōlz īsolubile secunduz qd significat copulatiē mō dico q tūc quodlz īsolubile foret impossibile simpliciter p sequens fm q insolubile est concedendū i casu. vt patuit et nullum ipossibile simpliciter est cōcedēdū infra tps obligationis g° zc. Et q illud sequat pbat. Nā qōlz tale insolubile significat copulatiue ipossibile simpl'r z hoc precise z principaliter g° quodlz īsolubile secundum quid est ipossibile simpliciter consequntia tenet z aīs probo sumendo hoc insolubile hoc est falsum significat enim quod hoc est falsum z hoc est verum. sed hoc esse falsum z hoc eē verū est impossibile simpliciter g° zc. Hoc argumentū est difficile valde. sed tamen breuiter solueretur nunquam concedendo insolubile sicut alias non concedebam ipsum et

tunc dicebã q; quodlz ĩsolubile est ꝓpo° ipossibilis simpl'r z ita nõ ꝓcederet arg^m. Uez tñ qz cõcessi insolubile ꝓpõitũ z negaui ipsum esseve; ñ possem dicere bene rñdendo ipsum esse impossibile simpl'r. sed solũ possibile. Et tunc ad arg^m suuz significatũ ꝓincᵉ est impossibile g° ĩsolubile ẽ impossibile nõ valz arg^m ꝓo quo est notãdũ qõ insolubile hẽt duo significata vnũ adeq̃tum et aliud ꝓincipale. Adequatum significatũ ẽ significatum cathegoricũ sil'e dicto insolubilis. vñ significatũ adeq̃tum i? soz. dicit falsum est istõ soz. dicere falsum vel qõ sort. dicit falsum. Ꝓincipale aũt significatũ est significatum ypotheticum. vt soz. dicere falsum z istam ꝓpõnez esseverã Dico g° q; penes aliud attenditur possibilitas insolubil' z penes aliud sua falsitas possibilitas nãqz attenditur penes possibilitatem significati adequati. Et ipsius falsitas penes falsitatem significati ꝓncipalis. hec ergo est possibil' O ĩs ꝓpo° ẽ falsa. qz possibile ẽ oẽz ꝓpõnez esse falsaz. ſz ipsa ẽ falsa. qz suum significatum ꝓncipale est falsum. ſ. oẽm ꝓpõnem esse falsam z illam esseveram tñ extra materiam insolubiliuz penes idẽ attenditur possibilitas veritas vel falsitas ꝓpõis. qz penes significatũ. Notanduz qõ nõ q̃cũqz hic locat? suz seu in ceteris tractatib? ea dixi ſm intentionẽ ꝓpriã ſz pti et secũdũ intẽtionem aliozum doctoruz vt iuuenes incipiẽtes faciliuſ introducãtur. De obiectõibus ꝓtra ꝓmum tractatum.

U Summulaz notitia ad memoziã reducatur ponende sunt q̃dam obiectiones ꝑ quasdam regulas vel diffinitiones q̃b? solutis relucentia habeaẽ. pº nanqz arguitur ꝓtra diffinitõnem ꝓpõnis qua dicebatur ꝓpo° est ozatio indicatiua verum vel falsum significans ꝓtra quam diffinitionem sic arguitur hec ozatio antixp̃s esset albus est ꝓpõ et tamẽ nõ ẽ ozatio indicatiua. g̃ diffinitio ꝓpõnis non est sufficiens consequentia tz cum minoꝛi z maioꝛ ẽ ꝓbo. Nã quodlz antecedens alicuius ꝓditionalᵉ est ꝓpõ. sed antixp̃s esset alb? est añs alicuius ꝓditionalᵉ ergo est ꝓpositio. pz ꝓña. qz est fillogismus in 3° ꝓme figᵉ z maioꝛ etiam patet. qz ꝓditionalis est ista in qua coniunguntur plures ꝓpõnes cathegoꝛice mediante, nota

ꝓditionis ꝛ mīozē ꝓbo. quoīā añs b⁹ ꝓditionalis si antix⁹ es set albus antix⁹ essz colozatus ē alia oro antix⁹ eēt alb⁹. Rn̄ det ꝓcedendo diffinitōez ꝓpo sitionis ꝛ nego qđ i⁴ozō anti christus eēt alb⁹ sit ꝓpositō ꝛ tunc ad ar^m nego ista maio rē omne añs alic⁹ ꝓditionalis est ꝓp⁹. ꝛ qn̄ hoc ꝓbat ꝑ diffinitōem ꝓditōalis dicēdo qđ conditionalis est illa i q̄ ꝑ iūgūt plures cathegozice ꝛc Dicitur q⁹ i⁴ diffinitio ē falsa devirtute sermōis. sz itelligit sic cōditionalis est illa i q̄ cō iunguntur plures cathegozi / ce aut plures ozōes se hītes ꝑ modū cathegozice. sz iaz in ꝓpositō ñ ꝓiunguntur plurs cathegozice in i⁴ conditionali sz plures ozōes se hītes ꝑ mo dū cathego^e vñ ista ozatio an tix⁹ eēt alb⁹ non est cathegozi ca. sz se habēs ꝑ modū cath^e. qz habet suas partes pricipa les ꝑ modum subiecti ꝑdicati ꝛ copule. Eo arguitur cōtra regulam ꝓpōis vniuersalis qua dr̄ qđ ꝓpō vniuersal ē illa i q̄ sbūcitur termin⁹ cō/ munis sig⁹ vl'i determinatus. Rn̄ i⁴ ꝓp⁹ nō quilz hō cur/ rit ñ est ꝓpō vl'is ꝛ tn̄ i ea sb/ ūcitur teri⁹ cōis sig⁹ vl'i ōter miatus. g̊ regula falsa. ꝓña tz ꝛ ꝑ⁴ ps añtis ꝓbat qm̄ i⁴ ñ qlz hō currit equalet isti in fi/ gura aliquis homo non currit qz negatio ꝓposita facit eqpo lere suo ꝓtradictozio. sz aligs hō non currit non est ꝓpositio vniuersalis: ergo nec il⁴ ñ quilibet hō currit. secunda ps añcedentis ꝓbatur. Rn̄ om ne adiectiuū alicuius sbstanti ui est determinatio ei⁹. sed li quilibet ē adiectiuum isti⁹ ter mini hō ergo ē determiatio e ius ꝛ ꝑ ꝓns li homo determi natur signo vl'i quō erat pro bandū. Rn̄detur q⁹ argumē tum verbaliter ꝓcludit. sz nō contra intellectum regule qui est iste ꝓpositio vniuersal' est illa in qua subiicitur teri⁹ cōmunis signo vniuersali di/ stributiue mobiliter determi natus. Sed iam in ꝓpositō subiectum ꝓpositionis assi/ gnate determinatur signo vni uersali non distributiue sz so/ lū adiectiue. ꝛ ita argumētuz non procedit. Tertio argui tur contra regulam propositi onis particularis qua dicitur ꝓpositio particularis est i⁴. in q̄ subiicitur terminus cois sig⁹ particulari determinatus nam i⁴ non aliquis homo nō currit non est ꝓpō particu/ laris ꝛ tn̄ i ea sbūcit teri⁹ cō muis sig⁹ ptic'lari ōteriat⁹ g⁹ r⁴ f⁴ ꝓ⁴ tz cū maiōi qz equalz

isti ī figura qlz hō currit q̄ ñ
est pticularis mioꝛ pbaf. naz
oē adiectiuū alicꝰ sbstātiui ē
deteriatō eꝰdē sz li aliqs est
adiectiuū illiꝰ terī hō gº ē de
terminatio ipiꝰ gºli hō deter
miaf sigº pticulari qó erat p
baᵐ. Dicif q̄ nō arguif ꝯ in
tellectum. Regule. Quia re
gula sic intelligitur ꝓpositō
particularis est illa in qua
sbjcif terīꝰ cōis solo sigº pti
culari determiatꝰ sz tā i ꝓpōi
to sbjcif terīꝰ cōis determina
tꝰ sigº pticulari adiectie. z ēt
distributie z p ꝓñs nō ōteria
tur solo signo pticulari. 4º ar
guif ꝓtra regulā ꝓpōis idefi
nite q̄ erat talis ppº idefinita
est illa in q̄ sbjcif terīꝰ cōis si
ne signo. Pono. n. q̄ a sit pia
cens iꝰ vlis ois hō currit vz
hō currit. z arguo sic a ē ppº
idefinita z tñ i ea sbjcif terī
nꝰ cōis mediāte signo gº re
eᵃ ꝓña tenet cū maioꝛi z mio
ꝛé pbo. Nā idē ē sbiectū a et
suevlis sz sbieᵐ vlis a sbjcif
medᵉ sigº gºsbiectūvlis a sbi
icif mediāte sigº qó erat ꝓ
bāᵐ. Dī q̄ si arguif ꝓtra itel
lectuz. 2º q̄ sic itelligif ppº in
definita ē illa i q̄ sbjcif terīꝰ
cōis sine signo q̄ sit aliqd illiꝰ
mō ad ppōitū. lz sbiectū a sbi
iciaf mediante signo nō tamē
mediāte signo existente aliqd
illiꝰ a qñ sigᵐ vle nō est parf
sue preiaccis sz ppōnis vlis
cꝰ ꝑiacens est pars. Quinto ā
guitur ꝓtra regulā ppōis sin
gularis q̄ erat ista ppº figula
ris ē illa i q̄ sbjcif terīꝰ diſcr
tus vel terminꝰ cōis cū ꝓnōie
demōstratio. Cōtra arguitur
sic ista ppō oēs isti currūt nō
est ꝓpō singularis z tñ in ea
sbjcitur terminꝰ diſcretꝰ gº ze
ꝓsequentia tz cū maioꝛi qz frā
stra adderef sigᵐ vniuersale
z minoꝛ pz. Nam oē ꝓnomen
demōstratiuū est terīꝰ diſcrtꝰ
sz subiectū ppositionis assig
te est ꝓnomen demōstratiuuz
gºest terminꝰ diſcretꝰ. Rnde
tur q̄ q̄lz ista. Oēs isti cur
rūt vterqz istoꝝ mouetur est
ppō vniuersalis z nego q̄ ibi
sbjciatur terminus diſcretus
Et tunc ad arᵐ omne ꝓnō
men demostratiuum est terīꝰ
diſcretus vez ē singularis nu
meri. sed non pluralis vndē
terminum diſcretum voco il
lum qui non potest simul com
petere nisi vnivt iste ista istō.
hic hec hoc. Et terminuz
commune voco illum qui sic
potest competere pluribus.
vt li homo li animal et ꝓ
nomina demōstratiua plura
lis numeri videlicet isti istō
rum z huius. Sexto argui
tur contra regulas affirmatie

z negatie ꝓpōnū q̄ fuerūt ie. ꝓpō affirmatia ē illa i q̄ ꝟbū ꝓncipale affirāt. Et ꝓpō negatia ē illa i q̄ verbū ꝓncipale negat. Nā ꝓiacēs i⁹ vl'is negatie null⁹ hō currit est affirmatiua z tñ i ea verbū ꝓncipale negat g°r̄ falsę ꝓña tz cū maiozi. qm̄ ꝫ hō currit z q̄lz sibi ꝓsimil' est affirmatia z minorez probo. Nā idem est vēbū vtrisq;. s. vl'is negatie z sue ꝓiacentis. sz verbuz ꝓncipale vl'is negatie negat g° verbū ꝓncipale ꝓiacentis negat. Dicit q̄ arg^m ꝓcedit verbal'r ꝓtra regulā. sz nō ꝓtra itellectū eius. Intelligit nāq; sic regula ꝓpōis negatie ꝓpo negatia est illa i q̄ verbuz ꝓncipale negat per negationez existentem a liqd illi⁹ mō lz illi⁹ ꝓiacentis. verbū ꝓncipale neget ñ tñ ꝑ negatōem exñtez aliqd i⁹ qa illa negatio null⁹ ñ ē ps i⁹ hō currit. sz illi⁹ nullus homo currit quare ꝛc̄.

i Nā materia eqpollentiarū seu ꝓpōnū exñtium i figura ponebant aliq̄ ꝛe q̄ruz p^a erat ista. Duo ꝓtraria nō pñt simil' esse vera. Cōtra qua regulaz arḡ sic. Ista sūt simil' vera q̄lz hō al' est z q̄lz hō al'ñ est z ꝫ sunt duo ꝓtraria: g° duo ꝓtraria sunt sil' vera tenz ꝓña. z probat p^a ps ā tecedentis. Nā i^a est vera q̄lz hō al' est vt pz ꝑ suas exponentes. Et qō altera sit vera probat. Iste hō aial nō est. z iste hō animal ñ ē z sic de singl'is z isti sunt omēs hoies masculi ergo q̄libet homo animal ñ ē tenet ꝓña a singularib⁹ sufficienter enumeratis ad suā vniuersalem et quelibet singularis antecedentis probatur i° modo iste homo asinus non ē et omnis asinus est animal ergo iste homo animal non est. tenet consequentia ab inferiori ad suum superius negatione postposita et cum debito medio. Sed secunda pars antecedentis probatur. Nam vniuersalis affirmatiua et vniuersalis negatiua de consimilibus sb iectis et p̄dicatis supponentib⁹ ꝓcise ꝓ eodem l' ꝑ eisdem sunt ꝓtrarie i figura. sz iste due vniuersales assignate sūt h⁹ g° sunt ꝓtrarie tz ꝓña cū minori z maiori ē figula posita ibidem. Rñdet breuiter qō q̄lz illaꝝ est vera. sz nō sunt ꝓtrarie et tūc ad ſgulā dico qō opz addere i regula ꝙ terminus cois non distributus in vna distribuatur i ſ liqua. sed iam in ꝓposito in vtraq; istarum li animal stat ꝓfuse tantum ideo ista sunt cōtraria q̄libet hō aial est et q

traria glz bō aial ē z glz bō
nullū aial est. q̄z z4 ē fl'a. Si
l'r ista sunt ꝓtraria glz bō al'
ñ ē z glz bō oē aial ē. quaruz
fa ē fl'a. Si l'i° ē dicē' ī obli
qs casib' q̄ illa ñ sunt ꝓtraria
Cui' lz bois asin' currit z c' lz
bōis asin' nō currit. ponēdo
regulā cōez q̄ qñ obliqu' prę
cedit rectū obliqu' ē sbiectuz
z rectus se tz a pte predicati
vt i ꝓpōito. sz qñ rectus pre
cedit obliq'' q est determina
tio recti vterqz illoz ponitur
in sbiecto. vt ois asinus bois
currit. p' ergo vl'is ē b ꝓtra
ria cui' libet bois nullus asi
nus currit z fe est ista c' libet
bōis omis asin' currit. fa re4
erit ista duo contradictoria ñ
pōt sil' esse vera neqz simul
falsa. Contra q̄z regulam ar
guitur sic ista sunt simul vera
glz bō aial est z aliqs bō aial
non est z hec sunt duo ꝓtradi
ctoria g° duo contradictoria
sunt simul vera tz ꝓña cuz mi
nozi. q̄z vl'is affirmatiā et pti
cularis negatiā de ꝓsimilibus
sbiectis z predicatis suppoñ
tibus precise pro eisdem sunt
ꝓtradictoria in figura. sz ista
sunt huius ergo ꝛc. Maioz p
batur. Nam qó illa sit vera q
lz bō aial est pz p suas expo
nentes. et fa probatur tu al'
non es z tu es aliqs bō. ergo
aliqs bō al' nō ē tm̄t ꝓña ab ī
feriozi ad suum supius negati
one p' pōita et cū debito me
dio. p4 ps añtis ꝓbat tu capza
ñ es z ois capza est al' g° tu ai
mal nō es pz ꝓña p eādē regu
laz. Dī qó q̄lz illaz est vera
sz non sunt ꝓtraditozie z tunc
ad ar'' dico qó vltra p̄dicta ī
telligit qó terin' ñ distributus
ivna distribuat' i alia qualitē
ñ ē i ꝓpōito q̄z li al'ivl'i stat ꝓ
fuse tm̄ z i pticulari ꝺteriate
iō ꝓtradictoziū isti' qlz bō
aial est ꝺī esse tale aliqs bō
nulluz aial est z istius aliquis
bō al' non est ꝓtradictoziū
est quilibz homo omne aial
est. Eodē° ꝺī qó illa nō sunt ꝓ
tradictoria. Cui' lz hominis a
sin' currit z alicui' bōis asi
nus non currit. sed prima con
tradicit isti alicui' homis nul
lus asinus currit. z secūda isti
cuiusl libet hominis ois asin'
currit. 3a regula erat illa duo
sbcontraria non possunt esse
simul falsa sed bene simul ve
ra. Contra quam regulam ar
guitur sic ista sunt simul falsa
aliquis home omne al' ē z alt
qs bō nullum animal est z b
sunt sbcontraria g° duo subꝓ
traria sunt simul falsa q̄ autē
illa sint simul fl'a pz quia q̄ꝓ
qz homine demōstrato falsuz
est dicere qó ipse omne aial

est aut ipse nullū al'ē sz q; ie
sint sbcōtrarie notū, est quia
pticularis affirmatia z pticu
laris negatiua de ꝑsil'ib⁹ sub
iectis et predicatis supponen
tibus precise p eisdē sunt sub
cōtrarie in fi⁴. sz iste sunt h⁹
g⁹ .zc. Rndetur q; ie sunt sil'
fe .sz non sunt inuicē sb̄ꝓtra/
rie. et tūc ad ar^m re^m or̄ q; vltra
illud q; asserit itell'it qō teri⁹
cōis distributus ivna ñ distri
buatur i alia q̄'r nō ē ippōi
to qz li aīal vtrobiz stat distri
butiue iō iste sunt sb̄ꝓtrarie
aliqs hō oē aīal z aliqs hō aī
mal ñ ē. Et iste sil'r aliquis hō
nullū aīal est z aliquis hō ani
mal ē ita q; semp p̄dicatū dif
foeiter suppōat si ivna distri
butiue i alia deteriate z ep⁹ō
sbiecto ād ñ or̄ q; semp debet
stare deteriate. Itē est iudici
um de istis alicuius bois ois
asinus currit z alicuius bōis
nullus asin⁹ currit aut de istis
alicuius bōis asinus currit et
alicuius bōis asinus nō currit
Nā i p⁴ li asinus continue di
stribuitur z in alijs nūq̄. Jō
sicut prime nō sunt sb̄contra/
rie nec ꝑe sz iste sunt subcon/
trarie alic⁹ bōis omnis asin⁹
currit z alic⁹ hominis asinus
nō currit. Itē alicuius bomis
asinus currit z alic⁹ hominis
null⁹ asin⁹ currit ſt sb̄ꝓtrarie

Quipollentia z p⁴ r⁹
erat ista negā⁹ ꝓpōsita
facit eqpollere suo cō
tradictorio. Contra quā regu
lam arguitur sic. Jsta pp⁹ ñ a
liq̄ bōie currente tu es asinus
non equivalz isti nullo homīe
currente tu es asinus g⁹ f'g'a
f'a ꝓña tz et añs probatur.
Nā p⁴ est vera z ꝑa est falsa.
ergo nulla illarū alteri eqpol
let ꝓña tenet et añs ꝓbatur ꝑ
q; ista sit vera nō aliquo bōie
currente tu es asinus. qz suuz
ꝓtradictoriuz est falsum. s. ali
quo homine currente tu es a
sinus ꝓbaf hoc. nā ista ꝓpōsi
tio habet tres cās veritatis.
s. quia aliqs bō currit tu es
asinus ouz bō currit tu es asi
nus et si aliqs homo currit tu
es asinus sz quelz istaz ē f⁴
vt bene patz ergo. z ista. s. ali
quo homine currente tu es a
sinus. qz quelz suaz cāz ē f'a
s. qz nullus bō currit tu es asi
nus dum nullus homo currit
tu es asinus z si null⁹ bō cur/
rit tu es asinus. Jdeo respon
det negādo primā ꝓñam qua
infertur q; illa re⁴ est falsa sz
deberet sic argui non aliq̄ ho
mine currente tu es asin⁹ non
equalz isti nullo bōie currēte
tu es asinus et ista ꝓtradicūt
s. aliq̄ homine currente tu es
asin⁹ z nullo bōie currente tu

es afin⁹.g° 2ª f ª ꝛ tunc ñgo minozé qz ſſ̄ due ꝓpões affir/ matiue pzobā ep ſuas cās vi/ tatis q̄z nulla eſt alic⁹ q̄ſtitati Cōſil'r nō ſegtur ie ñ equalēt nō glz bō aial ē et aliqs bō n nial ñ é ergo re ª f ª.qz pzima eſt falſa.ꝛ 2ª ēvera ſz oz adō re ī añte ꝙ i ª ꝓtradicūt glz bō aial ē ꝛ aliqs bō aial non eſt qō negaī vt ī altero capi tulo patuit.2ª re ª fuit iſta ne gatio p⁹poſita facit eqpollēr ſuo contrario. Cōtra arguiī ſic iſta ꝓña nonvalz glz bō aī non eſt.g° null⁹bō aial ē ꝛ tñ arguitur p regulā g°.re ª f l'a ꝓña tenet cū miozi qz arguiī negatione p⁹pōita ꝛ maiozez pzobo añs ē vez ꝛ ꝓñs falſuz g° ꝓña non valz ꝙ añs ſit ve rū pzobatū ē ſupza ſz ꝙ ꝓñs ſit f ᵐ pzobatur qz ſuū ꝓtradicto riū ē verū.ſ.aliqs bō aial eſt Rñdetur negando ꝙ arguaī p regulā. Et tñc ad pzobatio/ nē ibi arguiī negatione p⁹po ſita g°arguitur p regulā ar ᵐ ñ valz.ſz oz addere in añte ꝙ illa ſint ꝓtraria glz bō oē aial ē et nullus bō aial ē qō ē f l'm qz p̄dicatū vtrobiz diſtribuiī Dicīt g°ꝙ iſta ſunt ꝓtraria q glz bō aī é et nullus bō aial eſt ñ tñ neg°poſtpoſita p̄dicato facier pzimā cū illa negatiōe eqpollere.2ª ſz oz ñgationem poſtponi ſbiecto et ꝓpōi p̄d cato.dicēdo glz bō nullū aī é g̃ null⁹ bō aial eſt. Jtē ſi neg̃ poſtpōereī ſigno et nō ſbiec to nō argueret p regl'az dicē do null⁹nō bō é grāmatic⁹g° glz bō é grāmatic⁹ qz ꝓñs eſt falſuz vt pz et añs eſt verū qz ſuū p̄dictoziū eſt falſuz.ſ.ali/ qs ñ bō eſt grāmatic⁹opz g° negationez negatie teneri et poſtpōi ſbiecto dicendo nul/ lus bō nō eſt grāmatic⁹g°qli bet bō eſt grāmatic⁹ nunc cō ſequentia eſt bona ſed antece dens falſum ſicut et cōſequēſ

3ª regula erat iſta neg° pze poſita et poſtpoſita facit equi pollere ſuo ſubalterno. Con/ tra arguitur ſic illa ꝓña nōva let ñ quelibet chiera eſt ñ bō ergo aliqua chimera eſt bō ꝛ tamen arguitur per regulam g°regl'a falſa ꝓña tz cū miozi qz arguiī negatōe p̄poſita ꝛ poſtpoſita et maioz pzobatur Nā añs eſt vez et ꝓñs falſuz ergo ꝓña non valet ꝙ conſe/ quens ſit falſum manifeſtū ē ſz ꝙ añs ſit verum pzobatur quia ſuum conntradictozium eſt falſum.ſ.quelibet chimēa eſt non homo quia ex iſto ſe/ quitur ꝙ quelibet chimera ē a.3°adiacente ad ſz adiacens et cōſequens eſt falſum ergo ꝛ añs.Dicitur ꝙ iſta ꝓña non

valz non q̄lz chimera ē ñ hō
g° aliq^a chimera est hō fm q
pbat arg^m nec arguit p regu
lam z cū dicit q arguit ñga
tione ꝓpōsita z p^o posita g° az
guitur p regulā nego ꝓñā qz
nō asserit z^a q q̄litercūqz pr̄
ponatur z postponat negatō
faciat eqpollere suo sbaltero
vz oz q ꝓponat toti ꝓpōni z
p^o ponat ime^e sbiecto ita qō
precedat verbū principale q̄li
ter non sit ī ꝓpōito qz nega°
fa p^o pōit copule ppea bñ se
gt nō q̄lz chiera ñ ē hō ergo
aliqua chimera ē hō ꝓña iam
bōa est. szañs ē f^m qz suū cō
tradictoziū ē vez. f. q̄lz chi^a ñ
est hō qz nulla chi^a ē hō qr̄ zc

Ad p'm quersionū tres
ꝓtz diffinitione[s] quaz
p^a ē ista. Cōuersio sim
plex ē trāspo° sbiecti ī ꝑdica
tū z ez° manēte eadē qualita
te z q̄ntitate. Cōtra arguitur
sic aliqua prop° pbtiē simpl'r
et tñ mutat q̄ntitas g° dini°
f^a ꝓña tz z añs probat. Naz
b ꝓpō soz. est aī al ꝓbtiē sim
pl'r ī istā aliqđ aīal ē soz. qz b
quersio ñ ē p añs cū nulla sit
vl'is nec p ꝓpōnem pp caren
tiaz teri ifiniti g° est quersio
simplex z tñ mutat q̄ntitas
qm̄ pbsa est singularis z pb/
tēs ē pticul'is. Eadē difficul/
tas p̄t fieri ꝓbtē° istā hō ē al'
ī istam aliquod aīal ē hō qua
rū p^a ē idefinita z altera ē p/
ticularis g° mutat q̄ntitas z
tñ est quersio simpl'r qz ñ vđ/
det p accñs nec p ꝓpōnez. iō
rñdet q ar^m pcedit ꝗbal'r. ꝑ
tra diuitionem et nō ꝓtra fa/
num intellectū re^e dicat ergo
q q̄lz illaz pbtionū ē simplex
z cū dr̄ q ibi mutat q̄ntitas
dr̄ qōvez ē fz ꝓmunē moduz
sumendi q̄ntitatē sz nō fz mo
duz sumēdi re^e. eo q capit ī/
bi q̄ntitatē ꝑ suppositione vt
ita glossēt diuitio quersio sim
plex ē transpositio sbiecti in
ꝑdicatū z equerso manēte ea
dē q̄ntitate. i. suppōitionē ita
q si ī quersa aliqs teri^o suppo
neret distributiue determina
te vel discrete eodē mō ī con
uertēte suppōit. z si dr̄ q ex^a
q̄ ibi assignat sonāt q q̄ntitas
suaz pvniuersali idefinita ℓ
singl'ari dr̄ fz q ait az. ꝑ pri
oz. ex^a pōi^o ñ aut ita sit. sz vt
sentiant adiscentes. Fa diffini
tio fuit ista quersio per accñs
est transp° sbiecti in predica
tum et econuerso manente ea
dem qualitate sed mutata q̄n
titate. ꝯ arguit sic ī^a quersio
ē p accñs. ois hō ē risibilis g̃
oē risibile est hō. z tñ nō mu/
tat quantitas ergo diffinitio
insufficiens tenet consequen
tia cum minozi quia quelibet

ista ẽ vl'is ⁊ maior pbaf. nã
i 4ẽ ꝙuersio qz fit ꝺ ſbiecto ꝑ
dicatũ ⁊ eꝯ ⁊ nõ ẽ ꝓbſio ſim
plex qz vl'is affirmatiua nõ ꝙ
uertit' ſimpl'r nec ꝑ ꝯpõnem
pp caretiã terminoꝝ ifinitoꝝ
ergo ẽ ꝙuersio p accñs. Rñde
tur ꝙ ꝓbſio ꝑdicta ẽ p accñs.
Et cũ ꝺr qꝺ nõ mutaf quãti/
tas nego ſumẽ° ꝙtitatẽ ꝑ ſup
poſitione vñ i cõuerſa ſuppo
nit li hõ ꝺiſtributiue ⁊ li riſibi/
lis ꝓfuſe tm. Jn cõuertẽte ãt
eꝯ li riſibile ꝺiſtributiue ⁊ li
hõ confuſe tantum. Bloſetur
ꝯ ſic diffinitio. Cõuerſio p ac/
cidens eſt tranſpoſitio extrẽo
rum manente eadẽ qualitate.
ſ3 mutata quãtitate. i. ſuppo/
ſitione. Ex iſta regula ſequit'
ꝑ qꝺ illa ẽ cõuerſio per accñs
hõ eſt riſibilis. g° omne riſibe
eſt homo qz eſt cõuerſio non
ſimplex nec per cõtrapoſitio
nem ergo per accidens. Secũ
ꝺo ſequitur qꝺ iſte verſus fe/
ci ſimpliciter ⁊c. nõ ponitur ra
tione veritatis. ſ3 magis ratõ
ne exempli ex eo ꝙ nõ ſolum
vniuerſalis põt ꝙuerti p acci
ꝺẽs imo ideſinita ⁊ pticularis
3° ſeqt' qꝺ ſicut i ꝙuerſione p
accidẽs. cõuerſa ẽ falſa ⁊ con
uertens vera ita ſimiliter eꝯ
ꝓbatur ⁊ facio duas ꝙuerſi
ones p accñs p4ẽ 1a: Oẽ aial
eſt hõ g° hõ ẽ al'. 2a hõ ẽ al' g°
oẽ al' ẽ hõ. ꝓ3 qꝺ i p4 ꝙuerſa
ẽ falſa ⁊ ꝙuertẽs vera ⁊ i ſa ꝙ
uerſa ẽ vera ⁊ ꝙuertẽs falſa.
3a ꝺio erat illa cõuerſio p cõ
trapoſitionẽ ẽ trãſpoſitio ſbi/
iecti i ꝑdicatũ ⁊ eꝯ manente
eadẽ quãtitate ⁊ q̃litate. ſed
mutatis terĩs finitis i terĩos i
finitos. Cõtra argr̃ ſic ipa im
plicat ꝯdictionẽ g° ipa ẽ ipoſ/
ſibilis tꝫ ꝓia ⁊ aĩs pbaf. Nã
ſi i cõuerſa ſbꝫ ⁊ ꝑdicatũ ſunt
terĩ finiti ⁊ i cõuertẽte ſbie^m
⁊ ꝑdicatũ ſũt termini infiniti
ſeqtur ꝙ nulla ſit cõuerſio cõ
ſequẽtia tꝫ qz terĩ finitus nõ
põt eſſe termin infinit nec eꝯ
uerſo. verbig4 omnis hõ ẽ al'
habet ꝑ ſbiecto li homo ⁊ ꝑ
ꝑdicato li al'. ſ3 illa oẽ nõ al'
eſt nõ hõ non hꝫ ꝑ ſbiecto ne.
qꝫ ꝑ ꝑdicato aliqꝺ illoꝝ ter/
minoꝝ nec ſibi ſimiliũ g° nl'la
ẽ ꝙuerſio. 2e cũ p4. Rñdet' ne
gã° ꝙ ꝑdicta diffinitio impli/
cet contradictionem. ⁊ tunc
ad arg^m negatur ꝓña. qz non
ꝺr i diffinitõe ꝙ ſbiectũ fiat ꝑ
dicatuꝫ aut eꝯ. ſ3 qꝺ fiat trã
ſpoſitio terminoꝝ vel extrẽmo
rũ. vnde poteſt tranſponi ſub
iectũ i ꝑdicatũ abſqꝫ hoc qꝺ
fiat ꝑdicatũ ⁊ ꝑdicatũ poteſt
trãſponi in ſb^m abſqꝫ hoc ꝙ
fiat ſbiectũ: vñ ad hoc qꝺ ſb
iectũ trãſponatur in ꝓdicatum ſufficit qꝺ fiat ꝓdicatũ

aut pars predicati mō ōbito
z regulari q̄l'r fit ippōito. ex
predictis seq̄t q n^a pbīo est
vl'r p^a fozāl'r pter pbīonem
simplicē pbat qz ñ ꝙuersio p
accñs qz aliqñ cōuertens est
vera z conuersa f^a z eē riovt
oñsū ē nec ēt ꝙuersio p ꝓtra/
pōnē qz aliqñ conuertens est
vera z pbīa f'a z ep^o qō p
bat sic illa ē ba chi^a. ñ ē al'
z sua ꝙuertēs ē f'a. s. aliqō ñ
aial nō ē ñ chi^a qz suū ꝓtradi
ctoziū ē vex. s. oē ñ al' ē ñ chi^a
vt pz p exponētes. Sil'r ista
est f'a ois chi^a ē aial z tū sua
ꝙuertēs est vera. s. oē ñ al' ē ñ
chi^a vt pz p suas exponētes.
s. aliqō ñ al' ē nō chi^a z nihil
ē nō aial qn illud fit ñ chiera.
g̃ oē ñ al' ē nō chi^a .qr̃ ꝛc.

i Ā materia ypotheti/
cax iferebāt aliq regu
le q̄x p^a erat i^a adveritatē ꝙ
ditionalis affirmatie regrit
ꝙ ꝓtradictoziū ꝓntis repugēt
añti ex qua iferebat alia qd
ad falsitatē e^z regritur z suffi
cit ꝙ ꝓtradictoziū ꝓntis stet
cū añte. Contra quas regulas
arguit sic aliqua ē condictio
nalis vera affirmatia c^z con
tradictoziū ꝓntis stat cū añte
g^o regule f^e ꝓña tenz z añs p
bat. Cui^z cūqz conditionalis
affirmatie añs ēvex z ꝓnsf^m
ꝓtradictoziū ꝓntis stat cū añ
te. sz aliqua est conditionalis
affirmatia vera c^z añs est vex
z ꝓns falsum g̃ aliq ē ꝙditiōa
lis affirmatia vera c^z ꝓtradic
toziū ꝓntis stat cum añte. tz ꝙ
sequentia qz est sillogismus i
3° p^e figure pbatur maioz qñ
si añs istius ꝙditionalis ē ve
rum z ꝓns falsum tūc contra/
dictoziū ꝙsequentis est veruz
et añs sil'r est verum. sz omia
vera stant simul. g̃ cuiusc̄qz
talis conditionalis ꝓtradicto
rium ꝙsequentis stabit cum ā
tecedente minozem. g̃ probo
Nam ꝑ ꝙditionalis est affirā
tiua nisi tu es animal tu nō es
homo z pz q añs est veruz. s.
tu es animal et ꝙ sequens fal
sum. s. tu non es hō. Respon/
detur q regule date de verita
te z falsitate ꝙditionalis f'spi/
ciunt solū mō conditionalem
denōinatā a li si z non a li nisi
Jō bene pbat q aliqua ē cō
ditionalis ba z affirmatia c^z ꝙ
tradictoziū ꝓntis stat cū añte
s. conditionalis denōinata a li
nisi. sz de tali non ē m̄tio ibi
imo de sola cōditionali denōi
nata a nisi. Ka regula erat ista
Adveritatē copulatiue affirā
tiue regritur q q̄lz pars ꝓn
cipalis sit vera. Ex qua infer
batur qō ad falsitatem e^z suf
ficit vnam partem esse falsaz
Contra quas arguitur sic. Ali

q̄ ē copulatia affirmatia vera
cui⁹ v⁹ ps ꝓncipal'ē falsa. g°
r⁹ falsa tz ꝓña ⁊ añs ꝓbaf i⁹
ē copulatia vera. ⁊ affirmatia
aliqō al'ē ⁊ si tu es illud tu es
afin⁹. ⁊ ꝯa ps ꝓncipal'ē falsa
g° ⁊c. ꝓña tz. ⁊ ꝓbaf p⁹ ps añ
cedētis h°al'ē ⁊ si tu es illud
tu es afin⁹ demōstrādo bnnel
lū ⁊ hoc ē aliqō al' ḡ aliquod
al' ē ⁊ si tu es illud tu es afin⁹
ꝓ⁹ pz qz nō vr̄ ali⁹ mod⁹ ꝓbā
di illā copulatiuā. ꝯa ps añtis
ēt ꝓbaf. Naz i⁹ ꝓpō si tu es
illud tu es afin⁹ nō vr̄ asserti
ue significare aliud q̄z qō si tu
es al' tu es afin⁹. sz h° signifi
catū ē falsuz q̄ si tu es aial' tu
es afin⁹. ḡ ꝯa ps ꝓncipal' est
fala. Dici f qōi⁹ copulatia ē
vera ⁊ ꝯa ps ēvera sicut ⁊ p⁹
⁊ nego q̄ significet mō dcō. s.
q̄ si tu es al' tu es afin⁹ qz tūc
rel'z staret ꝓ fuse tm̄ ⁊ añs de
teriate c⁹ opp'm dictū ē i ma
teria relatioꝝ. Dictū ē etiā q̄
licitū ē loco relatiui pōēr añs
vbi fuef eadē suppositio. sed
li al' i p⁹ pte stat deteriate. et
positū loco relatiui stat cōfu
se tm̄. iō iepte assigtur signifi
catū ꝯa ptis dño ipā significa
re qō si tu es al' tu es asiu⁹. dz
g° ꝓbti rl'z i suū añs stās de
teriate dño ꝯa ptē significare
q̄ aliqō aial si tu es tu es asi
n⁹ ⁊ h°ē dz qz h° si tu es ōmō
strādo asi'm tu es asi⁹ ⁊ h°ē a
liquod aial si tu es tu es afin⁹
z⁹ r⁹ erat i⁹. ad possibilitatez
copl'at⁹ rgrif q̄nlz ptē eē pos
sibilē. ⁊ nullā alteri icōpossi
bilez ex q̄ iferebatur qō ad ī
possibilitatē e⁹ reqritur ⁊ suf
ficit vnā ptē eē ipossibilē vel
vnā alteri ipossibilē. Contra
quas rgl'as sic argr̄. Aliqua ē
copulatia affirmatia ipossibi
lis c⁹ q̄lz ps ē possibilis ⁊ nl'la
alteri repugt ḡ ābe r⁹ falsē ꝯ
seq̄ntia tz ⁊ añs probaf. Nā
i⁹ copulatia ē ipossibilis. ois
homo currit ⁊ tu es homo et
tu non curris qz ex duab⁹ pre
missis ptib⁹ sequitur ꝓtradic
toriū z⁹ in tertio prime figure
vt bene patet intuenti. ⁊ tm̄ q̄
libz e⁹ ps est possibilis vt pa
tet ⁊ probatur q̄ q̄lz cuilibet
est compossibilis. Nam iste
due sunt compossibiles omis
homo currit ⁊ tu es homo. et
iste sunt compossibiles. tu es
homo et tu non curris ac eti
am iste. tu non curris et om
nis homo currit ergo quelibz
cuilibet est compossibilis. iō
dr̄ q̄ ie due regule date nō res
piciunt nisi copulatiuā factaz
ex duabus partibus qualiter
non est i propposito qz assigna
tur copulatia facta de trib⁹ p
tibus. Si g° queritur reg⁹ ge
nral' possibilitatis copulatiue

dr̄ qō ad possībilitatē copula
tie regritur q̄ q̄lz ps fit possi
bilis ⁊ q̄ nulla alteri l' alijs fit
ī ꝓpossībil' q̄l'r ñ ē ippōito.
qz lz 1ª copulatie q̄lz ps cuilz
sit cōpossibilis. ñ tñ qb⁹lz. vñ
ista ois hō currit nō ē ꝓpossi
bilis istis tu es hō ⁊ tu ñ cur
ris sil'r 1ª tu nō curris nō ē ꝓ
possibilis istis tu es hō ⁊ ois
hō currit qz ex illis duab⁹ sin
gularib⁹ seq̄t ꝯdictoriū vl'is.
Nā seq̄t tu nō curris ⁊ tu es
hō. g° nō ois hō currit. 4ª r4
erat ista ad necessitatē copula
tiue regritur q̄lz ptē eē neces
sariā ex q̄ inferebatur q̄ ad ꝓ
tigentiam ipsius sufficit vnaz
ptē esse contigentē et nullam
alteri icompossibilem. Cōtra
ſam regulā ꝓcedit ar'''factuz
iam. fz contra primā sic argui
tur. aliq̄ copulatia est necessa
ria c⁹ vna ps ē ꝓtigens. g° r4
f4 ꝓña tenet et añs ꝓbatur.
Et capio istā copulatiuā ñ nl'
lus deus est ⁊ tu es hō 1ª ē ne
cessaria. qz suū oppositū ē im
possibile vz nullus de⁹ est ⁊ tu
es hō qz nō veri⁹datur ꝓtra
dictoriū q̄z ꝓponendo negati
onem toti q̄ āt altera ps sit ꝓ
tingēs pz de ista tu es hō q̄ ē
2ª ps e⁹. Ñdet q̄ ista r4 si
cut et q̄lz alia data itelligit
ꝺ copulatia affirmatia ⁊ ñ de
negatia fz q̄ ī ꝑ capl'o ē exꝑs
sum. Quīta r4 fuit ista Ad vi
tatē divisiuctiue affirmatie suf
ficit vnam partez eē verā ex q̄
inferebat q̄ ad falsitatē e⁹ re
grit q̄lz ptē eē f l'az. ꝓtra q̄s
regulas arguit sic. Aliq̄ divisiu
ctiua ē f l'a ⁊ tñ vna e⁹ ps est
vera g° ābe re⁹ false. ꝓña tz ⁊
añs ꝓbat ista est vna divisiuctia
falsa. Oēs boies sunt asini. l'
homines et asini sunt asini et
tñ vna e⁹ ps ē vera. g° regula
f l'a ꝓña tz ⁊ añs ꝓbat. ⁊ p̄ q̄
ista sit vna divisiuctiua. qz ī ea ꝓ
iugūtur pl'es cathegorice p
notā divisiuctiōis q̄ āt ipsa sit
falsa ꝓbat. Nā q̄lz e⁹ ps prin
cipalis est f4. g° ipsa ē f l'a ꝓ
sequētia tz ⁊ añs ꝓbat qm̄ 1ª
est f l'a Oēs hōies sī asini ⁊
ista sil'r hōies ⁊ asini sī asini
⁊ 1ª sunt ptes principales. vt
pz intuenti g° ⁊c. qō āt vna e⁹
ps sit vera ꝓbat q̄lz ista ē ve
ra oēs hōies sunt asini l' hōi
es q̄ ē vna e⁹ pars. ⁊ sil'r ista
asini sunt asini. g° vna e⁹ pars
est vera rñdetur cum propō
tur. Oēs homines sunt asini.
vel homines ⁊ asini sunt asi
ni vtrum respondens velit eā
habere pro copulatiua vel dis
iunctiua. Si pro copulatiua
vera est. quia ambe partes
principales sunt vere et tunc
ad argumentuz dicitur quod
non est ad propositum: Si

vo bēat p̄ disiunctīa negat ia qz ambe ptes pricipales sunt false sicut pbatū ē. Et cū dicitur vna e2 ps ēvera ꝓcedo nl la tū ps principal ē vera ꝺ q itendit ꝓcedit g° ꝓ° quꝺ aliq disiūctia ē falsa. z tū vna e2 ps est vera. sz b° nē ꝺ regulā qz i telligit de pricipali qualiter ñ ē i arg° assumpto. ꝺa ra fuit ia. Ad possibilitatē disiūctie sufficit vnā ptē eē possibilem z ad ipossibilitatē e2 requritur quālz e2 ptē eē ipossibilez. Cōtra ābas regulas argr̄ sic aliqua ē disiūctia affirātia ipossibilis c2 qlz ps pricipalis est possibilis g° ābe re falsē ꝓña tz z añs pbaf. Nā ꝓtigēter tu es vel tu nō es suppōsito q ad uerbiū ꝺeteriet totū z tū qlz e2 ps pricipalis est possibil g ꝓa tz. z pa ps añtis pbaf qz sua opp̄m ē neč vz nčio tu es vel tu nō es. z sa ps ēt pz qa qlz ista ē possibil tu es. tu ñ es. Jō rnꝺef qꝺ ra itelligr ꝺ disiūctia affirātia ypothetice pbāda z nō cathegorice q̄l r nō ē i ppōsito eo qꝺ qlz ista ꝓtigēter tu es l tu nō es nčio rex sedet l null2 rex sedet ē exponibil r pbāda sicut ie ꝓtigēter tu es. nčio ve2 est. 7a ra erat ia. ad necessitatē disiūctine affirme sufficit vnā ptē esse necessariā vel oēs iuicē ꝺici. Ex q̄ seq̄bat q ad ꝓtigētiam eiusdē requirit quālz ptez ef se ꝓtigētez z nullā alteri r̄pugnare. Cōtra istas regulas arguit. Aliq ē disiūctia nčia c2 qlz ps ē ꝓtigēs z nulla alteri repugnat. g° ābe re falsē ꝓa tz z añs pbaf. Nā ista disiūctiua ē necessaria ātix2 nō ē alb2 vel antix2 ē colorat2. z qlz e2 pars est ꝓtiges z nulla alteri repugnat g° ꝛc. añs pbaf p q libet parte z primo q ista sit necessaria qz suum opposituz est impossibile vz antix2 ē alb2 z antix2 nō est coloratus. Secunda pars patet scilicet quꝺ quelibet eius pars sit contingens quia indifferenter potest esse vera et falsa vt bene patet. Tertia etiam pars patet quia nulla illarum partiuz alteri repugnat quia possibile est quod antichristus sit niger quo posito bene sozent simul vera antichristus non est albus. z antichristus est coloratus. ergo non inuicem repugnant. Respondetur qꝺ ꝺimminute recitata est regula contingentie disiunctiue. Sed oportet plus addere scilicet quod contradictoria partium non repugnent. Hunc ad propositum disiunctiua plata est necessaria et quelibet eius pars est contingens. z

nulla alteri repugnat. ſz op/
poſita illaꝝ ptiū repugnāt. vz
antix⁹ eſt albus ātix⁹ non eſt
coloꝛatus q̄re nl̄ ꝓtra r̄gulā
Notādū q̄ contra quālz iſta
ruz regulaꝝ ꝓtētaꝝ i materia
ypotheticaꝝ pōt argui ex aſſi
gnatione ypothetīce negatie
l̄ ptis non principalis. vbi. g̃
tales obiectione ſ pcederēt di
catur regulas ypotheticaruz
i negatinis non tenere neqz
etiam de partibus q̄r. ꝛc.

m Ateria p̄dicabiliū q̄ſ/
daz ꝓtiet diffinitioneſ
q̄rū p⁹ ē iſta. Gen⁹ eſt
teri⁹ vniuoc⁹ p̄dicabil̄ i qd ꝺ
plurib⁹ drñtib⁹ ſpē. vt al̄. cō
tra iſtā diffinitionē arguit̄ ſic
li corp⁹ aīatū ē gen⁹. ꝛ tū non
eſt termin⁹ vniuoc⁹. g⁹ diffini
tio inſufficiens tz p⁹ cū maio
ri et minoꝛe ꝑbo. Nā oīs ter
mi⁹ vniuocus ē teri⁹ ſimplex
ſz li corpus aīatū nō ē terius
ſimplex g⁹ nō eſt terminus vi
uocus. Dr̄ q̄ li corp⁹ aīatū ñ
eſt genus nec li aīal rōale. qz
qͦlibet gen⁹ debet eſſe teri⁹
ſimplex. Et ſi allegaret ꝓphi
ri⁹ ponens teri⁹ iſtū ꝓ gene r̄
dr̄ q̄ poſuit non q̄ ita eēt. ſed
gr̄a exēpli aut qz caruit terio
ſimplici loco g⁹ i⁹ teri corpuſ
aīatum debet poni vn⁹ iſtoꝝ
ſimplicitū viuens l̄ viuū me/
dians iter li aīal ꝛ li corp⁹ vñ
oē aīal eſt viuens ſz nō e⁹ ſi
militer oē viuens eſt corp⁹. ꝛ
non e⁹ loquendo de viuēte ꝓ
poſito ex materia ꝛ forma li
al̄ rōale g⁹ fruſtra poſitū eſt
ꝓ genere. qz eſt diffinitio bōi
nis. ſz ito poſuit ꝓphirius qz
ſeq̄batur opinionē platoiſ po
nentis celū eſſe al̄ rōale cui⁹
opinionē negamus ad p̄ſens.

Secūda diffinitio erat i⁹.
Genus generaliſſi⁹ ē qͦ cum
ſit genus nō ꝑt eē ſpēs. Ex q̄
inferebatur alia qͦ gen⁹ ſub
alternū eſt illud q̄ cū ſit gen⁹
poteſt eſſe ſpēs. Cōtra iſtas
ſic arguitur li ſba eſt gen⁹ ge
neraliſſimum ꝛ pōt eſſe ſpēs
g⁹ diffinitiones inſufficientes
tz p⁹ cū maiori ꝛ minoꝛe ꝑbo
Nam li ſba ꝑt conuerti cū i⁹
termino homo ergo pōt eſſe
ſpēs p⁹ tenet ꝛ añs fil̄r ꝓ no/
uam impoſitionem. Reſpon/
detur q̄ argumentum verba
liter procedit et non cotra in
tellectum diffinitionū prima
nanqz ſi intelligitur genuſ ge
neraliſſimum eſt illud q̄ cum
ſit genus non poteſt eſſe ſpēs
ſic adequate ſignificando.

Nunc ad propoſitum li ſub
ſtantia poteſt eſſe ſpecies ſed
non ſic adequate ſignificando
ſ. ſubſtantia. Tertia diffi/
nitio principalis fuit iſta ſpe
cies eſt terminus vniuo/

cus ñ supm⁹ ꝑdicabilis ī qd ó
pl'ib⁹. Cōtra arguit sic li sba
est teri⁹ vniuoc⁹ ñ supmus ꝑ
dicabilis īqd de plurib⁹. ⁊ tñ
non est spēs. g̃ diffinitio īsuffi
ciēs tz ꝓ⁴ cū minori ⁊ maiorꝑ
bat. Nā ꝙ li sba ꝑdicetur de
pluribus in quid pz ⁊ ꝙ sit tē
min⁹ nō supm⁹ ꝓbat. Nā ali
qs teri⁹ est supra eū. g̃ ñ ē su
pr em⁹ ꝓ⁴tz ⁊ añs probat ó is
to terio ens q ē supra istū ter
minū sba. qz ois sba est ens. ⁊
ñ ecōtra. Rndetur ꝙ quemad
modū li sba ē gen⁹ generalis
simū ita ē teri⁹ supm⁹ ⁊ cū dr
li ens ē supra eū nego qz supi
orītas ⁊ iferiorītas nō reperi
tur nisi ī ꝑdicamēto ⁊ li ens ñ
est ī ꝑdicamēto. g̃ ñ est supra
nec ifra. Et cū dr ois sba est
ens ⁊ nō ecꝰ gꝰ li ens ē supra
nōvalz ꝓ⁴ fz bñ segtur gꝰ ē tē
min⁹ cōiorvel priorficut ñ se
g tur ois sba est bō l'nō bō. ⁊
nō ecꝰ gꝰ li bōvel nō bō ē ter
min⁹ suprior null⁹ āt teri⁹ ꝓpo
sit⁹ ē supra l'ifra aliquē termi
nū ꝑdicamētales. 4⁴ dio fuit
ista. Spēs spālissima ē termi
n⁹ q cū sit spēs ñ ꝑt esse genus
Er q̃ iferebatur ꝙ spēs sbal
tena est teri⁹ q cū sit spēs pōt
esse gen⁹. Cōtra arguitur sic
ista teri⁹ bō ē species spālissima
⁊ ꝑt esse gen⁹ g ꝰ neut⁴ diffini
sufficiēs ꝓ⁴tz cū maiori ⁊ mi
nor ꝓbatur qz ꝑt ꝙuerti cum
illo terio al'. Dicitur ꝙ arᵐ ñ
ꝓcedit ꝓtra itellectū rᵉ q ē iᵉ
species spālissima est teri⁹ qui
cū sit species. ñ ꝑt esse gen⁹ sic
adequate sigificādo sicut li bꝰ
fz tam in ꝓposito si li bō cō
uerteretur cū li al'ñ adeq̃te si
gificaret hominez. Quinta
diffinitio fuit iⁱ⁴ dria est teri⁹
vniuoc⁹ ꝑdicabilis ī quale es
sentiale. Cōtra arguitur sic li
rōale est dria ⁊ tñ nō est teri⁹
vniuocus. gꝰ dio īsufficiens tz
ꝑña ⁊ añs ꝓbatur. nā signi
ficat hominez sub rōe qua sē
sitiuum ⁊ itellectiuū. ⁊ sigt an
gelum sub ratōe itellectiui so
lumꝰ gꝰ diuersis rōibus. Rel
pōdetur ꝙ li rōale dicit aīal
qđ dr aialiū aliud rōale aliō
irrationale ⁊ tūc nō significat
nisi hominez qz non significat
nisi animal rationale. sz null⁹
angelus est al' rationale. gꝰ ñ
significat angelū ⁊ ita vnū as
sumptum fuit falsū. Sexta
diffinitio fuit iⁱ⁴ ppriū est teri
nus vniuocus ꝑdicabil' ó plu
ribus ī eo ꝙ q̃le accītale ꝓ
tibiliter vt risiᵉ qó predicatur
de soz. ⁊ plato. accītaliter ꝓ
tibiliter. Cōtra istā diffinitio
nez argr̃ sic li risiᵉ est ꝓpriū
⁊ tñ ñ ꝑdicatur de pl'ibus cō
uertibiliter. ergo diffinitio in
sufficiens tenet ꝑña cum ma

ſozi ⁊ mīoꝛ ꝓbaf. nā li riſi⁹ ꝑ
dicaf de ſoꝛ. ⁊ pla. ⁊ non cō
tibil'r qꝫ ſoꝛ. ⁊ riſi⁹ nō ꝙuertū
tur. vñ non ſeqf riſi⁹ currit. g̃
ſoꝛ. curꝛit. g° ⁊c. Dñdū ꝙ li ꝙ
uertibil'r i diffinitione non re
ſpicit li plurib⁹. ſz iſtō rōe c⁹
de talib⁹ ꝑdicaf. vz ſbz qō eſt
i⁹ teri⁹ bō cū q̃ ꝙuertif iſte tē
mi⁹ riſibile. vñ i⁹ ꝓña ñ valz
li riſibile ꝑdicaf de ſoꝛ. ⁊ pla
tōe ⁊ ñ ꝙuertif cū illis. g° nō
ꝙuertif arguif. n. ab iferiozi
ad ſuū ſupi⁹ negatōe ꝓpōita.

7⁹ diffinitio erat iſta. accñs
ē teri⁹ vniuoc⁹ ꝑdicabilis de
plurib⁹ i q̃le accñtale non cō
uertibil'r. Cōtra iſtā diffiniti
onez arguif ſic. nā i⁹ teri⁹ bec
albedo ē accñs qꝫ ē accñtalis
⁊ tñ ñ ē ꝑdicabil' de pluribuſ
qꝫ ē teri⁹ diſcret⁹ g° diffinitio
iſufficiēs. Soluif h° arg^m ꝑ
diſtictionē dñdo ꝙ añs ꝓt ſūi
large ꝓ oi terio accñtali cōi
l' diſcreto ⁊ ſic ñ fūlf i ꝓpōito
Alio° ꝓ terio accñtali cōi et
ſic diffinif ad pñs ⁊ ſm iſtuz
modū pz ꝙ iſte teri⁹ b albedo
nō ē teri⁹ accñtal' nec ē pluri
b⁹ ꝓpetēs accñtal'r. 8⁹ diffi
nitio erat iſta ꝑdicatō directa
ē illa i q̃ ſupi⁹ ꝑdicaf de ſuo i
ferioꝛi. Jn directa āt ep° Cō
tra iſtas diffinitiones arguif
ſic qꝫ ex illis ſeqf ꝙ aliq̃ eſt ꝑ
dicatio q̃ nec ē directa nec in
directa. vt hō ē hō aial eſt al'
qꝫ nec ſupi⁹ nec iferi⁹ predica
tur. Jō rñdef ꝓcedēdo ꝓclu
ſionē. Ultia diffinitio ſuit i⁹ ꝑ
dicatio eēntial' eſt illa in qua
ſupius ꝑdicaf de ſuo inferio
ri l' oria de aliq̃ iſtoꝝ aut eꝝ°
Contra iſtā diffinitionē arguit
ur ſic hō non ē al' nō ē ꝑdica
tio eſſentialis ⁊ tñ ſupi⁹ ꝑdi
caf de ſuo inferioꝛi. g° diffini
tio iſufficiēs tz ꝓña cū mino
ri ⁊ maioꝛē ꝓbo. qꝫ iſta predi
catio ē ipoſſibil'. Rñdetur
ꝙ aliq̃ ꝑdicatio eēntial' ē im
poſſibilis. Sil'r aliq̃ predica
tio ꝓtigens ē predicatio eſſen
tialis vt tu es hō ⁊ ātichriſtus
⁊ aial. Jté aliq̃ predicatio ne
ceſſaria ē predicatio accñtal'
vt hō ē riſibilis aial ē qui ātuz
aut colozatum quare. ⁊c.

i Ā materia ſillogiſmo
ruz ē aliq̃l'r obiicīdū
vt qō nō expreſſe ē ꝓ
latū ad lucē reducaf. De ꝑ ar
guitur probādo i ſufficiētiam
figuraꝝ ſic q̃ttuoꝛ ſē f^e. g° di
minute tres aſſignāf ꝓña tz
⁊ añs ꝓbatur. nā iſte ē opti⁹
ſillogiſmus oīs hō ē al' oē al'
ē ſba g° oīs hō ē ſba. g° ē ſil
logiſm⁹ alicuius figure ⁊ non
p^e qꝫ qō ſbiicitur in p⁹ nō pre
dicaf in fa nec ē fe figure. qꝫ
ñ predicaf idē ivtraqz. nec 3^e
qꝫ nō ſbiicitur idē ivtraqz. g°

oz dare ꝯrtã figurã i qua illõ qõ pz edicatur i pa ſbūciatur i fa. Rſidet q non ſt plures figure q̃ tres nec fillogiſmus plat⁹ ꝓſtituit quartã figuram qz ẽ i pa figura z in prio° nec dictũ ẽ q ñ ꝓſtituat primã figurã. qz ẽ i pa figura ali⁹ fillogiſm⁹ q̃ iſte t⁹ ſbm pe ꝓpõis ẽ predicatũ fe. ſz dicebat. Si ſbm pe ẽ predicatũ fe ſic rſultat pa figura. Dicat g° q illefillogiſm⁹ ꝓſtituit prias figurã c⁹ ſbm vnius premiſſe ẽ predicatũ alteri⁹. 2° arguit i ſufficientia mõz pe figure fic fillogizãdo nullũ aial ẽ lapis q̃ qz hõ eſt al'. g° aliqs hõ nõ eſt lapis. 1° eſt fillogiſmus pe figure. z tñ ñ eſt in aliq̃ illoz nouẽ mõz. vt pz diſcurrẽdo p oẽſ g° plures ſunt q̃ nouez. Itez fillogizat fic. Oẽ al' eſt ſba. oīs hõ eſt al'. g° hõ eſt ſba ie fillogiſm⁹ eſt pe figure z tñ ñ eſt i aliq̃ illoz nouez mõz. vt pz ituenti niſi forte diceretur q eſſet i baralipton niſi hoc euadit qz baralipton ꝓcludit idirecte z predict⁹ fillogiſm⁹ ꝓcludit directe. g°. ꝛc. Dr qõ primus fillogiſm⁹ ẽ i celarent nõ imediate. ſz mediate quia primis premiſſis ꝓcluditur in celarent null⁹ hõ eſt lapis ex qua ſegtur forãl'r q aliquis hõ non eſt lapis i figura de i eẽ. Lõ ſil'r ẽ dicendũ ad fz ſit logiſmũ qz ẽ i p̃ pe figure non imediate. ſz mediate ꝓcluendo iſtã ꝓcl'onem in ſia de ieẽ exppria ꝓcl'one. vñ iſte fillogiſmus ẽ imei p̃ pe oẽ al' eſt ſba qz hõ eſt ſba. g° quilibet hõ eſt ſba. qz non exigitur ali qõ mediũ ad hoc q ſit i p̃ pe figure. ſed alius fillogiſmuſ ẽ mediate. qz nõ ſegtur 2° iſta niſi mediate iſta ſbintellecta qz homo eſt ſba tãq̃ ab vl'i ad ſuaz ſbalternã. Et ſi ex biſ ꝓcluderetur q barbara l' celarent ꝓcludit idirecte l' inde finute l' particulariter ꝓcedo non immediate ſed mediate. 3° oñdo in ſufficientiam mõz fe figure fic arguendo. Nullus lapis eſt aial quiz homo eſt animal. g° aliquis hõ non eſt lapis vel ſic quilibet homo eſt aial null⁹ lapis ẽ al'. g° nullus homo eſt lapis qz iſtoruz fillogiſmoz ẽ i fa fia. z nõ in aliq̃ illoz q̃ttuoz mõz. vt pz diſcurrendo p ſingulos. Haz primus fillogiſmus iſtoꝛum duoz ꝓſtat ex duabus vl'ib⁹ concludentibus particularez z fus ꝓcludit indirecte qualiter non reperitur in aliquo illoꝛum quattuoꝛ modoꝛum.

Reſpondetur vt prius qõ prius eſt mediate in ceſare. quia ex propria z immediata

ꝯcl'one ei⁹ sequit ꝯcl'o addu
cta forāl'r. Sa vo ē ī cāestrs
etiā mediate.qz ex ꝓpria z ī
mediata ꝯcl'one e⁹ seqt ꝯclo⁹
illi⁹ sillogismi p uersionē sim
plicē.4⁰ oīdo isufficiētiā z^e fi
gure sic arguēdo. Ois hō est
ſba ois hō ē al'.g̃ q̄dā ſba est
al'vel sic qlz hō ē risibilis ali
qs homo ēvn⁹hō.g̃ aliqō ri
sibile ēvn⁹hō isti sunt optimi
sill'i ī z^A si^A z nō ī aliquo⁹.qa
oēs mōi z^e fig^e ꝯcludūt direc
te z p̄dicti sillogismi ꝯcludūt
idirecte.g̃ zc̄. Ideo dr vt pri
us q̄ prim⁹ē ī darapti z f⁹ in
datiſi nō imediate sz me^e p cō
uersionē simplicē ime^e ꝯclusi
onis z ita nō ē icōueniēs qō
mōi z^e figure cōcludāt idirec
te nō ime^e sz me^e solū q̄r zc.

a Rguit coīter ꝓtra figu
raz mōs pbādo sillogis
mos factos ī illis aliq̄l'r ñ te
nere Et p̄ p̄ primū modū p^e
figure.nā i^e sillogism⁹ nōvalz
Ois hōvel asin⁹ē asin⁹ omne
risibile ē homo l' asin⁹ g̃ oīe
risibile est asin⁹.Et poit ī pri
mo p^e fi^e.g̃ modus i^e īsufficiēs
ꝑña tz cū maiori qz oia reqsi
ta ad p^m prime sufficiēter ex
primūtur.q̄ autē i^e sillogism⁹
nō valeat probatur conseq̄ns
ē falsū z ans est vez probaf.
Nam minor est vera.vt pa
tet ex suis exponentib⁹ z ma
iorē probo inductīe. Iste hō
vel asin⁹ est asin⁹.z i^e hō l' asi
nus est asin⁹..z sic de singulis
z isti sunt oēs homines.g̃ ois
hōvel asin⁹ q̄ asinus pz conse
quentia a singularib⁹ sufficiē
ter enumeratis ad suaz vl'em
Respondetur querēdo de sb̄o
distributōis i⁹ vl'is. Ois hō
vel asin⁹ē asin⁹ quid distribui
turvtrum totuz diuisunctum l'
prima ps solum⁰ si totū disiū
ctuz nego maiorez z ad ꝓba
tionē adductaz dico q̄ queli
bet singularis ī qua ōmōstra
tur homo est falsa.iō ista ē fal
sa iste hōvel asinus est asinus
demōstrādo boiez quia signi
ficat q̄ hoc quod est homovl'
asinus est asiu⁹.z hoc est fal
sum.Si aūt solūmodo prima
pars distribuitur nego ꝑñam
qz plus predicatur in minori
q̄z fuerit distributum in maio
ri.vñ non oportet q̄ subiec
tum totius propositionis ma
ioris predicetūr ī minori.sed
sufficit q̄ sb̄^m distributionis i
ta q̄ fm istam rūsionem vl'is
que est maior habet subiectū
distributionis quod est prima
pars disiuncti. z habet sb̄^m ꝓ
positionis quod est totum di
siunctum primum sbiectuz ex
pedit predicari in minori z ñ
secundum.nec de tali intelli
gitur regula prime figure.

Cōtra ꝟz mōm arguit sic ie fillogismus non valz. nulla ꝓ° est vera. ſz ois ꝓ° facta in celarent ē ꝓ°: g° nulla ꝓ° facta in celarent est vera ⁊ tñ iste fillogismus est ī celarent g° ⁊c. Mioꝛ patet qꝛ sunt oīa regsita ⁊ maioꝛ ꝓbatur ponendo qꝫ fillogismus factus sit oīs fillogismus q̄ pōito añs iꝑ fillogismꝰ ēvenꝫ ꝑ qualibz ꝑte et ꝓñs fm qꝛ falsificat se. Jō dr̄ vt in materia īsolubili qꝫ dictꝰ fillogismꝰ non est ī tertio pri me qꝛ ꝓ° est ꝓpositio insolubilis ypothetica qualis non est aliqua premissarum.

Cōtra tertiū pe figur̄ arguitur sic iste fillogismus nō valz cꝰlz bōis asinus currit bzunellus est bōis asinꝰ. g̊ bzunellus currit. ⁊ tñ arguit ꝟz tertium modum. g̊ modus īsufficiens ꝓña tz cū mioꝛ ⁊ maioꝛe ꝓbo. Et pono qꝫ quilz bō bēat duos asinos quoꝛumꝫ currat ⁊ alius non de q̄ nūero non currētiū sit bzunellꝰ. Jsto posito añs est venꝫ. vt ꝓz ⁊ ꝓñs ꝓ casum. Jō dr̄ qꝫ armꝫ ñ valz qꝛ plꝰ ꝑdicat ī mioꝛi q̄ fuerit distributū ī maioꝛi Nā distributū ī maioꝛi fuit ꝑcise li bōis ⁊ ꝑdicatū mioꝛis erat hꝰ totū bōis asinꝰ. Sz forte dr̄ qꝫ ad huc stat arm sic arguēdo. Cꝰlz bois asinus currit bzunellus est bōis. g̊ bzunellꝰ currit. Dr̄ qꝫ nōdū est fillogismꝰ ī 3° pe qꝛ in obligs casib3 oꝛ ſbz maioris ꝑdicari imioꝛi ī rcto sic dicē° bzunellꝰ ē bō ⁊ hꝰ negat ꝑpea bene segtur cꝰlz bois asinus currit forꝛ. ē bō. g° forꝛ asinus currit. Nota m circa im mōz qꝫ si aliq̄ ꝑissaꝫ ñ fuerit quāta nō arguit tūc ꝟz istum mōz vt necio bōis bō est aial forꝛ. est bō. g° necio forꝛ. ē al. Jtē ois bō ē aial ſz tātū rise est bō. g° tātū rise ē al ī qualz baꝫ ꝓñaꝫ est añsvenꝫ ⁊ ꝓñs fm nō ē. g° aliqs istoꝛ palogismoꝛ fillogismꝰ ī dar̄j qꝛ ī ꝰ maioꝛ nō est alicꝰ q̄ntitatis ⁊ ī ꝟo mioꝛ qꝛ ē exclusiua ꝓmi oꝛdis. Cōtra quartū ꝓie arguit sic iste fillogismꝰ non valet. Dē al si ē rudibile non est homo ſz tu es aial si es rudibilis g° tu non es bō ⁊ tam̄ arguitur ꝟm im mōm. g° est insufficiens. ꝓña tenet ⁊ añs ꝓbatur. Nam consequens est falsum. vt patet et quelibz ꝓmissarum est vera tam secunda q̄z prima. vt patet per exponentes. Nam aliquod aial si ē rudibile non ē homo ⁊ nl lum ē animal quin illud si est rudibile non sit homo patet etiam ex omnibus suis singularibus quarum quelibet est vera. Respondetur vt

i p̄ qō si tōtū p̄dicātū distri/
buit negatur maior. z tūc ad
arm̄ dico q̄ nō bñ exponitur p̄
qz est vl'is negat^a q̄ nō exponi
tur. Eo qz nō debite assignat ex
ponēs que deberet eē ista.
z nl' est al' si est rudibile qui
istud non fit hō quod est falsū
qz aliqō ē al' si ē rudibile qō
est hō. Nam h°ē hō demon/
strā°hoiez. z h°ē aial si ē ru/
dibile g° zc. Itē multe singl'es
sunt falsevt h°al'si est rudib^e
nō ē hō demōstrā°hoiez. qa
dz sic resolui h°nō ē hō z h°ē
aial si est rudibile quaz p^a est
falsa. Si aūt dr̄ i principio qō
distribuitur solū p^a pars p̄di/
cionati tūc pz q̄ p^a nō valz qz
plus predicatur i maiori q̄z fue
rit distributum i maiori. Eōo
debuit sic argui. Dē al'si ē ru
dibile nō ē hō. sz tu es aial. g̃
tu si es rudibilis nō es hō. cō
c̄editur p̄ia z p̄is. Notāduz
tñ q̄ i p̄dictis z ceteris mōis
oz mediū terminū semp sup/
ponere precise p eodem l' p
eisdem. Ideo nō valz ie sillo/
gism̄. Nullus homo ē mulīe
berta est hō g°berta nō ē mu
lier qz maior debuit esse tal'bē
ta ē aliqs homo que negatur
Contra ceteros modos prime
figure non arguo qz ex p̄dictis
possunt elici obiectōes p̄tra
alios modos sufficiēter cōtra
primū ſe fe arguitur sic i^a cō
seq̄ntia nō valz. Ois deus sba
non est. Omnis prima causa
substantia est: ergo om nis
p^a causa deus nū ē qz aīs ve
rū est z p̄is falsuz: z tñ ē sillo
gism̄ i p°fe. Ñdetur qō tal'
non est sillogism̄ in primo fe
qz talis debet fieri ex negati
uis de p̄sueto modo loquendi
z nō de incōsueto qualiter fit
i ppositio. Negatie. n. sunt de
incōsueto mō loquēdi ex q°
p̄dicatū p̄cedit negationē sed
bene sequeretur ois deus nul
la sba ē ois prima cā sba est
ergo ois p^a cā deus non ē. sz
maior ē falsa sicut z p̄c'o hoc
arm̄ pōt reduci ad omēs alios
modos i° figure p trāspositio
nem premissarum aut per mu
tatioēz q̄ntitatis. Cōtra p^m
z^e figure arguitur. Iste sillogi
smus nō valet cuiꝰlz hois asi
nus currit. cuiusl̄z hois asinus
quiescit. g°asinus quiescens ē
asin° currens. qz i casu superi
ori ē antecedens vez z conse
quēs falsum. z tamen est i pri
mo tertie figure. Dicitur quō
non est in barapti. quia sicut
premisse fiunt ex recto z obli
quo ita conclusio debet fieri.
ideo debet sic concludi. ergo
asinus quiescens. est alicuius
cuius est asinus currens. vn/
de li asinus non est pars sbie

ęti in p̄missis. ſz ps predicatꝫ
ī ō debz poni in ꝓcl'oe. cōtra
ſz tertie ſiᵉ arguiť iᵉ ſillogiſ/
mus ñ valz ois hō vl' aſinus
nō eſt hō. ois hō l' aſinꝰ ẽ riñ
bile gᵒ riſiᵉ ñ eſt hō. qz añs eſt
vęxvt pz ex ſuis expoentibꝰ
l' ſingularibꝰ z ꝓñs eſt falſuz
rñdetur ꝙ ſi in q̄lz p̄miſſarū
diſiūctum totū diſtribuitur q̄
lz illaꝫ eſt f l'a z hēt multas
ſingulares. f l'as. Nā pᵉ vl'is
q̄lz ñngl'aris eſt f l'a ī q̄ ōmō
ſtrať hō z ſe q̄lz ſingularis ẽ
falſa in q̄ demōſtrať aſinꝰ. vt
pz ex ſuis reſoluentibꝰ. Si āt
nō diſtribuitur totū diſiūctū
ſz pᵃps ſoluenᵒ ñ arguiť tūc
in ſo zᵉ. qz in tali mō oz totū
ſbiectū ꝑpōnis diſtribui q̄l'r
non ſit i ꝑpōito ꝓtra alioſ mo
dos hꝰ figure ſpāl'r ñ arguo.
ꝑ qz be due obiectōes ad oēſ
alios mōs p̄t rđuci. Sovt vi
tē plixitatē ſcripture faciēs
tediū in aīo ſtudentis. Et ſic ē
finiſ obiectionū ꝓtra ſūmulaſ

p Oſt ſūmulaꝫ obiectō
nū ōclaratā notitiam
ſeqtur vltiovt in ínitō
ē p̄miſſuz ꝓñaꝫ rōibꝰ fortifi/
care materiā. arguo igiť con
tra primā z pr̄cipalē regulaz
q̄ fuit iᵃ ꝓña bōa ẽ illa cuius
ꝓtradictoriū ꝓñtis repugt añ
ti. ex qua iferebať alia ꝙ ꝓña
mala. eſt illa cuius ꝓtradicto
riū ꝓñtis ſtat cū añte. ꝓtra ar
guitur ſic aliqua ẽ ꝓña bona
z tñ ꝓtradictoriū ꝓñtis ſtat cū
añte. gᵒ ābe reᵃ fᵉ ꝓña tenz z
añs pbať iſta ꝓña ẽ bona tu
credis p̄ciſe ꝙ aliqs hō ōci
piť. gᵒ aliqs hō ōcipiť z tñ ꝑ.
tradictoriū ꝓñtis ſtat cū añte
gᵒ ꝛc. p̄ria pſ añtiſ pbatur qñ
ſequitur tu credis p̄ciſe ꝙ alt
quis hō ōcipiť. gᵒ tu credis
p̄ciſe vęxvel tu credis p̄e/
ciſe falſum. Si tu credis p̄e/
ciſe vęx et tu crediſ p̄ciſe ꝙ
aliqs hō ōcipitur. gᵒ aliquis
hō ōcipitur. Si tu credis p̄e
ciſe fᵐ. gᵒ tu deciips z tu es a
liqs hō. gᵒ aliqs hō decipitur
ſa ps añtis p̄obatur. z pono
añs ī caſu cū hᵒ ꝙ nullus aliꝰ
a te decipiatur. ȝſto pōito tu
credis p̄ciſe qđ aliqs hō dī
cipitur et nulliꝰ hō ōcipitur. g̊
ꝓtradictoriū ꝓñtis ſtat cū añ
te p̄imā partem añtis ponit
caſus z ſam p̄obo. Nam nul
lus alias te ōcipitur ꝑ caſum
nec tu ōcipis. gᵒ nulluſ hō ō
cipitur minorem p̄obo. qz ſi
non detur oppoſitū z arguí/
tur ſic tu credis p̄ciſe ſicut
eſt ergo tu non deciperis ꝓña
tenet z añs p̄obatur. nam tu
credis p̄ciſe ꝙ aliquis ho/
mo decipitur per caſum. z ita
eſt qđ aliquis homo decipiť
quia tu deciperis per rñſionē

g°tu credis ꝑcise sicut est. Rñ detur ꝙ i^a ꝑ^a ẽ bõa. ⁊ qó op^m ꝓsequẽtis nõ stat cũ ante imo repugnat. Et adisso casu concedo istã tu credis ꝑcise ꝙ aliqs homo decipitur ⁊ nego istã null^9 bõ decipitur. qz cõcedo qó tu decipis tãquã seqns seqt. n. aliqs bõ decipitur et nullus ali^9 a te decipitur ⁊ tu es homo g°tu decipis. Ulterius ad ar^m nego istã tu credis ꝑcise sicut ẽ ⁊ ad eius ꝓbatiõ nego ꝓñã tu crdis ꝓcise ꝙ aliqs bõ decipit. ⁊ ita ẽ ꝙ aliqs bõ decipit. g°tu credis ꝑcise sicut ẽ. sicut ñ seqtur tu credis ꝑcise ꝙ aliqs bõ currit ⁊ ita ẽ qó aliqs bõ currit. g° tu credis ꝑcise sicut est. vt posito ꝙ sor. currat. ⁊ plato non currat. ⁊ credas ꝑcise platoñ currere. isto posito est añs verũ ⁊ ꝓñs falsuz. sz bene seqt. tu credis ꝑcise ꝙ aliqs homo currit et ita est ꝙ i^e quẽ ꝑcise credis currere currit. ergo tu credis ꝑcise sicut ẽ. sz mior est falsa i ꝓ casu. Ita seqt i ꝓposito. tu crdis ꝑcise ꝙ aliqs bõ decipitur. et ita est ꝙ ille quẽ credis decipi decipit. ergo tu credis ꝓcise sicut ẽ. ꝓsequẽtia ẽ bõa. sed mior ẽ falsa. qa in casu isto. tu credis alium a te decipi. Notãdũ ꝙ sb fa r^a ponebãtur due alie re^e. vz ex ipossibili. sequit quodlibz. Et nec̃m seqtur ad quodlz. Contra quas regulas argr sic. qa non sequitur aliquis homo ẽ asin^9. g°null^9 homo est asinus et arguitur secundum ambas regulas. ergo ambe re^e false. tenet ꝓ^a cum minori. et maior ꝓbatur. ꝑ qz ex vno oppositorũ seqtur reliq^m ꝓ o qz ꝓdictoriũ ꝓñtis stat cũ añte eo ꝙ ꝓuertitur cum ipso. Jõ rñdetur ꝙ i^a cõseqntia ẽ materialr bõa et nõ ẽ icõueniens ex v° oppositorz aliud inferri dũmodo ipm fit impossi^e. nego tam ꝙ oppo^m cõsequentis stet cũ añte. Et nego illam cõsequentiam oppo^m cõsequentis conuertitur cũ añte. ergo stat cuz ipso vnde dico ꝙ quelibz ꝓpõ mundi sequitur ex illa tu es asin^9 et q̃lz eidẽ repugnat imo repugnat sibi ipsi. qz iſert oppo^m sui ipsius. Prima regula ẽ ista. Si alicuius cõsequẽtie ex cõtradictorio cõsequentis sequitur cõtradictorium añt̃ illa cõseqntia ẽ bõa. Ex q̃ ife rebatur ꝙ si alic^9 cõsequẽtie cõtradictoriũ cõseqntis nõ est illatiuum cõtradictorij antecedentis illa cõsequẽtia nõ valet. Contra ambas regulas arguitur sic. Aliqua consequẽtia est bona et tamẽ ex cõtradictorio cõseqntis nõ seqtur

ꝓtradictoziū añtis. g̊ ie re fe añs ꝓbaf i a2 a ē bōa tu cr̄dis ꝑcise q̄ ois hō decipit. g̊ tu ó cipis z ex cōtradictorio cōñ/ tis nō seqt cōtradictoziū añ tis ergo ꝛc. ꝓma pars añce dēt ꝓbaf qz seqt tu credis ꝑ cise q̄ ois hō decipit. g̊ tu cr̄ dis vez l fm. Si credis fm g̊ tu decipis. Sivez z tu credis ꝑcise q̄ ois hō decipit g̊ ita ē q̄ ois hō decipit z tu es hō. g̊ tu decipis z ista añ ē bōa.

Secūda ps añtis ꝓncipalis ꝓbaf qz nō seqt tu nō decipis g° tu nō cr̄dis ꝑcise q̄ ois hō decipit ꝓbatur et pono q̄ tu credas ꝑcise q̄ ois hō decipi atur i° pōito añs ē fm ꝓ cāuz z añs vez ꝓbatur si nō detur oppōituz z arguit sic tu cr̄dis ꝑcē q̄ ois hō decipitur z ita ē q̄ ois hō decipitur qz ois hō nō tu decipitur p casuz z tu ó cipis p rñsionē: g° tu credis ꝑ cise sicut ē g° tu nō decipis q̄ erat ꝓbādū. Rñdēdū ē nō ad mittēdo cāuz qz nō ē possibi/ le q̄ tu credis ꝑcise q̄ ois hō decipitur nā sic seqt q̄ tu de ciperis vt est ostēsum. vl g° deciperis i credendo oēz hōi nem decipi vl aliqd aliud vt q̄ hō est afin? l aliquod falsuz nō pm qz oēz hōiez decipi est vez g° aliqd aliud p añs tu ñ credis ꝑcise q̄ ois hō decipi tur quod ē oppōitū vni? ptīcu le z casus. Ex eodē seqt quod non ē possibile qó tu credas ꝑcise te ipsuz decipi ꝓbaf nā si credis ꝑcise te ipsuz decipi g° decipis l i credē° te ipsuz decipis l aliqd aliud nō pm qz te ipsuz decipi ēvez. g° ali qd aliud z p cōñs tu credis ꝑ cise te ipsum decipi. Fa regu la erat ista. Si alic? cōñtie bo ne añs ē vez cōñs ē vez et si añs est vez. z cōñs fm ista cō sequetia nōvlaz. Lotra argui tur sic. Possibile est q̄ aliqua consequentia sit bona z q̄ an teced ens sit vez z consequēs falsum g°. z a fa consequentia tenet z añs probatur. Et po/ no q̄ ista consequentia tu es hō. g° tu non es hō conuerta tur cum bona consequentia añte z consequente significan tibus vt prius casus est possi/ bilis quia consequentia disti guitur ab añte. z consequēte simul sumptis quia eisdem su peraddit notam consequētie admisso ergo casu ista conse/ quentia est bona tu es homo ergo tu non es homo quia cō uertitur cū bona consequētia z añs est verum z consequens falsum quia significat oīmode sicut prius ex casu. ergo ꝛc. Jō dr̄ q̄ arm ꝓbal r pcedit cō tra regulas. Et non contra

ītelle^{m} istaꝝ. ītelligī ꝺ̄ nāqꝫ
p^{a} si alic^{2} ꝑ^{e} bo^{e} significātis ꝑci
se iuxta cōpōnez suaꝝ ptium
añs est veꝝ ꝛ ꝑñs falsū ꝑña ñ
valꝫ. sꝫ iā i casu i^{a} ꝑña plata
ē bo^{a} ñ tñ sīgt iuxta cōpositio
nē suaꝝ ptiū. qz ponitur ipam
cōuerti cū bo^{a} ꝑ^{a} añte ꝛ ꝑñ^{e}
significātib^{2} vt pz^{2} oīmode. vt
ꝯ arguaf cōtra ſgl'aꝫ ꝺꝫ sūi
b^{o} añs possib^{e} ē qꝺ aliq̄ ꝑ^{a} sit
bo^{a} significās ꝑcise iuxta cōpo
sitionē suaꝝ ptiū ꝛ qꝺ añs sit
veꝝ ꝛ ꝑñs falsū. Et boc nega
tur tāquā ipo^{e}. Ꝫstū modum
ītelligēdi ꝺe significatōe ptiuꝫ
ꝛ si ñ explicite tñ iplicite asse
rit q̄cūq; regl'a ꝑñaꝝ contra
q̄ꝝ quālꝫ ꝑt verbal'r argui il
lo l' cōsil'i arg^{o} nisi glosa ꝑdic
ta cetere re^{e} verificēf. ꝫ^{a}r^{a}
fuit i^{a}. Si alic^{2} ꝑñe bo^{e} añs ē
necc̄m ꝛ ꝑñs sil'r ē necc̄z ex q̄
īferebaf qꝺ si antecedēs ē ne
cessariū ꝛ ꝑñs ē cōtigēs cōse
q̄ntia nō valꝫ. Cōtra istas re
gl'as argī sic aliq̄ cōseq̄ntia
ē bo^{a} ꝛ añcedēs est necc̄z ꝛ cō
seq̄ns cōtingēs. g^{o} r^{e} falsē cō
seq̄ntia tenꝫ ꝛ añcedēs ꝓbaf.
Ꝓ ista cōseq̄ntia est bōa de
us est ergo ƀ est vera de^{2} ē et
antecedēs est necessariū ꝛ cō
sequens contigēs g^{o} ꝛc ꝙ añs
sit necessariū maifestū ē ꝛ qꝺ
cōseq̄ns sit cōtigēs ꝓbaf. Ꝓ
ista de^{2} potest esse falsa ꝛ ipa
est vera g^{o} ipsam esse veram
est contigēs consequentia est
nota cum minoꝛi ꝛ maioꝛ pba
tur. ex boc qꝺ potest cōuerti
cū fal^{o}. Ꝺeo ꝓbatur ꝓpri
palem consequentiam esse bo
nā quia si non stet ergo oppo
situm consequentis cum ante
cedente et arguitur sic hec ñ
est vera deus est et ipsa signi
ficat adequate deum esse er
go deum esse non est verum
et per consequens deus non
est qꝺ est oppositum alterius
partis. Respondetur ꝙ ista
consequentia non valet deus
est ergo hec est vera deus est
nisi adderetur ista minoꝛ. et ƀ
deus est. signi ficat adequate
deuꝫ eē que est contingens. et
concedo qꝺ oppositum conse
quentis stat cum añte tūc cuꝫ
poit cum añte admitto et cō
cedo istam deus ē et ƀ non ē
vera de^{2} ē et tūc ad arg^{m} bec
non ē vera deus ē et ipsa a de
q̄te significat deū esse g^{o} deū
esse nō est vñ nego minoꝛem
qz ꝓpūgt duob^{2} concessis. seq
tur de^{2} ē et ƀ nō est vera deus
est. g^{o} ipa ñ sīgt adeq̄te deū
esse. vnde ī hoc argumento ē
obligatio et non apparet cuꝫ
enim ꝺicitur stet oppositū cō
sequentis cū añte bec est vna
positio iplicite ac si ꝺicerē po
no tibi istā de^{2} est et ƀ ñ est ve

ra de⁹ est q̄ ad dittē⁴ est ⁊ ꝓ̄ter
rñdendū ēvt ꝓius. 4⁴ r⁴ fuit
i⁴ si alic⁹ ꝓ⁹ bōe añs ē po⁹ ⁊ cō
seq̄ns sit r. Ex q̄ ē illatū q̄ si a
lic⁹ ꝓ⁹ añs ē po⁹ ⁊ ꝓ̄s ipo⁹ cō
seq̄ntia i⁴ nōvz. Cōtra istas r̄
gulas argr̄ sic i⁴ cō⁴ nō ē bōa
Dis propō est affirātia g⁹ nl'
la propō est negatia ⁊ añs est
po⁹ et cōseq̄ns ipossibile ēgo
regule false cō⁴ tz et añs pro
batur pro p⁴pte. Nā oppo⁹
ꝓ̄tis r̄pugt añti. g⁹ ꝓ⁴bona.
añs pz. nā i⁴ r̄pugnāt dis pro
pō est affirātia et aliq̄ propō
est negatia. q̄ aūt añs sit pos
sibile pz qz possibile ē qđ hec
tu es sit dis propō. sz nūc pro
batur q̄ ꝓ̄s sit ipossibile quia
ipz nō p̄t esse vū sic signficādo
probatur. nā si posset esse vz
ē l' g⁹ ipo exīte l' ipo ñ exñtū
ñ ipo ñ exīte. ⁊ qz si i⁴ propō
ñ esset n⁴ propō est negatia ip
sa ñ esset va nec falsa nec eti
am ipa exīte. qz quā diu ista
propō est aliqua negatiua est
⁊ p ꝓ̄s semp falsuz. ē nullam
negatiuam esse. Dñdū q̄ ist⁴
ꝓ⁴ est bona. Omnis propositi⁴
est affirmatiua. g⁹ nulla est n⁴
⁊ cōsequēs est possibile sicut
añs. ⁊ tūc ad argumentū ꝓ̄s
non pōt esse vez sic signficādo
g⁹ ipz ē ipossibile. nego ꝓ̄az
vnde multe ꝓpōes sūt possibi
les q̄ ñ pñt esse ve vt dis ꝓpō
ē falsa n⁴ ppō ē va h⁹ ē falsa
h⁹ ñ ē vū seipo demōstrato vt
deteriatū est i materia isolu
bilū. Etiam extra materiam
isolubilium vt hec non est ve
ra deus ē i mēte aut h⁹nō est
demōstrā⁹ sb⁹ eiusdem ppositi
onis ad c⁹ definitionē define
ret ppō illa q̄lz. n. illarum est
possibilis ⁊ nulla ipsaz sic sig
ficās pōt ee va. gnta r⁴ fuit i⁴
gcgd seq̄t ad añs seqtur ad ꝓ
seqns. Ex qua iferebantur a⁹
due. prima quicqd antecedit
ad antecedens antecedit ad ꝓ
sequens. ꝑa a primo ad vlt⁹
quando omnes ꝓ̄ie ītermedi
e sunt bone ⁊ formales ⁊ non
variate ꝓ⁴ est bona ⁊ formal'
Contra istas regulas arguit̄
sic Aliqua ē ꝓ̄a bona ⁊ aliqd
seq̄t ad ꝓ̄s ipi⁹ q̄ ñ sequitur
ad añs ipsius. ergo t⁹ tres re⁹
false ꝓsequentia tenet ⁊ ante
cedens probatur. Nam i⁴ ꝓ⁴
est bona quaternarius est er
go binari⁹ ē ⁊ aliquid sequi
tur ad consequens quod non
sequitur ad antecedens. ergo
et cetera. Consequentia tenet
quia contradictoriū ꝓ̄tis foe
maliter repugnat antecedēti
⁊ minorē ꝓbo. Nam sequitur
binarius est ergo ei⁹ medie
tas est preciseunitas ⁊ tamen
nō sequit̄ a primo ad vlt⁹ q̄
ternari⁹ ergo medietas eius

ꝑcise ēvnitas q2 medietas q̄ ternarij nō ē vnitas. sz biari⁹ sit'e ar^m fit q̄drupedale ē .g° bipedale ē bipedale ē g° eius medietas est ꝑcise pedale et tm̄ nō seq̄t q̄drupedale ē g° e⁹ medietas ē ꝑcise pedale q2 medietas q̄drupedalis non ē pedale sz bipedale. Dr̄ q; re^e iste tenent extra materiā relatiuoꝝ ꝛ h° pp mutationē significati vltimi ꝓntis rōe relatiui qv variat significatū advarietionez antis. vñ aliud significat ista ꝓpō i⁹ medietas est vnitas ꝓiūcta cū hac ꝓpō binarius ē ꝛ aliud significat cū ista q̄ternari⁹ ē. Lū p^a ät signi ficat q; medietas binarij ē vi tas q; estvez ꝛ cū ꝑa significat q; medietas q̄ternarij ē vitas qó est f^m itelligit g°sic p2ia regula Quicqd seq̄t ad ꝓns seq̄t ad ans manēte p^a significatione ꝛ q2 vltimū ꝓns rōe relatui non pōt retinere p2i mam significationē iō si ēvez si nō sequit ex p° ante loco g̃ e⁹ponatur vna ꝓp°significans idē ꝙuertibiliter sic arguē° q̄ ternari⁹ ē. g°binari⁹ ē biari⁹ ē ergo e⁹ medietas ēvnitas g̃ a p̃ advltimū q̄ternari⁹ ē g° medietas biarij ēvnitas ꝛ ita in ꝑo argumto ꝺbuit iferri q̄ drupedale ē g° medietas bi pedalis ē pedale ꝛ h ꝓcessi.

6^A regula fuit i^a. Si aliqua ꝓna ē bōa ꝛ aliqd stat cū ante illud idē stabit cū ꝓnte. Ex q̄ seq̄t alia. s. gcqd r̄ pugt ꝓnti r pugt anti. Ꝫ istas regulas ar guit sic. Ista ꝓna ē bōa lignū corrūpebatur. g° ipossibile ē illud esse. ꝛ tm̄ h̄ animal ē stat cū ante ꝛ eadē nō stat cū ꝓn te. g° 2^e f^e ꝓna tz ꝛ ans ꝑbat Nā q; illa cōsequentia sit bo na pz q2 quod fel' ē corruptū ampli⁹ eē non potest q; ät ista animal est stet cum ante pz. qm̄ hec fil' stant lignū corrū pebatur ꝛ aial ē q2 q̄lz illarū est vera. Sz iam ꝑbatur q; illa animal est non stat cum ante q2 ista copulatiua est impossi bilis animal est ꝛ ipossibile ē illud esse. Rn̄detur q; ista ꝓna est bona lignum corrumpeba tur ergo impossibile ē illud es se ꝛ sicut ista aimal est stat cū ante ita stat cum consequēte. Et cum dr̄ ista copulatiua est impossibilis animal est ꝛ ipos sibile est illud esse verum est ergo ista animal est non stat cum consequente. nego cōse quentiam quia secunda pars huius copulatiue non est con sequens p2ime consequentie nec secū ꝓvtibile q2 relatiui hēt aliud ꝛ aliud significatum ꝓpter mutationem antis. ꝛ si dr̄ quo°. g° stat ista al' ē cū

ꝓñte dr̄ ꝙ nō oz ꝓiūgere ipā copulatie. ſz ſufficit ꝙ q̄lz iſta rū ſit vera. vnde ꝟ ſtāt ſimł tu es hō tu es alb⁹. łz ex eis non fiat copł'atia. et ſi opponēſve lit oiovnā copulatiuā dek i⁴ al'ē ⁊ lignū coꝛrūpebaſ. ⁊ impoſ^e ē illō eē referēdo ſemp li illud ad li lig^m illa copulatiua ē vera g̃ p⁴ps ſtat cū vltima. 7⁴r⁴fuit iſta. Si aliq̄ ꝓ ſequentia ē bōa ſcita a te eſſe bona. ⁊ añs ē a te ꝓcedēdum ꝓſeq̄ns euſdē ē ꝓcedēdū a te Ex qua iſerebaſ ꝙ ſi añs eſt ꝓcedēdū ⁊ ꝓñs negādū nō valet ꝓña. Cōtra iſtas regł'as arguitur ſic ⁊ pono ꝙ iſti⁹ ꝓ^e bō currit. g̃ riſibile currit añs ſit tibi poſitū ⁊ a te adiſſuz ꝓñs vero ſit tibi ꝟpoſitū ⁊ a te admiſſuz. i⁰ p⁰argr̄ ſic i⁴ ꝓ⁴ eſt bōa ſcita a te eē bōa bō currit g̃ riſi^e currit qꝛ ſcis ꝙ argr̄ abvno ꝓuertibili ad reliquū. ⁊ añs ē ꝓcedēdū a te qꝛ tibi ē poſitū ⁊ a te adiſſuz ⁊ ꝓñs negā^m. qꝛ ē tibi depoſitū ⁊ a te adiſſuz. g̃ r^e falſe. Jō dr̄ aditrēdo caſū. Et ꝓcedo ꝙ iſti⁹ cōſeq^e añs ē cōcedēdū ⁊ ꝓſeq̄ns negā^m pp ar^m fcm̄. ſz nego ꝙ i⁴ ꝓ⁴ſit bōa ſcita a me eē bōa qm̄ ex duobus conceſſis ſequ oppoſitū illi⁹. ſequ. n. antecedēs ē cōcedēdū a te ⁊ ꝓſeq̄ns neg^m g̃ iſta ꝓſeq̄ntia nō ē ſcita a te eē bōa. vltia r⁴fuit iſta Si aliq̄ ē ꝓ⁴b⁴ſcita a te eē b⁴ ⁊ ātecedēs ē ſcitū a te ⁊ cōſequēs ei⁹dē ē ſcituz a te. Ex q̄ ſequ ꝙ ſi ātecedēs ē ſcitū a te ⁊ cōſequēs nō ē ſcitū. nō ſcit cōſequētiaz eē bōaz. cōtra iſtas regł'as argr̄ ſic ꝟ cō⁴ē ſcita a te eē bōa. hoc ē neſcitū a te. g̃ hoc ē neſcitū a te demonſtrā⁰ cōſequens ꝓ vtrūz h⁰ et ātecedēs eſt ſcitū a te ⁊ cōſeq̄ns nō g⁰r^e f^e cōſeq̄ntia tz ⁊ ꝓbaſ p⁴ps ātecedentis. nam tu ſcis ꝙ ibi argr̄ ab v⁰cōuertibili ad reliq^m ⁊ ꝙ opp^m conſeq̄ntis r̄pugt ātecedēti. g⁰tu ſcis cōſeq̄ntiā illā eē bōam. ⁊ ꝑa ps ātecedenti ꝓbaſ. nā conſeq̄ns eſt neſcitū a te ⁊ ātecedens ſcis ſignificare adequate ꝙ ipz eſt neſcitū a te g⁰ antecedens eſt ſcitū a te ⁊ cōſeq̄ns neſcitū pz cōſeq̄ntia. naz vel cōſeq̄ns eſt ſcitū a te ł' neſcitū ſi eſt neſcitū héo ītentū ſi ſcitū ⁊ ipm adeq̄te ſignificat ꝙ h⁰eſt neſcitū a te ꝺmōſtrādo idez cōſeq̄ns g⁰ illud cōns nō eſt ſcitū a te. Reſpōdeſ ꝙ iſta cōſeq̄ntia nō vz h⁰eſt neſcitū a te g̃ h⁰eſt neſcitū a te nec argr̄ ab vno conuertibili ad reliq^m nec opp^m cōſeq̄ntiſ r̄pugt añcedēti. qꝛ ātecedens nō ē iſolu^e ſz cōns ē iſolub^e ſignificās ypotb^e copł'atie ꝙ h⁰

ē neſcītū a te ⁊ q̄ b° ē ſcītū a te c⁹ ꝓtradictoziū ñ ē illud. b° ñ ē neſcītū a te aut illō hoc ē ſcītū a te ſ3 illō ñ b° ē neſcītū a te ſigificās diſiūctīe q̄ b° ē ſcītū a te l' q̄ hoc ñ ē ſcītū a te qō ēvenꝫ rōe ſe ptis. Eodō dr̄ ad rōez l' ꝑñā p̄dictā ſicut ad iſtā b° ē f^m. g° b° ē falſum domōſtrando ꝑñs ſemp ꝓcedendo tales ꝑñas ⁊ dico eas nō valere qz ꝑñs eſt iſolubile falſum et añs ē pp° vera non inſolubilis quare ⁊c.

r Egulaꝝ ptīcularīū p^a erat iſta ab iferiozi ad ſuū ſupi⁹ affirātīe ⁊ ſine diſtributione ⁊ ſine ſigno ꝓfuſionis ipediēte ē p^a bōa. Cōtra iſtaz regulā arguīt ſic. i^a ꝑña non valꝫ tu es apparēs aſin⁹. g° tu es aliq̄lis aſin⁹ ⁊ tū arguīt per regulā. g° r^a f l'a ꝑña pꝫ cū miozi qz li appens eſt teri⁹ iferioz ad li aliquale. ⁊ maioz pꝫ qz añs ē poſ^e ⁊ ꝑñs ipoſ^e Hā poſſibile ē q̄ tu appeas aſinus ſ3 ñ ē poſſibile q̄ tu ſis aliq̄lis aſin⁹ ſicut ñ ē poſ^e q̄ tu ſis aſin⁹. Rñdeī q̄ ñ arguitur f3 intellectū regule q ē i^e Ab iferioꝛi ad ſuū ſupi⁹ rōe toti⁹ extremi ſine ipedimēto precedēte eſt bo^m ar^m. ſ3 nō arguitur ī propōito rōe toti⁹ extremi. ſ3 ptis ſolū°. qz li apparens aſin⁹ non eſt termin⁹ inferioꝛ ad li aliqualis aſinus ſ3 bñ ad li aliqualis apparēs aſinus ſicut li apparens ad li aliquale. vñ bñ ſeqr̄ tu es apparens. g̃ tu es aliq̄lis. ita bñ ſeqr̄ tu es appens aſinus. g° tu es aliq̄lis appens aſin⁹. vñ ꝑſil'es ꝑñe ī ceteris nō valent vt tu es pr̄ ſoz. g° tu es aliqd ſoz. tu es dñs platōiſ. g° tu es aliqd platonis. ⁊ re^a erat iſta. ab iferioꝛi ad ſuuz ſupiuſ diſtributiue ñ valꝫ ar^m. Cōtra iſtā regulaz arguīt ſic iſta conſequentia ē bōa null⁹ binari⁹ eſt. g° null⁹ nūer⁹ eſt. ⁊ arguīt p regulā g° re^a f l'a tꝫ ꝑña cū maioꝛi qz oppo^m ꝓñtis repugnat añti. ſ. null⁹ biarius eſt ⁊ aliquis numer⁹ eſt nō. n. dar aliqs nūer⁹ qn iſte ſit binari⁹ l' icludēs biariū. Eodē° pōt ā gui in ſil'i vt nulla ꝓp° vera ſcitur. g° nulla pp° ſcīt ꝑña ē bōa qz oppo^m ꝓñtis repugt añti et tñ arguīt diſtributiue ab inferioꝛi ad ſuum ſuperius quia ꝓpoſitio vera eſt terminus inferioꝛ ad li ꝓpoſitio cum omnis ꝓpoſitio vera ſit ꝓpoſitio et non econuerſo ſicut omnis binarius eſt numerus et non ecō uerſo. Ideo dicitur quod regula non dicit nunquam valere conſequentiam ab inferioꝛi ad ſuum ſuperius di/

stributie. fz q pl'imũ ñ valet
forāl'r z nūq̄z de for^{a} p̄dicte p
seq̄ntie formales sunt qz cui^{z}
libet earū oppo^{m} p̄ñtis forma
liter repugnat añti. sed ñ sūt
bone de forma qz p̄similes in
forma nō valēt qz nō seq̄t nul
lus numer^{z} trinari^{z} ē g^{o} null^{z}
numer^{z} ē nec seq̄t nulla ꝓpo
sitio vera vr̄ l' itelligr̄ g^{o} nulla
ꝓpō vr̄ vel itelligitur. Si g^{o}
p^{e}t^{e} bōe sunt hoc est solū gra
materie. vnde prima est bona
gratia materie qz ipossi^{e} ē nu
mer^{z} esse z ñ esse biariū. Ita si
militer tz gratia materie vel
terminoz. qz nl'scitur nisi verū
nec ē possibile aliquam ꝓpo
sitionem falsam sciri. z^{a} regu
la fuit ista ab inferiori ad sūū
superius negatōe postposita
z cū debito me^{o}ē bo^{m}ar^{m}. cō
tra arguit sic i^{a} p^{a}ñ valz. sci
ēs istā ꝓpōnē nō ē aliqd ōmō
strā^{o} istā bō ē afin^{z} z ista ꝓpō
ē aliq̄ ꝓpō g^{o} sciens aliquam
ꝓpōem nō est aliqd. z tñ ar
guitur p regulam ergo regl'a
falsa p^{a}tz cum miori z maior
p̄batur. nā añs est verū z p̄ñs
falsum. ergo i^{a} p^{a}ñ valet. quō
añs sit verū pz pro ꝑa pte z p
p^{a} similiter qz sūum ꝓtradicto
rium ē falsū. s. oē sciens istam
ꝓpōem est aliquid. Respon
detur q istа p^{a} ñ valz nec ar
gr̄ cū debito me^{o} qz obiectum
prime propōis debuit eē sbiē
ctū ꝑe sic arguē^{o} sciēs ista ē g^{o} ꝛc. z
tunc ꝓcedo p̄ñaz. sed negatur
miorz. Notandum circa hanc
regulam q si argueretur ab i
feriori ad sūū superi^{z} distribu
tie negatione postposita ñ ar
gr̄ fz regl'am vt patet in exē^{o}
isto ois bō nō currit ois bō ē
al' g^{o} oē al'nō currit itelligit
eni sic regula ab iferiori ad su
um superius nō distributū ne
gatōe postpōita est bōa p̄ña.

Quarta r^{a} erat i^{a} a supiori
ad suum inferius affirmatiue
z sine distributōe nō valz ar
gumētum. Cōtra istā regulaz
procedūt argumēta facta con
tra regl'am ime^{e} p̄cedētē argu
ēdo ex opposito ꝓsequētis ad
oppositū añtis vt aliqs nūe
rus est g^{o} biari^{z} ē aliq̄ ꝓpō
scitur. g^{o} propositio vera scit
fz argr̄ spāl'r i^{a} p^{a} est bōa tu
es aial g^{o} tu es bō z tū argui
tur a supiori ad suum inferius
affirmatie sine distributione
g^{o} ꝛc. tz p̄ña z antecedens p
batur quia sequitur tu es ani
mal ergo tu es a. tertio adia
cente ad secundum adiacens.
tu es ergo tu es. tu patet con
sequentia qz oppositum conse
quentis forāl'r repugt añti: z
vltra tu es tu g^{o} tu es bō tz^{a} ꝑ
primā rgl'ā ab iferiori ad sūū

supi⁹ affirmatie ⁊ sine ipedim̃
to. g° a p° advltimũ seq̃tu es
al'. g°tu es hō. ad h° dr̃vt pri
us q̃ qlz ista⁊ p̃na⁊ ē bōa. et
foz̄al' nō tñ arguit p̄ regulaz
iplicite asserēte q̃ nulla talis
sit b^a de foravñ cōsil'es i foz/
ma nō tenent qz ñ seq̃t aliqs
nūer⁹ ē. g° triari⁹ ē aliq̃ ꝓpō
itelligitur. g° pp° vera itelli
git nec seq̃t h° ē al' ꝺmōstrā
do afinū. g° h° ē hō. 5ª regu
la fuit ista a supioꝛi ad suū in
feri⁹ distributie affirmatiue
ñvalz p̃na nisi cuz debito me
dio: Cōtra arguit sic i^a p̃na
est bona oē al' currit. g° ois
hō currit ⁊ tñ arguit a supio
ri ad suū iferi⁹ distributie af
firmatie sine debito medio. g̃
2^a f^a p̃na tz cū minoꝛi ⁊ ma/
ioꝛē ꝓbo p̄tradictoꝛiū p̃ntis
repugnat añti. g° p̃na bōa an
tecedēs ꝓbat qm̃ ꝫ repugñt
oē al' currit ⁊ hō ñ currit qz
ex ipsis seq̃t ipossibile videli
cet hō ñ ē al'i 4° mō r^e false
Dicēdū q̃ lla p̃na ē bōa ñ qꝺ
foz̄al'r nec ꝺ foꝛma nō foz̄al'
qz oppositū p̃ntis ē imagina/
bile cū añte abſqz p̄dictione
nz ēt de foꝛma qz aliq̃ sibi cō
sil'is i foꝛma nō valz vt oē al'
currit g° qlz hō currit. sz est
bona materialis seu g̃ra ma/
terie qz ipossibile ē hōine nō
esse tz. n. ꝓ h° mediū necessari
um ois hō ē al'. Sil'r seqtur
g̃ra materie oē al' ē g° omis
hō ē qz p̃ns ē necessariū seq̃t
ēt ois hō ē afin⁹ qz añs ē ipos
sibile simpl'r vñ ñ ē aliq̃ reg^a
ꝓtra quā nō ꝓcedit arg^m g̃ra
materie qz aut añs ē ipos^e aut
qz p̃ns ē necessariū vl' g̃ra a/
lic⁹ alteri⁹ medij necessarij et
ieuitabil' vt in prioꝛib⁹ p̃ntis
dictū ē. Sexta r^a fuit ista a
superioꝛi ad suū iferi⁹ negati
one p̃pōita distribuēte supius
est bonū arg^m. Cōtra istā re
gulā arguitur sic. i^a p^a ñvalz
nō contingenter hō ē al'. g̃ ñ
ptingēter tu es al' ⁊ tñ argui
tur p regulā. g° r^a f^a p^a tenz
⁊ ꝓbat p^a ps añtis qz añs est
vex ⁊ p̃ns f^m. vt pz assignan
do suum ꝓtradictoꝛiū h. n. est
fl'a ꝓtingenter hō est animal
et h ēvera ꝓtingēter tu es al'.
⁊ 2^a ps antecedentis ꝓbat. nā
q̃ hic arguat a superioꝛi ad
suū iferi⁹ pz ⁊ q̃ negatione di
stribuēte manifestū ē qz remo/
ta negatiōe li hō ñ staret di/
stributiue. g° p aduētū e⁹ stat
distributiue p^a p istā regulā
qcquid mobilitat imobilitatū
immobilitat mobilitatum. rñ
detur q̃ terminus aliquando
stat distributiue mobiliter qñ
ipsum non ꝓcedit nisi vnum
signum distributiuum vt ois
hō est. Aliqñ stat distributiue

imobiliter qñ ipz ꝓcedūt duo
signa ꝙz vnū hz vi distribuē
di ⁊ reliquū ꝓfūdēdi ꝓfuse tā
tū imobiliter q̄ ꝓpter dico ꝙ
ñ argr̄ ꝓtra itellectū re q ē ie
a supiori ad suū iferi⁹ negati/
one p̄posita distributie mobi
liter ē bōa p⁹ sz iā ī ꝓpositi/
to ñ distribuitur supi⁹ mobili
ter pp ipedimētū isti⁹ teri cō
tigēter qz ñ lz descēdere vt ar
gm i pte oñdit pp eādē cām ñ
seqr tu nō icipis eē colorat⁹
g̃ tu ñ icipis eē alb⁹ qz ex op/
posito nō seqr oppm vt ī ca°
patuit iceptōis ⁊ tū argr̄ dis/
tributie negatie. si g̃ q̄rit qd
ipedit dico ꝙ illud ꝟbū icipit
imobilitat eūdē term quē dis/
tribuit p̄cedēs nega° q̄r ⁊c.

c Ontra regr̄as q̄rti ca/
pr̄i sufficiēter ē argutū
i materia isolubiliū spāliori/
bus tū mediis arguo ꝺ easdē
q̄z p⁹ fuit i⁹ ab vr̄i ad suam
pārticularem idefinitā r̄ sub
alternā ē bōa p⁹. Cōtra quā
regr̄az argr̄ sic. Ista p⁹ ñ valz
Incip oē es eē g̃ icipit aliqō
es eē. ⁊ tū argr̄ p regulā g°r⁹
falsa tz p⁹ ⁊ p⁹ ps añtis ꝓbar
nā añs ē ꝟū ⁊ ꝓñs falsū g̃ p⁹
nō vz ꝙ añs sit ꝟū ꝓbar. nam
oē es ē ⁊ nō ime añ istās p̄ñs
oē es fuit. qz nūq̄z istās p̄ñs fu
it g̃ icipit oē es eē pz p⁹ ab ex
ponētib⁹ ad expositū ꝙ autē
ꝓñs sit falsuz pz qz nunc aliqd
ē ⁊ ime añ istās p̄ñs aliqd fu
it ⁊ ime post istans p̄sens ali
quid erit. ergo falsuz est ꝙ iaz
icipiat aliquid esse seu aliquō
ens esse ꝙ idem est. sed secun
da pars principalis añtis ar/
guitur. nam b̄ est vniuersalis
incipit oē ens esse qz ī ea sub
icitur t erminus cōis sig° vr̄i
determinatus distributie ⁊ b̄
sua particularis incipit aliqō
ens esse quia in ea subicitur
terminus cōis signo particr̄a
ri determinatus g̃ arguitur p
regulam. Dñdum breuitē ꝙ ñ
arguitur per regulam quoniā
nec antecedens nec ꝓsequēs
est alic⁹ q̄ntitatis. ⁊ tunc ad p
bationem in ista ꝓpositione ī
cipit oē ens esse subicitur ter
min⁹ cōis signo vniuersali dis/
tributie ꝺteriat⁹ g̃ ēvr̄is ne°
p̄ñam. ⁊ si allegaretur r⁹ dico
ꝙ intelligitur de distributōe
mobili ⁊ non immobili. sz iaz
li ens distribuitur imobiliter
propterea sic glosef regr̄a p
positio vr̄is ē illa ī q̄ subicit
teri⁹ cōis signo vr̄i distribu/
tie detēminat⁹ existente aliqd
isti⁹ quod dico propter præa
cens i⁹ omnis homo ē animal
in qua subicitur terminus cō
munis signo vniuersali distri/
butiue mobiliter determiat⁹
sed illud signum non est pars

placētis lz fit psvl'is ō pticu
lari ät nō ꝓcedit ar^m. qz ī re^a
addit solo signo pticulari de
terminat^z sz iā vltra sig^m ōtē
minatur li ens h^o verbo icip
ex quo stat ꝓf^e tm̄. Jō fit hec
regula pp^o pticularis ē illa in
q̄ sbjcitur teri^z cōis solo sig^o
pticulari determinat^z exīte
aliqd isti^z qō dico sil'r pp ꝑia
tens ppōis particularis. Se
cūda regula fuit ista. A pticu
lari l' indefinita ad suāvl'em
non valet argumentum. Con
tra istā regulā arguit sic. ista
ꝑña est bona. aīal est hō. g^o.
omne animal est homo z per
ꝑñs q̄lz alia valz ab idefinita
ad suam vl'ez ꝑña tz z añs p
batur h ppō aīal ē hō signifi
cat omne al' esse hōinez. sed
omn is pp^o significat qcqd se
quitur ad eā igit i^a ꝑ^a ē bōa
ꝑña tz cū minozi qz est regu
la z maiozē ꝓbo sbm i^z ppōis
animal est hō significat omē
animal z ꝑdicatuz hōinē z co
pulā esse z tota pp^o significat
iuxta ꝓpositionē suoz terioz
g^o ista ꝓp^o sigificat oē aīal
esse hōiē ꝑña pz qz isto^o iue
stigatur significatum ppōnis
Rñdet negando fam ꝑñā. et
ad ꝓbationem cōcedo ꝙ i^a al'
est hō significat oē animal eē
hōiē nō adeq̄te primarie. sed
sarie. z ad ar^m nego istā con
sequentiā ista ppō oē animal
est hō significat oē al' eē hōiē
et ois ꝓpō significat qcqd
seqtur ad eā. ergo ista ꝑña ē
bona nego consequentiam qz
sicut ois pp^o sigificat qcquid
sequit ad eam non tm̄ qcquid
ꝓpō significat sequit ad eā
veruntamē bñ seqtur ista al'
ē hō significat adequate omē
aīal esse hōiez. g^o i^a ꝑña fuit
bona sed negat antecedens.
qz nulla ppositio mūdi signifi
cat adequate oē aīal esse hōi
nem nisi aliq̄ talis oē aīal est
homo. Tertia re^a fuit ista
ab vniuersali affirmatiua ad
oēs suas singulares tam col
lectiē q̄z diuisiue sūptas ē b^m
ar^m cū debito medio z econ
uerso collectiue. Cōtra istā
regulā arguitur sic. ista ꝑña ñ
valet necessario ois homo est
animal. z isti sunt oēs hōines
g^o necio iste hō est animal z
iste hō est al' z sic de singulis
et tm̄ arguitur p regulā g^o r^a
falsa ꝑña tenet cuz minozi et
maiozi pz ꝑ exponentes isti^z
termini necio ex eodem me
dio arguitur qō non valet ar
gumentum ab vl'i ad suaz sin
gularem cum debito medio.
sic arguendo necio ois homo
est. sz tu es homo. g^o necio tu
es. añs est verum z ꝑñs falsuz
Ex eodem etiam fundamēto

arguitur q̄ nonvalz argumē/
tum a singularib⁹ sufficiēter
enumeratis cum debito me/
dio ad suamvl'em q; non seq
tur contingentur iste homo ē
z contigentur iste hō est z sic
de singulis. z isti sunt omnes
homines. g° contingenter ō
nis homo ē. p3 per expositio
nem i⁹ termini contingēt q̄ ā
tecedens est verum z p̄ñs f^m
z per consequens consequen
tia nonvalet. Ideo breuiter
rñdeo z dico q̄ nullo° arguit̄
per regulam. q; nulla istaruz
est alicuius quantitatis. ſ. ne
cessario ois homo est al' con/
tingenter ois homo est aīal
necc̄io iste homo est animal
contingenter iste homo est aī
mal. prime due non sunt vl'es
q; ipsaz subiecta īmobiliter
distribuuntur alie due non sī
singulares. quia sb̄icitur ter
minus cōis determinatus nō
solummodo pronomine ōmō
strativo immo alio termino
probabili videlicet termino
modali. Ideo sic intelligitur
diffinitō propositionis singu
laris. propositio singularis ē
illa in qua sb̄icitur terminus
discretus aut terminus cōis
ñc pronomine demōstrativo
nullo signo pbabili p̄cedente.
Ex qua diffinitione sequitur
q̄ si pronomen pluralis nūeri ē
terminus discretus ista tun
non est singularis oēs isti cu
runt q; sb̄icit̄ teri⁹ cōis sig°
probabili p̄cedēte. 4ª re⁴
fuit ista. Abvniuersali negati
ua ad quālz suaz singularium
est bonum ar^m. Contra argui
tur sic. ista consequentia non
valet nulla chimera q̄ currit
mouetur. g° ista chimera que
currit non mouetur et tamen
arguitur per regulam g° re⁴
falsa. consequentia tenet cuz
m inoz et maioz probatur añ
tecedens. n. est verum vt patet
z consequens falsum. g° p̄ña
nonvalet q̄ consequens sit f^m
probatur. nam segtur ista chi
mera que currit non mouet̄
ergo ista chimera currit et il/
la non mouetur. consequētia
tenet q; relatiuum resoluit̄
in z. et illud sed consequens
ē falsum. quia ē vna copulati
ua affirmatiua cuius p̄ia ps
est falsa. ergo antecedens est
falsum quod erat probanduz

Respondetur concedendo
consequentiam predictam et
cum dicitur antecedens ē ve
rum et consequens falsum. ne
go quod consequens sit fal/
sum. quia suum contradicto/
rium est falsuz scilicet ista chi
mera que currit mouetur.

Et tunc ad probationem fal
sitatis. nego istam consequen

tiā ia chiera q̄ currit nō mouetur g°ia chiera currit ꝛ ia nō mouetur ꝛ tūc ad regulā relatiu ū q q̄ qō resoluitur in ꝓiūctione copulatiuā ꝛ ꝓnomen demōstratiuū. vel ē i affirātiuis. ſz ñ i negatiſ ppea bñ ſequitur ia chā q̄ currit mouetur. g°ia chā currit ꝛ ipa mouetur q2 g°li q̄ i affirātia resoluitur i ꝓiūctōez copl'atiuā ꝛ ꝓnomē demōstratiuū iō i negā ꝓtradictoria oz resolui i cōiūctionē diſiūctiuā et ꝓnomē demōstratiuū ſic dicē° ia chā currit vel ipa ñ mouetur pz qz qcqd ſigt vnū ꝓtradictoriū copulatie ſigt aliud diſiūctie

Notā^m circa iſtā regulā qō ſi ſbz ſingl'aris ſuppoit ꝓ aliq̄ ꝓ q̄ ñ ſuppoit ſbz vniuē ſal'argue°tūc ab vl'i ad iſtaz ſingularē nō arguitur p regulā q2 ia ñ ē eius ſingularis ꝥā nullus hō currit. g°ie homo ñ currit. null^s homo eſt aliqs hō g°ie hō ñ ē aliqs homo. ꝓia n. ſingularis ñ ē ſingularis h^s null^s hō currit. ſz i^s nulla hō currit. ꝥa ſingularis nō ē i^s nl'la hō eſt aliqs hō ſed iſti^s nullus homo eſt aliquis homo.

Quinta regula fuit iſta a particulari ad ſuam indefinitā. ꝛ ea°. tam affirmatiue q̄z negatiue eſt bona conſequentia.

Contra iſtam regulam arguitur ſic. iſta conſequentia ñ valet animal ē genus ḡ aliqō animal ē gen^s ꝛ tñ arguitur p regulam ergo regula falſa ꝓā tenet. ꝛ antecedēs ꝓbaf. nā antecedēs eſt verum vt patet ꝛ conſequens falſum. ḡ ꝓā nō valet q conſequens ſit falſum p batur quia ſuum contradictorium ē verum videlicet nullus animal eſt genus q2 nec hō al' eſt genus nec hoc ꝛ ſic de ſingulis ergo ꝛc. ſecunda pars p batur. videlicet q arguitur p regulam quia animal ſtat vt° bique materialiter. Ꝓbatur nam ſi in aliqua iſtarum ſtaret perſonaliter hoc eſſet ꝓpter limitationem iſtius ſigni aliquod. ſed illud ſignus aliquod in alijs nō limitat ad ſuppoſitionem perſonalem ḡ nec in iſtis conſequentia tenz cum maiori ꝛ minorem ꝓbo. nam in qualibet iſtarum aliquod homo eſt ſpeties aliqō homo eſt noñ. ſupponit li hō materialiter. ergo et in iſta. aliquod animal eſt genus patet conſequentia. quia ſicut li animal eſt neutri generis ita li homo materialiter ſumptum. Reſpondetur quod non arguitur per regulam. quia in iſta aliquod animal eſt genus li animal ſupponit perſoāliter ꝓpter limitatio

nẽ signi ꝑticularis ⁊ cũ dr̃ i 1ª aliquod al'ẽ spẽs ñ limitat ad ſuppõnem pſonalẽ. g̃ nec i 1ª nõ valz ar'm q2 li homo pſona l'r ſumptũ ñ eſt neutri gene/ ⁊ li aliqõ ẽ neutri gr̃is ideo ſibi additũ non ꝑt limitare ad ſuppõnem pſonalẽ ſicut ſi ad deret aliqõ ſig'm ei2dem ge/ risvt aliqs hõ ẽ ſpẽs aliqua homo ñ ẽ nom̃ ſz li al' pſona liter ſumptũ ẽ neutri generis Jõ ſibi additũ ſignũ neutri generis limitat ipſuz ad ſup põnẽ pſonalẽ dicẽ° aliqõ al' eſt gen2 aut nullũ al' ẽ genus Si ergo queritur q̃ ẽ indefini ta 1ª ꝑticularis aliquod al' eſt genus dicatur ꝙ eſt 1ª aĩal vi uens ẽ genus ⁊ iſtius indefini te al' ẽ gen2 b̃ ẽ ꝑticularis. ali qõ li aĩal eſt gen2. Notandũ ẽ ꝙ oz ꝙ termini ſupponant ꝓcciſe ꝑ eodem qr̃ i2 homo currit non ẽ b̃ ꝑticularis aliqs hõ currit ſz ẽ iſta aliqõ quod eſt homo currit ⁊ iſtius aliqs homo currit ẽ hec indefinita homo maſculus currit ⁊ ita ꝑ po2tionabiliter in negatiuis dicatur. Sexta 2ª fuit 1ª a ꝑ ticularivel indefinita ad oẽs ſuas ſingulares diuiſiue ſum ptas cum debito medio ẽ b'm argumentum. Contra iſtã re/ gulam arguitur ſic. iſta ꝓña ñ valet neceſſario homo ẽ ⁊ iſti ſunt oẽs homĩnes g° neceſſa rio iſte homo ẽvel neceſſario iſta homo eſt ⁊ ſic de ſingulis ⁊ tamen arguitur ꝑ regulam g° regula falſa conſequentia tenet cum maiozi quia antece dẽs eſt vez ⁊ conſequens fal ſum. ⁊ mio2 ꝓbatur nã iſta ne ceſſario homo ẽ. eſt ꝓpoſi/ tio ⁊ nõ ypothetica g° cathe gozica. ⁊ ꝑ conſequens quãta cum ergo non ſit vniuerſalis ꝑticularis vel ſingularis. g° eſt indefinita. cuius ſingularis non videtur eſſe ae q̃s predic/ te. Jdeo dicitur ꝙ non argui tur ꝑ regulam quoniam iſta non eſt indefinita neceſſario homo eſt animal ex quo ſb̃ij/ citur terminus communis me diante ſigno ⁊ tũc ad argum̃ tum iſta ẽ cathegozica. g̃ quã ta nego conſequentiam. Et ſi aliquis quo ad hoc allegaret ꝓbando iſtam conſequenti am eſſe bonam reſpondeo ꝙ ego ſimiliter aſſerui oppõitũ qr̃ ꝛc.

Uintum capitulum quaſdam regulas p ponebat quaruz ꝓri ma fuit iſta. Ab excluſiua ad ſuam vniuerſa/ lem de terminis tranſpoſitis ⁊ econuerſo eſt bona conſe/ quentia. Contra iſtã regu/

ḷ argr̄ sic i^{a} p^{a}ñ valet tātuz asin^{9} est bōis g^{o} cuiuslz bōis ē asin^{9} z argr̄ p regulā g^{o} r̄gula falsa tz p^{a} cū minori z maiori probaf. ponē^{o} q ñ sit aliq̄ possessio bois nisi asin^{9} tñ sit aliqs bō q ñ bēat asi^{m} i possessione. i^{o} posito ꝓns est falsuz vt pz z antecedens ē vū qz asinus ē bois. z nl̄ nō asinus ē hominis. ergo ꝛc. Secundo argr̄ ꝓtra fam regulā sic. i^{a} p^{a} nō valet cuiuslz hominis ē asinus ergo tātū asin^{9} est bois z tamen arguitur per regulā g^{o} r^{a} falsa consequentia tz cū minori z maiori probaf. ponē do q quilibet bō habeat asinū z equū q̄ posito ans ēvez p casum z ꝓns falsuz. nam aliquid non asin^{9} est bois. ergo non tantum asinus ē bois. Ad primū dr̄ q nō arguitur p regulam qz ista non est vl̄is istius exclusiue. sz i^{a} oē ens bois est asin^{9} z ratio quia i ista tātum asin^{9} est bois ñ distribuitur li bois p omni homine. sz solum pro homine habente aliquid. Ad secundum dicit similiter q i^{a} non est exclusiua istius vniuersalis. sed ista tātum habens asinum est homo qz ista propō cuiuslz bois ē asinus equalet isti ois bō ē hūs asinū vūtī qz paucas z grossas hūtes ꝓsideratōes vt se expedirent dicerēt regl̄as istas i obliqs nō tenere. Jō i recto arguā primo ꝛtra primaz ista p^{a} nō valet tātum ens neccio ē sba g^{o} omnis sba neccio ē ens z tñ arguitur p regulam g^{o} r̄ gula falsa p^{a} tenet cum minori z maiori probatur. nam ātecedens est vez z ꝓns falsuz vt pz per exponentes ergo ꝓ seqntia ñvalet. Jo argr̄ ꝓtra fam regulam ista consequentia non valet. omnes apostoli dei sunt duodecim: ergo tātuz duodecim sunt apl̄i dei tenendo li omnes collectiue. g^{o} r^{a} falsa ꝓsequentia tēt z antecedens ꝓbatur. antecedens n. ē verum vt supponitur z consequens falsum quia secunda exponens est falsa. f. nulla nō duodecim sunt apostoli dei. quia petrus z paulus fūt apostoli dei. z petr^{9} z paulus sunt aliqua nō duodecim. ergo aliq̄ non duodeci sunt apostoli dei Ad primum dicit q ista ñ est vniuersalis istius exclusiue sz ista oē ens neccio substantia ē ens. qz sicut in exclusiua li necessario nō determiauit istuz terminum ens. sz solum li sb̄stantia ita i vniuersali dz esse

Ad secunduz dicitur q quā do li omnes tenetur collecti / ue sua exclusiua non exponi / tur per negationem infinitātē

ſz p notã pl'alitatis iſto⁹ duo decim ſ'apl'i dei ꝛ non pluresꝫ duodeci ꝛ iª ēẏa ꝛ excluſiua fil'r. qñ ät li oēs teneť diuiſiue tũc eidē cozreſpondet dicta excluſiua expōibilis per negationē ĩfinitātē ꝛ tũc tam vl'is ꝙ excluſiua eſſet impoſſibilis pp ĩplicationē ꝓtradictōis ſuaꝫ exponentiũ ꝓbať ꝛ pono q ſoz. currat ꝛ nullus aliꝰ maſculus. tñ multe mulieris iꝰpoſito añs ēvez p exponentes ꝛ ꝓñs fm. qz aliqd nō ſoz. currit. g⁹ ñ tñ ſoz. currit. Rñdeť q iſta excluſiua ñ ē illius exceptie. ſz iª tñ ſoz. eſt aliqs hō currēs. ſz qđ patuit ĩ ꝓbationibꝰ terioꝝ ca⁹ de exceptiuis vbi ħ reª declaratur

3ª regula fuit iſta ab iſeriori ad ſuũ ſupꝫ a pte ſbi dictōne excluſiua addita eiſdē eſt bona ꝓña. Cōtª quã arguitur ſic iª ꝓª nō ē bōa. tñ ſbª nō ē accñs. g⁹ tñ aliq d ñ ē accñs ꝛ tñ arguiť p regulã. g⁹ rª fª ꝓª tñt cũ fa pte añtis. ꝛ ꝓbatur pria. nã añs ē vez ꝛ ꝓñs fm. g⁹ ꝓª ñ valz. q añs fit vez ꝓbatur qz ſba ñ ē accñs ꝛ qđ lz nō ſba ē accñs. g⁹ tñ ſba nō ē accñs ꝛ q ꝓñs fit fm. pz qz fa exponēs ē ipoſſibil'. ſ. qđlz nō aliqd ē accñs qz pria exponēs hꝰ ē ipoſſibilis. ſ. aliqd ñ aliqd ē accñs vt bñ pz p ſuas ſolueťes. Jō dr q nō arguiť p regulã nz arguiť ab iſeriori ad ſuũ ſupꝫ qz primitꝫ ē ōclaratũ q teriꝫ trāſcēdenſ nō ē ſuperioꝝ nec iſerioꝝ ad aliqd ex q nō ē ĩ ꝑdicamẽto niſi ĩ ꝓpꝛie ſumēdo ſupꝫ ꝓ prioꝝ aut cōioꝝ q'l'r ñ accipit regula ꝓtra quã ē argutũ. Aliter tñ dr ꝛ meliꝰ q reª itelligitur affirmatiē ꝛ nō negatiē. vnde nō ſeqť tãtũ cozpñ ē idiuiſibile. g⁹ tñ ſba nō ē idiuiſibil' añs. n. ēvez qz cozpñ nō ē idiuiſibile ꝛ qđlz nō cozpñ ē idiuiſibile ꝛ tñ ꝓñs ē fm pp ſam exponēte ſ'l'am. ſ. qđlz ñ ſba ē idiuiſibile. nã albedo ĩ pietē ē nō ſba ꝛ tñ nō ē idiuiſibilis qz ē extēſa ad extēſionē pietis

4ª rª fuit iª ab iſerioꝝ ad ſuũ ſupꝫ a pte ꝑdicati dictōe excluſiua addita ſubiectis ñ valz ꝓña ſz eꝛ⁹ cũ debito medio. Cōtra ꝙ arguiť ſicvl'r ſequitur aliquid tantum homo eſt animal aliquid tantum ſoꝛ eſt hō. g⁹ aliqd tantũ ſoz. eſt animal. quia oppoſitum conſequentis non ſtat cum antecedente. ꝛ tamen arguitur p regulam. ergo regula falſa conſequentia tenet cum minoꝝ. quia dicto excluſiua additur in ſecunda ꝓpoſitōne. Et non copl'e nec predicato g⁹ ſubiecto. ꝛ⁹ arguo q eꝛ⁹

nō valz arᵐ cū debito meᵒ qz nō seqr tm̄ bō est risibilis antix² ē risibilis gᵒ tm̄ bō ē ātix² .z tamen argr̄ p regl'ā g̃ regl'a falsa tz cōsequntia cū miozi z maioz pbar .nā ātecedens est vū z cōns falsū g̃ cō senqntia nō valz qō aūt cōns sit falsū maifestū ē sz pbar antecedens .nā oē risiᵉ ē bō g̃ tā tū bō ē risibil' tz cōsequntia ab vli ad suā exclusiuā .ſa vo ps pbar .nā ātix² pt ridere g̃ antix² ē risibil' pzᴬ ab vno cōuertibili ad reliqᵐ .Ad primā rō nem dicio qō dictio exclusiua nō addit ſbo solū sz pti solūᵒ qz ex ipa z alio terio fit vnuz ſbm .sz bene additur ſbo dicēdo tm̄ bō currit qz li bō ē ſbz z nō ps ſbi .negatur gᵒ ista cōsequntia dictio exclusiua ponitur i illa ppōe zñ additur copulatie nz p̄dicato gᵒ additur ſbo sufficit .n. qō addatur pti ſbi l' p̄dicati .ad ſā rōez dr̄ q li risiᵉ oupl'r suitur .s. āpliatie z nō āpliatie ꝑmᵒ nō couertitur cū li bō .sz foᵒ sūendo gᵒ pzioᵒ tā i miozi q̃z i maiozi negatur cōsequntia qz i ātecedente āpliatur tā li bᵒ q̃z li ātix² .z non i consequnte ido bene sequtur gᵒ tm̄ gᵒ p̄t esse ātix² .Si aūt sūatur foᵒ concedo maiorē cui cozresponds dcā vl'is z nego miozez .z tc̄ ad arᵐ antix² p̄t rideř gᵒ ātix² est risibil' non vz arᵐ nec argr̄ ab vᵒ conuēti bili ad reliqᵐ qz dictū est q li risiᵉ non tenetur āpliatie. Cō tra alias tres regl'as non arguo qz ex pziozib² solummodo iferuntur quare etc̄.

p Ertinentiū atz iptinentiū terioz prima regl'a fuit ista ab affirātiavi² dispati ad negatiaz alterius est bona conseqntia. Contra quā argu itur sic. Jsta consequentia nō vz bzunell² est asi² gᵒ bzūellus non est risibil' et tamen argui tur p r̄gl'ā gᵒ regl'a falsa consequentia tz cū miozi qz asin² et risiᵉ sunt terī dispati fic̄ bᵒ et asi² et pbatur maioz .nā antecedens est vū et consequens falsuz gᵒ etc̄ .pbatur et facio ī stā consequentiā bzunell² est bois gᵒ bzunellus est risibilis consequentia tz ab vno conuertibili ad reliqᵐ et antecedens est vezvt suppono gᵒ et consequens sz consequens est p̄. dictoziū primi consequentis. gᵒ principale consequens est falsū qō erat pbādū. Dr̄ dubitādo istam consequentiaz bzunellus est asinus. ergo bzunellus non est risibilis. quia dubitatur . qualiter teneatur li risibilis nunquid in nominatiuo casu an in genitiuo. Si primo modo conceditur con/

ꝓña ⁊ ꝓñs ⁊ tūc ad ī ꝓbatio/
nē nego illā ꝓñā bzunell⁹ est
hōis. ḡ bzunell⁹ ē risibiľ qz lz
li hō ⁊ risi[e] ꝓbtāť ac ēt hois ⁊
risibiľ ī obliq̄ ñ tñ hic qñ dif
forīť sumūť vnū. ſ. ī recto et
alter ī obliq̄ si āt sūīť li risibi
lis ī gtō cāu ne⁹ illā ꝓñā bzu
nell⁹ ē asin⁹. ḡ bzunell⁹ non ē
risibiľ qz nō arguiť ꝑ regulā
l. n. asin⁹ ⁊ risibile sint teri dif
pati nō tñ asin⁹ ⁊ risibiľ ī obli
q⁹. Jō ꝓcedoi[a] duo stañ simľ
qlz asin⁹ ē risibiľ ⁊ null⁹ asin⁹
ē risibiľ tenē⁹ li risibiľ ī p[a] ī
gtō ⁊ ī ſa ī ntō nec ſť ꝯriavľ
alteri⁹ oppōis. ſa r[a] fuit ista
qñcūqz ſť ouę ꝓpōes q̄ꝫ ſba
ꝓbtūť atqz ꝑta manē[e] ꝓsiľi ō
nōinatione abvna ad reliquā
ē bōa ꝓ[a]. Cōtra istā regulam
arguiť sic i[a] ꝓ[a] ñ valz qlz hō ē
vn⁹ hō. g⁹ ois hō ēvn⁹ hō et
tñ arguiť ꝑ regulā. g⁹ regula
fľa ꝓ[a]. tz cū miozi. qz ꝑta et
ſba ꝓbtūť manē[e] cōsiľi ō nōi
natione ⁊ p[a]ps añti is ꝓbatur
ex eo q̄ añs ēvęꝫ vtz ꝑ expo
nētes ⁊ ꝓñs ē f[m] qz aliqd est
hō q̄ nō ē nisi vn⁹ hō. Rūdť
q̄ ſba nō ꝓbtūť lz sint siľia ñ
n. sequiť li hō ⁊ hō ꝓbtūť g⁹
ſba ꝓbtūť qz lz li hō ⁊ li hō ꝓ
uertāť ēt li hō ⁊ li hō nō ꝓb/
tūť vnde ſba ista nō ꝓbtunť
hō. currit ⁊ hō ē spēs ñ obstā[e]
q̄ sint siľia qz li hō ī p[a] sup/
pōit ꝑsōaľr ⁊ ī ſa materiaľr.
ita ī ꝓpōito ſba istaꝫ nō ꝓuer
tūť qlz hō est vn⁹ hō ois hō
est vn⁹ hō qz lz sint siľia ⁊ ꝑso
naľr supponāt nō tamē suppo
nūt ꝑcise ꝑ ei sdez. ſz ī ꝓria ꝑ
masculio sexu solū⁹ ⁊ ī ſa ꝑ
vtroqz sexu ſz tūc cōbtūť li
hō ⁊ li hō qñ supponūt eoꝺ⁹
⁊ ꝑcise ꝑ eisdez vt ois hō ē rō
naľ ⁊ ois hō est risibilis eoꝺ⁹
ꝺr ꝺ li hō ⁊ li risibile qz aliqñ
cōbtūtur ⁊ aliqñ nō. Tertia
regľa fuit ista abv⁹ cōuertibi
li ad ꝛliq[m] est bōa cōsia. Con
tra quā arguiť sic ista cōsia ñ
valz soz. scis esse boiez. ḡ soꝛ
scis esse risibilez ⁊ tñ ägiuiť ꝑ
ſgľā g⁹ r[a] f[a] ꝓ[a]tz cū miozi qz
hō ⁊ risibiľ ꝓuertūť ⁊ maioz
ꝓbať nā cāu possibili posito
añs ēvęꝫ ⁊ ꝓñs f[m] ḡ ꝓña nō
valz añs ꝓbo ⁊ pono q̄ soꝛt.
scias eē hōiē nescias tñ q̄ sit
ꝓp[a] pa⁹ hōis ſz crdas q̄ risi[e]
sit ꝓpria passio asini i⁹ posito
añs ēvęꝫ ⁊ ꝓñs f[m] qz soz. cr
dis forāt̄r nō eē risibilē sicut
credis ipz non eē a ſ. g⁹ soꝛt.
nō scis esse risibilē. Jō ꝺr q̄
ab vno ꝓuertibili ad ꝛliq[m] rō
ne toti⁹ extrēi ē bonū argumē
tū rōe āt ꝑtis fallit ꝓña sicut
ī ꝓpōito qz li hōiē ⁊ li risibilē
ñ ſť ꝑdic[a]. ſz i[a] sciēs eē hōiē
⁊ eē risibilē q̄ iuicē ñ ꝓuertūť
ex[m] hēť ī alīſ tēisyñ ꝓdictoꝝ

um ꝛ ꝑdictoꝝ̄ ꝑdictoꝝ̄ ꝑdictoꝝ̄ iui/
cē ꝓuertuntur qꝛ si ꝓtradicto
riū est vex̄ vel falsum tūc ꝓtra
dictoꝝ̄ ꝓtradictoꝝ̄ ē huius/
modi: ꝛ tñ nō ſequtur ꝓtradic/
toꝝ̄ a ē vex̄. ergo ꝓtradicto
riuꝫ ꝓtradictoꝝ̄ a ē vex̄ poſi/
to ꝙ oē a fit iª bō ē aſinꝰ tūc
est añs vū ꝛ ꝑñs falsū. Si. n.
ꝓtradictoꝝ̄ ꝓtradictoꝝ̄ a ē
vex̄. ꝛ omne a ē ꝓtradictoꝝ̄
ꝓtradictoꝝ̄ gº a est vex̄ ꝙ est
falsum. Defectꝰ gº stat in bº qꝛ
nō argm̄ rōe totius extremi ſz
ratōe ptis lz. n. ꝓtradictoꝝ̄uꝫ
ꝛ ꝓtradictoꝝ̄um cōtradictoꝝ̄
ꝓuertant non tū ꝓtradictoꝝ̄
a ꝛ ꝓtradictoꝝ̄ū ꝓtradictoꝝ̄
a: Quarta rª fuit ista ab vº
coꝛrelatiuoꝝ ad reliquū ꝓpo
ſitionibus exñtibus de ſecun/
do adiacēte ē boᵐ arᵐ. ꝓtra
quā sic argm̄ iª ꝑña nō valz pr̄
est gºfilius ꝛ tñ argm̄ p regu/
lā gº regula falsa tz ꝑª cū mi/
noꝝ̄ ꝛ maioꝛem ꝓbo. Nam
caſu poſſibili poſito añs ē ve
rū ꝛ ꝑñs falsuꝫ. gº ꝑª nō valet
añs ꝓbaf. Nam dato ꝙ om/
nis pater habeat filiā ꝛ ñ filiū
tūc ē añs vex̄ ꝛ conſequēs fal
sum. Dicendū qꝺ non arguit
per regulam qꝛ pr̄ ꝛ filius nō
ſunt coꝛrelatiua ſicut nec ma/
ter ꝛ filia. ſtat enim patrē eſſe
ꝛ nō habeꝛ filiū ſicut ſtat ma
trē eē ꝛ nō habere filiā. ſz iª
diſiūcta ſunt coꝛrelatīa vide/
licet pater vel mater filiusvl'
filia. ſª rª fuit iª a termio pꝛi
uatio ad terminū ifinitū ē bª
ꝑª. Cōtra iſtā regl'aꝛ argm̄ ſic
iª ꝑª nō valet a fuit ifinitū gº
a fuit nō finitū ꝛ tñ argm̄ p re
gulā gº rª falſa ꝑª tz cū mīoꝝ̄
ꝛ maioꝛē ꝓbo ponēdo ꝙ a fue
rit totū tps ifinitū pt̄ z termi
natū ad pꝛimū iſtās boꝝ̄ ꝓteri
te iº pōito a fuit ifitū qꝛ a pte
añ ꝛ tñ fuit fitū a pte pꝛ gº fal
sum ē qꝺ fuit nō finitū. qꝛ ex
iſto cōſequente ſequtur qꝺ nō
fuit finitum. Eodēº arguitur li
nea est indiuiſibilis gº linea
est nō diuiſibilis nō ſequtur qꝛ
añs ē vū vt patet qꝛ non lati
tudiē neqz pꝛofunditatē hz ꝛ
tñ cōſeqns est falsum qꝛ linea
est diuiſibilis ſm lōgitudinez
Dñdū qꝺ ifinitū ꝛ iduiſibile
nō ſunt termi pꝛiuatiui qꝛ nō
dicūt defectuꝫ vt pꝛius qꝛ cō
ueniūt deo q̄r nō miꝫ ſi nª il/
laꝫ cōſeqntiaꝫ vālet quia nō
argm̄ p regulam ſz bñ argm̄ p
regulam iſtoº tu es imuſtꝰ gº
tu es nō iuſtus ſoꝛ. ē cecus gº
ſoꝛ. est nō vidēs. qꝛ cecꝰ ꝛ iiu/
ſtꝰ fūt terī pꝛiuatī dicētes, ōſe
ctū i illis qbꝰ cōueniūt. óª rª
fuit iª ab affirmatīa de ꝑdica
to ifinito ad ñgatiaꝫ ó ꝑdica/
to ſtº ē bᵐ arᵐ. Cōtra quā ar
gm̄ sic iſta cōſeqª ñ valz tu fui

ſti nō alb⁹.g°tu nō fuiſti alb⁹ ⁊ tñ argr̄ p regl'az g°r^a falſa tz ꝓ^a cū miozi .⁊ maiozē ꝓbo. nā caſu poſſibili poſito añs ē vū ⁊ ꝓñs falſuz g°ꝓ^anō valet añs ꝓbaf' ⁊ pono q̄ heri fue ris alb⁹ ⁊ pridie niger i°poi° añs ē vū qz qñz fuiſti nigē fu iſti nō alb⁹ ⁊ ꝓñs falſū qz ſuū ꝓtradictoziū poſitū ē in caſu. Rñdef' q̄ nō bñ iferf' ꝓpoſi tio de p̄dicato finito deberet g°ſic argui tu fuiſti nō alb⁹g° alñ tu nō fuiſti alb⁹tu eris nō turrēs g°. alū tu non eris cur rēs. Notādū q̄ ī teris obliq̄ nō tz r^a dicta vnde nō ſequtur afin⁹ē nō ſoz.g°afin⁹nō ē ſoz poſito q̄ oīs afin⁹ſit tā ſoz.q̄z platōis tūc ē añs vū ⁊ ꝓñs fal ſuz ſit'r nō ſeq̄f' ſoz.ē nō afin⁹ g° ſoz.nō ē afin⁹. 7^a r^a ē iſta a neg^a de p̄dicato finito cū de bito me° ad affirmatiā de p̄di cato iſinito ē bōa ꝓ^a. Contra iſtā regulā arguitur ſic i^a ꝓña nō vz a nō ē vex cui⁹ cōtradic toziū ē falſuz ⁊ a ē g°a ē nōve rū cuius ꝓtradictoziū eſt fal ſuz ⁊ tñ argr̄ p regulū g°regu la falſa ꝓ^atz cū miozi ⁊ maio rē ꝓbo dato q̄ ſit iſta bō ē aſi nus añs ē vex ⁊ ꝓñs falſū g° ꝓ^anōvz q̄ añs ſit vex ꝓbaf'. Ea ps eſt vera vt pz ⁊ prima ſi mil'r qz ſuū ꝓtradictoziū ē fal ſuz ſi a ē vū c⁹ ꝓtradictoziū ē falſū. Qō aūt añs ſit vex ar / guitur ſic ⁊ facio tibi iſtā p̄ñ tiā a ē nō vex cuius ꝓtradicto riuz ē falſuz.g°a eſt falſū cu / ius ꝓtradictoziū ē falſuz ꝓña tenet qz falſuz ⁊ nō vex ꝓuer tūtur ⁊ añs eſt ipoſſibile g° ⁊ cōſeq̄ns. Rñdetur ꝓcedēdo regulā ⁊ p̄ñam factā ꝓtra illā ⁊ nego q̄ ꝓñs ſit falſuz ⁊ tunc ad argumētuz a nō eſt veruz cuius ꝓtradictoziū eſt falſum g°a ē falſū cui⁹ ꝓtradictoziuz eſt falſuz.nego p̄ñā ⁊ qñ dr̄ ñ vū ⁊ falſuz ꝓuertūf' cōcedo ē go i^a ꝓ^a ē bōa nego ar^m qz nō argr̄ ab vno cōuertibili ad re liq^m rōe toti⁹ extremi. ſz ptis Unde tz nō vex ⁊ falſuz cōuer tāf' tamē nō vū cuius cōtradi ctoziū ē falſuz ⁊ falſū c⁹ cōtra dictoziū ē falſuz nō ꝓuertunf'

Notādū circa debitū medi uz q̄ nō ſeq̄f' ſoz.nō ē afin⁹ ⁊ ſoz.eſt g°ſoz.ē nō afin⁹ qz añs ē vex ⁊ cōſeq̄ns falſū dato q̄ ſoz.nihil habeat nec arguitur p regulā qz illud nō eſt debi / tum medium ſed illud ſortis ē aliqd ⁊ non ſeq̄f' afin⁹ nō ē ſoz.⁊ afin⁹ē g°aſinus ē nō ſoz dato q̄ null⁹ afin⁹ſit alicuius. ē tūc añs vū ⁊ cōſeq̄ns falſuz nō tamen argr̄ p regulam. qz illud nō eſt debitum medium ſed hoc aſinus eſt alicuius qō eſt falſum quare ꝛc.

Eptimi capl'i p^a re^a fuit ista ab oib^z exponentib^z sil' sumptis ad suū expōitū est bōa ꝓña: Contra quā regulā arguit sic. ista ꝓña nonvalz. Aliqualis homo currit ꝛ nō ē aliqualis bō qui talis currat. g^o qualis ꝛz homo currit ꝛ tū arguitur p regulā g^o r^a f l'a ꝓ^a tz ꝛ ꝓria ps añtis ꝓbat' ꝛ pono ꝙ nō sint ī mundo nisi bōies albi q̄ aliq currant et aliq sedeant i^o posito ꝓñs est f^m. vt pz et tam añs est vex qz aliqualis bō currit et non est aliqual' qui tal' q̄t' ipse est currat. Eodē^o arguit in alijs terīs vt aliq̄nt^z bō currit ꝛ non est aliq̄t^z bō qn tantus currat. g̃ q̄t^z libz bō currit pōito n. ꝙ qlz bō ect tripedalis q̄ntitatis ꝛ ꝙ aliq curret ꝛ aliq sedēt tūc esset añs vex ꝛ ꝓñs f^m. vñ relatiuum accñtis ñ necessitatis suppo/nere ꝓ oi eo ꝓ q̄ suum añs. iō dī ꝙ nulla illaꝝ ꝓñaꝝ valz qz non arguit p regulā ex eo ꝙ nulli^z recte assignatur fa exponens. Nā b^z vniersal' q̄lis libet bō currit. fa exponens est ista nl' ē aliq̄lis bō qui illud currat isti^z vero q̄t^z ꝛz bō currit. fa exponens ē ista nō est aliq̄tus bō qn ipse currat

Secunda regula fuit i^a. ab omni expōibili ad quālz sua rum exponētiū ē bōa ꝓña. cō tra quā regulam arguit sic. ista consequentia non valz tu incipis esse alb^z. g^o tu es alb^z ꝛ nō ime^e ante istans ꝓñs fuisti albus ꝛ tū arguit p regulā g^o regula falsa ꝓña tz cū maiori qz incipit exponit vnō^o p pōnem de ꝓñti et remotionē de p̄tō ergo consequens ē v^a e^z exponentiuz ꝛ matorez p bo qz cāu possibili pōito añs est vex ꝛ ꝓñs f^m. g̃ consequētia nōvalz añs pbo ꝛ pono ꝙ tu non fis albus sz ime^e post istans p̄sens eris albus i^o posito sequitur ꝙ tu incipis esse alb^z tāq̄z ex suis exponentib^z ꝛ tū non es albus p casum qđ est oppōituz p^e pris añtis. rñ detur ꝙ consequētia nōvalet tu incipis esse alb^z g^o tu es albus nec arguit ab expōito ad aliquā suaꝝ exponentiū. ꝛ^o dī ꝙ hec verba incipit ꝛ definit non ꝓprie exponuntur. sed habent causas veritatis. vnđ copulatiua cuius vna pars ē affirmatiua de ꝓsenti et alia negatiua de ꝓterito dicitur vna causa veritatis et copulatiua cuiusvna pars est negatiua et secunda affirmatiua de futuro vocatur alia cā veritatis ꝛ a qualibet illaruz copulatiuarum ꝓpositionē inceptionis est bonum arg^m

econuerso autem non valet vt
eiusdē capl'i vna asseruit r^{a}.
Eodē^{o} de definit ē pñdū. Et si
alīi dixi illa verba debere ex
poni nō sīi loqur^{r} ppzie de ex
positōe. sz fm cōez modū lo/
qndi sumēdo expōnē cōiter p
oi pbatōe teriox. Jō ia argr
magis stricte i^{a} p^{a} nō valz tm̄
nō ois bō ē al'. g^{o} nō ois bō ē
al'. z tū argr p regl'az g^{o} r^{a} fal
sa p^{a} tz; z p^{a} ps añtis pbatur
añs. n. ē vn̄ z pñs falsū g^{o} p^{a}
nō valz q^{p} pñs sit falsū mani/
festū ē z pbar añs sic oē al' ē
nō ois bō g^{o} tm̄ nō ois bō est
al'. tz p^{a} ab vl'i affirātīā ad su
az exclusiuā. z añs ē vūz tz g̃
z pñs z ka ps añtis pbar. nā
p^{a} exponēs exclusiue ē piacēs
e^{r} sz ñ ois bō ē al' ē piacēs i^{r}
exclusiue qz ē illō qō r̄manet
dēpta dictōe exclusiua g̃ ē ex
ponēs e^{r} qō ēat pbā^{m} Rñdet
cōcedēdo pñā z negā^{o} añs Et
ad pbatōem ne^{o} pñā qz i^{a} nō
ē exclusiua i^{r} vl'is. sz b tm̄ ēs
nō ois h^{o} ē al'q ē va. z si dr̄ q
ē vl'is i^{r} exclusiue tm̄ non ois
h^{o} ē al' dr̄ q^{p} nō bz vl'ez qz est
exclusiua negatia. z a^{r} a^{a} fuit i^{a}
Ex cuiusz exponētis ptradic
torio seq̄t contradictoriū ex/
positi. Cōtra istā regulā argr̄
sic i^{a} p^{a} nō vz tu es al' g^{o} tu nō
differs ab aiali z argr̄ p regu
lam. ergo regula falsa con/
sequentia tenet cum minori z
maiorez probo. añs est verum
vtz z cōseqns falsū ex eo qō
suū cōtradictoriū ēvenz. vz tu
differs ab aiali pbar sic tu dr̄s
ab aiali quō ē asin^{r}. g^{o} tu dr̄s
ab aiali z illō est asin^{r}. conse
q̄ntia tz p resolutionē relatiui
i cōuūctionē copulatiuā z pro
nomen demonstratiuū z añs ē
venz vtz per exponentes. g^{o} z
conseqns tūc sic tu dr̄s ab aia
li. z illō est asin^{r} g^{o} tu dr̄s ab a
nimali. consequentia tenet a
copulatiua ad alteram ei^{r} par
tem. Rñdet concedendo con/
seqntiā z negā^{o} istam ppositi/
onē tu differs ab animali: tūc
ad rationem tu differs ab aia
li qō est asinus g^{o} ꝛc. negatur
consequentia neqz relatiuum
determinatum per terminum
confusiuum. est sic resolubile
semper. vnde non sequitur tu
es omnis homo qui est i a do
mo g^{o} tu es omnis homo z il
le est in a domo omnis homo
q currit mouet. g^{o} omnis hō
currit z ille mouet. Exñs ta/
men relatiuū i propositionē si
ne signo sic haberet resoluiv̄
bene sequitur sor q currit mo
uetur. g^{o} sor. currit z iste mo/
uetur. antix^{r} erit homo qui ē.
ergo antichristus erit homo z
iste est. Quarta regula fuit i^{a}
a r̄solūctib^{r} ad r̄solutū ē bō a

ꝓña. Cōtra quā regulā arguitur sic. iª ꝓª ñ valz. hº ñ ē hō demōstrādo afiᵐ ⁊ hº ē aial si ē risibile. gº alʾ si ē risᵉ non est hō ⁊ tñ arguit ꝑ regulā. gº rª falsa ꝓña tz cū miozi ⁊ maiorꝑbatur. Prá añs ē verum vtz ⁊ ꝓñs fᵐ. gº ꝓña ñ valz qꝫ ꝓñs sit falsū ꝑbaꝫ qz sūū contradictoziū ēvez. s. oē alʾ si ē risᵉ ē hō vtz ꝑ exponētes. s. aliquod alʾ si ē risibile ē homo ⁊ nullū ē alʾ qn istud si ē risᵉ sit hō. gº, ⁊c. Dr qꝫ ꝓña ē bōa ⁊ ꝓñs ēvez sicut ⁊ añs ⁊ cuz dr qꝫ suuz contradictoziū ēvez. s. oē alʾ si ē risᵉ ē hō. dico qꝫ ꝓa exponēs nō ē sufficiēter assignata qm̄ iª ē ꝓª exponens. s. nl̄ ē alʾ si ē risᵉ qn illud sit hō q̄ ē fl̄a qz suuz ꝓtradictoziū ēvez. s. aliqó ē aial si ē risibᵉ qꝫ nō ē hō ꝑbaꝫ hº ñ ē hō demōstrando afiᵐ ⁊ hº est aliqó alʾ si ē risᵉ. gº ⁊c. ⁊ª rª fuit ista ab officiatib⁹ ad officiatā est bōa ꝓña. Cōtra istā regula arguit sic. iª ꝓña ñ valz hec ꝓpō ē nēcia alʾ ē hō q̄ adeq̄te significat aial esse hōiē. gº aial eē hōinem ē nēciū ⁊ tamē arguit ꝑ regulā. gº rª falsa ⁊ sequentia tz cū ꝓa pte añtis. ⁊ primā ꝓbo qꝫ añs ēvez patz qꝫ ꝓñs fl̄m ꝑbaꝫ nā alʾ eē hominem ē ipossᵉ. gº fᵐ est qꝫ alʾ esse hōinē sit nēciū ꝓª bōa ⁊ añs ꝑbaꝫ hoc esse hōiē ē impossᵉ ōmōstrādo afiᵐ ⁊ hoc ē alʾ. gº aial esse hominē ē ipossibile ꝓña tz ab iferiozi ad suum supius affirmatiē sine impedimento. Rñdet cōcedēdo primam ꝓñā ⁊ añs ⁊ ꝓñs eiusdem negādo qꝫ alʾ esse hōiez fit ipossᵉ et ad ꝓbationem nego ꝓñam ⁊ tūē ad illam nego dupliciter. ⁊ prīo qz nō arguitur rōe totius extrēt fz qꝫ intelligit regula. ꝓ qꝫ arguitur cū ipedimēto qz li ipossᵉ imobilitat istū tᵐ aial et dictū est in vna regula ꝓñaz qꝫ ab inferiozi ad suū supius imobilitatū nonvalet ꝓña. Si ātvellet qs fortificare illud arᵐ dicēs qꝫ arguit a rsoluētib⁹ ad rsolutam hºne. qz ista alʾ esse hominem est ipossibile ñ est rsolubilis. fz officiabl̄r ꝓbabilis vt in probationibus terminoz patuit. Sexta regula fuit iª A descriptione ad ōscriptum est bōa ꝓña ⁊ econuerso. Contra quam arguitur sic. ista cōsequentia nōvalz tu intelligis hōinem gº tu intelligis aliqd sb rōe q̄ hō ⁊ tamen arguitur per regulam. gº regula falsa ꝓña tz cum minozi ⁊ maioz ꝓbatur. Et pono qꝫ tu nullam habeas intellectionez nisi simplicem intellectionem hominis. Isto posito tu intelligis

bōiē ꝛ tñ tu ñ itelligis aliqd ſb rōe q̄ bō qꝛ oīs rō bōis eſt diffi°. ſz tu ñ itelligis aliquid ſb aliq̄ diffinitione qꝛ nullam hēs diffinitōnē i ñtevt ſuppono i cāu.g° tu nō itelligis aliqd ſb rōe q̄ bō. Dñdū ꝙ ꝑ⁴ p⁴fuit b⁴ c² concedit añs et ꝓñs i cāu i°. Et cū argr̄ omis rō bōis ē diffinitio ipſi² nego qñ rō oīs ē ónōinatio ipſius bō nāqz ab hūanitate denōiatur bō.iō hūanitas dr̄ rō ipſius ꝛ hec ē illa rō ſb q̄ tu itelligis b° ómōſtrādo bōiē. ⁊⁴ꝛ⁴ fuit i⁴a ſenſu diuiſo ad ſenſuz ꝓpoſitū aut eꝓ° ñ valz argu^m Cōtra iſtā regulā argr̄ ſic i⁴ ꝓña ē bōa tu potes currere g° poſ^e ē te currere poſ^e eſt antixp̄m eē ḡ ātixp̄m poſſi^e ē eſſe ꝛ eꝓ°. Dr̄ ꝙ i teris ſimp'i cib² ꝛ diſcretis ſine ipedimēto alic² ſigni ē bōa ꝓña ſz cuz limitatione ſigni nō valz ꝓña vt oē al' eē ē nec̄ū g° oē aīal neceſſariū eſt eē aia tua neceſſario ē.g°neceſſario aia tua ē albū p̄t eē nig^m.g° poſ^e ē album eē nig^m. Cōtra iſtā rōez arguitur vltīam ꝓñam valere nā ſeqtur albū pōt eē nig^m.ḡ al^m ē potens eē nig^m pz⁴ r̄ſol uē° iſtō verbū p̄t i ſuz es ē .et ſuum ptīcipiū tuncvltra albū eſt potens eſt nig^m.g° albū ē ens nig^m pz ꝑ⁴ab v° ꝓbtibili ad reliq^m qꝛ potens eē ꝛ ens ꝓbtūr qꝛ oē ens ē potens eſſe et oē potens eſſe eſt ens quia oē potēs eē eſt.g° oē potens eē eſt ens pz⁴ ꝛ añs ſimil'r ꝙ ſuas exponentes vlteri² albuz eſt ens nig^m.ergo albū eſt nigrum pz ꝑ⁴ qꝛ oē ens nigrum eſt nigrū ꝛ vltra albū ē nig^m g°poſ^e eſt album eſſe nigrum pz⁴qꝛ quelibz de p̄ſenti ifert vnam de poſſibili de ſenſu cōpōito.g°da p̄ ad vltimū albū pōt eē nig^m.g° poſ^e eſt albuz eē nigrum. Jō rñdet breuiter ꝙ iſta ꝓña non valz albū eſt potens eē nigrum.g°albū eſt ens nigrum.ꝛ ad ꝓbationem ibi arguit abvno ꝓbili ad reliquum ne° ꝛ cū dr̄ li potens eē ꝛ li ens ꝓbtūtur concedo ꝛ ēt li potēs eē ꝛ ens nō ꝓbtūtur.vñ li potens eſſe nominal'r ſumptū conuertit cū li ens.ſed ptīcipialiter ſumptum non conuertitur cum illo quia non ſequitur antixp̄s eſt potens eē ergo antichriſt² eſt ens et ita in ꝓpoſito ſumitur li potēs eſſe participialiter quare argumentum non ꝓcedit. Octaua regula ſint iſta.Ab vna cauſa veritatis ad ꝓpoſitionem habentem illam cauſam eſt bona conſequentia. Contra quaz regulā argr̄ ſic.i⁴ ꝑ⁴ nō valet

appositio est vera ⁊ ime añ
istās ps̄ens non fuit vera ergo
app°icip̄ ec̄va ⁊ tñ arguit p
regulam. g° r^a f^a p^a t; ⁊ añs p
batur ponē° q; a pp° ī p^a pte
ppositionali hoī ptē fuerit va
et ī fa f^a ⁊ ī; ^a fa ⁊ sic alīna
tim v; q; oēs ptes ppositiona/
les hore ptērite ita q;̄ oi pte
ipi fuerit va ⁊ ī oi pte pi fue/
rit f l'a ⁊ sic nūc vera. ⁊ ita cō
tinue erit i°pōito est añs vex
et p̄ñs f^m. g° p^a ñ valz q; añs
sit vex p; q; nūc ēvex p pōi/
tū ⁊ ime añ h°fuit f l'z ⁊ qūp
q; fuit f l'z ñ fuit vex. g° ime
añ h°ñ fuit vex q; ät ime añ
istās ps̄ens a fuit f l'z ꝓbat q;
ime añ istās p̄ñs fuit aliq̄ ps̄
par. s; q̄cūq; fuit aliq̄ pars
par a fuit f l'z g° ime ãte in
stans p̄ñs a fuit f l'z q; ät prin
cipale p̄ñs fit f l'z argr̄ q; a
nūc ēvex ⁊ ime añ istās p̄ñs
a fuit vex q; ime ãte istans
p̄ñs fuit aliq̄ ps ipar. g° a nō
incip̄ eē vex. Dicendum bre/
uiter q; a non icipit ēvex et
tunc ad arg^m ne° illā p̄ñaz p°
factā nec arguitur p regulam
q̄ñ illa non est cā veritatis s;
ista a est verus ⁊ nō imediate
ante instās p̄ñs a fuit vex et
h° est falsum pp assignationē
sui ꝓtradictorij. vñ cōceditur
q; ime ante instans p̄sens
a fuit vex. ⁊ ime ante instans
p̄ñs a ñ fuit vex non tñ cū p^a
conceditur q; non immediate
ante istans p̄ñs a fuit verum
q; h̄ sunt contradictoria. g° a r^a
fuit ista ab actiua ad suā pas
siuā et ep° est bonum argūn
tum. Contra quā regulā argr̄
sic. ista p^a non valz p̄mitto ti/
bi denariū. g° denari^m tibi p̄mit
titur a me ⁊ tamē arguit p re
gulā. g° r^a f l'a p̄ña t; cū mio
ri ⁊ maior ꝓbatur. Nam cāu
possibili pōito est añs verum
⁊ consequens falsum. g° p̄ña
non valet antecedens ꝓbatur
⁊ pono q; tibi p̄mittam dena
rium in confuso. nullum tamē
denarium tibi promittendo
isto posito antecedens est ve
rum et p̄ñs falsum p casum
g°. ⁊c. Consil'r arguitur q; nō
sequitur q̄libet homo vidz a
liquem hominem. g° aliqs hō
videt a quolz hōie pōito nā/
q; q; q̄libet hō videat p̄cise se
ipsum est añs vex et p̄ñs f l'z

Respondetur q; istarum cō
sequentiarum nulla est bona
nec arguitur per regulam q;
termini debent semper sup/
ponere eodē° sed ī actiua sup
ponit li denarium. et li homi
nem ꝓfuse tñ. et in passiua ó
terminate. iō ñ ób̄ite assignā
f ea; passiue huic. g° p̄tto ti
bi denariū cor̄ñdet h̄ passiua
a me tibi p̄mittit denari^m ⁊ isti

qlz bōvidz aliquē bōiez cor/
rñdet ꝺ passiua a qlz boie vi/
detur aliqs bō. Decima re/
gula fuit i⁴a 3°adiacēte ad se
cūduz adiacēs affirātie ⁊ sine
terio distrabēte est bōa ꝑ⁴. ꝑ
tra istā regulā argr̄ sic ista ꝑ⁴
nō valz tantū bō est risibil' g°
tātum bō est ⁊ tamen argui
p regulam quia affirmatie ⁊ si
ne terio distrabēte. g°regula
falsa ꝑ⁴tz cū minori suppōito
ꝙ li risibil' nō sit terin⁹ ampli
atiu⁹. ⁊ p⁴ps añtis ē mānifesta
eo ꝙ añs est vez ⁊ conseqnēs
falsū vt pz cuilibet. Ideo rñ/
det etiam ꝙ nō tenet regula
i⁴ in exclusiuis primi ordinis
ratio quia arguitur implicite
ab inferiori ad suum superi⁹
distributiue. nā cuz dicitur tā
tum homo est. includitur li ēs
suuz participiū stans confuse
distributiue ratione dictionis
exclusiue. Cōtra etiam istam
glosam arguitur qr nō sequit
chimera est termin⁹ ergo ch⁴
est ⁊ tamen arguitur affirma/
tiue ⁊ sine termino distraben
te ⁊ sine dictione exclusiua. di
citur ꝙ ista non est sua cor/
spondens de secundo adiacē
ſz ista li ch⁴ est qr termini dīt
eodē° supponere q̄r ⁊c.

o Ctauum ⁊ vlt^m cap^m re
gulas notificauit ypo/
theticaz q̄z prima fuit i⁴a co
pulatia affirmatiua ad alterā
eius partem principalē est b⁴
ꝑ⁴. Contra quam regulā ar/
guitur sic ista cōsequentia nō
valet. Aliquātum videt sor. ⁊
tantum plato videt. ergo tan
tum plato videt. ⁊ tñ arguitur
per regulam ergo regula fal/
sa consequentia tenet cum mi
nori ⁊ maior probatur. Casu
possibili posito antecedens ē
verus ⁊ consequens falsuz g°
consequentia non valet pro/
batur antecedens ⁊ pono qō
tam sor. q̄z plato videat vnuz
pedale isto posito antecedens
est verum. Nam pedale vi/
det sor. ⁊ pedale videt plato.
ergo aliquantum videt sor ⁊
tantum videt plato. Sed qō
consequens sit falsum manife
stum est eo ꝙ secunda expo/
nens est falsa. s. nihil ñ pla/
to videt. imo contra casuz qa
sor. videt ⁊ sor. est aliquid nō
plato ergo aliquid non plato
videt quod est oppositum 3e
partis. Dicenduz ꝙ ista di
ctio tantum potest teneri ex/
clusiue ⁊ relatiue. Si exclu/
sine tam in antecedente quam
in consequente consequentia
est optima sed negatur. secun
da pars copulatiue. tunc ad
probationem negatur conse/
quentia. Si autem vtrobiqz
relatiue. Iterū procedo pseqn/

tiã ꝛ ꝓñs ꝛ ad eꝫ ipbatõnem. Dico qõ nõ bꝫ expõi ſꝫ ſigifi cat cõuertibiliter qõ tãtũ q̃ꝫ/ tũ ſoꝛ. videt plato videt qõ ẽ vex̃. vbi aũt vellet opponens qõ li tãtũ teneret i añte rela tiue ꝛ i cõſeq̃nte excluſiue. pꝫ tũc qõ nõ arguit̃ p regulam. Ex illa regula ullatũ ẽ coꝛrela rie qõ a toto copulato ad al/ terã pteꝫ ẽ bᵃ ꝓᵃ cõtra quã re gulã arguitur ſic. iᵃ cõſeq̃ntia nõ valꝫ ſoꝛ. et pla. ſunt nũerꝰ biariꝰ. gᵒ ſoꝛ. eſt numerꝰ bina riꝰ qꝛ antecedens eſt verum et cõſeq̃ns falſuꝫ. nec ſeqtur ſoꝛ et pla. de p ſe ferũt lapidẽ gᵒ ſoꝛ. de p ſe fert lapidẽ qꝛ dato q̃ a portaret̃ ab ãbobꝰ ſimul. ꝛ a nullo p ſe poſſet portari. tũc añs eſſꝫ vex̃ ꝛ ꝓñs falſum Similꝫr nõ ſeqt̃ tu differs ab boĩe ꝛ ab aſino ẽgo tu dr̃s ab boĩe q̃nã añs ẽ vex̃ ꝛ ꝓñs fal ſum vtꝫ p exponẽtes. Nulla gᵒ illax̃ ꝓñax̃ valet ꝛ tñ argr̃ p regulã vtꝫ gᵒ rᵃ falſa. Reſpõ det̃ q̃ diunctio copulatiua ſũp ta copulati põt dupl'r teneri ſ. collectiue vel diuiſiue. Collec tiue tenet̃ qñ alterum extre/ mum ineſt ambobus copulati ſimul ꝛ no diuiſim aut p ſigᵐ ꝓfuſiuũ determinatur. Sume batur primoᵒ tam in p̃ q̃ꝫ i ſo exᵒ. ꝛ ſoᵒ i tertio exᵒ. Collec/ tie ergo ſumendo non oꝫ q̃ a toto copulato ad alterã ꝑtem ſit bõa ꝓᵃ. Diuiſiue aũt tenet̃ qñ nõ limitat̃ p ſigᵐ ꝓfuſiuuꝫ ꝛ cuilibet copulatoꝝ ineſt al/ teꝝ extremũ ſicut toti. vt ſoꝛ ꝛ plato ſunt boies ſoꝛ ꝛ pla. currũtvel videt̃. ꝛ ſic ſumẽdo bꝫ regulã veritatẽ. Secun/ da rᵃ fuit iſta a pte principali diſiũctie affirmatiue ad ipam diſiunctiuam ẽ bõa ꝓᵃ. Cõtra iſtã regulã arguitur ſic iſta ꝓ ſeq̃ntia nõ valet ꝓtingenter tu es ergo ꝓtingenter tu es ꝫ tu non es. gᵒ regula falſa ꝓᵃtenꝫ cũ miꝰi ꝛ maioꝛ ꝓbatur. Nã antecedens eſt vex̃ vt patet ꝛ ꝓñs falſum ergo conſeq̃ntia ñ valet ꝓbatur q̃ conſequens̃ ſit falſum quia tu es ꝛ non po teſt eſſe quin tu ſis vel tu non ſis. ergo neceſſario tu es vel tu non es quod eſt oppõſitum conſequentis. Ideo dicitur q̃ ſi li contingenter determi/ nat in conſequente totam diſi unctiuam. tunc non arguitur per regulam quia ſic ſumen/ do non eſt pars ꝓme nec ſe cunde cathegoꝛice. Si au/ tem determinat partem ſolũ modo concedo conſequentiã ꝛ conſequens ꝛ neᵒ illaꝫ nõto tu es vel tu nõ es determinãᵒ li ſiccio ꝓſimilꝫr. vbi aũt totũ ꝺteriet itex̃ ꝓcedo ꝓñã. ſꝫ tũc nõ ſunt oppoſita ex quo mõi

diffozmiter sumūt. Ex ista regula iferebat alia regula cozrelarie q̄ a pte disiūcti ad totū disiūctum est b^a p^a. Cōtra istā regulā arguit sic. ista p̄ña nō valz tu differs ab asino. g^o tu differs ab hōie ł ab asino q̄z añs ē vex et p̄ñs f ł m. vt pz p exponentes. et ñ seq̄t asinus est asin^z. g^o iste hō ł asin^z est asin^z. Dr vt pr^z q̄ p̄ iūctō disiunctiua sumpta disiūctī capit dupl'r. s. collectie z diuisiue. collectie sumit qñ dr̄iat p signū p̄fusiuū ł discretiū ł relatiuū. ex^m primi vt tu differs a te ł a me. ex^m fī i^e hō ł asin^z est asin^z volendo q̄ li iste cadat supza totū disiūctū Ex^m tertij soz. g est hō ł asin^z est rudibił. Diuisiue ār sumitur qñ nullo illoz mōz sumit vt hō ł asin^z currit tu es hō ł asin^z. Dicatur. g^o q̄ a pte disiūcti ad totū disiūctū sumptū diuisiue est bōa p^a. z i^e est intellect^z i^e. sz a pte disiūcti ad totū disiūctum sumptū collectiue nō valz arguendō sicut in oppo^m est argutū p̄tra intentionem r^e. sz^a r^a fuit i^a a tota disiūctia cū dstructione vnius partis ad alterā ptem est bōa p̄ña Cōtra quā regulā arguitur sic. ista p^a ñ valz tu es asin^z. ł tu ñ es asin^z sz tu nō es asin^z. g^o tu es asin^z q̄z añs est vex z p̄ñs f^m vtz z tñ arguit p regulā. g regula f ł a. rñdet q̄ nō arguit p regulā q̄z in fa pte añtis sumit p̄tradictoziū p^e ptis disiūctiue vł sumit. fa ps disiūctie. si sumit oppo^m p^e ptis. pz q̄ non arguit p regulā q̄z ñ iferr̄ alia ps vz tu ñ es asin^z q̄ illata p̄ceditur p̄ña z consequens. Si añt dr̄ q̄ p fa pte añtis sumitur fa pars disiūctiue inferendo aliā itex dr̄ q̄ non arguitur per regulam deberet. n. suum p̄tradictozium eius isto^o tu es asinus vel tu non es asinus. sz tu es asinus. g^o tu es asinus. sz ñga tur mīnoz. Quarta regula fuit ista a copulatiua negatia ad disiunctiuam affirmatiuaz factam ex partibus contradictozijs copulatiue affirmatiue est bonum argumentum z econuerso. Ex qua inferebatur qn ta q̄ a disiunctiua negatia ad copulatiuam affirmatiuā factam ex partibus contradicentibus copulatiue affirmatiue est consequentia bona. Contra istas regulas posset argui sic ex nulla negatiua sequitur affirmatiua. ergo quelibz istarum regularum est falsa Et quia respōdetur q̄ ista regula non tenet in ypotheticis. sed in catbegozicis. Jdeo spāli^z arguo sic oppo^m dtiūctie

affirãtie assignatũ p negtiõez
ppositã toti ñ ꝙuertit cũ op/
posito ei⁹dẽ assignato p copu
latiuã factã de ptib⁹oppositiſ
diſiũctie g̃ ãbe r^e falſe ꝑ^a tz. ⁊
añs ꝓbaf ⁊ capio iſtã diſiũcti
uã neccio tu es vl tu ſedes pz
q iſta ẽ falſa. g̃ ꝟ ẽ vera nõ ne
ceſſario tu es l tu ſedes. ⁊ tñ
ꝟ ẽ falſa necio tu nõ es ⁊ tu ñ
ſedes. argr g̃ ſic i^a diſiũctiua
negatia ẽ ꝟa ⁊ ꝟ copulatia eſt
falſa g̃ nõ ꝙuertit pz ꝑ^a quia
vez nõ ꝙuertit cũ falſo. Jõo
breuiter rñdf q ſi diſiũctia af
firatia bz huiuſmodi duo op
poſita q i^a iuicẽ ꝙuertit, ſed
nõ ſemp bz copulatiuã p op/
poſita factã de ptib⁹oppoſitiſ
diſiũctie vt ar^m clare oſtdit ⁊
b^o ptigit qñ diſiũctia ẽ cath^e
ꝓbabil ſicut ī ꝓpoſito rõe i⁹
terī neccio. Jnfallibiliter tamẽ
⁊ regl'r teneaf q tã diſiũctiue
affirmatie q̃z copulatie daf p̃
dictoziũ p negationẽ ꝓpoſitaz
toti. Jdẽ ẽ iudiciũ de copula/
tiua affirmatia ꝟ.n. ẽ falſa ne
ceſſario tu es bõ ⁊ tu es albuſ
vtz ⁊ ꝓſil'r q̃libz iſtaz neceſſa
rio tu nõ es bõ vel tu nõ eſ al
b⁹ ptigenter tu nõ es homo l'
tu nõ es albus. quia ex qualz
iſtaz ſequitur ꝟ diſiũctia tu ñ
es bõ vel tu nõ es albus q̃ eſt
falſa cũ q̃lz ps eiuſdez ſit fal/
ſa. 6^a r^a fuit iſta. A ꝓditiona
li affirmatia cũ ſuo añte ad ꝙ
ſeq̃ns eiuſdẽ ẽ bona ꝑ^a. Con/
tra quã regulã argr ſic i^a ꝑ^a ñ
valet neceſſario tu es al' ſi tu
es bõ ſz tu es bõ g̃ neceſſario
tu es al' ⁊ tñ argr p regulam
g̃ regula falſa ꝑ^a tz cũ minozi
⁊ maioz ꝓbatur. Hã ꝓñs eſt
falſuz vtz ⁊ añs ẽ vez. g^o 7ç.
ꝓbatur p ꝓma ꝑte q̃ ꝑ ſecũ
da nõ expedit qm̃ tu es al' ſi
tu es bõ. ⁊ nõ ꝑt eſſe gn tu es
al' ſi tu es bõ. g̃ neceſſario tu
es al' ſi tu es bõ. Dñdum q li
neceſſario duo põt determia
re aut ꝑciſe ꝓñs dicte ꝓditio/
nalis aut ipã totã ꝓmo^o con
cedo ꝓñam ⁊ nego ꝓmã par
tẽ añtis. vz neceſſario tu es a
nimal ſi tu es bõ. q̃ equivalz
iſti ſi tu es bõ neceſſario tu es
al' q̃ ẽ falſa ad ꝓbarõnem ne^o
ꝓñam q̃ illa ꝓditionalis non
eſt in caſu cathe^e ꝓbabilis. ſi
añt li neceſſario determinat
totã cõditionalẽ nego ꝓñam
nz arguit p regulã quia īferf
iſta neceſſario tu es al' q̃ non
eſt ꝓñs, ſed iſta ſolũmodo tu
es al' quia modus ſic ſumptuſ
nõ eſt pars conſequentis nec
antecedentis ſicut nz nota cõ
ditionis. ſed pars totius con
ditionalis. Jdeo debuit ſic ar
gui neceſſario tu es animal ſi
tu es bõ. ſed tu es homo. g^o
tu es animal. vnde conditõa/

lis sine mō nēcio ꝓbtiē cū se ipsa habēte mōm istū vñ seq tur si tu es homo tu es anial ergo necessario si tu es hō tu es animal. Et econuerso.

Ultia r^{a} fuit ista a cōditiōa li affirmatia cū ꝯdictorio cō sequentis seqtur ꝓtradictori/um añtis. Contra istā regulā arguitr sic vt pz^{o}: necessario si antixps est albus antixps ē coloratus. sz antixps non ē co loratus. ergo necessario ipse non est albus. pz bene q añs estvex et consequens falsum Tñ arguitur spāliter sic. i^{a} cō sequentia nonvalet si tu es hō necessario tu es aial. sz nō ne cessario tu es al'. g̃ tu non es homo ⁊ tamen arguiē p regu lam g^{o} re^{a} f^{a} consequentia tz cū minor i ⁊ maior ꝓbatur ā/tecedens estvex ⁊ conseqns f^{m}. g̃ consequentia nonvalet q consequens sit falsum patz ⁊ ꝓbatur q antecedens sit ve rum. Nā b ē va ñ nēcio tu es al' qz suū oppōitū ē f^{m}. sz al tera ps ꝓbaē. Nā si tu es hō necessario tu es al'. nā tu es al' si tu es hō necessario. g^{o} si tu es hō necessario tu es al'. tz cōña aby^{o} cōuertibili ad re liq^{m}. vñ ió é dicē al' currit si hō currit. ⁊ si hō currit anial currit. Jō rñdeē ad ar^{m} p^{m} si cut ad ar^{m} alteri^{9} r^{e}q nō ar/guiē p regulā qz ōbz solum^{o} concludi i^{a} antixps nō ē alb^{9} ex q̃ li necessario nō ē ps ante cedentis. nec consequentis et ar^{m} fm dubitaē nūqd i^{a} cōña fit b^{a} si tu es homo necessario tu es al'. sz nō necessario tu es al'. g^{o} tu nō es hō. qz dubito de li necessario an sit ps añtis l' consequentis. si añt li neces sario ē ps añtis ne^{o} cōñā nec arguiē p regulā qz non sumiē oppo^{m} cōseqntē sz deberē sic argui tu non es al' ergo tu es homo necessario et isto^{o} con/ceditur cō seqntia et negatur mior. si añt li necessario ē ps cō seqntis cōcedo consequentiā et nego conditionalem qz tūc equalz huic conditionali si tu es homo tu es animal neces/sario et tunc ad arg^{m} tu es al' si tu es hō necessario. g^{o} si tu es homo necessario tu es al'. nego consequentiam nec ar/guitur abvno conuertibili ad reliq^{m} nec ex^{m} est ad ꝓpositū quia in antecedente li neces sario est pars antecedentis con ditionalis. et in conseqnte est ps conseqntis alteri^{9} cōditio nalis quare. ⁊c.

Finis logice Pauli veneti. diligēter emēdata. Ad laudē omnipotētis dei.